

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, JUSTÍCIA I RELACIONS AMB LES CORTS

24099 *Reial decret 1155/2024, de 19 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.*

ÍNDEX

Reial decret.

Article únic. Aprovació i àmbit d'aplicació del Reglament.

Disposició transitòria primera. Validesa de les autoritzacions o targetes en vigor.

Disposició transitòria segona. Sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reglament.

Disposició transitòria tercera. Autoritzacions de residència temporal per raons d'arrelament familiar o targetes de residència de familiar de ciutadans de la Unió.

Disposició transitòria quarta. Familiars de persones amb nacionalitat espanyola de les lletres d) i e) de l'article 94.1.

Disposició transitòria cinquena. Autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals per raó d'arrelament.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Disposició final primera. Títols competencials.

Disposició final segona. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final tercera. Desplegament normatiu.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Reglament.

Títol I. Règim d'entrada i sortida de territori espanyol.

Capítol I. Passos d'entrada i sortida.

Article 1. Entrada per passos fronterers.

Article 2. Habilitació de passos fronterers.

Article 3. Tancament de passos fronterers.

Capítol II. Entrada: requisits i prohibicions.

Article 4. Requisits.

Article 5. Autorització de retorn.

Article 6. Documentació per a l'entrada.

Article 7. Exigència de visat.

Article 8. Documents justificatius per a la comprovació de les condicions d'entrada.

Article 9. Acreditació de mitjans econòmics.

Article 10. Requisits sanitaris.

Article 11. Prohibició d'entrada.

Article 12. Forma d'efectuar l'entrada.

Article 13. Declaració d'entrada.

Article 14. Registre d'entrada en territori espanyol.

Article 15. Denegació d'entrada.

Article 16. Obligacions dels transportistes de control de documents.

- Article 17. Obligacions dels transportistes de remissió d'informació.
Article 18. Obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada.
- Capítol III. Sortides: requisits i prohibicions.
- Article 19. Requisits.
Article 20. Documentació i terminis.
Article 21. Forma d'efectuar la sortida.
Article 22. Prohibicions de sortida.
- Capítol IV. Devolució i sortides obligatòries.
- Article 23. Devolucions.
Article 24. Sortides obligatòries.
- Títol II. Visats.
- Capítol I. Definició, llocs i forma de presentació i procediment.
- Article 25. Definició.
Article 26. Llocs i formes de presentació de les sol·licituds de visat.
Article 27. Procediment en matèria de visats.
Article 28. Resolució de les sol·licituds de visat.
- Capítol II. Visats de trànsit aeroportuari.
- Article 29. Definició, requisits i procediment.
- Capítol III. Visats d'estada de curta durada.
- Article 30. Definició, requisits i procediment.
Article 31. Visats expedits a les fronteres exteriors.
Article 32. Pròrroga del visat d'estada de curta durada.
Article 33. Anul·lació i retirada del visat d'estada de curta durada.
- Capítol IV. Visats de llarga durada.
- Secció 1a. Visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.
- Article 34. Visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.
Article 35. Requisits per obtenir el visat.
Article 36. Procediment.
- Secció 2a. Visats de residència.
- Article 37. Visat de residència.
Article 38. Requisits per obtenir el visat de residència.
Article 39. Procediment de tramitació dels visats de residència temporal no lucratiu, de residència temporal i treball per compte propi i de residència temporal a excepció de l'autorització de treball.
Article 40. Procediment de tramitació dels visats de residència temporal per reagrupament familiar, de residència temporal i treball per compte d'altri i de residència per a activitats de temporada.
Article 41. Visat de residència de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.
- Secció 3a. Visats de caràcter extraordinari.
- Article 42. Visats de residència de caràcter extraordinari.

Secció 4a. Visats per a la recerca d'ocupació.

Article 43. Visats per a la recerca d'ocupació.

Article 44. Visats per a la recerca d'ocupació adreçats a fills o nets d'espanyol d'origen.

Article 45. Visats per a la recerca d'ocupació en determinades ocupacions i àmbits territorials.

Secció 5a. Retirada i anul·lació del visat de llarga durada.

Article 46. Retirada i anul·lació.

Capítol V. Les situacions de les persones estrangeres a Espanya.

Article 47. Enumeració de les situacions.

Títol III. L'estada a Espanya.

Capítol I. Estada de curta durada.

Article 48. Definició.

Article 49. Pròrroga d'estada de curta durada sense visat. Procediment.

Article 50. Extinció de la pròrroga d'estada de curta durada sense visat.

Article 51. Estada en supòsits d'entrada o documentació irregulars.

Capítol II. Autorització d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.

Article 52. Definició.

Article 53. Requisits per a l'obtenció i el manteniment de l'autorització.

Article 54. Procediment.

Article 55. Durada, pròrroga i extinció de l'autorització d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.

Article 56. Familiars de la persona titular d'una autorització d'estada de llarga durada per estudis superiors.

Article 57. Accés al treball de les persones titulars de l'autorització.

Article 58. Règim especial dels estudis d'especialització en l'àmbit sanitari.

Article 59. Mobilitat dins la Unió Europea.

Títol IV. Residència temporal.

Article 60. Definició i supòsits de residència temporal.

Capítol I. Residència temporal no lucrativa.

Article 61. Definició i requisits específics.

Article 62. Mitjans econòmics a acreditar per a l'obtenció d'una autorització de residència temporal no lucrativa.

Article 63. Procediment.

Article 64. Renovació de l'autorització de residència temporal no lucrativa.

Capítol II. Residència temporal per reagrupament familiar.

Article 65. Definició.

Article 66. Familiars reagrupables.

Article 67. Requisits.

Article 68. Procediment.

Article 69. Residència dels familiars reagrupats, independent de la persona reagrupant.

Article 70. Reagrupament familiar per persones residents reagrupades.

- Article 71. Renovació de l'autorització de residència per reagrupament familiar.
- Capítol III. Residència temporal i treball per compte d'altri.
- Article 72. Definició.
- Article 73. Autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.
- Article 74. Requisits.
- Article 75. Determinació de la situació nacional d'ocupació.
- Article 76. Mitjans econòmics, materials i personals a acreditar per l'ocupador per fer front a les obligacions que dimanen del contracte de treball.
- Article 77. Procediment.
- Article 78. Denegació de les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri.
- Article 79. Canvi d'ocupador.
- Article 80. Renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri.
- Article 81. Efectes de la renovació de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.
- Capítol IV. Residència temporal i treball per compte propi.
- Article 82. Definició, durada i àmbit.
- Article 83. Autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi.
- Article 84. Requisits.
- Article 85. Procediment.
- Article 86. Renovació de l'autorització de residència i treball per compte propi.
- Article 87. Efectes de la renovació de l'autorització de residència temporal i treball per compte propi.
- Capítol V. Residència temporal a excepció de l'autorització de treball.
- Article 88. Excepcions a l'autorització de treball.
- Article 89. Requisits i procediment.
- Capítol VI. Residència temporal de la persona estrangera que ha retornat voluntàriament al seu país.
- Article 90. Àmbit d'aplicació.
- Article 91. Compromís de no-retorn a territori espanyol.
- Article 92. Autoritzacions de residència temporal o de residència temporal i treball.
- Capítol VII. Residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.
- Article 93. Definició.
- Article 94. Àmbit d'aplicació.
- Article 95. Característiques de l'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.
- Article 96. Acreditació dels requisits per a l'obtenció de l'autorització.
- Article 97. Procediment per a l'obtenció de l'autorització de residència.
- Article 98. Condicions per a l'exercici del dret a una autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.
- Article 99. Residència independent de les persones que tenen o que han tingut vincles familiars amb una persona de nacionalitat espanyola.

Títol V. Residència i treball per a activitats de temporada.

Capítol I. Definició i requisits de concessió.

Article 100. Definició.

Article 101. Autorització de residència temporal i treball per a activitats de temporada.

Article 102. Requisits.

Capítol II. Procediment, denegació i crida.

Article 103. Procediment.

Article 104. Denegació de la sol·licitud.

Article 105. Causes específiques d'extinció de l'autorització de residència per a activitats de temporada.

Article 106. Crides de les persones titulars de l'autorització durant la vigència de l'autorització plurianual.

Capítol III. Garanties i drets, canvi d'empresari, pròrroga de l'activitat, renovació i modificació de l'autorització.

Article 107. Drets i garanties.

Article 108. Dret d'informació.

Article 109. Allotjament.

Article 110. Canvi d'ocupador.

Article 111. Pròrroga de l'activitat laboral.

Article 112. Renovació de l'autorització després de la finalització de la seva vigència.

Títol VI. Gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Capítol I. Definició i figures.

Article 113. Definició.

Article 114. Figures de la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Capítol II. Previsió anual, requisits, denegació, garanties, dret d'informació i formació.

Article 115. Previsió anual de la gestió col·lectiva de les contractacions en origen.

Article 116. Requisits.

Article 117. Denegació i extinció.

Article 118. Garanties i drets.

Article 119. Dret d'informació.

Article 120. Formació.

Capítol III. Procediment de gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 121. Subjectes legitimats per sol·licitar la gestió col·lectiva d'ofertes d'ocupació.

Article 122. Tramitació del procediment d'ofertes genèriques.

Article 123. Tramitació del procediment d'ofertes nominatives.

Títol VII. Residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Capítol I. Residència temporal per circumstàncies excepcionals per arrelament, protecció internacional, raons humanitàries, col·laboració amb autoritats, seguretat nacional o interès públic.

Secció primera. Definició.

Article 124. Definició.

Secció segona. Residència temporal per circumstàncies excepcionals per raons d'arrelament.

Article 125. Tipus d'autorització de residència temporal per raons d'arrelament.

Article 126. Requisits generals.

Article 127. Requisits específics.

Secció tercera. Residència temporal per circumstàncies excepcionals per raons humanitàries, col·laboració amb autoritats, seguretat nacional o interès públic.

Article 128. Autorització de residència temporal per raons humanitàries.

Article 129. Autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals de col·laboració amb autoritats, raons de seguretat nacional o interès públic.

Secció quarta. Procediment, autorització de treball i pròrroga de la situació.

Article 130. Procediment.

Article 131. Autorització de treball del titular d'una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Article 132. Pròrroga de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Capítol II. Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de dones estrangeres víctimes de violència de gènere.

Article 133. Dona estrangera víctima de violència de gènere.

Article 134. Autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

Article 135. Procediment.

Article 136. Finalització del procediment relatiu a la residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

Capítol III. Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de víctimes estrangeres de violència sexual.

Article 137. Víctima de violència sexual.

Article 138. Autorització de residència temporal i treball de la víctima estrangera de violència sexual.

Article 139. Procediment.

Article 140. Finalització del procediment relatiu a la residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals a la víctima de violència sexual.

Article 141. Víctimes de violència sexual menors d'edat.

Capítol IV. Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals per col·laboració contra xarxes organitzades.

Article 142. Exempció de responsabilitat.

Article 143. Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats administratives no policials.

Article 144. Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats policials, fiscals o judicials.

Article 145. Retorn assistit al país de procedència de l'estranger.

Article 146. Estrangers menors d'edat.

Article 147. Reagrupament familiar dels fills de la víctima que no siguin a Espanya.

Capítol V. Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals d'estrangers víctimes de tràfic d'éssers humans.

- Article 148. Coordinació de les actuacions.
- Article 149. Identificació de les potencials víctimes nacionals de tercers països de tràfic d'éssers humans.
- Article 150. Període de restabliment i reflexió.
- Article 151. Exempció de responsabilitat per col·laboració o en consideració a la situació personal de la víctima.
- Article 152. Autorització de residència i treball.
- Article 153. Retorn assistit al país de procedència.
- Article 154. Estrangers menors d'edat víctimes de tràfic d'éssers humans.
- Article 155. Reagrupament familiar dels fills i filles de la víctima que no siguin a Espanya.

Títol VIII. Treballadors transfronterers.

- Article 156. Definició.
- Article 157. Àmbit d'aplicació, requisits i procediment.
- Article 158. Efectes de l'autorització de treball per a treballadors transfronterers.

Títol IX. Menors estrangers.

Capítol I. Residència del fill o tutelat de resident.

- Article 159. Residència temporal del menor estranger acompanyat nascut a Espanya.
- Article 160. Residència de la persona acompanyada menor d'edat o amb una discapacitat no nascuda a Espanya.

Capítol II. Desplaçament temporal de menors estrangers en el marc de programes de caràcter humanitari.

- Article 161. Definició, requisits i procediment comú als desplaçaments temporals.
- Article 162. Desplaçament temporal de menors estrangers amb fins de tractament mèdic.
- Article 163. Desplaçament temporal de menors amb fins de vacances.
- Article 164. Desplaçament temporal de menors estrangers amb fins d'escolarització.

Capítol III. Menors estrangers no acompanyats.

- Article 165. Definició.
- Article 166. Determinació de l'edat.
- Article 167. Competència sobre el procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat i actuacions prèvies.
- Article 168. Inici del procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat.
- Article 169. Al·legacions i determinació del període de prova.
- Article 170. Tràmit d'audiència i resolució del procediment.
- Article 171. Execució de la repatriació.
- Article 172. Residència del menor estranger no acompanyat.
- Article 173. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que és titular d'una autorització de residència.
- Article 174. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que no és titular d'una autorització de residència.

Títol X. Residència de llarga durada.

Capítol I. Residència de llarga durada-Unió Europea.

- Article 175. Definició.

Article 176. Requisits.
Article 177. Procediment.
Article 178. Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada-UE.

Capítol II. Mobilitat del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre.

Article 179. Residència de llarga durada a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.

Article 180. Residència de llarga durada a Espanya de la família del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.

Article 181. Residència de llarga durada-UE a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.

Capítol III. Residència de llarga durada nacional.

Article 182. Definició.
Article 183. Supòsits.
Article 184. Procediment.
Article 185. Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada nacional.

Capítol IV. Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE o d'una residència de llarga durada nacional.

Secció 1a. Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE.

Article 186. Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE.

Article 187. Procediment.

Secció 2a. Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada nacional.

Article 188. Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada nacional.

Article 189. Procediment.

Títol XI. Modificació de les situacions de les persones estrangeres a Espanya.

Article 190. De la situació d'estada de llarga durada per estudis o activitats formatives a la situació de residència i treball o de residència a excepció de l'autorització de treball.

Article 191. De l'autorització de residència temporal a autorització de residència i treball.

Article 192. Modificacions de l'autorització de residència i treball.

Títol XII. Disposicions comunes.

Capítol I. Règim competencial, concepte a càrrec, presentació de sol·licituds i accés a la informació.

Article 193. Règim competencial.

Article 194. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball a comunitats autònomes.

Article 195. Particularitats en el cas de comunitats autònomes que tinguin traspassades les competències executives en matèria d'autorització inicial de treball.

Article 196. Concepte de persona estrangera a càrrec i de raons de caràcter humanitari.

Article 197. Llocs de presentació de les sol·licituds, legitimació i representació quan el subjecte legitimat es troba en territori nacional.

Article 198. Accés a la informació per a persones estrangeres i ocupadors.

Capítol II. Extinció de les autoritzacions.

Article 199. Obtenció i manteniment del dret a l'autorització.

Article 200. Causes comunes de l'extinció de l'autorització d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives i de residència temporal.

Article 201. Extinció de l'autorització de residència de llarga durada.

Article 202. Del procediment d'extinció.

Article 203. Efectes.

Títol XIII. Documentació de les persones estrangeres.

Capítol I. Drets i deures relatius a la documentació.

Article 204. Drets i deures.

Article 205. Número d'identitat d'estranger.

Capítol II. Acreditació de la situació de les persones estrangeres a Espanya.

Article 206. Documents acreditatius.

Article 207. El passaport o document de viatge.

Article 208. El visat.

Article 209. La targeta d'identitat d'estranger.

Capítol III. Indocumentats.

Article 210. Requisits i procediment per a la documentació.

Article 211. Títol de viatge per a sortida d'Espanya.

Capítol IV. Registre central d'estrangers.

Article 212. Registre central d'estrangers.

Article 213. Comunicació al Registre central d'estrangers dels canvis i alteracions de situació.

Capítol V. Registre de menors estrangers no acompanyats.

Article 214. Registre de menors estrangers no acompanyats.

Títol XIV. Infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador.

Capítol I. Normes comunes del procediment sancionador.

Article 215. Normativa aplicable.

Article 216. Modalitats del procediment sancionador.

Article 217. Actuacions prèvies.

Article 218. Iniciació del procediment sancionador. Competència.

Article 219. Instructor i secretari.

Article 220. El decomís.

Article 221. Resolució.

Article 222. Manifestació de la voluntat de recórrer.

Article 223. Execució de les resolucions sancionadores.

Article 224. Caducitat i prescripció.

Capítol II. Modalitats de tramitació del procediment sancionador.

Secció 1a. El procediment ordinari.

- Article 225. Supòsits en què escau el procediment ordinari.
Article 226. Iniciació del procediment ordinari.
Article 227. Actuacions i al·legacions en el procediment ordinari.
Article 228. Prova en el procediment ordinari.
Article 229. Col·laboració d'altres administracions públiques en el procediment ordinari.
Article 230. Proposta de resolució en el procediment ordinari.
Article 231. Tràmit d'audiència en el procediment ordinari.
Article 232. Resolució del procediment ordinari.
- Secció 2a. El procediment preferent.
- Article 233. Supòsits en què escau el procediment preferent.
Article 234. Iniciació i tramitació del procediment preferent.
Article 235. La resolució en el procediment preferent. Executivitat.
Article 236. Comunicacions en el procediment preferent.
- Secció 3a. El procediment simplificat.
- Article 237. Supòsits d'iniciació del procediment simplificat.
Article 238. Procediment simplificat.
Article 239. Resolució del procediment simplificat.
- Secció 4a. Concurrència de procediments.
- Article 240. Concurrència de procediments.
- Capítol III. Aspectes específics en els procediments sancionadors per a la imposició de les infraccions d'expulsió i multa.
- Secció 1a. Normes procedimentals per a la imposició de l'expulsió.
- Article 241. Supòsits en què escau el procediment d'expulsió.
Article 242. Contingut de l'acord d'iniciació del procediment d'expulsió.
Article 243. Mesures cautelars en el procediment d'expulsió.
Article 244. Contingut i efectes de la resolució del procediment d'expulsió.
Article 245. Execució de la resolució en el procediment d'expulsió.
Article 246. Reconeixement de resolucions d'expulsió d'altres estats membres de la Unió Europea i estats associats Schengen.
Article 247. Estrangers processats o imputats en procediments per delictes.
Article 248. Comunicacions en el procediment d'expulsió.
- Secció 2a. Normes procedimentals per a la imposició de multes.
- Article 249. Supòsits d'aplicació del procediment per a la imposició de multes.
Article 250. Contingut de l'acord d'iniciació del procediment per a la imposició de multes.
Article 251. Mesures cautelars en el procediment per a la imposició de multes.
Article 252. Resolució del procediment per a la imposició de multes. Efectes i executivitat.
- Capítol IV. Infraccions i sancions en l'ordre social i vigilància laboral.
- Article 253. Vigilància laboral.
Article 254. Infraccions i sancions en l'ordre social.
- Capítol V. Infraccions, sancions i obligació de la seva comunicació interorgànica.
- Article 255. Altres infraccions i sancions.
Article 256. Comunicació interorgànica d'infraccions.

Article 257. Comunicacions dels òrgans judicials a la delegació o subdelegació del Govern en relació amb estrangers.

Títol XV. Oficines d'estrangeria i centres de migracions.

Capítol I. Les oficines d'estrangeria.

Article 258. Creació.

Article 259. Dependència.

Article 260. Funcions.

Article 261. Organització funcional de les oficines d'estrangeria.

Article 262. Personal.

Capítol II. Els centres de migracions.

Article 263. La xarxa pública de centres de migracions.

Article 264. Règim jurídic dels centres de migracions.

Article 265. Ingressos en centres de migracions.

Disposició addicional primera. Desplegament normatiu.

Disposició addicional segona. Atribució de competències úniques.

Disposició addicional tercera. Normativa aplicable als procediments.

Disposició addicional quarta. Sistema d'informació migratòria.

Disposició addicional cinquena. Gestió informàtica en els procediments amb intervenció de les comunitats autònomes.

Disposició addicional sisena. Exigència, normativa i convenis en matèria sanitària.

Disposició addicional setena. Terminis de resolució dels procediments.

Disposició addicional vuitena. Silenci administratiu.

Disposició addicional novena. Recursos.

Disposició addicional desena. Cotització per la contingència de desocupació.

Disposició addicional onzena. Informes policials.

Disposició addicional dotzena. Taxes per tramitació de procediments.

Disposició addicional tretzena. Desconcentració de la competència de tancament de passos fronterers.

Disposició addicional catorzena. Autorització de treball de les persones estrangeres sol·licitants de protecció internacional.

Disposició addicional quinzena. Representants de les organitzacions empresarials a l'estranger.

Disposició addicional setzena. Legislació en matèria de protecció internacional.

Disposició addicional dissetena. Persones estrangeres no comunitàries empleades per les Forces Armades.

Disposició addicional divuitena. Identificació i protecció de la víctima de tràfic d'éssers humans.

Disposició addicional dinovena. Persones estrangeres beneficiàries de protecció temporal.

Disposició transitòria única. Registre d'institucions i centres d'ensenyament superior.

REIAL DECRET PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE LA LLEI ORGÀNICA 4/2000, SOBRE DRETS I LLIBERTATS DELS ESTRANGERS A ESPANYA I LA SEVA INTEGRACIÓ SOCIAL

I

El fenomen migratori és un fenomen estructural; la mobilitat humana a la recerca d'oportunitats i una vida millor és una realitat constatada al llarg dels anys que continuarà.

El marc jurídic espanyol, presidit per la Constitució espanyola, no tan sols dona cabuda al fenomen migratori, sinó que disposa d'una normativa i d'un espai propis, que s'han hagut d'anar adaptant als canvis i a les noves tendències experimentades en el temps.

Espanya, amb un passat migratori important, ha anat construint la seva política migratòria sobre unes bases consolidades: la primera, l'estreta cooperació interministerial amb els departaments més implicats en la gestió de les diverses facetes del fenomen migratori i, també, la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, que proporciona un marc institucional, permanent i específic de consulta i acord amb els agents socials per gestionar les qüestions que afectin el mercat de treball i el seu desplegament normatiu. Gràcies a aquesta cooperació, s'ha dissenyat una política migratòria no tan sols sòlida i estable, sinó també eficaç: una política migratòria integral que inclou, en consonància amb els instruments internacionals dels quals forma part i molt especialment del Pacte Mundial per a la Migració Segura, Ordenada i Regular, que va ser formalment aprovat per l'Assemblea General de l'Organització de Nacions Unides mitjançant Resolució de 19 de desembre de 2018 (A/RES/73/195), la lluita contra les causes profundes de les migracions, la prevenció i lluita contra la immigració irregular, l'atenció humanitària de les persones arribades a les costes i l'acollida dels qui tenen una necessitat de protecció internacional, amb ple respecte als drets humans, i, finalment, l'establiment de canals de migració regular.

En segon lloc, Espanya forma part de la Unió Europea i del seu espai de llibertat, seguretat i justícia. Per tant, participa en el disseny de les polítiques de migració i asil, juntament amb les institucions europees, en l'elaboració de normativa de la Unió. Dins aquest marc europeu, la situació geogràfica i estratègica d'Espanya és un element capital que cal tenir en compte a l'hora de dissenyar una política migratòria estable, planificada i capaç de respondre als desafiaments migratoris a mitjà i llarg termini.

Així, doncs, a causa de l'evolució del fenomen migratori i de la necessitat d'adaptar la normativa a una realitat canviant, resulta necessari aprovar un nou reglament que aglutini les diverses i necessàries reformes, en comptes de fer-ne una modificació parcial. En concret, es planteja simplificar i agilitzar els procediments per tal d'evitar la presentació excessiva de documents o per vies inadequades i la doble comprovació dels mateixos requisits; reduir els temps, excessius, emprats per a algunes vies de migració regular; millorar la concreció jurídica respecte de les figures i situacions cobertes per determinats permisos; tenir en compte, de manera expressa, els drets de les persones treballadores migrants, consagrats, a més, en el dret de la Unió Europea; aconseguir més claredat, també, pel que fa a les disposicions comunes a totes les autoritzacions, com ara és el cas de la presentació de les sol·licituds o les extincions de les autoritzacions; la regulació sobre en quins supòsits, i sota quines condicions, es pot modificar l'estatus migratori d'una persona, i dels seus familiars, fet que resultava del tot necessari atesa la confluència de diverses figures jurídiques i la dificultat, tant per a l'operador jurídic com per al mateix titular de l'autorització, d'efectuar aquesta transició amb seguretat jurídica.

II

Aquest Reial decret s'estructura en un article únic que aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i quatre disposicions finals.

Per part seva, el Reglament que aprova aquest Reial decret consta de dos-cents seixanta-cinc articles, dividits en quinze títols, dinou disposicions addicionals i una disposició transitòria única.

Les modificacions que s'introdueixen afecten de manera generalitzada totes les situacions de les persones estrangeres a Espanya. D'aquí que es consideri convenient fer un repàs succint de cada títol que compon el nou Reglament.

Al títol I, relatiu al règim d'entrada i sortida de territori espanyol, els principals canvis que s'hi introdueixen són per ajustar la normativa espanyola a les disposicions de la Unió Europea i sobretot al Codi de fronteres Schengen. Així, doncs, se substitueix el concepte de punt fronterer per pas fronterer i s'augmenten les referències a l'esmentat text de la Unió.

El títol II, que anteriorment únicament regulava el trànsit aeroportuari, passa a disposar tot allò relatiu als visats i en contempla la definició, les classes de visat que existeixen (de trànsit aeroportuari, d'estada de curta durada i de llarga durada) i també el procediment i els requisits en cada cas. D'aquesta manera, es regula d'una manera més clara i ordenada cada tipus de visat per contribuir a una millor entesa dels procediments.

Tenint en compte el nombre important de visats que s'expedeixen a les oficines consulars [més d'1.300.000 el 2023, segons dades de l'Observatori Permanent d'Immigració (OPI), dels quals el 84 % correspon a visats de curta durada i el 16 %, a visats de llarga durada], resultava necessari disposar d'un títol propi que reguli aquesta figura i que aprofundeixi en el procediment que cal seguir. D'aquesta manera, s'estableixen requisits generals per a l'expedició del visat, la valoració dels quals correspon a l'oficina consular, i els requisits específics per a cada tipus d'autorització, la valoració dels quals correspon a l'oficina d'estrangeria competent.

El títol III, relatiu a l'estada, pateix canvis tant en les estades de curta durada com en les de llarga durada.

En l'àmbit de les estades de curta durada, es fa una remissió més directa al dret de la Unió, d'aplicació per a aquest supòsit, i s'especifiquen els requisits per a les pròrrogues d'estada sense visat, ja en l'àmbit del dret nacional.

Respecte de les estades de llarga durada, s'introdueixen tot un seguit de modificacions en l'estada per estudis, que passa a denominar-se estada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives. Segons dades de l'OPI, a 31 de desembre de 2023, hi ha en vigor 75.857 autoritzacions (un 70 % de les quals són autoritzacions inicials i per cursar estudis superiors), els titulars de les quals tenen una mitjana de vint-i-sis anys. L'objectiu de la reforma en aquest àmbit és regular mecanismes que permetin formar talents, fomentar la seva ocupabilitat i, amb la nova regulació de la modificació d'estatus, retenir-los.

Així mateix, s'aclareix cada tipologia d'estudis o activitats formatives incloses en l'autorització per tal d'aportar seguretat jurídica i millorar la transposició de la Directiva 2016/801/UE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, relativa als requisits d'entrada i residència dels nacionals de països tercers amb fins de recerca, estudis, pràctiques, voluntariat, programes d'intercanvi d'alumnes o projectes educatius i col·locació au pair. A més a més, s'aporta seguretat jurídica respecte del tipus d'institucions i centres en els quals es poden cursar els estudis i les activitats normatives, la qual cosa estava regulat reglamentàriament fins ara. Per fer-ho, i com a novetat, es preveu la creació del Registre d'institucions i centres d'ensenyament superior.

D'altra banda, se suprimeixen d'aquest títol les figures de pràctiques no laborals i d'activitats de recerca, ja que totes dues estan regulades en la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

El títol IV, dedicat a la residència temporal, recull grans canvis respecte d'aquesta mena d'autoritzacions, que concentraven, a 31 de desembre de 2023, al voltant de 450.000 persones (una variació del 20 % respecte de l'any anterior). Així, doncs, s'ordenen els requisits aplicables, establint-ne uns de generals aplicables a totes les autoritzacions de residència, i els requisits específics per a cada tipus d'autorització.

Així mateix, se n'eliminen les figures de recerca, targeta blava-UE i prestacions transnacionals de serveis, que estan regulades en la Llei 14/2013, de 27 de setembre; i s'hi introdueix l'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.

D'altra banda, es regula l'autorització de treball de durada determinada com una especialitat dins les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri inicial, en línia

amb la normativa laboral; i, per tal de flexibilitzar l'exercici de l'activitat laboral, s'autoritza el treball per compte propi en paral·lel amb el treball principal per compte d'altri.

Al seu torn, pel que fa al reagrupament familiar, s'estableix una edat mínima de divuit anys per al reagrupament de cònjuges; s'hi introdueix la definició d'habitatge d'acord amb Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge. També es clarifiquen els membres de la família que es poden reagrupar; es modifica el període de convivència requerit per al permís independent per al/la cònjuge en línia amb el reagrupament de familiars de ciutadans comunitaris que exerceixen la lliure circulació; i es transposa a l'ordenament jurídic espanyol part de la Directiva (UE) 2021/1883 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2021, relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de tercers països amb fins d'ocupació d'alta qualificació, i pel qual es deroga la Directiva 2009/50/CE del Consell, fet que permet regular l'expedició de permisos autònoms als familiars de les persones titulars d'una targeta blava-UE per acumulació de períodes en altres estats membres.

Es crea un nou capítol per tal de regular l'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola. El Reial decret 629/2022, de 26 de juliol, pel qual es modifica el Reglament de la Llei orgànica 4/2000 d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, després de la seva reforma per Llei orgànica 2/2009 d'11 de desembre, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, va modificar l'article 124.3 del reglament de la Llei orgànica i va ampliar la figura de l'arrelament familiar a les persones que, sent a Espanya, tenen un vincle amb un ciutadà espanyol en la forma de cònjuge, parella de fet acreditada, ascendents o descendents.

Tanmateix, aquesta figura ha topat amb limitacions importants. El seu caràcter excepcional i la seva pròpia configuració com a arrelament fan que no sigui possible parlar pròpiament d'un estatut de familiar de ciutadà espanyol complet. A tall d'exemple, no es tenia en compte el reagrupament amb fins de residència quan el familiar era al seu país d'origen o de procedència, no es regulava què passava si es trencava el vincle familiar o la possibilitat que el familiar pugui reagrupar.

Per tant, tenint en compte tot el que s'ha exposat, s'ha considerat la necessitat de regular l'estatut de familiar de persones amb nacionalitat espanyola de manera específica en aquest nou Reglament fora de la figura d'arrelament familiar i s'ha deixat la figura d'arrelament familiar per regular els supòsits de progenitors de ciutadans comunitaris.

El títol V, de nova creació, està dedicat a les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada. D'aquesta manera, s'hi introdueix l'autorització de residència i treball per a activitats de temporada també en l'àmbit individual. Així mateix, s'introdueixen en el Reglament els continguts relatius a drets i garanties de les persones treballadores que es preveïen anualment en l'Ordre ministerial sobre gestió col·lectiva de contractacions en origen; d'aquesta manera s'augmenta la seguretat jurídica i es millora la transposició correcta de la Directiva 2014/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre les condicions d'entrada i estada de nacionals de tercers països per a fins d'ocupació com a treballadors temporers.

El títol VI, relatiu a la gestió col·lectiva de contractacions en origen, regula la contractació de treballadors de manera col·lectiva, mentre que els dos títols anteriors ho permeten de manera individual. Aquest nou model de gestió col·lectiva de contractacions en origen permet tramitar conjuntament diverses autoritzacions (almenys 10), sempre que les persones estrangeres no siguin a Espanya.

La Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, preveu la possibilitat de concedir una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals en determinades situacions, com ara per raó d'arrelament, raons humanitàries, de col·laboració amb la justícia o altres circumstàncies excepcionals que es determinin reglamentàriament.

El nou títol VII del Reglament regula els requisits i el procediment per obtenir una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals en determinades situacions.

Quant a l'arrelament, s'ha definit el concepte i els tipus d'arrelament que existeixen: arrelament de segona oportunitat, sociolaboral, social, socioformatiu i familiar. Així mateix, s'han modificat els requisits que cal complir i les característiques d'aquestes autoritzacions per tal d'afavorir l'accés a les situacions documentades regulars i impulsar la integració de les persones estrangeres en el mercat de treball. Per això, s'ha reduït el període de permanència a Espanya a dos anys, excepte per a arrelament familiar, i s'habiliten totes les persones estrangeres que siguin titulars d'una autorització de residència temporal per arrelament a treballar.

S'ha creat un nou arrelament de segona oportunitat per a les persones que hagin estat titulars d'una autorització de residència i que, per diverses raons, no han pogut renovar la seva autorització de residència. Així mateix, l'arrelament sociolaboral exigeix que el sol·licitant tingui un contracte de treball en les mateixes condicions que les autoritzacions de residència inicial i treball per compte d'altri.

Pel que fa a l'arrelament social, hi poden accedir les persones estrangeres que tinguin vincles familiars a Espanya o que puguin justificar que estan integrades en la societat espanyola a través d'un informe de la comunitat autònoma corresponent.

Al seu torn, es manté l'arrelament per formació, que passa a denominar-se arrelament socioformatiu. Es permet accedir a aquest arrelament a les persones que ja estan cursant o que estan matriculades en algunes formacions amb la intenció de fomentar la seva integració.

Quant a l'arrelament familiar, es limita únicament als progenitors de ciutadans d'un altre estat membre de la Unió Europea i Espai Econòmic Europeu i Suïssa; l'autorització de residència per a progenitors de menors d'edat de nacionalitat espanyola queda regulada en el capítol VI del títol IV.

Juntament amb les autoritzacions de residència per arrelament, es preveuen les autoritzacions per circumstàncies excepcionals per raons humanitàries, col·laboració amb autoritats, seguretat nacional o interès públic. Aquestes autoritzacions mantenen substancialment la mateixa regulació que la que tenien anteriorment, però amb alguns petits canvis. Entre les novetats, entre els delictes dels quals pot ser víctima un estranger, s'hi han introduït els d'odi del 510 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, i també els articles del 316 a 318 bis del Codi. També s'hi ha previst que el treball per sis mesos en situació irregular en el termini dels dos anys anteriors a la denúncia dona dret a una autorització, si es prova adequadament davant l'autoritat laboral competent o judicial.

S'ha regulat una secció comuna relativa al procediment de sol·licitud, la pròrroga i en quines circumstàncies l'autorització de residència habilita a treballar, i també la possibilitat de modificar una altra autorització de residència en els termes del títol XI.

L'article 31.bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, relatiu a l'autorització de residència temporal i treball de dones estrangeres víctimes de violència de gènere ha estat modificat per la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, per incloure-hi una nova autorització de residència temporal i treball per a les víctimes de violència sexual i també per als fills i filles menors de totes dues figures, menors tutelats i majors d'edat que no es puguin proveir de les seves pròpies necessitats.

En aquest sentit, als capítols següents d'aquest títol VII s'ha recollit el desplegament de les autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals per a les víctimes de violència sexual. Es manté substancialment la regulació que hi havia sobre les víctimes de violència de gènere i sexual; els casos de col·laboració contra xarxes organitzades; i les víctimes de tràfic d'éssers humans.

El títol VIII, que fa referència a les persones treballadores transfrontereres, no ha sofert modificacions.

El títol IX, sobre menors estrangers, regula la residència de fills o tutelats, el desplaçament temporal de menors i els menors estrangers no acompanyats. Els principals canvis que s'han incorporat en la reforma tenen per objectiu millorar el procediment i la vigència de l'autorització concedida als fills o tutelats de persones

estrangeres amb residència legal a Espanya. També es milloren i es clarifiquen els procediments per permetre el desplaçament de menors en el marc d'un programa humanitari. Quant al capítol que fa referència als menors no acompanyats, no hi ha hagut canvis.

El títol X, relatiu a la residència de llarga durada, introdueix lleugers canvis procedimentals per estar en consonància amb la Directiva 2003/109/CE del Consell, de 25 de novembre, relativa a l'estatut dels nacionals de tercers països de llarga durada, i transposa part de la Directiva (UE) 2021/1883 sobre el còmput del període de residència legal de les persones titulars de la targeta blava-UE.

El títol XI fa referència a la modificació de les situacions de les persones estrangeres a Espanya i recull grans canvis respecte de la regulació anterior amb l'objectiu principal de transposar parcialment a l'ordenament jurídic espanyol part de la Directiva (UE) 2024/1233 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'abril de 2024, per la qual s'estableix un procediment únic de sol·licitud d'un permís únic que autoritza els nacionals de tercers països a residir i treballar al territori d'un estat membre i per la qual s'estableix un conjunt comú de drets per a les persones treballadores de tercers països que resideixen legalment en un estat membre. La Directiva obliga els estats membres a examinar qualsevol sol·licitud d'una autorització de residència i treball (permís únic) presentada per un titular d'una autorització de residència.

El títol XII regula les disposicions comunes i, d'aquesta manera, en clarifica els procediments i augmenta la seguretat jurídica. Es tenen en compte disposicions sobre el règim competencial, el procediment de tramitació de les autoritzacions en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball a comunitats autònomes, el concepte de familiar a càrrec, els llocs de presentació de sol·licituds i l'accés a la informació. Al capítol II, s'hi regulen els supòsits o les circumstàncies que donen lloc a l'extinció d'una autorització. D'aquesta manera, es proporciona seguretat jurídica tant a la persona estrangera sol·licitant d'una autorització o titular d'aquesta com als diversos operadors jurídics, públics i privats que conflueixen a l'àrea de l'estrangeria.

Quant a la documentació de les persones estrangeres, regulada al títol XIII, en consonància amb la inclusió del retorn voluntari, es preveu la forma d'entrega de la targeta d'identitat d'estranger.

El títol XIV es destina a les infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador, derivades de la reforma legal, i no ha sofert gaires modificacions.

El títol XV té en compte les oficines d'estrangeria i els centres de migracions i reitera la dependència orgànica i funcional que tenen les oficines.

Finalment, el Reglament conté dinou disposicions addicionals i una disposició transitòria única relativa als centres i les institucions d'educació superior reconeguts.

En coherència amb tot el que s'ha exposat, es considera que aquest Reglament ha de permetre continuar desenvolupant a Espanya una política migratòria integral, adaptada a la realitat i a la naturalesa dels fluxos migratoris que arriben a Espanya, però també a la nostra vinculació al dret de la Unió Europea. També és una normativa que ha de permetre fer la transició cap al model migratori derivat del «Nou Pacte de Migració i Asil», adoptat pel Consell i el Parlament de la UE, el desembre de 2023, sota presidència espanyola. El Pacte genera la necessitat d'abordar reformes normatives més profundes, però abans cal adequar el nostre ordenament a les demandes de seguretat jurídica, agilitat i adequació normativa legal que existeixen avui dia, i amb senyals de romandre-hi, preparar el terreny per a les que es desprenguin del Pla d'implementació, i s'hi tinguin en compte, que Espanya ha de remetre a la Comissió Europea el desembre de 2024. Així mateix, també és el moment d'incorporar-hi la normativa de la Unió Europea de recent aprovació.

De la mateixa manera, cal adoptar futures reformes normatives que regulin, a més a més, altres supòsits per aconseguir la deguda protecció per als col·lectius que presentin un risc tangible de desprotecció a causa de conflictes o de disturbis greus de naturalesa política, ètnica o religiosa.

Per això, a la disposició final tercera s'estableix un mandat al Govern per adoptar les reformes normatives que siguin necessàries per donar protecció als col·lectius que presentin un risc tangible de desprotecció a causa de conflictes o disturbis greus de naturalesa política, ètnica o religiosa.

III

Aquest Reial decret s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Així, doncs, és respectuosa amb els principis de necessitat i eficàcia, en completar la incorporació de diverses directives a l'ordenament jurídic espanyol i en abordar, de manera més àmplia, els reptes que es presenten derivats del context demogràfic i del mercat laboral espanyol.

La norma és concorde amb el principi de proporcionalitat, ja que conté la regulació imprescindible per a l'assoliment dels objectius prèviament esmentats, i igualment s'ajusta al principi de seguretat jurídica, amb coherència amb la resta de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea, i també de l'internacional.

Respecte del principi d'eficiència, la norma no suposa un augment de les càrregues administratives, sinó una disminució d'aquestes, per raó de la simplificació administrativa perseguida.

Quant al principi de transparència, l'abast i l'objectiu s'han definit clarament en aquest preàmbul i, a més a més, s'ha facilitat que els potencials destinataris de la norma hagin tingut una participació activa en la seva elaboració. A aquest efecte, la norma ha estat sotmesa als tràmits de consulta pública i d'audiència i informació públiques que estableixen els articles 26.2 i 26.6, respectivament, de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, en afectar els drets i interessos legítims de les persones. Addicionalment, s'ha sol·licitat informe de l'Oficina de Coordinació i Qualitat Normativa, del Fòrum per a la integració social dels immigrants, de la Comissió Interministerial d'Estrangeria, de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració i de les secretaries generals tècniques de tots els ministeris.

Així mateix, ha estat informat per les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, i per la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

Aquest Reial decret s'adequa plenament a l'ordre constitucional de distribució de competències; en concret, a la competència exclusiva atribuïda a l'Estat per l'article 149.1. 2a de la Constitució espanyola en matèria d'immigració i estrangeria.

Se n'exceptuen les referències al procediment sobre autoritzacions inicials de treball per compte propi o per compte d'altri de les persones estrangeres a les comunitats autònomes a les quals hagi estat traspasada aquesta competència, que es dicten a l'empara de l'article 149.1. 7a de la Constitució espanyola, que atorga a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes.

En virtut seva, a proposta de la ministra d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i dels ministres d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, de l'Interior, i de Política Territorial i Memòria Democràtica, amb l'aprovació prèvia del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i prèvia deliberació del Consell de Ministres en la seva reunió del dia 19 de novembre de 2024,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació i àmbit d'aplicació del Reglament.*

1. S'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, el text del qual s'insereix a continuació.

2. Les normes del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'han d'aplicar amb caràcter supletori, o als efectes que puguin ser més favorables, als

nacionals dels estats membres de la Unió Europea i a les altres persones incloses en l'àmbit del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu. Així mateix, les normes del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'han d'aplicar amb caràcter supletori als qui sigui aplicable la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.

Disposició transitòria primera. *Validesa de les autoritzacions o targetes en vigor.*

Les diferents autoritzacions o targetes que habiliten per entrar, residir i treballar a Espanya, concedides a les persones incloses en l'àmbit d'aplicació del Reglament que s'aprova mitjançant aquest Reial decret i que tinguin validesa en la data de la seva entrada en vigor, han de conservar l'esmentada validesa durant el temps per al qual hagin estat expedides.

Disposició transitòria segona. *Sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reglament.*

Les sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han de tramitar i resoldre de conformitat amb la normativa vigent en la data de la seva presentació, llevat que l'interessat sol·liciti l'aplicació del que disposa el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social i sempre que s'acrediti el compliment dels requisits exigits per a cada tipus de sol·licitud.

Disposició transitòria tercera. *Autoritzacions de residència temporal per raons d'arrelament familiar o targetes de residència de familiar de ciutadans de la Unió.*

Les persones estrangeres que, amb motiu d'un vincle familiar amb una persona de nacionalitat espanyola, siguin titulars d'autoritzacions de residència temporal per raons d'arrelament familiar o de targetes de residència de familiar de ciutadà de la Unió Europea que estiguin vigents en la data d'entrada en vigor del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, conserven la residència mentre compleixin les condicions del capítol VII del títol IV, sense que sigui necessari presentar la sol·licitud d'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.

Disposició transitòria quarta. *Familiars de persones amb nacionalitat espanyola de les lletres d) i e) de l'article 94.1.*

Quan les persones estrangeres que s'estableixen a les lletres d) i e) de l'article 94.1 d'aquest Reglament tinguin el vincle familiar i es trobin en territori nacional en la data de publicació del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social poden, excepcionalment, sol·licitar l'autorització de residència temporal que preveu el capítol VII del títol IV en el termini dels sis mesos següents a la data d'entrada en vigor.

Disposició transitòria cinquena. *Autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals per raó d'arrelament.*

Les persones estrangeres que en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reglament es trobin en situació irregular com a conseqüència d'una resolució denegatòria o desestimària ferma en seu administrativa i, si s'escau, judicial de la seva sol·licitud de protecció internacional, i reuneixin els requisits generals i específics que estableix el capítol I del títol VII llevat del de permanència, poden sol·licitar una autorització de residència per circumstàncies excepcionals per raons d'arrelament

sempre que hagin romàs en territori espanyol en situació irregular almenys els sis mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud d'aquesta autorització.

Aquesta sol·licitud d'autorització per raó d'arrelament es pot sol·licitar durant els dotze mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament. El Consell de Ministres pot acordar la pròrroga dels terminis assenyalats en aquesta disposició transitòria.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, després de la seva reforma per Llei orgànica 2/2009; i totes les altres disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposa aquest Reial decret i el Reglament que se n'aprova.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1. 2a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de nacionalitat, immigració, estrangeria i dret d'asil.

Se n'exceptuen les referències al procediment sobre autoritzacions inicials de treball per compte propi o per compte d'altri de les persones estrangeres a les comunitats autònomes a les quals hagi estat traspasada aquesta competència, que es dicten a l'empara de l'article 149.1. 7a de la Constitució, que atorga a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen al dret espanyol:

a) Parcialment, la Directiva (UE) 2014/36 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre les condicions d'entrada i estada de nacionals de tercers països per a fins d'ocupació com a treballadors temporers.

b) Parcialment, la Directiva (UE) 2021/1883 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2021, relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de tercers països amb fins de treball d'alta qualificació, i pel qual es deroga la Directiva 2009/50/CE del Consell.

c) La Directiva (UE) 2024/1233 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'abril de 2024, per la qual s'estableix un procediment únic de sol·licitud d'un permís únic que autoritza els nacionals de tercers països a residir i treballar en el territori d'un estat membre i per la qual s'estableix un conjunt comú de drets per als treballadors de tercers països que resideixen legalment en un estat membre.

d) Parcialment, la Directiva (UE) 2016/801 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, relativa als requisits d'entrada i residència dels nacionals de països tercers amb fins de recerca, estudis, pràctiques, voluntariat, programes d'intercanvi d'alumnes o projectes educatius i col·locació au pair.

Disposició final tercera. *Desplegament normatiu.*

1. En el termini de sis mesos des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquest Reial decret, el Govern ha d'impulsar les reformes normatives necessàries per donar protecció als col·lectius que presentin un risc tangible de desprotecció a causa de conflictes o disturbis greus de naturalesa política, ètnica o religiosa.

2. S'autoritza les persones titulars dels ministeris d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, de l'Interior, de Treball i Economia Social, d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i de Política Territorial i Memòria Democràtica per dictar, en l'àmbit de les

seves respectives competències, les normes que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que disposa en aquest Reial decret i en el Reglament que se n'aprova. En el supòsit que les matèries no siguin objecte de l'exclusiva competència de cada un d'aquests, l'execució i desplegament del que disposa aquest Reial decret i el Reglament que per ell s'aprova s'ha de dur a terme mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, dictada a proposta dels ministres interessats.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret i el Reglament que per ell s'aprova entren en vigor al cap de 6 mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 de novembre de 2024.

FELIPE R.

El ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts,
FÉLIX BOLAÑOS GARCÍA

REGLAMENT DE LA LLEI ORGÀNICA 4/2000, D'11 DE GENER, SOBRE DRETS I LLIBERTATS DELS ESTRANGERS A ESPANYA I LA SEVA INTEGRACIÓ SOCIAL

TÍTOL I

Règim d'entrada i sortida de territori espanyol

CAPÍTOL I

Passos d'entrada i sortida

Article 1. *Entrada per passos fronterers.*

1. Sense perjudici del que disposen els convenis internacionals subscrits per Espanya i tenint en compte el que estableix el dret de la Unió Europea referent a això, la persona estrangera que pretengui entrar en territori espanyol ho ha de fer pels passos habilitats a aquest efecte i durant les hores d'obertura. Les hores d'obertura han d'estar clarament indicades als passos fronterers que no estiguin oberts les 24 hores del dia.

A més, la persona estrangera ha d'estar proveïda del passaport o document de viatge en vigor que acrediti la seva identitat i que es consideri vàlid per a tal fi, estar en possessió d'un visat vàlid quan aquest sigui exigible, i no estar subjecta a prohibicions expressives d'entrada. Així mateix, ha de presentar els documents que determina aquest Reglament que justifiquin l'objecte i condicions d'entrada i estada, i acreditar la possessió dels mitjans econòmics suficients per al temps que pretengui romandre a Espanya o, si s'escau, estar en condicions d'obtenir legalment els mitjans esmentats.

2. Excepcionalment, les autoritats o els funcionaris responsables del control fronterer poden autoritzar l'encreuament de fronteres, fora dels passos fronterers o dels dies i hores assenyalats, en els supòsits que preveu el dret de la Unió Europea.

3. Els membres de la dotació de vaixells que estiguin en possessió d'un document d'identitat del marí (DIM) en vigor poden circular mentre duri l'escala del vaixell pel recinte del port o per les localitats pròximes, en un entorn de 10 quilòmetres, sense l'obligació de presentar-se en el pas fronterer, sempre que els interessats figurin a la llista de tripulants del vaixell al qual pertanyin, sotmesa prèviament a control i verificació de la identitat de professionals de la marina pels funcionaris esmentats a l'apartat 2.

Es pot denegar el dret a desembarcar a la persona professional de la marina que representi una amenaça per a l'ordre públic, la salut pública o la seguretat nacional, o a aquell en el qual concorrin circumstàncies objectives de les quals es pugui deduir la seva incompareixença en el vaixell abans de la seva partida.

Article 2. *Habilitació de passos fronterers.*

1. De conformitat amb l'interès nacional i amb el que disposen els convenis internacionals en els quals Espanya sigui part, l'habilitació d'un pas en frontera terrestre s'ha d'adoptar, amb l'acord previ de les autoritats del país limítrof corresponent, mitjançant una ordre de la persona titular del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, a proposta conjunta de les persones titulars dels ministeris d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, d'Hisenda i de l'Interior.

2. Quan es tracti de l'habilitació de passos en ports o aeroports, l'Ordre ministerial a proposta dels titulars dels departaments que correspongui, amb l'informe favorable previ del departament ministerial o de l'òrgan autonòmic del qual depenguin el port o l'aeroport.

Article 3. *Tancament de passos fronterers.*

1. El tancament, amb caràcter temporal o indefinit, dels passos fronterers habilitats per a l'entrada i la sortida d'Espanya, o la limitació de les categories de persones a les quals es permet creuar, es pot acordar per Ordre del titular del Ministeri de la

Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, a proposta dels titulars dels ministeris competents, quan així resulti bé de les disposicions que hagin de regir a conseqüència dels estats d'alarma, d'excepció o de setge, bé en aplicació de lleis especials, en supòsits en què ho requereixin els interessos de la defensa nacional, la seguretat de l'Estat i la protecció de la salut i seguretat dels ciutadans, així com en supòsits d'elevada pressió migratòria irregular, sense perjudici de la possibilitat de desconcentrar la competència esmentada.

2. Es pot procedir al tancament o trasllat dels passos fronterers en supòsits diferents dels previstos en l'apartat anterior, sempre que la seva ubicació sigui innecessària o inconvenient.

3. El tancament dels passos fronterers s'ha de comunicar als països amb els quals Espanya tingui obligació de fer-ho com a conseqüència dels compromisos internacionals subscrits amb ells.

CAPÍTOL II

Entrada: requisits i prohibicions

Article 4. *Requisits.*

1. Per a estades previstes en territori espanyol o en qualsevol estat membre, d'una durada que no excedeixi els noranta dies naturals dins qualsevol període de cent vuitanta dies naturals, la qual cosa implica tenir en compte el període de cent vuitanta dies naturals que precedeix a cada dia d'estada, de conformitat amb l'article 6 del Reglament (UE) 2016/399 del Parlament Europeu i del Consell de 9 de març de 2016 pel qual s'estableix un Codi de normes de la Unió per a l'encreuament de persones per les fronteres, l'entrada d'un estranger en territori espanyol està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Estar en possessió d'un document de viatge vàlid que atorgui al seu titular el dret a creuar la frontera i que compleixi els criteris següents:

1) Ha de continuar sent vàlid com a mínim tres mesos després de la data prevista de partida del territori dels estats membres. En casos d'emergència justificats, aquesta obligació es pot suprimir,

2) S'ha d'haver expedit dins els deu anys anteriors;

b) Estar en possessió d'un visat vàlid, quan així ho exigeixi el Reglament (UE) 2018/1806, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de novembre de 2018, pel qual s'estableixen la llista de tercers països, els nacionals dels quals estan sotmesos a l'obligació de visat per creuar les fronteres exteriors, i la llista de tercers països, els nacionals dels quals estan exempts d'aquesta obligació, llevat que siguin titulars d'un permís de residència vàlid o d'un visat de llarga durada vàlid;

c) Estar en possessió de documents que justifiquin l'objecte i les condicions de l'estada prevista en els termes que estableix l'article 8.

d) Disposar de mitjans de subsistència suficients, tant per al període d'estada previst com per al retorn al país d'origen o el trànsit cap a un tercer país en el qual la seva admissió estigui garantida, o estar en condicions d'obtenir legalment aquests mitjans en els termes que estableix l'article 9.

e) Presentació, si s'escau, dels certificats sanitaris als quals fa referència l'article 10.

f) No estar subjecte a una prohibició d'entrada, en els termes de l'article 11.

g) No suposar una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres ni, en particular, estar inscrit com a no admissible en les bases de dades nacionals de cap estat membre per iguals motius.

2. A l'efecte de l'aplicació de l'apartat 1, la data d'entrada es considera com el primer dia d'estada en el territori dels estats membres i la data de sortida, com a últim dia d'estada en el territori dels estats membres. Per al càlcul de la durada de l'estada en el territori dels estats membres, no s'han de tenir en compte els períodes d'estada autoritzats per mitjà d'un visat nacional de llarga durada o d'un permís de residència.

3. La Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres pot autoritzar l'entrada a Espanya de les persones nacionals de tercers països que no compleixin algun dels requisits que estableix l'apartat 1, quan existeixin raons excepcionals d'índole humanitària, interès públic o compliment de compromisos adquirits per Espanya. En aquests casos, s'ha de procedir a fer lliurament a l'estranger de la resolució acreditativa de l'autorització d'entrada per qualsevol d'aquestes causes.

En tots aquests casos, quan la persona nacional d'un tercer país estigui inscrita com a no admissible en el Sistema d'Informació Schengen, se n'ha d'informar els altres estats membres de conformitat amb el que estableix el dret de la Unió Europea.

Sense perjudici de la possible consideració de les causes que van motivar la seva concessió en el marc del procediment relatiu a la residència per circumstàncies excepcionals, l'autorització de l'entrada a Espanya sobre la base del que disposa el paràgraf anterior no suposa, per si mateixa i de forma aïllada a altres circumstàncies que puguin ser al·legades, el compliment dels requisits a acreditar amb vista a l'obtenció d'una autorització de residència per circumstàncies excepcionals.

4. No obstant el que disposa l'apartat 1, es pot autoritzar l'entrada al territori espanyol a les persones nacionals de tercers països que no compleixin les condicions que estableix l'apartat 1, però que siguin titulars d'un permís de residència o d'un visat de llarga durada, per tal que puguin arribar al territori de l'estat membre que hagi expedit el permís de residència o el visat de llarga durada, llevat que figurin en la llista nacional de persones no admissibles de l'estat membre les fronteres exteriors del qual es presentin i que la descripció que els afecti vagi acompanyada de mesures que s'oposin a l'entrada o al trànsit.

5. Es pot autoritzar l'entrada al territori espanyol a les persones de tercers països que es presentin a la frontera i que compleixin els requisits que estableix l'apartat 1, excepte estar en possessió d'un visat vàlid quan ho exigeixi el Reglament (UE) 2018/1806, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de novembre de 2018, pel qual s'estableixen la llista de tercers països, els nacionals dels quals estan sotmesos a l'obligació de visat per creuar les fronteres exteriors, i la llista de tercers països, els nacionals dels quals estan exempts d'aquesta obligació, si se'ls pot expedir un visat a la frontera en virtut dels articles 35 i 36 del Reglament (CE) número 810/2009 del Parlament Europeu i del Consell.

Article 5. *Autorització de retorn.*

1. No obstant el que disposa l'article anterior, a la persona estrangera, l'autorització de residència o d'estada de la qual estigui en període de renovació o pròrroga, se li pot expedir una autorització de retorn que li permeti sortir d'Espanya i retornar al territori nacional, sempre que la persona sol·licitant acrediti que ha iniciat els tràmits de renovació o pròrroga del títol que l'habilita per romandre a Espanya dins el termini legal fixat a aquest efecte.

Igualment, la persona titular d'una targeta d'identitat d'estranger en vigor pot sol·licitar una autorització de retorn en cas de robatori, extraviament, destrucció o inutilització d'aquella, sempre que acrediti haver presentat sol·licitud de duplicat de la targeta.

2. L'autorització de retorn té una vigència no superior a noranta dies des de la caducitat de l'autorització de residència o d'estada, si se sol·licita amb anterioritat a l'esmentada caducitat.

En cas que se sol·liciti en un moment posterior a la caducitat de l'autorització de residència o d'estada, l'autorització de retorn té una vigència no superior a noranta dies des que sigui concedida.

Quan el viatge respongui a una situació de necessitat, l'autorització de retorn s'ha de tramitar amb caràcter preferent.

3. Quan la persona estrangera acrediti que el viatge respon a una situació de necessitat i concorrin raons excepcionals, es pot expedir l'autorització de retorn referida a l'apartat anterior, amb una vigència no superior a noranta dies des que es concedeixi l'autorització de retorn, si s'ha resolt favorablement la sol·licitud inicial d'autorització de residència o d'autorització d'estada.

4. L'autorització de retorn l'ha de concedir el delegat o subdelegat del Govern competent, el comissari general d'Estrangeria i Fronteres o les persones titulars de les comissaries i dels llocs fronterers del Cos Nacional de Policia.

5. Durant la validesa dels noranta dies de l'autorització de retorn no hi ha limitació d'entrades i sortides amb un únic document.

6. De conformitat amb el dret de la Unió Europea, l'autorització de retorn tornada només és vàlida per efectuar la seva entrada pels passos fronterers habilitats espanyols.

Article 6. *Documentació per a l'entrada.*

1. Per acreditar la seva identitat, la persona estrangera que pretengui entrar a Espanya ha d'estar proveït d'un dels documents següents:

a) Passaport, individual, familiar o col·lectiu, vàlidament expedit i en vigor. Les persones menors de 16 anys poden figurar inclosos en el passaport del seu pare, mare o tutor quan tinguin la mateixa nacionalitat del titular del passaport i viatgin amb aquest.

b) Títol de viatge, vàlidament expedit i en vigor.

c) Document nacional d'identitat, cèdula d'identificació o qualsevol altre document en vigor que acrediti la seva identitat, que hagin estat considerats vàlids per a l'entrada en territori espanyol, en virtut de compromisos internacionals assumits per Espanya.

2. Tant els passaports com els títols de viatge i altres documents que es considerin vàlids han d'estar expedits per les autoritats competents del país d'origen o de procedència dels seus titulars o per les organitzacions internacionals habilitades per a això pel dret internacional i contenir, en tot cas, dades suficients per a la determinació de la identitat i la nacionalitat de les persones titulars. Els passaports han de permetre el retorn al país que els hagi expedit.

Així mateix, de conformitat amb el dret de la Unió Europea, tant els passaports com els títols de viatge han de complir els criteris següents:

a) continuar sent vàlid com a mínim tres mesos després de la data prevista de partida del territori dels estats membres. En casos d'emergència justificats, aquesta obligació es pot suprimir,

b) haver-se expedit dins els deu anys anteriors;

3. Les oficines consulars espanyoles, amb l'autorització expressa prèvia de la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Assumptes Consulars del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, poden expedir salconduïts a estrangers en les condicions que estableixi la normativa específica aplicable.

4. L'admissió de passaports col·lectius s'ha d'ajustar als convenis internacionals que sobre ells existeixin o que es concertin per Espanya. En els dos casos és necessari disposar de l'informe previ del Ministeri de l'Interior.

Article 7. *Exigència de visat.*

1. Les persones estrangeres que es proposin entrar en territori espanyol han d'anar proveïts del corresponent visat, vàlidament expedit i en vigor, estès en els seus passaports o documents de viatge o, si s'escau, en document a part, llevat del que disposa l'apartat següent.

2. Per a estades d'una durada que no excedeixi noranta dies naturals, dins qualsevol període de cent vuitanta dies naturals, no necessiten visat:

a) Els nacionals de països exempts de l'esmentat requisit en virtut del que estableix el dret de la Unió Europea i també les persones estrangeres que es trobin en algun altre dels supòsits d'exempció de visat que estableix el dret de la Unió Europea.

En aquest cas, de conformitat amb el que estableix el dret de la Unió Europea, ha de constar una autorització de viatge registrada en el Sistema Europeu d'Informació i Autorització de Viatge (ETIAS) quan entri en vigor.

b) Els titulars de passaports diplomàtics, de servei o altres passaports oficials expedits per països amb els quals s'hagi acordat la seva supressió, en la forma i condicions establertes a l'acord corresponent. Es pot exigir visat a titulars de passaports diplomàtics, de servei o altres passaports oficials de països exempts d'aquest requisit, quan Espanya hagi acordat l'exigència de visat d'acord amb el que estableix el Dret de la Unió Europea.

c) Les persones titulars de documents de viatge expedits per determinades organitzacions internacionals intergovernamentals als seus funcionaris, quan Espanya hagi acordat la supressió d'aquest requisit.

d) Les persones estrangeres que tinguin la condició de refugiades i estiguin documentades com a tals per un país signatari de l'Acord Europeu número 31, de 20 d'abril de 1959, relatiu a l'exempció dels visats per a refugiats, sempre a condició de reciprocitat segons el que disposa l'article 1 d'aquest Acord.

e) Els membres de les tripulacions de vaixells amb finalitat empresarial, quan estiguin documentats amb un document d'identitat del marí en vigor i només durant l'escala del vaixell, en les condicions que estableix el Codi de fronteres Schengen.

f) Els membres de les tripulacions d'avions comercials estrangers que estiguin documentats com a tals mitjançant la targeta de membre de la tripulació i en l'exercici de les seves funcions vagin a: embarcar i desembarcar a l'aeroport d'escala o destinació situat al territori d'un estat membre; adreçar-se al territori del municipi en el qual radiqui l'aeroport d'escala o de destinació situat al territori espanyol; o desplaçar-se, per qualsevol mitjà de transport, a un aeroport situat en territori espanyol per tal d'embarcar en un avió amb sortida des d'aquest mateix aeroport.

g) Les persones estrangeres titulars d'una autorització de residència, una autorització provisional de residència, un visat de llarga durada o una targeta d'acreditació diplomàtica, expedits per les autoritats d'un altre estat amb el qual Espanya hagi subscrit un acord internacional que tingui en compte aquesta possibilitat. Aquestes autoritzacions han de tenir una vigència mínima igual al termini d'estada, o de la durada del trànsit, previst en el moment de sol·licitar l'entrada.

h) Les persones estrangeres que es trobin en algun altre dels supòsits d'exempció de visat permesos en el dret de la Unió Europea, quan Espanya hagi acordat la supressió d'aquest requisit.

3. No necessiten visat per entrar en territori espanyol les persones estrangeres titulars d'una targeta d'identitat d'estranger, d'una targeta d'acreditació diplomàtica o de l'autorització de retorn prevista a l'article 5 ni les persones titulars d'una targeta d'identitat d'estranger de treballador transfronterer respecte a l'entrada en el territori espanyol que forma frontera amb el país del treballador, sempre que les autoritzacions que acrediten aquests documents hagin estat expedides pels òrgans espanyols i que estiguin vigents en el moment de sol·licitar l'entrada.

Article 8. *Documents justificatius per a la comprovació de les condicions d'entrada.*

1. Les persones estrangeres, si així se'ls requereix, han d'especificar el motiu de la seva sol·licitud d'entrada i estada a Espanya.

Els funcionaris responsables del control d'entrada en funció, entre altres circumstàncies, del motiu i de la durada del viatge poden exigir-los la presentació de documents que justifiquin o estableixin la versemblança de la raó d'entrada invocada.

Les persones estrangeres que sol·licitin l'entrada, per justificar la versemblança del motiu invocat, poden presentar qualsevol document o mitjà de prova que, al seu judici, justifiqui els motius d'entrada manifestats.

2. A aquests efectes, es pot exigir la presentació, entre d'altres, dels documents següents:

a) En relació amb qualsevol dels motius de sol·licitud d'entrada i estada previstos en aquest apartat, bitllet de tornada o de circuit turístic.

b) A més, per als viatges de caràcter professional, alternativament:

1r. La invitació d'una empresa o d'una autoritat expedida, en els termes fixats mitjançant una ordre ministerial a proposta dels titulars dels departaments que correspongui, per participar en reunions de caràcter comercial, industrial o vinculades a l'activitat.

2n. Documents dels quals es desprengui que existeixen relacions comercials o vinculades a l'activitat.

3r. Targetes d'accés a fires i congressos.

c) A més, per als viatges de caràcter turístic o privat, alternativament:

1r. Document justificatiu de l'existència de lloc d'allotjament a disposició de l'estranger: bé emès per l'establiment d'allotjament o bé consistent en carta d'invitació d'un particular, expedida en els termes fixats mitjançant una ordre ministerial a proposta dels titulars dels departaments que correspongui, el contingut de la qual ha de respondre exclusivament al fet que quedi constància de l'existència d'allotjament cert a disposició de l'estranger.

En cap cas, la carta d'invitació ha de suplir l'acreditació per la persona estrangera de la resta de requisits exigits per a l'entrada.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, el document justificatiu de l'existència de lloc d'allotjament a disposició de la persona estrangera ha de contenir la informació relativa a si l'allotjament suposa o no la cobertura de tota o part de la seva manutenció.

2n. Confirmació de la reserva d'un viatge organitzat.

d) A més, per als viatges per motius d'estudis o formació: matrícula o la documentació acreditativa de l'admissió en un centre d'ensenyament.

e) A més, per als viatges per altres motius, alternativament:

1r. Invitacions, reserves o programes.

2n. Certificats de participació en esdeveniments relacionats amb el viatge, targetes d'entrada o rebuts.

Article 9. *Acreditació de mitjans econòmics.*

La persona estrangera ha d'acreditar, en el moment de l'entrada, que disposa de recursos o mitjans econòmics suficients per al seu sosteniment i el de les persones a càrrec seu que viatgin amb ell, durant el període de permanència a Espanya, o que està en condicions d'obtenir legalment els esmentats mitjans, i també per cobrir el trasllat a un altre país o el retorn al país de procedència.

La quantia dels mitjans econòmics exigibles a aquests efectes, així com el mode d'acreditar la seva possessió, és la que es disposa en aquest Reglament o, en cas de no estar expressament prevista, ha de ser la determinada mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, a proposta dels titulars dels ministeris competents.

L'esmentada regulació ha de tenir en consideració, quant a les quanties exigibles, les circumstàncies que de la documentació de l'establiment d'allotjament o la carta d'invitació d'un particular, aportada per la persona estrangera en el marc de l'article 8, pugui derivar que l'allotjament comprèn tota o part de la seva manutenció.

En cas d'entrada a Espanya, en trànsit cap a un altre estat membre de la Unió Europea, o quan una part de l'estada de la persona estrangera es faci en un altre o altres estats membres de la Unió Europea, els mitjans econòmics s'han d'ajustar als imports de referència que aquests estats hagin notificat a la Comissió de conformitat amb l'article 39 del Reglament (UE) 2016/399 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, pel qual s'estableix un codi de normes de la Unió per a l'encreuament de persones per les fronteres (Codi de fronteres Schengen).

Article 10. *Requisits sanitaris.*

Quan així ho determini el Ministeri de l'Interior, d'acord amb els ministeris de Sanitat, Drets Socials, Consum i Agenda 2030 i d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, les persones que pretenguin entrar en territori espanyol han de presentar en els passos fronterers un certificat sanitari expedit al país de procedència pels serveis mèdics que designi l'oficina consular espanyola, o sotmetre's a la seva arribada, a la frontera, a un reconeixement mèdic per part dels serveis sanitaris espanyols competents, per acreditar que no pateixen cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005, així com en els compromisos internacionals sobre la matèria subscrits per Espanya, sense perjudici del que disposi, a l'efecte, el dret de la Unió Europea.

Els reconeixements mèdics s'han de fer en tot cas d'acord amb el que s'estableix el Reglament sanitari internacional de 2005.

Article 11. *Prohibició d'entrada.*

Es considera prohibida l'entrada de les persones estrangeres, i se'ls impedeix l'accés al territori espanyol, encara que reuneixin els requisits exigits en els articles precedents, quan:

a) Hagin estat prèviament expulsades d'Espanya i estiguin dins el termini de prohibició d'entrada que s'hagi determinat en la resolució d'expulsió, o quan hagi recaigut sobre elles una resolució d'expulsió, llevat de caducitat del procediment o prescripció de la infracció o de la sanció.

b) Hagin estat objecte d'una mesura de devolució, establerta a l'article 58.3.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i estiguin dins el termini de prohibició d'entrada que s'hagi determinat en el corresponent acord de devolució.

c) Es tingui coneixement, per conductes diplomàtics, a través d'Interpol o per qualsevol altra via de cooperació internacional, judicial o policial, que estan reclamades, en relació amb causes criminals derivades de delictes comuns greus, per les autoritats judicials o policials d'altres països, sempre que els fets pels quals figuren reclamades constitueixin delictes a Espanya i sense perjudici de la seva detenció, en els casos en què aquesta sigui procedent.

d) Hagin estat objecte de prohibició expressa d'entrada, en virtut de resolució del titular del Ministeri de l'Interior, per les seves activitats contràries als interessos espanyols o als drets humans o per les seves notòries connexions amb organitzacions delictives, nacionals o internacionals, o altres raons judicials o administratives que justifiquin l'adopció d'aquesta mesura, sense perjudici de la seva detenció, en els casos en què aquesta sigui procedent.

e) Tinguin prohibida l'entrada en virtut de convenis internacionals en els quals Espanya sigui part o d'acord amb el que s'estableix en el dret de la Unió Europea, llevat que es consideri necessari establir una excepció per motius humanitaris o d'interès nacional.

Article 12. *Forma d'efectuar l'entrada.*

1. A la seva arribada al pas fronterer per a l'entrada a Espanya, les persones estrangeres han d'acreditar amb caràcter prioritari davant els funcionaris responsables del control que reuneixen els requisits previstos en els articles d'aquest capítol per a l'obligada comprovació d'aquests i han de permetre la recollida de dades biomètriques per tal d'alimentar i consultar les bases de dades pertinents segons el que estableix la normativa reguladora d'aquestes.

2. Si la documentació presentada és conforme i no hi ha cap prohibició o impediment per a l'entrada del titular, s'ha d'estampar en el passaport o títol de viatge el segell, signe o marca de control establert, llevat que les lleis internes o els tractats internacionals en què Espanya sigui part prevegin la no-estampació, amb la qual cosa, amb la devolució prèvia de la documentació, queda franc el pas a l'interior del país.

3. No s'ha d'estampar segell d'entrada ni de sortida en aquells supòsits previstos en el dret de la Unió Europea.

4. L'estampació del segell d'entrada queda substituïda pel registre en el Sistema d'Entrades i Sortides, quan aquest entri a funcionament, excepte en els casos previstos a l'apartat tercer i quart article 2 del, pel qual s'estableix un Sistema d'Entrades i Sortides (SES) per registrar les dades d'entrada i sortida i de denegació d'entrada relatives a nacionals de tercers països que creuin les fronteres exteriors dels estats membres, es determinen les condicions d'accés al SES amb finalitats policials i es modifiquen el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen i els Reglaments (CE) núm. 767/2008 i (UE) núm. 1077/2011.5. Si l'accés s'efectua amb document d'identitat o d'una altra classe en els quals no es pugui estampar el segell d'entrada, l'interessat ha d'emplenar l'imprès previst per deixar constància de l'entrada, que ha de conservar en el seu poder i presentar juntament amb la documentació identificativa, si li fos requerida.

5. En aquells trajectes directes i sense escala, ni trànsits, els policies responsables del control d'entrada a territori nacional poden, en virtut d'acords bilaterals subscrits per Espanya, desplegar-se al país d'origen perquè, amb caràcter previ a l'embarcament a la nau o aeronau amb destinació, directe i sense escales, a Espanya, la persona estrangera acreditada que reuneix els requisits previstos en els articles d'aquest capítol per accedir a territori nacional, sense perjudici que una vegada arribi al pas fronterer habilitat d'entrada a Espanya s'hagi de sotmetre a la inspecció que es descriu als apartats anteriors d'aquest article.

Article 13. *Declaració d'entrada.*

1. Tenen l'obligació de declarar l'entrada personalment davant les autoritats policials espanyoles les persones nacionals de tercers països, llevat d'Andorra, Mònaco i San Marino, que accedeixin a territori espanyol procedents d'un estat amb el qual Espanya hagi signat un acord de supressió de controls fronterers i que no tinguin autorització de residència a Espanya.

2. Si no s'ha efectuat en el moment de l'entrada, l'esmentada declaració s'ha d'efectuar en el termini de tres dies a partir d'aquella, en qualsevol comissaria del Cos Nacional de Policia.

Article 14. *Registre d'entrada en territori espanyol.*

1. Les entrades realitzades en territori espanyol, d'acord amb el que preveuen els articles 12 i 13, per les persones estrangeres a les quals no els sigui aplicable el règim de ciutadans de la Unió Europea, poden ser registrades per les autoritats competents en el Registre central d'estrangers, als efectes de control del seu període de permanència legal a Espanya, de conformitat amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

2. El sistema de registre d'entrades a Espanya s'ha de regular mitjançant una ordre ministerial a proposta dels titulars dels departaments que correspongui.

Article 15. Denegació d'entrada.

1. Els funcionaris responsables del control han de denegar l'entrada en el territori espanyol a les persones estrangeres que no reuneixin els requisits establerts en aquest capítol i en el dret de la Unió Europea. L'esmentada denegació s'ha de fer mitjançant resolució motivada i notificada directament a l'interessat que compareix al pas de fronterer, amb informació sobre els recursos que s'hi puguin interposar en contra, el termini per fer-ho i l'òrgan davant el qual s'hagin de formalitzar, així com del seu dret a l'assistència lletrada, que pot ser d'ofici en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients i, si s'escau, d'intèrpret, que ha de començar en el moment d'efectuar-se el control al pas fronterer.

La resolució ha de contenir, entre altres extrems, el següent:

- a) La determinació expressa de la causa per la qual es denega l'entrada.
- b) La informació a l'interessat que l'efecte que comporta la denegació d'entrada és el retorn al seu punt d'origen.
- c) La informació a l'interessat del seu dret a l'assistència jurídica, així com a l'assistència d'intèrpret, si no entén o parla les llengües oficials que s'utilitzin, a partir del moment en què es dicti l'acord d'iniciació del procediment. Les dues assistències han de ser gratuïtes en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

La informació, que igualment s'ha proporcionat tan aviat s'iniciï el procediment administratiu, ha de fer expressa menció a la necessitat de presentar la sol·licitud en els termes que preveuen les normes que regulen l'assistència jurídica gratuïta per a l'exercici d'aquest en cas que es decideixi impugnar la resolució en via jurisdiccional contenciosa administrativa, de conformitat amb l'article 22.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Quan hi hagi acords que regulin la readmissió de les persones en situació irregular subscrits per Espanya, els funcionaris responsables del control, després de facilitar la informació a la qual es refereix l'article 26.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, han de denegar, en els termes previstos en els esmentats acords, l'entrada de les persones a les quals els siguin aplicables, sempre que la denegació es produeixi dins el termini que s'hi preveu.

2. La resolució de denegació d'entrada comporta els efectes previstos a l'article 60 de la Llei 4/2000, d'11 de gener. La resolució no exhaureix la via administrativa i és recurrible d'acord amb el que disposen les lleis. La mera interposició del recurs, per si mateixa, no té efecte suspensiu sobre la resolució de denegació d'entrada, d'acord amb el dret de la Unió Europea i amb l'ordenament intern.

Si la persona estrangera no és a Espanya, pot interposar els recursos que corresponguin, tant en via administrativa com jurisdiccional, a través de les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, que els han de remetre a l'òrgan competent.

A aquests efectes que preveu a l'apartat 3 de l'article 22 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la persona estrangera que es troba privada de llibertat pot manifestar la seva voluntat d'interposar recurs contenciós administratiu o d'exercitar l'acció corresponent contra la resolució que posi fi a la via administrativa davant el delegat o subdelegat del Govern competent o el director del centre d'internament d'estrangers o el responsable del pas fronterer sota control del qual estigui, que ho han de fer constar en acta que s'ha d'incorporar a l'expedient. La interposició del recurs no té efecte suspensiu sobre la resolució de denegació d'entrada.

3. El retorn s'ha d'executar de manera immediata i, en tot cas, dins el termini de setanta-dues hores des que s'hagi acordat. Si no es pot executar dins de l'esmentat termini, l'autoritat governativa o, per delegació d'aquesta, el responsable del pas fronterer habilitat s'ha de dirigir al jutge d'instrucció perquè determini, si s'escau, les instal·lacions on hagi de romandre l'estranger, fins que arribi el moment del retorn, de

conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

4. A la persona estrangera a la qual li sigui denegada l'entrada en el territori nacional pels funcionaris responsables del control, de conformitat amb el que disposen els acords internacionals subscrits per Espanya, se li ha d'estampar en el passaport un segell d'entrada titllat amb una creu de tinta indeleble negra, i ha de romandre a les instal·lacions destinades a l'efecte al pas fronterer fins que, en un màxim setanta-dues hores, retorni al lloc de procedència o continui viatge cap a un altre país on sigui admesa.

Les instal·lacions han d'estar dotades de serveis adequats i, especialment, de serveis socials, jurídics i sanitaris d'acord amb la seva xifra mitjana d'ocupació.

La permanència de la persona estrangera en aquestes instal·lacions té com a única finalitat garantir, si s'escau, la seva tornada al lloc de procedència o la continuació del seu viatge cap a un altre país on sigui admesa. La limitació de la llibertat ambulatòria de la persona estrangera respon exclusivament a aquesta finalitat en la seva durada i en el seu àmbit d'extensió.

Les instal·lacions han d'estar dotades de serveis adequats i, especialment, de serveis socials, jurídics i sanitaris d'acord amb la seva xifra mitjana d'ocupació.

5. Durant el temps en què la persona estrangera romangui a les instal·lacions del pas fronterer o a les instal·lacions en què s'hagi acordat la seva permanència, totes les despeses de manteniment que s'ocasionin han d'anar a càrrec de la companyia o transportista que l'hagi transportat, i sense perjudici de la sanció que es pugui arribar a imposar.

Igualment, la companyia o el transportista s'ha de fer càrrec immediatament de la persona estrangera a la qual se li hagi denegat l'entrada i són a compte d'aquella totes les despeses que es derivin del transport per al seu retorn a l'estat a partir del qual hagi estat transportada, al qual hagi expedit el document de viatge amb què la persona estrangera ha viatjat o a qualsevol altre on estigui garantida la seva admissió. Això és aplicable sense perjudici que el retorn pugui ser fet per la mateixa companyia o per una altra empresa de transport.

6. La limitació de la llibertat ambulatòria d'una persona estrangera a l'efecte de procedir al retorn a conseqüència de la denegació d'entrada s'ha de comunicar a l'ambaixada o el consolat del seu país. Això no obstant, en cas que l'esmentada comunicació no s'hagi pogut fer o que l'ambaixada o el consolat del país d'origen de la persona estrangera no radiqui a Espanya, aquesta situació s'ha de comunicar al Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació.

Article 16. *Obligacions dels transportistes de control de documents.*

1. La persona o persones que disegni l'empresa de transports han de requerir a les persones estrangeres que presentin els seus passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, així com, si s'escau, visat, quan embarquin fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, de 14 de juny de 1985, amb destinació o en trànsit al territori espanyol. El requeriment té per objecte comprovar la validesa i vigència dels documents.

2. També han de consultar els sistemes informàtics de la Unió Europea als quals tinguin accés, segons s'estableixi en el Dret de la Unió i en la normativa nacional.

3. Els transportistes de viatgers per via terrestre han d'adoptar les mesures que considerin oportunes perquè es comprovi la documentació de totes les persones estrangeres que embarquin fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, de 14 de juny de 1985. Aquestes comprovacions es poden fer a les instal·lacions de l'estació o parada en la qual s'ha de fer l'embarcament, a bord del vehicle abans d'iniciar-se la marxa o, una vegada iniciada, sempre que sigui possible el posterior desembarcament en una estació o parada situada fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen.

Quan es constati que una persona estrangera no disposa de la documentació necessària, no ha de ser admesa a bord del vehicle i, si ha iniciat la marxa, ha d'abandonar-ho a la parada o al lloc adequat més pròxims en el sentit de la marxa fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen.

En cas que la persona estrangera amb documentació aparentment deficient decideixi embarcar o no abandonar el vehicle, el conductor o l'acompanyant, en arribar a la frontera exterior, han de comunicar als agents encarregats del control les deficiències detectades a fi que adoptin la decisió que sigui procedent.

Article 17. *Obligacions dels transportistes de remissió d'informació.*

1. En els termes que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 66 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, tota companyia, empresa de transport o transportista ha de remetre a les autoritats espanyoles encarregades del control de l'entrada la informació sobre els passatgers que hagin de ser traslladats, ja sigui per via aèria, marítima o terrestre, independentment del fet que el transport sigui en trànsit o que tingui com a destinació final al territori espanyol. Així mateix, les empreses de transport han de subministrar la informació comprensiva del nombre de bitllets de tornada no utilitzats pels passatgers als quals prèviament hagin transportat a Espanya.

2. Per ordre ministerial conjunta del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i del Ministeri de l'Interior, s'han de determinar les rutes procedents de fora de l'espai Schengen respecte de les quals sigui necessari remetre a les autoritats espanyoles encarregades del control d'entrada, amb l'antelació suficient, la informació a la qual es refereix l'article 66.1 i 2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. La resolució ha d'indicar, entre altres aspectes, el termini i la forma en què l'esmentada informació s'hagi de remetre.

3. Per part seva, les companyies aèries tenen l'obligació de comunicar a les autoritats competents les dades del Registre de Noms de Passatgers als quals es refereix i en els termes que disposa la Llei orgànica 1/2020, de 16 de setembre, sobre la utilització de les dades del Registre de Noms de Passatgers per a la prevenció, detecció, investigació i enjudiciament de delictes de terrorisme i delictes greus.

Article 18. *Obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada.*

1. Si es nega l'entrada en el territori espanyol a una persona estrangera per incompliment de les condicions d'entrada que preveu el dret de la Unió Europea, el transportista que l'hagi portat a la frontera per via aèria, marítima o terrestre està obligat a fer-se'n càrrec immediatament. A petició de les autoritats encarregades del control d'entrada, ha de portar la persona estrangera al tercer estat a partir del qual l'hagi transportat, a l'estat que hagi expedit el document de viatge amb el qual hagi viatjat, o a qualsevol altre tercer estat on es garanteixi la seva admissió i un tracte compatible amb els drets humans. Aquesta mateixa obligació ha d'assumir el transportista que hagi traslladat una persona estrangera en trànsit fins a una frontera del territori espanyol si el transportista que hagi de portar-la al seu país de destinació es nega a embarcar-la, o si les autoritats d'aquest últim país li han denegat l'entrada i l'han retornat a la frontera espanyola per la qual ha transitat.

En els supòsits de transport aeri, s'entén per subjecte responsable del transport la companyia aèria o explotador o operador de l'aeronau. La responsabilitat és solidària en cas que s'utilitzi un règim de codi compartit entre transportistes aeris. En els casos en què es facin viatges successius mitjançant escales, el responsable ha de ser el transportista aeri que efectuï l'últim tram de viatge fins a territori espanyol.

2. Les obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada a les quals es refereix aquest article, així com les de control de documents i remissió d'informació a les quals es refereixen els dos articles anteriors, igualment són aplicables als supòsits de

transport aeri o marítim que es faci des de les ciutats de Ceuta o Melilla fins a qualsevol altre punt del territori espanyol.

CAPÍTOL III

Sortides: requisits i prohibicions

Article 19. *Requisits.*

1. En exercici de la seva llibertat de circulació, les persones estrangeres poden efectuar lliurement la seva sortida del territori espanyol, llevat dels casos que preveu l'article 28.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els quals la sortida és obligatòria, i llevat dels supòsits que preveu l'article 57.7 de l'esmentada Llei orgànica, en els quals la sortida requereix autorització judicial. Excepcionalment, la sortida pot ser prohibida pel titular del Ministeri de l'Interior, de conformitat amb l'article 28.2 de l'esmentada Llei orgànica.

2. Les sortides mitjançant autorització judicial poden ser instades pels òrgans legalment competents, sense perjudici del dret de les persones estrangeres afectades a instar la sortida per si mateixos.

3. Als efectes previstos en l'apartat anterior i tret dels casos en què ho impedeixi el caràcter secret, total o parcial, del sumari, les unitats o serveis de policia judicial han d'informar la Direcció General de la Policia i el delegat o subdelegat del Govern dels supòsits en els quals hi hagi persones estrangeres sotmeses en processos penals per delictes comesos a Espanya.

Article 20. *Documentació i terminis.*

1. Totes les sortides voluntàries del territori nacional s'han de fer, sigui quina sigui la frontera que s'utilitzi per tal fi, pels passos fronterers habilitats i amb l'exhibició prèvia del passaport, títol de viatge o document vàlid per a l'entrada al país.

2. També es poden fer les sortides, amb documentació defectuosa o fins i tot sense aquesta, si no hi ha prohibició ni cap impediment segons el parer dels serveis policials de control.

3. Les persones estrangeres en trànsit que hagin entrat a Espanya amb passaport o amb qualsevol altre document al qual s'atribueixin anàlegs efectes han d'abandonar el territori espanyol amb tal documentació, i ho han de fer dins el termini per al qual ha estat autoritzat el trànsit, del que estableixen els acords internacionals o del termini de validesa de l'estada fixada en el visat.

4. Els que es trobin en situació d'estada o de pròrroga d'estada han de sortir del territori espanyol dins el temps de vigència de l'esmentada situació, llevat que hagin sol·licitat una autorització de residència tenint en compte la normativa vigent.

5. Els qui siguin titulars d'una autorització de residència o d'estada per estudis poden sortir i tornar a entrar al territori espanyol totes les vegades que ho necessitin, mentre l'autorització i el passaport o document anàleg estiguin en vigor.

Article 21. *Forma d'efectuar la sortida.*

1. Quan surtin del territori espanyol, les persones estrangeres han de presentar als funcionaris responsables del control als passos fronterers habilitats per fer-ho la documentació assenyalada per a la seva obligada comprovació.

2. Si la documentació és conforme i no hi ha cap prohibició o impediment per a la sortida del titular o de les persones titulars, s'ha d'estampar en el passaport o títol de viatge el segell de sortida, llevat que les lleis internes o els acords internacionals en què Espanya sigui part prevegin la no-estampació. Amb la devolució prèvia de la documentació, queda franc el pas a l'exterior del país.

L'estampació del segell de sortida se substituirà pel registre en el Sistema d'Entrades i Sortides, quan aquest entri a funcionament, llevat dels casos que preveu l'apartat tercer i quart de l'article 2 del Reglament (CE) núm. 2017/2226, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2017.

3. Si la sortida es fa amb documentació defectuosa, sense documentació o amb document d'identitat on no es pugui estampar el segell de sortida, la persona estrangera ha d'emplenar, en els serveis policials de control, l'imprès previst per deixar constància de la sortida.

4. Les sortides de territori espanyol de les persones estrangeres a les quals no els sigui aplicable el règim de ciutadans de la Unió Europea poden ser registrades per les autoritats competents en el Registre central d'estrangers, als efectes de control del seu període de permanència legal a Espanya, de conformitat amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

El sistema de registre de sortides d'Espanya el regula l'Ordre que preveu l'apartat 2 de l'article 14.

Article 22. *Prohibicions de sortida.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 28.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la persona titular del Ministeri de l'Interior pot acordar la prohibició de sortida de persones estrangeres del territori nacional, en els casos següents:

a) Les de persones estrangeres incurses en un procediment judicial per la comissió de delictes a Espanya, llevat dels supòsits de l'article 57.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'autoritat judicial autoritzi la seva sortida o expulsió.

b) Les de persones estrangeres condemnades per la comissió de delictes a Espanya a pena de privació de llibertat i reclamats, sigui quin sigui el grau d'execució de la condemna, llevat dels supòsits de l'article 57.7, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i els d'aplicació de convenis sobre compliment de penes al país d'origen dels quals Espanya sigui part.

c) Les de persones estrangeres reclamades i, si s'escau, detingudes per a extradició pels respectius països, fins que es dicti la resolució procedent.

d) Els supòsits de patiment de malaltia contagiosa que, d'acord amb la legislació espanyola o amb els convenis internacionals, imposin la immobilització o l'internament obligatori en establiment adequat.

2. Les prohibicions de sortida les ha d'adoptar amb caràcter individual la persona titular del Ministeri de l'Interior, segons els casos, a iniciativa pròpia, a proposta del titular de la Secretaria d'Estat de Migracions, del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, del delegat o subdelegat del Govern, de les autoritats sanitàries o a instàncies dels ciutadans espanyols i de les persones estrangeres residents legals a Espanya que puguin resultar perjudicats, en els seus drets i les seves llibertats, per la sortida de les persones estrangeres del territori espanyol. Les prohibicions de sortida s'han de notificar formalment a l'interessat.

CAPÍTOL IV

Devolució i sortides obligatòries

Article 23. *Devolucions.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no és necessari un expedient d'expulsió per a la devolució, en virtut de resolució del subdelegat del Govern, o del delegat del Govern a les comunitats

autònomes uniprovincials, de les persones estrangeres que estiguin en algun dels supòsits següents:

a) Les persones estrangeres que havent estat expulsades contravinguin la prohibició d'entrada a Espanya.

A aquests efectes, es considera contravinguda la prohibició d'entrada a Espanya quan així consti, independentment de si va ser adoptada per les autoritats espanyoles o per les d'algun dels estats amb els quals Espanya tingui subscrit conveni en aquest sentit.

b) Les persones estrangeres que pretenguin entrar irregularment al país. Es consideren inclosos, a aquests efectes, les persones estrangeres que siguin interceptades a la frontera o als seus voltants.

2. En el supòsit del paràgraf b) de l'apartat anterior, les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat encarregades de la custòdia de costes i fronteres que hagin interceptat les persones estrangeres que pretenen entrar irregularment a Espanya els han de conduir com més aviat millor a la corresponent comissaria del Cos Nacional de Policia, perquè es pugui procedir a la seva identificació i, si s'escau, a la seva devolució.

3. En qualsevol dels supòsits de l'apartat 1, la persona estrangera respecte de la qual se segueixin tràmits per adoptar una resolució de devolució té dret a l'assistència jurídica, així com a l'assistència d'intèrpret, si no entén o parla les llengües oficials que s'utilitzin. Les dues assistències han de ser gratuïtes en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

4. Quan la devolució no es pugui executar en el termini de setanta-dues hores, s'ha de sol·licitar de l'autoritat judicial la mesura d'internament prevista per als expedients d'expulsió a la secció primera del capítol III del títol XIV.

Als efectes que preveu l'article 22.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, si durant la situació de privació de llibertat la persona estrangera manifesta la seva voluntat d'interposar recurs contenciós administratiu o d'exercir l'acció corresponent contra la resolució de devolució una vegada esgotada la via administrativa davant del delegat o subdelegat del Govern o del director del centre d'internament d'estrangers sota control del qual estigui, aquest ho ha de fer constar en acta que s'ha d'incorporar a l'expedient.

5. L'execució de la devolució comporta el nou inici del còmput del termini de prohibició d'entrada contravinguda, quan s'hagi adoptat en virtut d'una resolució d'expulsió dictada per les autoritats espanyoles.

6. Encara que s'hagi adoptat una resolució de devolució, aquesta no es pot portar a terme i queda en suspens la seva execució quan:

a) Es tracti de dones embarassades i la mesura pugui suposar un risc per a la gestació o per a la salut de la mare; o es tracti de persones malaltes i la mesura pugui suposar un risc per a la seva salut.

b) Es formalitzi una sol·licitud de protecció internacional, fins que s'emeti resolució sobre la sol·licitud o aquesta no sigui admesa d'acord amb el que disposa l'article 19.1 de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.

L'admissió a tràmit de la sol·licitud de protecció internacional comporta l'autorització d'entrada i la permanència provisional del sol·licitant.

c) Quan es posi de manifest que és una persona víctima de tràfic.

d) Quan hi hagi indicis que la persona estrangera pot ser menor d'edat, sempre que no estigui acompanyada.

L'admissió a tràmit de la sol·licitud de protecció internacional comporta l'autorització d'entrada i la permanència provisional del sol·licitant.

7. El termini de prescripció de la resolució de devolució és de cinc anys si s'ha acordat en aplicació de l'apartat a) de l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener; i de dos anys si s'ha acordat en aplicació de l'apartat b) de l'article 58.3 de la Llei

orgànica 4/2000, d'11 de gener. La prescripció l'han d'aplicar d'ofici els òrgans competents.

El termini de prescripció de la resolució de devolució acordada en aplicació de l'apartat a) de l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no comença a comptar fins que hagi transcorregut el període de prohibició d'entrada reiniciat.

8. Quan en el marc d'un procediment relatiu a autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals, es comprova que consta contra la persona sol·licitant una resolució de devolució no executada, aquesta s'ha de revocar, sempre que de l'anàlisi de la sol·licitud derivi la procedència de la concessió de l'autorització de residència per circumstàncies excepcionals.

En cas que l'òrgan competent per emetre resolució sobre la sol·licitud d'autorització no sigui el mateix que va dictar la resolució de devolució que s'ha de revocar, ha d'instar d'ofici la seva revocació a l'òrgan competent per fer-ho. En l'escrit pel qual s'insti la revocació s'hi ha de fer constar el tipus d'autorització sol·licitada i menció expressa a la procedència de la concessió d'aquesta, per compliment dels requisits exigibles per a això, llevat del que fa referència a l'existència de la resolució de devolució no executada.

Article 24. *Sortides obligatòries.*

1. En els supòsits de falta d'autorització per ser a Espanya, en especial per no complir o haver deixat de complir els requisits d'entrada o d'estada, o en els de denegació administrativa de sol·licituds de pròrroques d'estada, d'autoritzacions de residència o de qualsevol altre document necessari per a la permanència d'estrangers en territori espanyol, així com de les renovacions de les pròpies autoritzacions o documents, la resolució administrativa dictada a l'efecte ha de contenir l'advertència a l'interessat de l'obligatorietat de la seva sortida del país, sense perjudici que, igualment, es materialitzi l'esmentada advertència mitjançant diligència en el passaport o document anàleg o en document a part, si és a Espanya emparat en document d'identitat en el qual no es pugui estampar l'esmentada diligència.

No han de contenir ordre de sortida obligatòria les resolucions d'inadmissió a tràmit de sol·licituds dictades de conformitat amb el que disposa la disposició addicional quarta de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. La sortida obligatòria s'ha de fer dins el termini establert en la resolució denegatòria de la sol·licitud formulada, o, si s'escau, en el termini màxim de quinze dies comptat des del moment en què es notifiqui la resolució denegatòria, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals i es justifiqui que es disposa de mitjans econòmics suficients; en aquest cas, es pot prorrogar el termini fins a un màxim de noranta dies. Una vegada transcorregut el termini indicat sense que s'hagi efectuat la sortida, s'ha d'aplicar el que preveu aquest Reglament per als supòsits a què es refereix l'article 53.1.a) en combinació amb el 57.1, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. Si les persones estrangeres a què es refereix aquest article realitzen efectivament la seva sortida del territori espanyol d'acord amb el que disposen els apartats anteriors, no han de ser objecte de prohibició d'entrada al país i eventualment poden tornar a Espanya, d'acord amb les normes que regulen l'accés al territori espanyol.

4. S'exceptuen del règim de sortides obligatòries els casos dels sol·licitants de protecció internacional que hagin vist rebutjat l'examen de la seva sol·licitud per no correspondre a Espanya el seu estudi d'acord amb el que disposa el Reglament UE 604/2013 del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableixen els criteris i mecanismes de determinació de l'estat membre responsable de l'examen d'una sol·licitud de protecció internacional presentada en un dels estats membres per un nacional d'un tercer país o un apàtrida. Una vegada notificada la resolució d'inadmissió a tràmit o de denegació, s'ha de procedir al seu trasllat, escortat per funcionaris, al territori de l'estat responsable de l'examen de la seva sol·licitud d'asil, sense necessitat d'incoar expedient d'expulsió, sempre que aquest trasllat es produeixi dins els terminis en els

quals l'estat responsable té l'obligació de procedir a l'examen de l'esmentada sol·licitud, sense perjudici del que disposa l'article 18.1.d) de l'esmentat Reglament de la Unió.

TÍTOL II

Visats

CAPÍTOL I

Definició, llocs i forma de presentació i procediment

Article 25. *Definició.*

1. El visat és un títol expedit per l'autoritat competent del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació que habilita el seu titular per presentar-se en un pas fronterer habilitat a aquest efecte per tal de sol·licitar l'entrada en el territori espanyol amb finalitats d'estada o de residència, o bé per transitar per la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol.

El visat al qual es refereix el paràgraf anterior és d'una de les classes següents:

- a) Visat de trànsit aeroportuari.
- b) Visat d'estada de curta durada.
- c) Visat de llarga durada.

2. Una vegada a Espanya, les persones estrangeres es poden trobar en les situacions d'estada o de residència.

Article 26. *Llocs i formes de presentació de les sol·licituds de visat.*

1. La presentació de sol·licituds de visat i la seva recollida s'han de fer personalment davant l'oficina consular en la demarcació de la qual resideixi el subjecte legítim. S'entén per oficina consular els consolats generals, els consolats i les seccions consulars de les missions diplomàtiques.

Així mateix, les sol·licituds de visat es poden presentar als locals d'un proveïdor de serveis extern amb el qual el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació mantingui un contracte de concessió de serveis.

Les sol·licituds també es poden presentar electrònicament mitjançant les aplicacions específiques de tramitació que hi hagi.

La presentació de sol·licituds de visat i la seva recollida es pot fer a través de representant degudament acreditat quan així ho prevegi la normativa espanyola i el dret de la Unió Europea.

Excepcionalment, quan l'interessat no resideixi a la població en la qual tingui la seva seu l'oficina consular i s'acreditin raons que obstaculitzin el desplaçament, com ara la llunyania de l'oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que dificultin sensiblement la seva mobilitat, es pot acordar que la sol·licitud de visat la pugui presentar un representant degudament acreditat.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar una altra oficina consular on correspongui presentar la sol·licitud de visat.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que estableix el dret de la Unió Europea que desenvolupa la política comuna de visats quant a la possibilitat de celebrar acords amb altres estats membres de la Unió Europea a l'efecte de representació en tercers estats, pel que fa a procediments de sol·licitud de visats de trànsit aeroportuari o estada de curta durada.

Article 27. *Procediment en matèria de visats.*

1. L'oficina consular receptora de la sol·licitud de visat n'ha de tornar una còpia segellada amb indicació de la data i el lloc de recepció o remetre el justificant de recepció al domicili fixat als efectes de notificació en l'àmbit de la demarcació consular.

2. L'oficina consular davant la qual es presenti la sol·licitud de visat, si hi ha una causa que ho justifiqui, a més de la documentació que sigui preceptiva, pot requerir els informes que siguin necessaris per resoldre aquesta sol·licitud.

3. Durant la substanciació del tràmit del visat, l'oficina consular pot requerir la compareixença de la persona sol·licitant i, quan es consideri necessari, mantenir una entrevista personal per comprovar-ne la identitat, la validesa de la documentació aportada i la veracitat del motiu de sol·licitud del visat. La incompareixença, llevat de causa fundada degudament acreditada davant l'òrgan competent, en el termini fixat, que no pot excedir els quinze dies, produeix l'efecte de considerar la persona interessada desistida en el procediment, i s'emet la resolució corresponent.

Quan es determini la celebració d'una entrevista, hi han de ser presents, almenys, dos representants de l'Administració espanyola, a més de l'intendent, en cas que sigui necessari, i ha de quedar constància del contingut mitjançant una acta signada pels presents, de la qual s'ha de lliurar còpia a la persona sol·licitant.

4. D'acord amb el que estableix l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, si la sol·licitud no reuneix els requisits exigits l'oficina consular pot requerir una esmena.

5. En funció de les possibilitats tècniques existents al territori, l'oficina consular i la persona sol·licitant poden convenir el domicili, que ha d'estar en qualsevol cas dins la demarcació consular, així com el mitjà per efectuar els requeriments d'esmena o d'aportació de documents o certificacions exigits, les citacions de compareixença i les notificacions de resolució. En qualsevol cas, s'ha de deixar menció succinta de tot això en l'expedient i en la còpia de la sol·licitud que es torna com a rebut.

Les citacions i els requeriments s'han de fer a través del telèfon o del correu electrònic de contacte proporcionat per la persona interessada o el seu representant legal, i s'ha de deixar constància fefaent de la seva realització en l'expedient de visat.

Si la citació o requeriment efectuat a través del telèfon o el correu electrònic de contacte convingut ha estat desatès, s'han d'enviar per escrit les citacions, els requeriments o les notificacions al domicili fixat a aquest efecte en la sol·licitud, el qual ha d'estar situat en l'àmbit de la mateixa demarcació consular.

Sense perjudici d'allò que estableix per als supòsits de compareixença personal i entrevista dels sol·licitants de visat, les citacions o els requeriments cursats s'han d'atendre en un termini màxim de deu dies, que es pot ampliar prudencialment, fins a cinc dies, a petició de l'interessat o a iniciativa de l'òrgan, quan l'aportació dels documents requerits presenti dificultats especials.

Exhaurides totes les possibilitats de notificació sense que aquesta es pugui practicar, sigui quina sigui la causa, la notificació s'ha de fer mitjançant anunci publicat durant deu dies en la corresponent tauler de l'oficina consular, aspecte del qual s'ha d'informar la persona sol·licitant en el moment de presentar la sol·licitud de visat.

Si els requeriments o les citacions són desatesos en el termini, s'ha de donar al sol·licitant per desistit, i se li ha de notificar la resolució per la qual es declara el desistiment pel mateix procediment descrit al paràgraf anterior. La resolució ha de consistir en la declaració de la circumstància que concorri en cada cas, amb indicació dels fets produïts, les normes aplicables i la motivació corresponent, i els recursos que s'hi puguin interposar en contra.

Un extracte del procediment que preveu aquest apartat ha de figurar en l'imprès de sol·licitud per a coneixement de les persones interessades.

Article 28. *Resolució de les sol·licituds de visat.*

1. Els òrgans competents per a la resolució dels procediments en matèria de visats són les oficines consulars.

2. En la resolució de la sol·licitud de visat s'han d'atendre l'interès de l'estat i l'aplicació dels compromisos internacionals assumits pel Regne d'Espanya en la matèria. El visat s'ha d'utilitzar com a instrument orientat al compliment dels fins de la política exterior del Regne d'Espanya i d'altres polítiques públiques espanyoles o de la Unió Europea, en especial la política d'immigració, la política econòmica i la de seguretat nacional, la salut pública o les relacions internacionals d'Espanya. D'acord amb l'anterior, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació poden instruir les oficines consulars a concedir o denegar sol·licituds de visat en consideració a interessos de política exterior o altres polítiques públiques espanyoles o de la Unió Europea.

3. Si la persona sol·licitant, en el moment de resoldre, no figura a la llista de persones no admissibles, l'oficina consular ha de valorar la documentació i els informes incorporats a l'efecte, juntament, si s'escau, amb l'autorització o les autoritzacions concedides, i ha de resoldre la sol·licitud del visat.

4. Notificada la concessió del visat, la persona sol·licitant l'ha de recollir en el termini màxim d'un mes des de la notificació, llevat dels procediments en què aquest Reglament determini expressament un altre termini. En cas de no fer-ho així, s'entén que la persona interessada ha renunciat al visat concedit i té lloc l'arxivament del procediment.

5. Les sol·licituds de visat es denegen:

- a) Quan no s'acrediti el compliment dels requisits previstos per a la seva expedició.
- b) Quan, per fonamentar la petició de visat, s'hagin presentat documents falsos o formulat al·legacions inexactes, hi hagi mala fe o la petició comporti frau de llei.
- c) Quan concorri una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.
- d) Quan l'oficina consular arribi al convenciment que no s'acredita indubtablement la identitat de les persones, la validesa dels documents o la veracitat dels motius al·legats per sol·licitar el visat. En cas que hi hagi hagut una entrevista, s'ha de trametre una còpia de l'acta a l'òrgan administratiu que, si s'escau, hagi atorgat inicialment l'autorització quan aquest òrgan la requereixi.

6. La denegació d'una sol·licitud de visat ha de ser motivada, i ha d'informar la persona interessada dels fets i les circumstàncies constatades i, si s'escau, dels testimonis rebuts i dels documents i informes que hagin conduït a la resolució denegatòria.

7. La resolució denegatòria d'una sol·licitud de visat s'ha de notificar a la persona sol·licitant de manera que li garanteixi la informació sobre el contingut, les normes que la fonamentin en dret, el recurs que sigui procedent contra aquesta, l'òrgan davant el qual s'hagi de presentar i el termini per interposar-lo. Així mateix, als efectes corresponents, s'ha de donar trasllat d'aquesta resolució denegatòria de la sol·licitud del visat a l'òrgan que va concedir l'autorització.

8. Sense perjudici de l'eficàcia de la resolució denegatòria, i amb independència que la persona interessada hi hagi presentat recurs en contra o no, la persona estrangera coneixedora d'una prohibició d'entrada per la seva inclusió a la llista de persones no admissibles pot canalitzar a través de l'oficina consular una sol·licitud escrita adreçada a la persona titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior si vol exercir el seu dret d'accés a les seves dades o a sol·licitar-ne la rectificació o supressió en el sistema d'informació de Schengen.

9. El contingut d'aquest article s'entén sense perjudici del que estableix el dret de la Unió Europea en matèria de resolució de visats de trànsit aeroportuari, visats d'estada de curta durada o sobre el Sistema d'Informació de Visats. En cas que es dicti una resolució denegatòria per incompliment d'alguns dels requisits d'aquests visats, inclòs el de figurar

com a persona no admissible, aquesta s'ha de notificar mitjançant l'imprès normalitzat previst pel dret de la Unió Europea i ha d'expressar el recurs que en contra sigui procedent, així com l'òrgan davant el qual s'hagi de plantejar i el termini d'interposició.

10. Si la resolució sobre l'autorització d'estada de la llarga durada o de residència temporal és desfavorable, l'oficina consular ha de resoldre de forma desfavorable el procediment relatiu a la sol·licitud de visat. Així mateix, l'oficina consular ha de notificar a l'interessat el sentit de les resolucions, informant-lo per escrit en el mateix document dels recursos administratius i judicials que procedeixin contra la resolució desfavorable sobre l'autorització d'estada de llarga durada o de residència temporal, i la resolució desfavorable de la sol·licitud del visat, els òrgans davant els quals s'hagin d'interposar i els terminis previstos per fer-ho.

CAPÍTOL II

Visats de trànsit aeroportuari

Article 29. *Definició, requisits i procediment.*

1. El visat de trànsit aeroportuari és el que permet transitar una, dues o, excepcionalment, diverses vegades, i habilita la persona estrangera específicament sotmesa a aquesta exigència a romandre a la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol, sense accedir al territori nacional, durant escales o enllaços del vol.

2. El règim d'exigència de visat de trànsit aeroportuari, el procediment i les condicions per a la seva expedició, els requisits per a la seva obtenció i les causes per a la seva denegació són els que estableixen el dret de la Unió Europea i el capítol I d'aquest títol.

3. L'anul·lació i retirada del visat de trànsit aeroportuari s'ha de portar a terme segons el que estableix el dret de la Unió Europea.

CAPÍTOL III

Visats d'estada de curta durada

Article 30. *Definició, requisits i procediment.*

1. El visat d'estada de curta durada és el que autoritza el seu titular, una vegada a Espanya i durant el seu període de vigència, per romandre a Espanya per un període ininterromput o suma de períodes successius la durada total dels quals no excedeixi els noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals a partir de la data de la primera entrada a l'espai Schengen.

El règim d'exigència de visat d'estada de curta durada, el procediment i les condicions per a la seva expedició, els requisits per a la seva obtenció i les causes per a la seva denegació són els que estableixen el dret de la Unió Europea i el capítol I d'aquest títol.

2. Els visats d'estada de curta durada poden ser:

a) Visat uniforme: vàlid per al trànsit per l'espai Schengen durant un període no superior al temps necessari per fer l'esmentat trànsit o per a l'estada en l'esmentat espai Schengen fins a un màxim de noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals. Pot permetre un, dos o múltiples trànsits o estades la durada total de les quals no pot excedir noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals.

b) Visat de validesa territorial limitada: vàlid per al trànsit o l'estada en el territori d'un o més d'un dels estats que integren l'espai Schengen, però no per a tots ells. La durada total del trànsit o de l'estada que s'autoritza no podrà excedir noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals.

Article 31. *Visats expedits a les fronteres exteriors.*

1. En supòsits excepcionals degudament acreditats o per encàrrec del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, els responsables de la Direcció General de la Policia a càrrec del control d'entrada de persones en territori espanyol poden expedir a la frontera visats uniformes o de validesa territorial limitada.

2. Així mateix, es pot expedir un visat uniforme o de validesa territorial limitada amb fins de trànsit a la persona professional de la marina que pretengui embarcar o desembarcar en un vaixell on vagi a treballar o hagi treballat com a professional de la marina.

3. Els visats esmentats en els dos apartats anteriors s'han de tramitar segons el que estableix el dret de la Unió Europea.

Article 32. *Pròrroga del visat d'estada de curta durada.*

1. La pròrroga d'un visat de curta durada ja expedit s'ha de portar a terme segons el que estableix el dret de la Unió Europea, en els supòsits següents:

a) Existència de raons humanitàries o de força major que impedeixen a la persona titular abandonar el territori dels estats membres abans que caduqui el visat o la durada de l'estada autoritzada per aquest.

b) Si la persona titular del visat demostra l'existència de raons personals greus que justifiquen la pròrroga de la validesa del visat o de la durada de l'estada.

2. La durada de l'estada, inclosa la pròrroga, no ha d'excedir els noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals.

3. És competent per a la tramitació del procediment de pròrroga del visat la Comissaria de Policia Nacional de la província on hagi de romandre la persona estrangera, que s'ha d'expedir en les unitats competents que determini la Direcció General de la Policia.

4. La pròrroga del visat la pot concedir la persona titular de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres de la Direcció General de la Policia.

5. La persona titular de la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Assumptes Consulars és competent per prorrogar els visats d'estada de curta durada expedits a les persones titulars de passaports diplomàtics, oficials o de servei per raons de cortesia internacional.

Article 33. *Anul·lació i retirada del visat d'estada de curta durada.*

1. L'anul·lació i retirada del visat d'estada de curta durada s'ha de portar a terme segons el que estableix el dret de la Unió Europea.

2. La competència per a l'anul·lació i la retirada del visat correspon a les oficines consulars i a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres.

CAPÍTOL IV

Visats de llarga durada

Secció 1a. Visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives

Article 34. *Visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.*

1. El visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives habilita el seu titular per presentar-se en un pas fronterer habilitat a aquest efecte per tal de sol·licitar la seva entrada en el territori

espanyol per portar a terme alguna de les activitats següents per una durada superior a noranta dies naturals:

a) Realització d'estudis superiors en una institució o un centre d'ensenyament superior reconegut a Espanya, en el marc d'un programa a temps complet, que condueixi a l'obtenció d'un títol d'educació superior reconegut.

b) Realització d'estudis d'educació secundària postobligatòria en un centre d'ensenyament autoritzat a Espanya, en el marc d'un programa a temps complet que condueixi a l'obtenció d'un títol reconegut.

c) Participació en un programa de mobilitat d'alumnes per seguir un programa d'ensenyament secundari obligatori o postobligatori en un centre docent o científic oficialment reconegut.

d) Prestació d'un servei de voluntariat dins un programa que persegueixi objectius d'interès general per a una causa sense ànim de lucre en què les activitats no són remunerades, excepte en forma de reemborsament de despeses, diners de butxaca o tots dos.

e) Realització d'activitats formatives.

2. El visat es pot expedir per una durada igual a la de l'activitat respecte de la qual es va concedir l'autorització, amb el límit màxim d'un any en cas que l'autorització es concedeixi per un període superior, sense perjudici del que estableix l'article 208.

3. El visat ha d'incorporar l'autorització d'estada de llarga durada i, una vegada a Espanya, ha d'autoritzar la persona estrangera a romandre en situació d'estada de llarga durada, sense perjudici de l'obligació, per a estades superiors a sis mesos, d'obtenir la targeta d'identitat de l'estranger, que ha de sol·licitar personalment davant la comissaria de policia competent en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya.

Article 35. *Requisits per obtenir el visat.*

Són requisits per a la concessió del visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives:

a) Que la persona estrangera aporti l'imprès de sol·licitud oficial, degudament emplenat i signat.

b) Que la persona estrangera aporti el passaport o títol de viatge en vigor, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima d'un any.

c) Que la persona estrangera sigui titular d'una autorització inicial d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives de conformitat amb els articles 52 i successius.

d) Haver abonat la taxa per tramitació del visat.

e) Que la persona estrangera no estigui irregularment en territori espanyol.

f) En el supòsit previst al paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 52, la persona estrangera ha de ser major de disset anys. En els supòsits dels paràgrafs b) i e) de l'apartat 1 de l'esmentat article, la persona ha de ser major de divuit anys. En el supòsit del paràgraf c) de l'apartat 1 de l'esmentat article, per cursar els estudis corresponents al programa de mobilitat, la persona ha de tenir l'edat permesa per la normativa vigent en matèria d'educació per als estudis inherents a aquest programa. En el supòsit previst en el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'esmentat article, l'edat mínima ha de ser la requerida en la normativa sectorial vigent.

g) En els supòsits previstos en la lletra anterior que permeten que la persona estrangera sigui menor d'edat, si la persona estrangera és menor d'edat, i quan estigui a càrrec d'un tercer que no ostenti la pàtria potestat ni la tutela, ha de comptar amb l'autorització de tots dos progenitors o de qui ostenti la pàtria potestat o tutela amb caràcter exclusiu per a l'estada prevista a Espanya a l'efecte de fer l'activitat de què es tracta, amb constància del centre, l'organització, entitat o organisme responsable de l'activitat per a la qual ha estat autoritzat i del període d'estada previst.

h) Disposar de recursos econòmics suficients per cobrir les despeses de manutenció i el cost del viatge de retorn al seu país sense recórrer al sistema d'ajudes socials, i, si s'escau, els dels seus familiars, d'acord amb les quantitats de referència següents:

1r. Per al seu manteniment, una quantitat que representi mensualment el 100 % de l'IPREM, llevat que s'acrediti degudament tenir abonat per endavant l'allotjament per tot el temps que hagi de durar l'estada.

A aquests efectes, s'han de tenir en compte els recursos procedents, entre altres fonts, de subvencions, ajudes i beques, un contracte de treball vàlid o una oferta d'ocupació en ferm quan l'autorització habiliti a treballar, una declaració de presa a càrrec per part del centre d'ensenyament responsable del programa d'intercanvi d'alumnes, per una entitat d'acollida de persones en pràctiques o una entitat de voluntariat.

2n Per al manteniment, si s'escau, dels familiars que estiguin a càrrec seu, durant la seva estada a Espanya: una quantitat que representi mensualment el 75 % de l'IPREM, per al primer familiar, i el 50 % de l'IPREM per a cada una de les restants persones que hagin d'integrar la unitat familiar a Espanya.

No s'han de computar, a l'efecte de garantir aquest manteniment, les quanties utilitzades o a utilitzar per cobrir, si s'escau, el cost dels estudis o del programa de mobilitat.

i) Disposar d'una assegurança de malaltia, concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya, amb prestacions similars a les concedides per la cartera comuna bàsica de serveis assistencials del Sistema Nacional de Salut, vàlida per a la durada de l'estada prevista.

j) En cas que la persona sol·licitant sigui major d'edat penal i l'estada superi els sis mesos, no tenir antecedents penals als països anteriors on hagi residit durant els últims cinc anys per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

k) No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en tal sentit.

l) Que la persona estrangera aporti certificat mèdic per acreditar que no pateix cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005.

Article 36. *Procediment.*

1. La sol·licitud del visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives l'ha de presentar la persona estrangera personalment o mitjançant representació a l'oficina consular espanyola competent per a la seva tramitació.

La sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació que acrediti el compliment dels requisits que preveu l'article 35, a excepció del que preveu la lletra c), l'article 53, i, si s'escau, l'article 58.

La sol·licitud del visat s'ha de presentar amb una antelació mínima de dos mesos a la data des del començament de l'activitat o dels estudis que faci, llevat que s'acreditin causes justificades que impedeixin la presentació amb aquesta antelació. La sol·licitud del visat comporta la sol·licitud de l'autorització inicial d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.

2. Rebuda la sol·licitud, l'oficina consular ha de requerir per mitjans electrònics la resolució de l'òrgan competent a resoldre sobre l'autorització d'estada de llarga durada.

3. L'oficina d'estrangeria ha de valorar els requisits que estableix l'article 53 i, si s'escau, l'article 58.

L'òrgan competent ha de resoldre sobre l'autorització d'estada de llarga durada en el termini màxim de set dies des de la recepció de la comunicació a què es refereix l'apartat

anterior. Transcorregut aquest termini sense resposta, s'entén que el sentit de la resolució és desfavorable.

La resolució s'ha de gravar en l'aplicació corresponent, de manera que l'oficina consular competent en la tramitació del visat hi tingui accés.

4. Si la resolució sobre l'autorització d'estada de llarga durada és favorable, l'oficina consular ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat d'estada en el termini màxim d'un mes.

En cas que la resolució sobre l'autorització d'estada de llarga durada sigui desfavorable, cal atènyer-se al que disposa l'apartat 10 de l'article 28.

Secció 2a. Visats de residència

Article 37. Visat de residència.

1. El visat de residència habilita al seu titular per presentar-se en un pas fronterer habilitat a aquest efecte per tal de sol·licitar l'entrada en el territori espanyol amb fins de residència per una durada superior a noranta dies naturals.

2. El visat es pot expedir per una durada igual a la de l'autorització de residència corresponent, amb el límit màxim d'un any en cas que l'autorització es concedeixi per un període superior, sense perjudici del que estableix l'article 208.

Com a excepció al que estableix el paràgraf anterior, en cas que el visat s'expedeixi sobre la base d'una autorització de residència i treball per a activitats de temporada, el visat es pot expedir per la durada del període d'activitat anual autoritzat.

3. Una vegada a Espanya, el visat autoritza l'estranger a romandre a Espanya en situació de residència, sense perjudici de l'obligació, per a períodes de residència superiors a sis mesos, d'obtenir la targeta d'identitat d'estranger, que ha de sol·licitar personalment davant la comissaria de policia competent en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya.

Article 38. Requisits per obtenir el visat de residència.

Són requisits per a la concessió del visat de residència:

a) Que la persona estrangera aportació l'imprès de sol·licitud, degudament emplenat i signat.

b) No trobar-se irregularment en territori espanyol.

c) No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.

d) Que la persona estrangera porti passaport o títol de viatge en vigor, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima d'un any.

e) En cas que la persona sol·licitant sigui major d'edat penal, no tenir antecedents penals als països on hagi residit durant els últims cinc anys per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

f) Que la persona estrangera sigui titular d'una autorització inicial de residència i/o treball, quan això sigui exigible.

g) Que la persona estrangera compleixi els requisits específics relatius al visat que estableix el procediment per a cada tipus d'autorització.

h) Que la persona estrangera hagi abonat la taxa per tramitació del visat.

l) Que la persona estrangera porti certificat mèdic per acreditar que no pateix cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005.

Article 39. Procediment de tramitació dels visats de residència temporal no lucratiu, de residència temporal i treball per compte propi i de residència temporal a excepció de l'autorització de treball.

1. La sol·licitud de visat de residència temporal no lucratiu, de residència temporal i treball per compte propi i de residència temporal a excepció de l'autorització de treball comporta la sol·licitud de la corresponent autorització de residència temporal i ha d'anar acompanyada de la documentació que acrediti el compliment dels requisits generals que preveu l'article 38, llevat del que preveu la lletra f), i del compliment dels requisits específics de cada autorització.

En els supòsits que preveu l'article 88, quan la durada prevista de l'activitat no sigui superior a noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals, la persona estrangera, sigui quina sigui la seva nacionalitat, ha de sol·licitar el corresponent visat d'estada de curta durada davant l'oficina consular espanyola competent. En aquests casos, el procediment aplicable ha de ser el previst per a la tramitació de visats d'estada de curta durada, i la persona estrangera ha d'acreditar que reuneix les condicions per a la seva inclusió en un dels supòsits que descriu l'article anterior.

2. L'oficina consular ha de valorar el compliment dels requisits que preveu l'article 38 i, en el cas dels visats de residència temporal no lucratiu, els requisits específics que preveu l'article 61.2 a) i b).

3. L'oficina d'estrangeria ha de valorar els requisits específics establerts per a l'autorització corresponent:

a) En el cas de les autoritzacions de residència temporal no lucratiu, els requisits específics que preveu l'article 61.2 c) i d).

b) En el cas de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte propi, els requisits específics que preveu l'article 84.

c) En el cas de les autoritzacions de residència temporal, a excepció de l'autorització de treball, els requisits específics que preveu l'article 89.

4. Rebuda la comunicació de l'oficina consular, l'òrgan competent ha d'emetre resolució sobre l'autorització de manera motivada.

5. L'oficina consular ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat de residència en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la resolució favorable sobre l'autorització de residència. El visat ha d'incorporar l'autorització de residència.

Article 40. Procediment de tramitació dels visats de residència temporal per reagrupament familiar, de residència temporal i treball per compte d'altri i de residència per a activitats de temporada.

1. La sol·licitud de visat de residència temporal per reagrupament familiar, de residència temporal i treball per compte d'altri i de residència per a activitats de temporada l'ha de presentar la persona estrangera personalment o mitjançant representació, acompanyada de la documentació que acrediti el compliment dels requisits generals que preveu l'article 38 i dins els terminis següents:

a) En el cas dels visats de residència temporal per reagrupament familiar, la sol·licitud s'ha de presentar en el termini de dos mesos des de la notificació de la concessió de l'autorització a la persona reagrupant, juntament amb la documentació original que acrediti els vincles familiars o de parentesc o l'existència de la unió de fet i, si s'escau, l'edat i la dependència legal.

b) En el cas dels visats de residència temporal i treball per compte d'altri i residència per a activitats de temporada, la sol·licitud s'ha de presentar en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització a l'ocupador interessat.

2. L'oficina consular ha de valorar el compliment dels requisits de l'article 38 i, en el cas dels visats de residència temporal per reagrupament familiar, la documentació

original que acrediti els vincles familiars o de parentesc o l'existència de la unió de fet i, si s'escau, l'edat i la dependència legal.

3. L'oficina consular ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat en el termini màxim d'un mes des de la presentació de la sol·licitud de visat.

4. En els procediments de gestió de contractació col·lectiva en origen, una vegada rebuda la notificació de la resolució de concessió de l'autorització, l'ocupador, l'organització empresarial o els seus representants acreditats han de presentar davant l'oficina consular espanyola competent les sol·licituds de visat de totes les persones treballadores de manera conjunta i acompanyades de la documentació que acrediti el compliment dels requisits de l'article 38.

El visat s'ha d'emetre, si s'escau, en el termini abreujat que s'estableixi en l'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 41. *Visat de residència de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.*

1. La sol·licitud del visat de residència de familiars de ciutadans espanyols s'ha de tramitar de conformitat amb el procediment establert.

2. En el supòsit que preveu l'article 97.1.a) per als visats de residència de familiars de persones amb nacionalitat espanyola, la sol·licitud s'ha de presentar en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització al ciutadà espanyol, juntament amb la documentació que acrediti el compliment dels requisits generals que preveu l'article 38, llevat del que preveu l'article 38.h), i amb la documentació original que acrediti els vincles familiars o de parentesc o l'existència de la unió de fet i, si s'escau, l'edat i la dependència legal.

L'oficina consular ha de verificar el compliment dels requisits assenyalats al paràgraf anterior, i ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat en el termini màxim de quinze dies des de la presentació de la sol·licitud.

3. En el supòsit que preveu l'article 97.1.b) per als visats de residència de familiars de persones amb nacionalitat espanyola, la sol·licitud de visat s'ha de presentar davant l'oficina consular, juntament amb la documentació que acrediti el compliment dels requisits que preveuen l'article 96 i l'article 38, llevat del que preveu el 38.h), i també la documentació original que acrediti els vincles familiars o de parentesc o l'existència de la unió de fet i, si s'escau, l'edat i la dependència legal.

La sol·licitud del visat comporta la sol·licitud de l'autorització de residència de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.

Rebuda la sol·licitud, l'oficina consular ha de requerir, per mitjans electrònics, la resolució de l'oficina d'estrangeria competent sobre l'autorització de residència.

L'oficina d'estrangeria ha de valorar els requisits que estableix l'article 96 i ha de resoldre sobre l'autorització de residència en el termini màxim de dos mesos des de la recepció de la comunicació de l'oficina consular. Transcorregut aquest termini sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

Si la resolució sobre l'autorització de residència és favorable, l'oficina consular ha de verificar el compliment dels requisits que estableix l'article 38, llevat del que preveu l'article 38.h), així com la documentació original que acrediti els vincles familiars o de parentesc o l'existència de la unió de fet i, si s'escau, l'edat i la dependència legal, i ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat de residència en el termini màxim de quinze dies des de la recepció de la resolució favorable de residència.

En cas que la resolució sobre l'autorització de residència sigui desfavorable, cal atènyer-se al que disposa l'apartat 10 de l'article 28.

Secció 3a. Visats de caràcter extraordinari

Article 42. *Visats de residència de caràcter extraordinari.*

1. El Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, per atendre circumstàncies extraordinàries i en atenció al compliment dels fins de la política exterior

del Regne d'Espanya i d'altres polítiques públiques espanyoles o de la Unió Europea, en especial la política d'immigració, la política econòmica i la de seguretat nacional, la salut pública o les relacions internacionals d'Espanya, pot ordenar a una oficina consular l'expedició d'un visat de residència, que pot tenir una vigència màxima d'un any.

2. La Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Assumptes Consulars ha d'informar de l'esmentada expedició a la Direcció General de Gestió Migratòria, als efectes de la concessió de l'autorització de caràcter extraordinari, i ha de remetre còpia dels documents següents:

a) El passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima d'un any.

b) En cas que la persona sol·licitant sigui major d'edat penal, els documents acreditatius de no tenir antecedents penals a Espanya i als països on hagi residit durant els últims cinc anys per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

En el cas de circumstàncies excepcionals degudament acreditades, es pot exceptuar el requisit d'aportació dels documents esmentats al paràgraf anterior, sempre que el sol·licitant justifiqui adequadament la impossibilitat d'obtenir aquests documents de les autoritats del país corresponent i aporti una declaració responsable d'absència d'antecedents penals als països on hagi residit durant els últims cinc anys per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

Secció 4a. Visats per a la recerca d'ocupació

Article 43. Visats per a la recerca d'ocupació.

1. Els visats per a la recerca d'ocupació autoritzen la persona estrangera a desplaçar-se al territori espanyol per a la cerca de treball durant un període de residència de dotze mesos. Durant aquest període, en el cas d'obtenir un contracte, l'ocupador ha de presentar una sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri a favor de la persona estrangera, d'acord amb el que estableix l'article 73.2.

2. Els visats per a la recerca d'ocupació han de ser d'una de les classes següents:

Visats per a la recerca d'ocupació adreçats a fills o nets d'espanyol d'origen.

Visats per a la recerca d'ocupació en determinades ocupacions i àmbits territorials.

3. Els requisits per a l'obtenció del visat són els que estableixen l'article 38 i els específics que s'estableixin en l'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

4. Una vegada a Espanya, en cas d'obtenir un contracte, és aplicable el procediment que preveu l'article 77 per a la tramitació de l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri sense que sigui necessari l'obtenció d'un visat, llevat del que disposa per al termini màxim per resoldre i notificar, que en aquest cas serà de deu dies.

La presentació per part de l'ocupador d'una sol·licitud d'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri durant la vigència del visat per a la cerca de treball prorroga la validesa de la situació de residència de la persona titular del visat fins a la resolució del procediment.

5. L'eficàcia de l'autorització concedida està condicionada a la posterior afiliació i alta de la persona treballadora en la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada a la persona sol·licitant. Complerta la condició, l'autorització adquireix vigència i té la consideració d'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri.

Article 44. *Visats per a la recerca d'ocupació adreçats a fills o nets d'espanyol d'origen.*

1. L'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen pot aprovar un nombre de visats per a la recerca d'ocupació dirigits a fills o nets d'espanyol d'origen que, d'acord amb el que disposa l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, estan exempts de la valoració de la situació nacional d'ocupació.

2. El nombre de visats de recerca d'ocupació dirigits als fills i nets d'espanyol d'origen, el sistema de selecció dels destinataris i les fórmules de presentació de les sol·licituds s'han de regular en l'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 45. *Visats per a la recerca d'ocupació en determinades ocupacions i àmbits territorials.*

1. L'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen pot aprovar un nombre de visats de recerca d'ocupació limitats a determinades ocupacions i àmbits territorials.

Excepcionalment, quan es produeixin circumstàncies imprevistes en el mercat laboral, la Direcció General de Gestió Migratòria pot disposar que l'autorització de residència i treball sigui concedida en un altre àmbit territorial o ocupació.

2. El nombre de visats de recerca d'ocupació en determinades ocupacions i àmbits territorials, el sistema de selecció dels destinataris i les fórmules de presentació de les sol·licituds s'han de regular en l'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Secció 5a. Retirada i anul·lació del visat de llarga durada

Article 46. *Retirada i anul·lació.*

Els visats expedits s'han de retirar quan s'extingeixi l'autorització que va donar origen a la seva concessió, i s'han d'anul·lar quan es posi de manifest que, en el moment en què es van expedir, no es complien els requisits necessaris per a la seva expedició. La resolució de retirada o anul·lació d'un visat s'ha de fer de conformitat amb el que estableix l'article 28. 6 i 7. El contingut d'aquest article s'entén sense perjudici del que estableix l'article 33.

CAPÍTOL V

Les situacions de les persones estrangeres a Espanya

Article 47. *Enumeració de les situacions.*

1. Les persones estrangeres poden trobar a Espanya en les situacions d'estada de curta durada, d'estada de llarga durada, de residència o de trànsit aeroportuari.

2. Estan en situació d'estada de curta durada les persones que es trobin a Espanya en algun dels supòsits següents:

a) La persona titular d'un visat d'estada de curta durada, durant el seu període de vigència.

b) Qui sigui a Espanya per a una estada prevista d'una durada que no excedeixi els noranta dies naturals dins qualsevol període de cent vuitanta dies naturals i que no estigui sotmès a l'obligació de visat segons el que estableix el dret de la Unió Europea.

c) Qui, excepcionalment, hagi estat autoritzat per a l'estada en territori espanyol d'una durada que no excedeixi els noranta dies naturals dins qualsevol període de cent vuitanta dies naturals en els termes de l'article 51.

3. Està en situació d'estada de llarga durada la persona titular d'un visat o d'una autorització d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives, durant el seu període de vigència.

4. Estan en situació de residència les persones que es trobin a Espanya en algun dels supòsits següents:

a) La persona titular d'un visat per a la recerca d'ocupació, durant el seu període de vigència.

b) La persona titular d'un visat de residència o d'una autorització de residència, durant el seu període de vigència.

c) La persona titular d'un visat en els termes que preveu l'article 42 o d'una autorització de residència de caràcter extraordinari.

5. Està en situació de trànsit aeroportuari la persona titular d'un visat de trànsit aeroportuari.

TÍTOL III

L'estada a Espanya

CAPÍTOL I

Estada de curta durada

Article 48. *Definició.*

1. Està en situació d'estada de curta durada amb visat la persona estrangera que es trobi a Espanya, sigui titular d'un visat d'estada de curta durada en els termes als quals es refereix el capítol III del títol II i no ho sigui d'una autorització de residència.

La situació d'estada de curta durada amb visat és vàlida durant un període ininterromput o suma de períodes successius la durada total dels quals no excedeixi els noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals a partir de la data de la primera entrada a l'espai Schengen, i sempre durant el període de validesa del visat de curta durada corresponent.

Si es tracta d'una estada de curta durada amb fins de trànsit, la durada de l'estada autoritzada correspon al temps necessari per efectuar el trànsit.

2. Està en situació d'estada sense visat la persona estrangera que, trobant-se a Espanya, no estigui sotmesa a l'obligació de visat per a estades de noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals, computats d'acord amb el que estableix el Reglament UE 2016/399 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, pel qual s'estableix un Codi de normes de la Unió per al pas de persones per les fronteres i que no sigui titular d'un visat o d'una autorització d'estada de llarga durada o de residència.

La situació d'estada sense visat és vàlida per un període ininterromput o suma de períodes successius la durada total dels quals no excedeixi els noranta dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals a partir de la data de la primera entrada a l'espai Schengen.

A aquests efectes, la data d'entrada es considera com a primer dia d'estada en el territori dels estats membres i la data de sortida com a últim dia d'estada en el territori dels estats membres. Per al càlcul de la durada de l'estada en el territori dels estats membres, no s'han de tenir en compte els períodes de permanència autoritzats mitjançant un visat nacional de llarga durada o un permís de residència.

Article 49. *Pròrroga d'estada de curta durada sense visat. Procediment.*

1. La persona estrangera que es trobi a Espanya en situació d'estada sense visat, pot sol·licitar una pròrroga d'estada sense visat quan concorrin les circumstàncies que

preveu l'article 20 del Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, amb un límit temporal de tres mesos addicionals a l'estada inicial.

2. La sol·licitud s'ha de formalitzar en els models oficials, i s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Passaport complet ordinari o document de viatge, amb vigència superior a la de la pròrroga d'estada que se sol·liciti, que s'ha d'anotar en l'expedient i s'ha de retornar a la persona interessada.

b) Acreditació de les raons al·legades per a la sol·licitud, que han de ser excepcionals, en el supòsit de nacionals d'estats als quals no s'exigeix visat per a la seva entrada a Espanya.

c) Prova suficient que disposa de mitjans econòmics adequats per al temps de pròrroga que sol·licita, en els termes que estableix el títol I Règim d'entrada i sortida del territori espanyol.

d) Una assegurança d'assistència en viatge amb la mateixa cobertura que la necessària per a la sol·licitud del visat d'estada de curta durada, i amb una vigència igual a la pròrroga sol·licitada o superior.

e) Les garanties de retorn al país de procedència o, si s'escau, d'admissió a l'estat tercer de destí, abans de la data de finalització de la pròrroga que se sol·licita. Pot servir com a mitjà per acreditar l'esmentada circumstància l'aportació d'un bitllet adquirit a nom de la persona sol·licitant amb data de retorn tancada anterior a la finalització del període de pròrroga d'estada sol·licitada.

3. La persona sol·licitant s'ha d'identificar personalment davant la direcció superior o la comissaria de policia de la localitat on estigui en fer la presentació de la sol·licitud. El termini de resolució i notificació s'ha de fer de conformitat amb el que disposa la disposició addicional setena. Transcorregut el termini de tramitació sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

4. La pròrroga d'estada la pot concedir la persona titular de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres de la Direcció General de la Policia, amb l'informe previ de la direcció superior o comissaria de policia, si concorren les circumstàncies següents:

a) Que la documentació s'adapti al que perceptua aquest article.

b) Que el sol·licitant no estigui incurs en cap de les causes:

1a. De prohibició d'entrada determinades en el títol I Règim d'entrada i sortida del territori espanyol, perquè no s'hagin conegut en el moment de la seva entrada o perquè hagin esdevingut durant la seva estada a Espanya.

2a. D'expulsió o devolució.

5. La pròrroga d'estada s'ha de fer constar en el passaport o títol de viatge, o en document a part si la persona interessada ha entrat a Espanya amb un altre tipus de documentació, i ha d'emparar el seu titular i els familiars que, si s'escau, figurin en els esmentats documents i estiguin a Espanya.

6. Les resolucions denegatòries sobre la pròrroga d'estada han de ser motivades, s'han de notificar formalment a la persona interessada i han de disposar la seva sortida del territori nacional, que s'ha de fer abans que finalitzi el període d'estada inicial o, si aquest ha transcorregut, en el termini fixat en la resolució denegatòria, que no pot ser superior a setanta-dues hores, en la forma regulada en aquest Reglament. El termini de sortida s'ha de fer constar, de conformitat amb el que disposa aquest Reglament, en el passaport o títol de viatge o en l'imprès corresponent previst per deixar constància de la sortida del territori nacional.

Article 50. *Extinció de la pròrroga d'estada de curta durada sense visat.*

La vigència de la pròrroga d'estada de curta durada sense visat s'extingeix per les causes següents:

- a) El transcurs del termini per al qual hagi estat concedida.
- b) Quan la persona estrangera estiuï incursa en alguna de les causes de prohibició d'entrada que preveu el títol I Règim d'entrada i sortida del territori espanyol.

Article 51. *Estada en supòsits d'entrada o documentació irregulars.*

Excepcionalment, i sempre que hi hagi motius humanitaris, d'interès públic o obligacions internacionals, la persona titular del Ministeri de l'Interior pot autoritzar l'estada en territori espanyol per un màxim de noranta dies naturals dins qualsevol període de cent vuitanta dies naturals a les persones estrangeres que hi hagin entrat amb documentació defectuosa o fins i tot sense aquesta documentació o per llocs no habilitats a aquest efecte.

CAPÍTOL II

Autorització d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives

Article 52. *Definició.*

1. És titular d'una autorització d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives la persona estrangera que hagi estat habilitada a romandre a Espanya per un període superior a noranta dies naturals per portar a terme alguna de les activitats següents:

- a) Realització d'estudis superiors, com a activitat principal, en una institució o centre d'ensenyament superior reconegut a Espanya, en el marc d'un programa a temps complet, que condueixi a l'obtenció d'un títol d'educació superior reconegut.

S'entén per títol d'educació superior reconegut el títol expedit per una institució o centre d'ensenyament superior reconegut a Espanya.

Els estudis superiors són els estudis, universitaris o no, que condueixen a l'obtenció dels títols que es corresponen amb els nivells i les qualificacions fixats en el Reial decret 1027/2011, de 15 de juliol, pel qual s'estableix el Marc espanyol de qualificacions per a l'educació superior. Així mateix, als efectes d'aquest apartat, també s'hi inclouen els estudis universitaris conduents als títols propis que, en exercici de la seva autonomia i del que preveu la normativa universitària, si s'escau, imparteixen les institucions d'educació superior reconegudes, i, a més, hi queden inclosos els títols de màster de formació professional que preveu el Reial decret 659/2023, de 18 de juliol, pel qual es desenvolupa l'ordenació del Sistema de Formació Professional.

Els estudis superiors als quals es refereix el paràgraf anterior poden incloure, si s'escau, la realització d'un curs preparatori als esmentats estudis, així com les pràctiques de formació obligatòries, que igualment tenen la consideració d'estudis superiors. Tenen la condició de curs preparatori els cursos zero o d'un altre tipus que pugui oferir la institució d'ensenyament superior a les persones estudiants ja admeses i que siguin previs a l'inici oficial dels estudis.

Els estudis universitaris es poden cursar en modalitat presencial o híbrida de conformitat amb el que estableixen els plans d'estudis corresponents i en aplicació de la normativa vigent en matèria d'universitats. La resta dels estudis superiors es poden fer en modalitat presencial o híbrida de conformitat amb la normativa vigent en matèria d'educació, sempre que, almenys, el cinquanta per cent de la programació impartida sigui presencial.

S'entén per institució o centre d'ensenyament superior reconegut a Espanya els centres o les institucions que estiguin acreditats com a tals o adscrits a un centre reconegut, així com els inscrits com a tals en el Registre d'institucions i centres d'ensenyament superior. A aquests efectes, es pot procedir a la comprovació de la inscripció de la institució o del centre, segons correspongui, en el Registre d'universitats, centres i títols (RUCT), en el Registre estatal de centres docents no universitaris, en el Registre d'institucions i centres d'ensenyament superior o en els registres oficials corresponents.

Aquest apartat també s'ha d'aplicar a les persones estudiants que facin els seus estudis en institucions o centres d'ensenyament superior de caràcter internacional que estiguin radicats i autoritzats a Espanya, sempre que els esmentats estudis condueixin a l'obtenció d'un títol d'educació superior reconegut en altres estats.

b) Realització d'estudis d'educació secundària postobligatòria en un centre d'ensenyament autoritzat a Espanya, en el marc d'un programa a temps complet, que condueixin a l'obtenció d'un títol reconegut.

La definició d'educació secundària postobligatòria s'entén segons disposi la normativa sectorial corresponent.

S'entén per títol reconegut el que hagi expedit un centre d'ensenyament autoritzat a Espanya.

S'entén per centre d'ensenyament autoritzat a Espanya el que estigui acreditat en l'àmbit estatal o autonòmic. A aquests efectes, el centre d'ensenyament ha de figurar inscrit en el Registre estatal de centres docents no universitaris o en els registres oficials corresponents.

Els estudis es poden cursar en modalitat presencial o semipresencial de conformitat amb la normativa vigent en matèria d'educació, sempre que, almenys, el cinquanta per cent de la programació impartida als centres sigui de manera presencial.

Els estudis als quals es refereix l'esmentat apartat poden incloure, si s'escau, la realització de formació pràctica tutoritzada obligatòries, que igualment tenen la consideració d'estudis.

Pel que fa a la formació professional, queden inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest apartat els cicles formatius de grau mitjà i els títols d'especialista de formació professional que preveu el Reial decret 659/2023, de 18 de juliol.

c) Participació en un programa de mobilitat d'alumnes per seguir un programa d'ensenyament secundari obligatori o postobligatori en un centre docent o científic oficialment reconegut.

S'entén per programa de mobilitat d'alumnes un programa d'educació secundària estatal o autonòmic, reconegut equivalent al nivell 2 o 3 de la Classificació Internacional Normalitzada de l'Educació que estableix la UNESCO, en el marc d'un programa d'intercanvi d'alumnes o un projecte educatiu gestionat per un centre d'ensenyament inscrit en el Registre estatal de centres docents no universitaris o en els registres oficials corresponents, o per un centre científic oficialment reconegut.

d) Prestació d'un servei de voluntariat dins un programa que persegueixi objectius d'interès general per a una causa sense ànim de lucre en què les activitats no són remunerades, excepte en forma de reemborsament de despeses, diners de butxaca o tots dos.

S'entén per servei de voluntariat les activitats desenvolupades per entitats de voluntariat legalment constituïdes i inscrites en els registres establerts per les autoritats competents en el marc dels programes de voluntariat existents segons la normativa sectorial aplicable a Espanya, així com les que s'efectuïn en l'àmbit del Cos Europeu de Solidaritat.

e) Realització d'activitats formatives.

S'entén, exclusivament, per activitats formatives, les compreses en els supòsits següents:

1a. Funcions com a auxiliars de conversa estrangers en centres educatius espanyols inscrits en el Registre estatal de centres docents no universitaris o en els registres oficials corresponents.

2n. Ensenyaments d'estudis idiomàtics del castellà o de les llengües cooficials a Espanya impartides, de manera presencial, a les escoles oficials d'idiomes o en centres acreditats a Espanya per l'Instituto Cervantes o per l'organisme públic anàleg de la corresponent llengua cooficial, sempre que no es tracti de la llengua materna o la llengua oficial del país del qual sigui nacional la persona estrangera.

3r. Cursos preparatoris per a les proves selectives per a l'accés a places de formació sanitària especialitzada.

4a. Realització d'una formació conduent a l'obtenció de la certificació d'aptitud tècnica o habilitació professional segons la relació d'activitats formatives, la durada i les condicions que s'estableixin per resolució de l'òrgan competent.

5a. Realització d'una formació completa, ni modular ni parcial, en un centre d'ensenyament autoritzat a Espanya, conduent a l'obtenció de certificats professionals de les ofertes del sistema de formació professional de grau C, en els seus nivells 2 i 3, amb els requisits i les condicions que estableix la Llei orgànica 3/2022, de 31 de març, d'ordenació i integració de la formació professional i la seva normativa de desplegament.

S'entén per centre d'ensenyament autoritzat a Espanya el que estigui acreditat en l'àmbit estatal o autonòmic o adscrit a un centre d'ensenyament reconegut a Espanya. A aquests efectes, el centre d'ensenyament ha de figurar inscrit en el Registre estatal de centres docents no universitaris o en els registres oficials corresponents, sempre que es compleixin els requisits i les condicions que preveu la normativa estatal i autonòmica corresponent, en particular pel que fa a l'acreditació del certificat professional i a la posterior autorització de cada acció formativa que es pretengui desenvolupar.

Els estudis es poden cursar en modalitat presencial o semipresencial de conformitat amb la normativa vigent en matèria de formació, sempre que, almenys, el cinquanta per cent de la programació impartida sigui de manera presencial.

2. S'entén per programa d'estudis a temps complet aquell en el qual l'estudiant s'hagi matriculat almenys en el noranta per cent dels crèdits en el cas d'estudis universitaris, o, si no, en el noranta per cent del programa d'estudis.

3. Les figures de les activitats de recerca i de les pràctiques no laborals que preveu l'article 33.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, estan regulades en la Llei 14/2013, de 27 de setembre.

Article 53. *Requisits per a l'obtenció i el manteniment de l'autorització.*

1. Per a l'obtenció de l'autorització d'estada de llarga durada, s'han de complir els requisits específics següents per a cada supòsit que preveu l'article 52.1:

a) Realització d'estudis superiors:

1r. Haver estat admès per una institució o un centre d'ensenyament superior reconegut per cursar un programa d'estudis en els termes que preveu l'article 52.1.a).

2n. Haver abonat els drets d'inscripció, matrícula o document equivalent exigits per la institució o el centre d'ensenyament corresponent.

b) Realització d'estudis d'educació secundària postobligatòria:

1r. Haver estat admès per una institució o centre d'ensenyament autoritzat per a la realització dels estudis en els termes que preveu l'article 52.1.b).

2n. Haver abonat els drets d'inscripció, matrícula o document equivalent exigits, si s'escau, per la institució o el centre d'ensenyament corresponent.

c) Participació en un programa de mobilitat d'alumnes:

1r. Haver estat admès en un centre d'ensenyament.

2n. Haver estat admès com a participant en un programa de mobilitat d'alumnes a fi de seguir un programa d'ensenyament secundari obligatori i/o postobligatori en un centre docent o científic oficialment reconegut.

3r. Que el centre d'ensenyament que gestiona el programa de mobilitat d'alumnes o el projecte educatiu es faci responsable de l'alumne durant la seva estada, en particular quant al cost dels seus estudis, així com les despeses d'estada i retorn al seu país.

4t. Ser acollit, durant la seva estada, per una família que ha estat seleccionada per l'organització responsable del programa de mobilitat d'alumnes en què participa, o en un internat o residència adscrit o concertat per l'esmentada organització en el marc de programa.

d) Prestació d'un servei de voluntariat:

1r. Haver estat admès per a la realització d'un servei de voluntariat en el marc d'un conveni signat amb l'entitat encarregada del programa de voluntariat, que inclogui una descripció del programa, de les funcions i les condicions de supervisió, de les activitats que s'hi preveuen i de les condicions per fer-les, així com la durada d'aquest programa, les hores de treball voluntari que s'han de complir, els recursos disponibles per cobrir la seva manutenció i el seu allotjament durant la seva estada, una quantitat mínima en concepte de diners de butxaca durant l'estada, i, si s'escau, la formació que ha de rebre la persona estrangera perquè pugui fer el programa de voluntariat.

2n. Que l'entitat de voluntariat estigui legalment constituïda i inscrita en el registre competent d'acord amb la normativa estatal, autonòmica o d'un altre estat membre de la Unió Europea d'aplicació.

e) Realització d'activitats formatives:

1r. Haver estat admès per a la realització de les activitats formatives.

2n. Haver abonat els drets d'inscripció o matrícula exigits, si s'escau, per la institució, l'entitat o el centre corresponent.

3r. En el supòsit de l'article 52.1.e) 3r, haver obtingut un títol espanyol de llicenciat o graduat en medicina, farmàcia, infermeria o en altres titulacions universitàries que habilitin per participar en les convocatòries anuals de proves selectives per a l'accés a places de formació sanitària especialitzada o un títol estranger degudament reconegut o homologat als que preveu aquest paràgraf.

2. En qualsevol dels supòsits de l'article 52.1, la persona sol·licitant no ha de suposar una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant la comprovació de la inexistència d'antecedents penals a Espanya i la valoració de l'informe policial corresponent.

3. En qualsevol dels supòsits, el sol·licitant ha d'haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

Article 54. *Procediment.*

1. La sol·licitud d'autorització d'estada de llarga durada es pot presentar quan la persona estrangera sigui fora d'Espanya o quan sigui titular d'una autorització de residència i es trobi en territori nacional.

En els supòsits que preveuen l'article 52.1.a) i l'article 58, la sol·licitud també la pot presentar a Espanya la persona estrangera, sempre que es trobi regularment en territori nacional.

En el supòsit que preveu l'article 52.1.e)4t, la sol·licitud també la pot presentar a Espanya la persona estrangera, sempre que es trobi regularment en territori nacional i així ho hagi disposat la resolució que reguli les condicions d'obtenció de la certificació d'aptitud tècnica o habilitació professional.

En cas que la persona estrangera presenti la sol·licitud a Espanya, de conformitat amb els supòsits que preveuen els dos paràgrafs anteriors, ha de ser major d'edat i la sol·licitud de l'autorització s'ha de presentar amb una antelació mínima de dos mesos a la data del començament de l'activitat o dels estudis que faci.

2. En cas que la sol·licitud es presenti des de fora d'Espanya, la persona estrangera ha de presentar una sol·licitud de visat d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives, d'acord amb els articles 34 a 36.

La sol·licitud del visat s'ha de presentar amb una antelació mínima de dos mesos a la data del començament de l'activitat o estudis que faci, llevat que el procediment de matrícula o inscripció requereixi un termini inferior, cas en què s'ha de justificar.

3. En cas que la sol·licitud es presenti des d'Espanya, l'ha de presentar la persona estrangera, personalment, mitjançant representació o a través dels mitjans electrònics habilitats per a això, en el model oficial, a l'oficina d'estrangeria de la província en la qual la persona estrangera iniciï l'activitat. La sol·licitud s'ha de presentar amb una antelació mínima de dos mesos a la data d'expiració de la situació legal en què es trobi.

La sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació que acrediti el compliment dels requisits que preveuen els articles 35 i 53.

En aquest supòsit, l'oficina d'estrangeria ha de verificar el compliment dels requisits que preveuen els articles 35 i 53, llevat dels que preveuen les lletres c) i d) de l'article 35. La sol·licitud d'autorització prorroga la situació legal de la persona sol·licitant fins a la resolució del procediment.

En aquest cas, el termini màxim per resoldre i notificar és de dos mesos; transcorreguts aquests dos mesos sense haver obtingut resposta, s'ha d'entendre que el seu sentit és desfavorable.

4. Per a la valoració del requisit que estableix l'article 53.2, l'oficina d'estrangeria ha de demanar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats i l'informe policial sobre la persona sol·licitant. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de cinc dies.

L'existència d'antecedents en l'informe policial no suposa, per si mateixa i de manera automàtica, causa de denegació de l'autorització. En aquest cas, l'òrgan competent ha de valorar de forma casuística i circumstanciada, que la persona estrangera no suposi una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres de la Unió Europea.

5. Si la resolució sobre l'autorització és desfavorable, l'oficina d'estrangeria ha de notificar a la persona interessada el sentit de la resolució, i per escrit en el mateix document l'ha d'informar dels recursos administratius i judicials que siguin procedents en contra, els òrgans davant els quals s'han d'interposar i els terminis que es preveuen.

Si la sol·licitud s'ha presentat davant una oficina consular, l'oficina d'estrangeria ha de donar trasllat a aquesta del que s'ha esmentat en el paràgraf anterior perquè ho notifiqui a la persona interessada.

6. Sense perjudici d'això, en el supòsit de l'article 52.1.a), quan la persona estrangera es trobi regularment a Espanya, les institucions o els centres d'ensenyament superior reconeguts a Espanya en els quals la persona estrangera cursi els estudis poden presentar la sol·licitud d'autorització electrònicament, que ha d'anar acompanyada dels documents que acreditin el compliment dels requisits que preveuen els articles 35 i 53, llevat dels que preveuen les lletres c) i d) de l'article 35, que han de ser valorats per l'oficina d'estrangeria corresponent. A aquest efecte, les institucions o els centres d'ensenyament superior han d'estar inscrits en el Registre d'Institucions i Centres d'Ensenyament Superior.

En aquest cas, s'eximeix el sol·licitant d'acreditar el compliment dels requisits que preveu l'article 53.1.a). No obstant això, l'Administració pot efectuar d'ofici comprovacions del compliment d'aquests requisits, per a la qual cosa la institució o el centre ha de disposar de la documentació acreditativa.

El termini màxim per resoldre i notificar és de 15 dies; transcorreguts aquests 15 dies sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

7. Així mateix, els centres o les institucions d'ensenyament superior inscrits en el Registre d'Institucions i Centres d'Ensenyament Superior poden sol·licitar la tramitació col·lectiva de les autoritzacions que preveu l'article 52.1.a). Aquesta tramitació col·lectiva s'ha de basar en la gestió planificada d'una quota temporal d'autoritzacions presentades per aquests centres o institucions d'educació superior. En aquests casos, el procediment és el previst en el paràgraf anterior.

8. L'autorització d'estada de llarga durada ha de ser denegada:

- a) Quan no es compleixin els requisits establerts per a cada autorització.
- b) Quan, per fonamentar la sol·licitud, s'hagin presentat documents falsos, que hagin estat adquirits fraudulentament o manipulats, formulat al·legacions inexactes o hi hagi mala fe.
- c) Quan el centre o la institució en què el sol·licitant hagi estat admès no sigui un centre o una institució reconegut, autoritzat o acreditat i que això sigui preceptiu.

9. En cas que l'autorització tingui una vigència superior a sis mesos, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment, en el termini d'un mes des de la concessió d'aquesta autorització davant la Comissaria de Policia competent, la targeta d'identitat d'estranger.

Article 55. Durada, pròrroga i extinció de l'autorització d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.

1. La durada de l'autorització ha de ser igual a la dels estudis, programa de mobilitat, servei de voluntariat o activitat formativa, amb el límit d'un any, excepte en el cas dels estudis superiors que preveu l'apartat 1.a) de l'article 52; en aquest cas, la vigència de l'autorització ha de coincidir amb la durada oficial dels estudis.

En el cas de l'autorització concedida a les persones estrangeres del supòsit que preveu l'article 58, la seva vigència ha de ser igual a la de la durada dels estudis de formació sanitària especialitzada en què hagin obtingut plaça.

2. La vigència de l'autorització ha de començar amb una antelació d'un mes respecte del començament de l'activitat o estudis que donin lloc a la concessió d'aquesta, excepte en el supòsit que la sol·licitud es presenti durant els dos mesos previs al començament de l'activitat o dels estudis; en aquest cas, la vigència de l'autorització pot començar amb un mes d'antelació o des del dia en què es resolgui aquesta concessió, sempre que l'activitat o els estudis comencin en un termini inferior a un mes.

La vigència s'estén a quinze dies més enllà de la finalització de l'activitat o estudis.

Durant la vigència de l'autorització, la persona estrangera ha de mantenir els requisits que van servir de base per a la seva concessió. La institució o el centre d'ensenyament ha de mantenir la seva condició de reconegut, autoritzat o acreditat a Espanya.

En cas que l'autorització es concedeixi per més d'un any, ha de ser requisit per al manteniment de la vigència de l'autorització que la persona estrangera o, si s'escau, la institució o el centre aportin anualment, a l'inici de cada curs, els drets d'inscripció, matrícula o document equivalent que acrediti que continua cursant els estudis que van servir de base per a la concessió de l'autorització.

Això es pot acreditar, sí així ho estableix la normativa aplicable, a través de la realització d'estudis en el territori d'un altre estat membre de la Unió Europea, en el marc de programes temporals promoguts per la mateixa Unió.

L'Administració, a través de l'òrgan competent, en l'exercici de les seves competències de control, pot requerir a la persona estrangera en qualsevol moment durant la vigència de l'autorització que acrediti continuar reunint els requisits generals i específics exigits.

3. Durant els dos mesos previs a la data d'expiració de la vigència del visat o de l'autorització, en els supòsits que preveuen les lletres a), b), d) i e) de l'article 52.1, la persona titular pot sol·licitar una pròrroga quan acrediti el compliment dels requisits que

preveu l'article 53.1 per al supòsit pel qual obtingui l'autorització, el requisit que preveu l'article 53.2 i els requisits que preveuen les lletres b), h) i i) de l'article 35.

4. La pròrroga l'ha de sol·licitar, per mitjans electrònics, la persona estrangera o a través de representant, en model oficial, i s'ha d'adreçar a l'oficina d'estrangeria de la província on va obtenir l'autorització inicial. La presentació de la sol·licitud dins el termini que preveu l'apartat anterior prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga la validesa de l'autorització fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció que preveu l'article 52.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Transcorregut un mes sense que s'hagi notificat la resolució, s'entén que és desestimada per silenci administratiu.

5. La vigència de la pròrroga ha de coincidir amb la durada del curs per al qual estigui matriculat, del programa de mobilitat, del servei de voluntariat o de l'activitat formativa, amb el límit màxim d'un any.

En el cas dels supòsits que preveuen les lletres d) i e) de l'article 52.1, només es permet una pròrroga per autorització. En el cas de les lletres a) i b) de l'esmentat article, es permeten fins a dues pròrrogues per autorització.

En el supòsit que preveu l'article 52.1.e) 2n, per a la concessió de la pròrroga es requereix que la persona sol·licitant hagi superat el curs en el qual estigués matriculat en el cas de les Escoles Oficials d'Idiomes o, en els altres casos, que hagi obtingut un dels diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) que preveu el Reial decret 1137/2002, de 31 d'octubre, pel qual es regulen els «diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE)» o que hagi fet la inscripció per fer la prova conduent a l'obtenció del diploma o n'hagi obtingut un del Servei Internacional d'Avaluació de la Llengua Espanyola.

En el supòsit que preveu l'article 52.1.e) 3r, per a la concessió de la pròrroga es requereix que la persona sol·licitant acredití que s'ha presentat a les proves selectives per a l'accés a places de formació sanitària especialitzada.

6. La declaració d'extinció per pèrdua o retirada d'una autorització d'estada de llarga durada per estudis es produeix en els supòsits regulats amb caràcter comú en aquest Reglament i específicament quan la institució o el centre d'ensenyament a què fa referència l'apartat 1.a) de l'article 52 perdi la seva condició de reconegut a Espanya; en aquest últim cas, s'ha de permetre a la persona estrangera completar els seus estudis en una altra institució o centre d'ensenyament superior reconegut.

Article 56. *Familiars de la persona titular d'una autorització d'estada de llarga durada per estudis superiors.*

1. En el supòsit de l'article 52.1.a), els familiars de les persones estrangeres que siguin titulars d'una autorització d'estada de llarga durada per estudis superiors poden sol·licitar els corresponents visats o autoritzacions d'estada de llarga durada per entrar o romandre legalment a Espanya durant el període de validesa de l'autorització que li resti al titular la vigència de la seva estada, sempre que li resti almenys una durada de noranta dies naturals.

Aquest article també és aplicable als familiars de les persones estrangeres que cursin a Espanya estudis de formació sanitària especialitzada de conformitat amb l'article 58.

2. A l'efecte de l'apartat anterior, el terme familiar s'entén referit:

a) Al cònjuge, parella registrada o parella estable degudament provada del titular de l'autorització d'estada de llarga durada per estudis. S'entén per parella estable la que acredití l'existència d'un vincle durador. En tot cas, s'entén l'existència d'aquest vincle si s'acredita un temps de convivència marital de, com a mínim, un any continuat, llevat que

tinguin descendència en comú, cas en què és suficient l'acreditació de convivència estable degudament provada.

b) Als fills menors d'edat no casats, o que no hagin constituït la seva pròpia unitat familiar, del titular de l'autorització d'estada de llarga durada per estudis o del seu cònjuge, parella registrada o parella estable.

c) Als fills majors d'edat no casats, o que no hagin constituït la seva pròpia unitat familiar, del titular de l'autorització d'estada de llarga durada per estudis o del seu cònjuge, parella registrada o parella estable que tinguin necessitats de suport específiques i personalitzades per raó de discapacitat o de malaltia.

3. Per a la concessió del visat o de l'autorització a favor del familiar s'han d'acreditar els requisits següents:

1r. Que el familiar sigui titular d'una autorització d'estada de llarga durada per estudis en vigor de conformitat amb el que disposa l'article 52.1.a).

2n. Que no es trobin irregularment en territori espanyol.

3r. Que s'acrediti el vincle familiar o de parentesc.

4t. Que la unitat familiar de convivència de conformitat amb la definició d'aquest apartat disposi de mitjans econòmics suficients per al sosteniment de la unitat familiar.

5è. Que disposi d'una assegurança de malaltia.

6è. En cas que el familiar sigui major d'edat penal i l'estada superi els sis mesos, que no té d'antecedents penals a Espanya i als països on hagi residit durant els cinc anys anteriors a la presentació de la sol·licitud per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

7è. Que el familiar no suposi una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant la comprovació de la inexistència d'antecedents penals als quals es refereix el paràgraf anterior i la valoració de l'informe policial corresponent.

4. El procediment per a la sol·licitud del visat o de l'autorització d'estada de llarga durada per a familiars de titulars d'autoritzacions d'estada de llarga durada per estudis és el previst per als titulars de l'autorització en els articles 36 i 54 respectivament. En el cas de sol·licitud de visat, li correspon a l'oficina consular verificar els requisits que s'indiquen als punts 2n, 3r, 4t i 5è de l'apartat 3 d'aquest article, així com l'absència d'antecedents penals als països de residència durant els cinc anys anteriors a la presentació de la sol·licitud per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

En el cas de sol·licitud des d'Espanya, l'oficina d'estrangeria competent ha de ser la que comprovi el compliment dels esmentats requisits.

5. Els familiars que siguin titulars del visat o de l'autorització als quals fa referència aquest article poden romandre en territori espanyol durant el mateix període i amb idèntica situació que el titular de l'autorització principal. En tot cas, la seva permanència està vinculada a la situació d'estada de la persona titular del visat o de l'autorització principal.

6. Els familiars que siguin titulars del visat o de l'autorització als quals fa referència aquest article no estan autoritzats a treballar durant la seva vigència.

7. Els fills nascuts a Espanya de la persona estrangera que es trobi en situació d'estada de conformitat amb el que disposa l'article 52 adquireixen automàticament l'autorització d'estada de llarga durada per a familiars de titulars d'autoritzacions d'estada de llarga durada per estudis, la vigència de la qual ha de ser la mateixa que la del progenitor titular de l'autorització. A aquests efectes, el pare o la mare han de sol·licitar personalment l'autorització d'estada de llarga durada a favor del menor en el termini dels sis mesos següents a la data del naixement.

8. Se li atorga un visat o una autorització d'estada de llarga durada per a familiars de titulars d'autoritzacions d'estada de llarga durada per estudis a la persona que doni suport al titular de l'autorització d'estada de llarga durada de conformitat amb el que

disposa l'article 52 quan la persona que tingui concedida l'autorització tingui una discapacitat o una malaltia que requereixi aquest mena de suport.

Article 57. *Accés al treball de les persones titulars de l'autorització.*

1. Les persones estrangeres titulars de l'autorització poden ser autoritzades per exercir una activitat retribuïda per compte d'altri en institucions públiques o entitats privades quan l'ocupador o la persona estrangera presentin la corresponent sol·licitud d'autorització de treball i es compleixin els requisits que preveu l'article 74, llevat dels que exigeixen la lletra a), el segon paràgraf de la lletra c) i la lletra h) de l'apartat primer, sempre que les condicions laborals s'ajustin a la normativa vigent i al conveni col·lectiu aplicable per a l'activitat a exercir.

Així mateix, es poden ser autoritzar per fer activitats per compte propi, sempre que la persona estrangera presenti la sol·licitud corresponent i es compleixin els requisits que preveu l'article 84, llevat dels que exigeixen les lletres d) i e).

Aquestes activitats han de ser compatibles amb la realització de les activitats per a les quals, amb caràcter principal, es va concedir l'autorització d'estada de llarga durada.

L'autorització d'estada de llarga durada obtinguda en virtut dels supòsits que estableix l'article 52.1, lletra a), autoritza a treballar per compte propi i d'altri, automàticament i sense necessitat d'un tràmit addicional, sempre que aquesta activitat laboral sigui compatible amb la realització d'aquells estudis.

No cal sol·licitar una altra autorització addicional per fer pràctiques curriculars, entenent com a tals les que formin part del pla d'estudis o de formació per al qual es va atorgar l'autorització d'estada de llarga durada, que es produeixin en el marc dels corresponents convenis de col·laboració entre les entitats públiques o privades i la institució d'educació superior o el centre docent o científic de què es tracti i que no tinguin caràcter laboral. Les pràctiques acadèmiques externes curriculars en entitats públiques o privades i la fase de formació en empresa o organisme equiparat tenen aquesta consideració, i, per tant, la seva realització està coberta per l'autorització d'estada de llarga durada per estudis concedida.

L'autorització d'estada de llarga durada obtinguda també autoritza, automàticament i sense necessitat d'un tràmit addicional, per al desenvolupament d'activitats formatives en empresa o organisme equiparat, de conformitat amb els requisits i les condicions de la legislació sectorial, en cas que es facin en el marc de la formació professional de règim general o intensiu, tant en els cicles formatius de grau mitjà i superior, com en la formació professional conduent a l'obtenció de certificats professionals.

2. Amb caràcter general, l'activitat laboral a què fa referència l'apartat primer d'aquest article no pot ser superior a les trenta hores setmanals, llevat del cas de la formació professional de règim intensiu que cal atènyer-se al que determini la legislació sectorial. L'incompliment d'aquest límit és causa d'extinció de l'autorització d'estada de llarga durada.

3. L'autorització es limita geogràficament a la comunitat autònoma en les quals s'hagi concedit l'autorització d'estada de llarga durada. No obstant això, es pot fer activitat laboral en localitats d'una altra comunitat autònoma sempre que siguin localitats limítrofes amb la comunitat autònoma en les quals s'hagi concedit l'autorització d'estada de llarga durada.

Es pot exceptuar la limitació geogràfica de les autoritzacions sempre que la localització del centre de treball o del centre en què es dugui a terme l'activitat per compte propi no impliqui desplaçaments continus que suposin la ruptura del requisit de compatibilitat amb la finalitat principal per a la qual es va concedir l'autorització d'estada de llarga durada.

Quan la relació laboral s'iniciï i desenvolupi en l'àmbit territorial d'una sola comunitat autònoma i a aquesta se li hagi traspassat la competència executiva de tramitació i resolució de les autoritzacions inicials de treball per compte propi i d'altri, correspon als òrgans competents de la comunitat autònoma l'admissió, la tramitació, la resolució de sol·licituds i, dels recursos administratius que, si s'escau, s'interposin.

4. La vigència de l'autorització per treballar ha de coincidir amb la de l'autorització d'estada de llarga durada. La pèrdua o denegació de la pròrroga de l'autorització de l'estada de llarga durada és causa d'extinció de l'autorització per treballar.

Les autoritzacions per treballar les ha de prorrogar d'ofici l'òrgan competent si subsisteixen les circumstàncies que van motivar la concessió anterior, sempre que s'hagi obtingut la pròrroga de l'autorització d'estada de llarga durada.

5. En cas que la persona titular de l'autorització exerceixi una activitat laboral en els termes que preveu aquest article, el requisit d'assegurança mèdica que estableix l'article 35 s'ha d'entendre complert mitjançant l'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social.

Article 58. Règim especial dels estudis d'especialització en l'àmbit sanitari.

D'acord amb l'article 33.8 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'han de sotmetre al règim d'estada de llarga durada previst en aquest capítol les persones estrangeres que cursin a Espanya estudis de formació sanitària especialitzada d'acord amb la Llei 44/2003, d'11 de novembre, de professions sanitàries, llevat que ja tinguin una autorització de residència prèviament a l'inici dels estudis, cas en què poden continuar en aquesta situació de residència.

Les persones estrangeres que tinguin un títol espanyol, o estranger però degudament reconegut o homologat, de llicenciat o graduat en medicina, farmàcia, infermeria o altres títols universitaris que hagin obtingut places de formació sanitària especialitzada poden realitzar les activitats laborals derivades del que preveu el Reial decret 1146/2006, de 6 d'octubre, pel qual es regula la relació laboral especial de residència per a la formació d'especialistes en ciències de la salut, sense que sigui precís la tinença d'una autorització per treballar.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de la necessitat de comunicació d'aquesta circumstància a l'oficina d'estrangeria competent.

L'òrgan competent ha de resoldre sobre la concessió de l'autorització d'estada de llarga durada que preveu aquest capítol després de la verificació del compliment del requisit que preveu l'article 53.2 i que hagin estat adjudicataris d'una plaça en els estudis d'especialització esmentats en el paràgraf primer.

Quan es trobin fora d'Espanya, l'oficina consular del seu lloc de residència pot expedir el visat d'estudis sempre que es verifiqui el compliment dels requisits que preveu l'article 35.

Article 59. Mobilitat dins la Unió Europea.

1. Les persones estudiants que tinguin un visat o una autorització d'estada de llarga durada vàlida per a la realització de programes d'ensenyament superior, expedida per Espanya, i que participin en un programa de la Unió Europea o multilateral que inclogui mesures de mobilitat o que estiguin coberts per un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior, tenen dret a entrar i quedar-se en un o diversos estats membres, durant un període de fins a tres-cents seixanta dies per estat membre, a fi de cursar part dels seus estudis en una institució d'ensenyament superior prèvia comunicació a les autoritats d'aquests estats d'acord amb la seva normativa en aplicació de la Directiva (UE) 2016/801, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, relativa als requisits d'entrada i residència dels nacionals de països tercers amb fins d'investigació, estudis, pràctiques, voluntariat, programes d'intercanvi d'alumnes o projectes educatius i col·locació au pair.

2. Les persones estudiants que tinguin un visat o una autorització vàlida expedida per un altre estat membre de conformitat amb la Directiva (UE) 2016/801, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, i que participin en un programa de la Unió o multilateral que inclogui mesures de mobilitat o que estiguin coberts per un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior, tenen dret a entrar i quedar-se a Espanya, durant un període de fins a 360 dies, a fi de cursar part dels seus estudis en

una institució d'educació superior espanyola, prèvia comunicació a l'oficina d'estrangeria de la província en la qual s'hagi d'iniciar l'activitat.

La comunicació s'ha de fer en qualsevol moment anterior a l'entrada en el territori espanyol i, com a molt tard, en el termini d'un mes des que l'efectuï la institució d'educació superior espanyola, amb indicació de la durada prevista i les dates de la mobilitat.

En la comunicació s'hi ha d'incloure el document de viatge vàlid i l'autorització vàlida expedida pel primer estat membre que ha d'incloure el període total de mobilitat en què la persona estudiant hagi de quedar-se a Espanya. A més, la comunicació ha d'incloure la prova que la persona estudiant està realitzant part dels seus estudis en el marc d'un programa de la Unió Europea o multilateral que inclou mesures de mobilitat o d'un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior i la prova que la persona estudiant ha estat acceptada per una institució d'educació superior espanyola.

La corresponent oficina d'estrangeria pot presentar objeccions a la mobilitat de la persona estudiant, dins un termini de 30 dies a partir de la data de recepció de la comunicació completa, quan:

- a) No es compleixin les condicions establertes en aquest apartat.
- b) Els documents presentats s'hagin adquirit fraudulentament o hagin estat falsificats o manipulats o sigui aplicable algun dels motius de denegació d'una sol·licitud d'autorització.
- c) Hagi transcorregut la durada màxima d'estada a què es refereix aquest apartat.

En cas d'oposició a la mobilitat no s'ha de permetre a la persona estudiant realitzar part dels seus estudis en la institució d'ensenyament superior espanyola i el primer estat membre ha de permetre la reentrada sense més tràmits de la persona estrangera desplaçada. Si encara no s'ha produït el desplaçament a Espanya, la resolució denegatòria l'ha d'impedir.

3. Les persones estudiants estrangeres que hagin estat admeses per a la realització o ampliació d'estudis en un altre estat membre de la Unió Europea, però que no estiguin coberts per un programa de la Unió Europea o multilateral que inclogui mesures de mobilitat o per un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior, poden presentar una sol·licitud d'autorització per entrar i quedar-se a Espanya a fi de cursar o completar part dels seus estudis en una institució d'ensenyament superior espanyola sense que sigui exigible l'obtenció de visat.

La sol·licitud es pot presentar en qualsevol moment anterior a l'entrada en el territori espanyol i, com a molt tard, en el termini d'un mes des que aquesta s'efectuï.

S'ha de presentar, adreçada a l'Oficina d'Estrangeria corresponent a la província en què estigui situat el centre d'ensenyament, davant l'oficina consular espanyola corresponent al lloc previ de residència a la Unió Europea o davant la mateixa oficina d'estrangeria. A la sol·licitud, s'hi ha d'ajuntar la documentació següent:

- a) Documentació acreditativa de la seva condició d'admesa com a estudiant en un altre estat membre de la Unió Europea.
- b) Documentació acreditativa del compliment dels requisits que estableix l'article 53.1 a), 2 i 3, a més dels que estableixen l'article 35.h), i) i j).

L'òrgan competent ha de resoldre i notificar en el termini màxim d'un mes; un cop transcorregut sense haver obtingut resposta, s'ha d'entendre que el seu sentit és favorable.

Concedida, si s'escau, l'autorització, la persona estrangera ha d'entrar a Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la notificació de la resolució, si no està ja en el territori espanyol.

TÍTOL IV

Residència temporal

Article 60. *Definició i supòsits de residència temporal.*

1. Es troba en la situació de residència temporal la persona estrangera que estigui autoritzada a romandre a Espanya per un període superior a noranta dies naturals i inferior a cinc anys, sense perjudici del que estableix en matèria d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.

2. Les persones estrangeres en situació de residència temporal han de ser titulars d'un dels tipus d'autorització següent:

- a) Autorització de residència temporal no lucrativa.
- b) Autorització de residència temporal per reagrupament familiar.
- c) Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.
- d) Autorització de residència temporal i treball per compte propi.
- e) Autorització de residència temporal, a excepció de l'autorització de treball.
- f) Autorització de residència temporal de familiars de ciutadans espanyols.

CAPÍTOL I

Residència temporal no lucrativa

Article 61. *Definició i requisits específics.*

1. Es troba en situació de residència temporal no lucrativa la persona estrangera, així com els seus familiars, que hagin estat autoritzats a residir a Espanya sense dur a terme activitats laborals o professionals.

2. Per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal no lucrativa és necessari acreditar els requisits específics següents:

- a) Disposar de mitjans econòmics suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada incloent-hi, si s'escau, els de la seva família, durant el període de temps pel qual desitgi residir a Espanya, i sense necessitat de dur a terme cap activitat laboral o professional, de conformitat amb el que disposa aquest capítol.
- b) Disposar d'una assegurança de malaltia.
- c) No estar, si s'escau, dins el termini de compromís sense retorn a Espanya que la persona estrangera hagi assumit en retornar voluntàriament al seu país d'origen.
- d) No representar una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant la comprovació de la inexistència d'antecedents penals a Espanya i la valoració de l'informe policial corresponent.
- e) Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

3. A l'efecte de l'autorització de residència temporal no lucrativa, el terme familiar s'entén en els termes següents:

a) El cònjuge, parella registrada o parella estable degudament provada de la persona sol·licitant de l'autorització de residència. S'entén per parella estable la que acrediti l'existència d'un vincle durador. En tot cas, s'entén l'existència d'aquest vincle si s'acredita un temps de convivència marital de, com a mínim, un any continuat, llevat que tinguin descendència en comú, cas en què és suficient l'acreditació de convivència estable degudament provada.

b) Els fills i les filles menors d'edat no casats, o que no hagin constituït la seva pròpia unitat familiar, del sol·licitant o del seu cònjuge, parella registrada o parella estable.

c) Els fills i les filles grans d'edat del sol·licitant o del seu cònjuge, parella registrada o parella estable i que tinguin una discapacitat que requereixi suport o que no siguin

objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut.

4. L'autorització inicial de residència temporal no lucrativa té la durada d'un any.

Article 62. *Mitjans econòmics a acreditar per a l'obtenció d'una autorització de residència temporal no lucrativa.*

1. Les persones estrangeres que vulguin residir a Espanya sense realitzar una activitat laboral o lucrativa han de disposar de mitjans econòmics suficients per al període de residència de l'autorització, o acreditar una font de percepció periòdica d'ingressos, per a si mateix i, si s'escau, la seva família, en les quanties següents, que s'estableixen amb caràcter de mínimes i referides al moment de sol·licitud del visat o de renovació de l'autorització:

a) Per al seu sosteniment, durant la seva residència a Espanya, una quantitat que representi mensualment en euros el 400 % de l'IPREM, o el seu equivalent legal en moneda estrangera.

b) Per al manteniment de cadascun dels familiars al seu càrrec, durant la seva residència a Espanya, una quantitat que representi mensualment en euros el 100 % de l'IPREM, o el seu equivalent legal en moneda estrangera, quantitat a acreditar de forma addicional a la referida en l'apartat a) anterior.

2. En els supòsits que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, la quantia global de mitjans econòmics ha de suposar la disposició de la quantia mensual calculada sobre la base del que estableix l'apartat anterior, en relació amb el temps de vigència de l'autorització sol·licitada.

3. La disponibilitat es pot acreditar per qualsevol mitjà de prova admès en dret, incloent-hi l'aportació de títols de propietat, xecs certificats o targetes de crèdit, que han d'anar acompanyats d'una certificació bancària que acrediti la quantitat disponible com a crèdit de l'esmentada targeta.

En cas de presentar-se informació relativa a comptes o instruments financers a l'estranger, aquesta ha d'incloure:

a) La raó social o denominació completa de l'entitat bancària o de crèdit, així com el domicili.

b) La identificació completa dels comptes.

c) La data d'obertura o cancel·lació o, si s'escau, les dates de concessió i revocació de l'autorització.

d) Els saldos dels comptes a 31 de desembre de l'any anterior al de presentació de la sol·licitud i el saldo mitjà corresponent a l'últim any.

Si els mitjans econòmics procedeixen d'accions o participacions en empreses espanyoles, mixtes o estrangeres radicades a Espanya, la persona interessada ha d'acreditar, mitjançant certificació d'aquestes, que no exerceix cap activitat laboral en aquestes empreses, i ha de presentar declaració responsable en tal sentit.

Article 63. *Procediment.*

1. La persona estrangera que vulgui residir temporalment a Espanya sense realitzar activitats laborals o professionals ha de sol·licitar el corresponent visat de residència a l'oficina consular espanyola competent de conformitat amb els articles 38 i 39.

La sol·licitud del visat comporta la sol·licitud de l'autorització de residència temporal no lucrativa.

2. L'oficina d'estrangeria competent ha de valorar els requisits que estableixen les lletres c), d) i e) de l'apartat 2 de l'article 61 per a la concessió o denegació de l'autorització de residència temporal no lucrativa.

3. Per a la valoració del requisit que estableix l'article 61.2 d), l'oficina d'estrangeria ha de demanar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats per comprovar la inexistència d'antecedents penals a Espanya i l'informe policial sobre la persona sol·licitant. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de set dies.

L'existència d'antecedents en l'informe policial no suposa, per si mateixa i de manera automàtica, causa de denegació de l'autorització. En aquest cas, l'òrgan competent ha de valorar de forma casuística i circumstanciada que la persona estrangera no suposi una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres de la Unió Europea.

4. L'òrgan competent ha de resoldre sobre l'autorització de residència en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la comunicació de l'oficina consular. Transcorregut aquest termini sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

L'oficina d'estrangeria competent ha de gravar la resolució en l'aplicació corresponent, perquè en tinguin coneixement el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i l'oficina consular corresponent.

Quan l'oficina consular no disposi dels mitjans tècnics necessaris per a l'accés en temps real a la resolució esmentada en el paràgraf anterior, els serveis centrals del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació han de donar trasllat electrònic de la resolució en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció.

5. En el termini d'un mes des de l'entrada a Espanya, el seu titular ha de sol·licitar personalment la corresponent targeta d'identitat d'estranger.

Article 64. *Renovació de l'autorització de residència temporal no lucrativa.*

1. La persona estrangera que vulgui renovar la seva autorització de residència temporal ha de sol·licitar-ho a l'oficina d'estrangeria competent per a la seva tramitació, durant els dos mesos previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció que preveu l'article 52.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Per a la renovació d'una autorització de residència temporal no lucrativa, la persona estrangera ha de complir els requisits següents:

a) Ser titular d'una autorització de residència temporal no lucrativa en vigor o estar dins el termini dels tres mesos posteriors a la seva caducitat.

b) Disposar de mitjans econòmics suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada, incloent-hi, si s'escau, els de la seva família, durant el període de temps pel qual correspongui la renovació, sense necessitat de dur a terme cap activitat laboral o professional, en els termes que estableix l'article 62.

c) Haver mantingut durant la vigència de l'autorització que es pretén renovar i continuar amb una assegurança de malaltia.

d) Tenir escolaritzats als menors al seu càrrec en edat d'escolarització obligatòria durant la seva permanència a Espanya.

e) Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

f) Haver residit de manera real i efectiva a Espanya durant més de cent vuitanta-tres dies durant l'any natural.

3. La sol·licitud, en model oficial, s'ha d'acompanyar amb la documentació que acrediti que es reuneixen els requisits assenyalats a l'apartat anterior, entre d'altres:

a) Còpia del passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya.

b) Els documents que acreditin els recursos econòmics suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada, així com l'assegurança de malaltia, durant el període de temps pel qual es pretengui renovar la residència a Espanya sense necessitat d'exercir cap activitat laboral o professional.

c) Si s'escau, informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acrediti l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin al seu càrrec.

4. En cas que, a partir de la documentació presentada, juntament amb la sol·licitud, no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec del sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit a la persona sol·licitant que, en cas que no es produeixi l'escolarització i no es presenti el corresponent informe en el termini d'un mes, l'autorització no s'ha de renovar.

5. Per a la renovació de l'autorització, s'ha de valorar, si s'escau, amb la sol·licitud d'ofici prèvia dels corresponents informes:

a) La possibilitat de renovar l'autorització de residència a les persones estrangeres que hagin estat condemnades per la comissió d'un delicte i que hagin complert la condemna, les que hagin estat indultades o es trobin en situació de remissió condicional de la pena o de suspensió de la pena.

b) L'incompliment de les obligacions de la persona estrangera en matèria tributària i de Seguretat Social durant la vigència de la seva autorització.

6. Als efectes de la renovació de l'autorització, s'ha de valorar l'esforç d'integració de la persona estrangera. Aquesta circumstància s'ha d'acreditar mitjançant l'aportació, per part de la persona estrangera, d'un informe favorable dels òrgans competents de la comunitat autònoma del seu lloc de residència que recomanin la renovació, sobretot en cas que no acrediti el compliment d'algun dels requisits previstos per a la renovació de l'autorització.

L'informe, si és favorable, ha de certificar el coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància, la igualtat entre dones i homes i, si s'escau, l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència.

En cas que l'informe no hagi estat emès en el termini d'un mes, circumstància que ha d'acreditar degudament l'interessat, aquest requisit es pot justificar per qualsevol mitjà de prova admès en dret.

7. L'autorització de residència temporal renovada té una vigència de dos anys, llevat que correspongui obtenir una autorització de residència de llarga durada o de llarga durada-UE.

8. La sol·licitud s'ha de resoldre i notificar a la persona interessada en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini, s'entén estimada.

9. En el termini d'un mes des de la notificació de la resolució per la qual es renova l'autorització, el seu titular ha de sol·licitar personalment, davant la comissaria de policia competent, la corresponent targeta d'identitat d'estranger.

CAPÍTOL II

Residència temporal per reagrupament familiar

Article 65. *Definició.*

1. Es troba en situació de residència temporal per raó de reagrupament familiar la persona estrangera que hagi estat autoritzada a residir a Espanya en virtut del dret a reagrupament familiar exercit per una persona estrangera resident.

2. L'autorització de residència per reagrupament familiar del cònjuge, la parella de fet o el fill o filla reagrupada, habilita el seu titular a treballar, sempre que superin l'edat mínima d'admissió al treball, sense necessitat de fer cap tràmit administratiu. Aquesta autorització els habilita per treballar per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol part del territori espanyol, ocupació o sector d'activitat.

Article 66. *Familiars reagrupables.*

1. La persona estrangera pot reagrupar a Espanya els familiars següents:

a) El seu cònjuge major de divuit anys, sempre que no estigui separat de fet o de dret i que el matrimoni no s'hagi celebrat en frau de llei.

En cap cas es pot reagrupar més d'un cònjuge, encara que la llei personal de la persona estrangera admeti aquesta modalitat matrimonial.

La persona estrangera resident que estigui casada en segones o posteriors núpcies només pot reagrupar amb ella el nou cònjuge i els seus familiars si acredita que la dissolució dels seus anteriors matrimonis ha tingut lloc després d'un procediment jurídic que fixi la situació del cònjuge anterior i els seus familiars quant a l'habitatge comú, la pensió al cònjuge i els aliments per als fills menors o majors dependents.

b) La persona estrangera major de divuit anys, no casada, que mantingui amb la persona reagrupant una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal. Als efectes previstos en aquest capítol, es considera que existeix relació d'anàloga afectivitat a la conjugal quan:

1r. L'esmentada relació estigui inscrita en un registre públic establert en un estat membre de la Unió Europea a aquests efectes, i no s'hagi cancel·lat l'esmentada inscripció.

2n. S'acrediti la vigència d'una relació estable degudament provada no registrada, mitjançant qualsevol mitjà de prova admès en dret. En qualsevol cas, s'entén per parella estable degudament provada aquella que acrediti suficientment una relació de convivència anàloga a la conjugal, dins o fora d'Espanya, d'almenys dotze mesos continuats. No és exigible el període de convivència prèvia si la parella té descendència comuna, sempre que es mantingui el vincle.

És aplicable a aquest supòsit el previst, en relació amb el o la cònjuge, els paràgrafs segon i tercer de la lletra a). Són incompatibles als efectes del que preveu aquest capítol les situacions de matrimoni, parella inscrita i relació estable degudament provada no registrada.

c) Els seus fills o els del seu cònjuge o parella, sempre que siguin menors de divuit anys en el moment de la sol·licitud de l'autorització de residència a favor seu o els majors d'aquesta edat que tinguin una discapacitat que requereixi suport o els majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut.

Quan es tracti de fills d'un sol dels cònjuges o membres de la parella s'ha de requerir, a més, que aquest exerceixi en solitari la pàtria potestat, que se li hagi atorgat la custòdia amb caràcter exclusiu, que estiguin efectivament a càrrec seu i que s'hagi autoritzat el trasllat de residència del menor a Espanya per part de l'autoritat judicial o sota consentiment de l'altre progenitor, o que s'hagi atorgat amb caràcter compartit, sempre que l'altre titular del dret de custòdia hagi donat el seu consentiment perquè resideixi en el territori nacional.

En el supòsit de fills adoptius s'ha d'acreditar que la resolució per la qual es va acordar l'adopció reuneix els elements necessaris per produir efectes a Espanya.

d) Les persones representades legalment per la persona reagrupant, quan siguin menors de divuit anys en el moment de la sol·licitud de l'autorització de residència a favor seu o els majors d'aquesta edat que tinguin una discapacitat que requereixi suport, o els majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies

necessitats a causa del seu estat de salut, quan l'acte jurídic del qual sorgeixen les facultats representatives no sigui contrari als principis de l'ordenament espanyol.

e) Els seus ascendents en primer grau, o els del seu cònjuge o parella registrada o estable, quan estiguin al seu càrrec, siguin majors de seixanta-cinc anys i hi hagi raons que justifiquin la necessitat d'autoritzar la seva residència a Espanya.

Excepcionalment, quan concorrin raons de caràcter humanitari, es poden reagrupar les persones ascendents menors de seixanta-cinc anys que reuneixin els restants requisits que estableix el paràgraf anterior.

f) Un fill o una filla gran d'edat de la persona reagrupant o del seu cònjuge o de la seva parella que exerceixi la condició de cuidador de la persona reagrupant i aquest tingui reconegut algun dels graus de dependència que estableix l'article 26 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

2. Les referències incloses en aquest capítol en relació amb la condició de persona estrangera a càrrec i amb la de raons de caràcter humanitari, s'han d'entendre de conformitat amb els requisits i les condicions que estableix el capítol I del títol XII.

Article 67. *Requisits.*

La persona reagrupant ha d'acreditar l'existència dels requisits següents:

1. Disposar de recursos fixos i regulars suficients per a la seva pròpia manutenció i la dels membres de la seva família. Per fer-ho, s'han d'avaluar aquests recursos en funció de la seva naturalesa i de la seva regularitat, i s'han de representar una de les quantitats següents: ingressos, rendes o rendiments de caràcter periòdic equivalent, en euros o el seu equivalent legal en moneda estrangera, al 150 % de l'IPREM, en unitats familiars que incloguin la persona reagrupant i un familiar reagrupat, i del 50 % de l'IPREM per cada membre addicional.

L'exigència de l'esmentada quantia pot ser minorada en els supòsits de l'article 66.1.c) i d), quan concorrin circumstàncies acreditades que n'aconsellin la minoració d'acord amb el principi de l'interès superior del menor, segons el que estableix la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor. S'han de tenir en consideració les circumstàncies del cas concret, valorant l'edat, el desenvolupament físic i emocional del familiar reagrupable, la relació amb el seu reagrupador, i el nombre de membres de la unitat familiar, fent una interpretació favorable a la vida familiar, i a més es reuneixin els altres requisits legals i reglamentaris per a la concessió de l'autorització de residència per reagrupament familiar.

En el cas del paràgraf anterior, la quantia a justificar per a una unitat familiar de dos membres, en què un d'ells sigui menor d'edat, ha de ser del 110 % de la quantia de la renda garantida de l'Ingrés mínim vital amb caràcter anual i, per cada menor d'edat addicional, s'ha d'exigir un 10 % addicional.

El còmput dels ingressos, rendes o rendiments de caràcter periòdic s'ha de portar a terme tenint en compte les regles següents:

a) Amb caràcter general, s'han de computar pel seu valor íntegre, que inclogui, si s'escau, la part proporcional de les pagues extraordinàries, llevat de les provinents d'activitats econòmiques, que s'han de computar pel seu rendiment net.

b) Els guanys patrimonials s'han de computar per la quantia que s'integra en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

c) S'ha de computar com a ingrés l'import íntegre, inclosa la part proporcional de les pagues extraordinàries, de les pensions i prestacions, contributives o no contributives, públiques o privades.

d) S'entén per patrimoni estable el que representi l'import mitjà dels últims sis mesos.

e) S'han d'exceptuar del còmput dels recursos:

1r. Les ajudes per a l'estudi i les ajudes d'habitatge, tant per lloguer com per a adquisició.

2n. Les pensions compensatòries, les pensions d'aliments o equivalents, llevat que siguin a favor de la persona a reagrupar.

3r. Els ingressos provinents del sistema d'assistència social.

Per a la determinació de les quanties, es computa, segons la naturalesa dels recursos, el conjunt de les rendes, rendiments o ingressos o, si s'escau, del patrimoni, de la persona reagrupant, del seu cònjuge o parella, així com la d'altres familiars en línia directa en primer grau, sempre que tinguin la condició de resident a Espanya i que formin part de la mateixa unitat de convivència.

2. Disposar d'habitatge adequat per atendre les seves necessitats i les de la seva família.

S'entén per habitatge adequat el que compleixi amb els requisits que estableix l'article 3 c) de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, mentre no entrin en contradicció amb els requisits regulats per les administracions competents en matèria d'habitatge; en aquest cas, i als efectes de la seva regulació, han de prevaldre aquelles.

La persona reagrupant ha d'acreditar tal condició amb l'aportació d'informe emès pels serveis socials del seu lloc de residència dels òrgans competents de la comunitat autònoma, o, quan així ho hagi decidit aquesta, de la Corporació local, el qual ha de ser emès i notificat en el termini d'un mes des de la sol·licitud d'aquest. Simultàniament i per mitjans electrònics, l'òrgan competent per a la seva emissió ha de donar trasllat de l'informe a l'oficina d'estrangeria.

En cas que l'informe no hagi estat emès en termini, circumstància que ha de ser degudament acreditada per l'interessat, es pot justificar aquest requisit per qualsevol mitjà de prova admès en dret.

Tant l'informe de l'Administració pública competent com la documentació substitutiva de conformitat amb el paràgraf anterior han de tenir una antiguitat màxima de sis mesos a la data de presentació de la sol·licitud de reagrupament, i han d'acreditar, almenys, els extrems següents: títol que habiliti per a l'ocupació i disposició de l'habitatge, nombre d'habitacions, ús al qual es destina cadascuna de les dependències de l'habitatge, nombre de persones que l'habiten i condicions d'habitabilitat i equipament. Per bé que l'informe o la documentació substitutiva sobre habitatge adequat no és vinculant, l'òrgan que resolgui apartar-se del seu contingut ha de motivar expressament les raons que justifiquen tal circumstància.

El títol que justifiqui l'ocupació i disposició de l'habitatge s'entén referit a la persona reagrupant o a qualsevol altra persona que formi part de la unitat familiar de convivència segons la relació de parentius inclosa en l'article 66 d'aquest Reglament.

3. Tenir una assegurança de malaltia per a la persona reagrupant i els membres de la seva família a què es refereix l'article 66.

4. En cas que el reagrupador tingui altres fills o filles menors d'edat a càrrec en edat d'escolarització obligatòria i ja estiguin a Espanya, aquests han d'estar escolaritzats.

5. No estar, si s'escau, dins el termini de compromís sense retorn a Espanya que la persona estrangera hagi assumit en retornar voluntàriament al seu país d'origen.

6. No representar una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant la comprovació de la inexistència d'antecedents penals a Espanya i la valoració de l'informe policial corresponent.

7. Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

Article 68. *Procediment.*

1. La sol·licitud de reagrupament familiar es pot presentar quan la persona estrangera reagrupant hagi residit a Espanya durant un any com a mínim i hagi sol·licitat l'autorització per residir per un altre any, com a mínim, amb les excepcions següents:

a) Que la persona reagrupant sigui titular d'una autorització de residència de llarga durada o de llarga durada-UE concedida a Espanya per al reagrupament dels seus ascendents o dels ascendents del seu cònjuge o parella de fet.

La sol·licitud es pot presentar quan s'hagi sol·licitat l'autorització de residència de llarga durada o de residència de llarga durada-UE.

En cas que la persona reagrupant sigui resident de llarga durada-UE, per a la concessió del reagrupament familiar ha d'acreditar el compliment dels requisits que preveuen les lletres b) i c) de l'article 176.

b) Que la persona reagrupant sigui resident a Espanya sobre la base de la seva prèvia condició de residents de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.

En qualsevol cas, no es pot concedir l'autorització de residència a la persona familiar reagrupable fins que, en funció de la situació que hagi de tenir el reagrupador per a l'exercici del dret, no s'hagi produït l'efectiva renovació de l'autorització de la persona reagrupant o concedida la seva autorització de residència de llarga durada o de residència de llarga durada-UE a Espanya.

2. La persona estrangera que vulgui exercir el dret de reagrupament familiar ha de sol·licitar, personalment davant l'oficina d'estrangeria competent per a la seva tramitació, una autorització de residència temporal a favor dels membres de la seva família que desitgi reagrupar.

El reagrupament dels familiars de les persones estrangeres residents de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea, es pot presentar pels mateixos familiars, i aportar-hi prova de residència com a membre de la família de la persona resident de llarga durada-UE al primer estat membre.

3. La sol·licitud, que s'ha d'emplenar en model oficial, s'ha d'acompanyar de la documentació següent:

a) Relatiu a la persona reagrupant:

1r. Còpia completa del passaport, document de viatge o cèdula d'inscripció del sol·licitant en vigor.

2a. Còpia de la documentació que acrediti que disposa d'ocupació i/o recursos econòmics suficients, d'acord amb el que estableix l'article 67.1.

3a. Documentació que acrediti la disponibilitat, per part de la persona reagrupant, d'un habitatge adequat d'acord amb el que estableix l'article 67.2.

4t. En els casos de reagrupament de cònjuge o parella, declaració responsable de la persona reagrupant que no resideix amb ell a Espanya un altre cònjuge o parella.

5a. Assegurança de malaltia d'acord amb el que estableix l'article 67.3.

b) Relatiu al familiar a reagrupar:

1r. Còpia completa del passaport complet o títol de viatge, en vigor.

2n. Còpia de la documentació acreditativa dels vincles familiars o de parentiu o de l'existència de la unió de fet i, si s'escau, de la dependència legal i econòmica.

4. Per a la valoració del requisit que estableix l'article 67.6, l'oficina d'estrangeria ha de demanar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats per comprovar la inexistència d'antecedents penals a Espanya i recollir informe policial sobre la persona en favor de la qual es tramita l'autorització. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de set dies.

L'existència d'antecedents en l'informe policial no suposa, per si mateixa i de manera automàtica, causa de denegació de l'autorització. En aquest cas, l'òrgan competent ha

de valorar de forma casuística i circumstanciada, que la persona estrangera no suposi una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres de la Unió Europea.

5. En el supòsit que es compleixin els requisits establerts per al reagrupament familiar, l'òrgan competent ha de resoldre la concessió de l'autorització de residència per reagrupament, i s'ha de suspendre l'eficàcia de l'autorització en els termes següents:

a) La sol·licitud de visat s'ha de tramitar de conformitat amb el que estableixen els articles 38 i 40. La resolució de concessió, si s'escau, ha de fer esment exprés que l'autorització no ha de desplegar els seus efectes fins que no es produeixi l'obtenció del visat i la posterior entrada a Espanya del seu titular, que ha de ser en el termini màxim d'un mes.

b) En el supòsit de familiars de residents de llarga durada-UE, l'eficàcia de l'autorització està condicionada a l'efectiva entrada del familiar en territori nacional, si l'esmentada entrada es produeix després de la concessió de l'autorització. En aquest cas, l'entrada s'ha de produir en el termini màxim d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització, fet que ha de constar en la resolució.

6. L'òrgan competent, a la vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, ha de resoldre de forma motivada en el termini màxim de dos mesos, atenent els requisits que preveu aquesta secció sobre l'autorització sol·licitada. Transcorregut aquest termini sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

La resolució s'ha de gravar en l'aplicació corresponent, de manera que l'oficina consular competent en la tramitació del visat hi tingui accés.

7. Els procediments regulats en aquest article, així com els relatius al corresponent visat i a la renovació d'autoritzacions de residència per reagrupament familiar són objecte de tramitació preferent.

8. La Secretaria d'Estat de Migracions ha de publicar periòdicament informació estadística sobre les sol·licituds i concessions d'autoritzacions inicials de residència per reagrupament familiar als òrgans competents en la corresponent comunitat autònoma, així com a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies als efectes del seu trasllat als ajuntaments corresponents.

9. Quan la persona reagrupant sigui titular d'una autorització de residència temporal, la vigència de l'autorització de residència dels familiars reagrupats s'ha d'estendre fins a la mateixa data que l'autorització que sigui titular la persona reagrupant en el moment de l'entrada del familiar a Espanya, amb el mínim d'un any.

Quan la persona reagrupant tingui la condició de resident de llarga durada o de residència de llarga durada-UE a Espanya, la vigència de la primera autorització de residència dels familiars reagrupats s'ha d'estendre fins a la data de validesa de la targeta d'identitat d'estranger de què sigui titular la persona reagrupant en el moment de l'entrada del familiar a Espanya, amb el mínim d'un any. La posterior autorització de residència de la persona reagrupada ha de ser de llarga durada.

Article 69. Residència dels familiars reagrupats, independent de la persona reagrupant.

1. La persona reagrupada que sigui cònjuge o parella de la persona reagrupant pot obtenir una autorització de residència i treball independent, quan hagi completat, almenys, un any d'autorització de residència per reagrupament familiar a Espanya, i reuneixi algun dels requisits següents:

a) Disposar de mitjans econòmics suficients propis en els termes que preveu l'article 67 d'aquest Reglament.

b) Complir els requisits exigibles de cara a la concessió d'una autorització de residència temporal i treball per compte propi.

c) Complir els requisits laborals exigibles de cara a la concessió d'una autorització de residència temporal i treball per compte d'altri, llevat de la situació nacional d'ocupació.

De sol·licitar-se i concedir-se en el moment de la renovació de l'autorització per reagrupament familiar, l'autorització de residència independent obtinguda en aquests supòsits, que ha de continuar habilitant per residir i treballar sense cap mena de limitació, ha de ser de quatre anys de durada. En cas d'instar-se durant la vigència de l'autorització ja renovada, la concessió ha de declarar el manteniment de l'autorització de què sigui titular, en aquest cas a títol personal, pel temps de vigència que li resti.

2. Així mateix, la persona reagrupada pot obtenir una autorització de residència i treball independent, quan es donin algun dels supòsits següents:

a) En el cas de cònjuge o parella, quan es trenqui el vincle conjugal que va donar origen a la situació de residència, per separació de dret, dissolució del matrimoni, nul·litat o per cancel·lació de la inscripció, sempre que acrediti una durada del vincle de tres anys i la convivència a Espanya durant almenys un any, o durant un temps inferior en cas que se li hagi atorgat la custòdia dels fills o filles en comú.

La sol·licitud d'autorització de residència independent s'ha de sol·licitar en el termini dels sis mesos següents a la data de notificació de l'admissió de la demanda de nul·litat, divorci o separació de dret, de la resolució de cancel·lació de la inscripció de la parella registrada.

De sol·licitar-se i concedir-se en el moment de la renovació, l'autorització de residència independent obtinguda en aquests supòsits, que ha de continuar habilitant per residir i treballar sense cap mena de limitació, ha de ser de quatre anys de durada. En cas d'instar-se durant la vigència de l'autorització ja renovada, la concessió ha de declarar el manteniment de l'autorització de què sigui titular a títol personal pel temps de vigència que li resti.

b) Independentment del temps de residència i convivència, quan la persona reagrupada sigui víctima de violència de gènere, víctima de violència sexual, víctima d'un delictes per conductes violentes exercides en l'entorn familiar, víctima de tràfic d'éssers humans per part de la persona reagrupant o víctima del delictes d'abandonament de família, menors o persones amb discapacitat necessitades d'especial protecció, una vegada dictada a favor seu, en els quatre primers casos, una ordre judicial de protecció o, si hi manca, hi hagi un informe policial o un informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indis de violència de gènere o disposi d'un informe en què figuri identificada com a víctima de tràfic d'éssers humans emès per les autoritats policials amb formació específica en la investigació del tràfic d'éssers humans i en la identificació de les seves víctimes. També es pot acreditar la condició de víctima de violència de gènere, víctima de violència sexual i víctima d'un delictes per conductes violentes exercides en l'entorn familiar a través del document que l'acrediti de conformitat amb les previsions recollides en la normativa corresponent.

La sol·licitud d'autorització de residència independent s'ha de sol·licitar en el termini dels sis mesos següents a la data en què es notifiquin els informes o la documentació a què es refereix el paràgraf anterior.

La tramitació d'aquestes sol·licituds té caràcter preferent i la durada de l'autorització independent, que és incondicionada i que continua habilitant per residir i treballar sense cap mena de limitació, ha de ser de cinc anys.

c) Independentment del temps de residència i de convivència, per defunció de la persona reagrupant sempre que aquests hagin residit a Espanya complint els requisits previstos abans de la defunció de la persona titular i que se sol·liciti en el termini dels sis mesos següents a la data de la defunció. L'autorització de residència independent obtinguda en aquest cas ha de continuar habilitant per residir i treballar sense cap mena de limitació i ha de tenir una durada de cinc anys de durada.

3. En els casos previstos a l'apartat anterior, quan, a més del cònjuge o parella, s'hagi reagrupat altres familiars, aquests conserven l'autorització de residència concedida i depenen, als efectes de la renovació de l'autorització de residència per reagrupament familiar, del membre de la família amb el qual convisquin.

4. Els fills i filles i els menors d'edat sobre els quals la persona reagrupant tingui la representació legal han d'obtenir una autorització de residència independent quan arribin a la majoria d'edat i acreditin que estan en alguna de les situacions descrites a l'apartat 1 d'aquest article, o bé quan hagin arribat la majoria d'edat i residit a Espanya durant cinc anys.

5. Com a excepció al que estableixen els apartats anteriors, les persones reagrupades per una persona titular d'una targeta blava-UE han d'obtenir una autorització de residència independent quan hagin residit en qualsevol país de la Unió Europea durant cinc anys, sempre que hagin residit a Espanya almenys els últims dos anys anteriors a la presentació de la sol·licitud corresponent.

6. Les persones ascendents reagrupades poden obtenir una autorització de residència independent de la persona reagrupant quan hagin obtingut una autorització per treballar, sense perjudici que els efectes de l'esmentada autorització de residència independent, per a l'exercici del reagrupament familiar, quedin supeditats al que disposa l'article 17.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 70. *Reagrupament familiar per persones residents reagrupades.*

1. Les persones estrangeres que hagin adquirit la residència temporal en virtut d'un reagrupament familiar previ, al seu torn, poden exercir el dret de reagrupament respecte dels seus propis familiars, sempre que disposin d'una autorització de residència i treball obtinguts independentment de l'autorització de la persona reagrupant i reuneixin els requisits establerts per a l'exercici del dret al reagrupament familiar.

2. En el supòsit dels ascendents, aquests només poden exercir, al seu torn, el dret de reagrupament familiar després d'haver obtingut la condició de resident de llarga durada i acreditin solvència econòmica per atendre les necessitats dels membres de la seva família que pretenguin reagrupar.

3. Excepcionalment, la persona ascendent reagrupada que tingui al seu càrrec un o més fills i filles menors d'edat o els majors d'aquesta edat que tinguin una discapacitat que requereixi suport o els majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut, pot exercir el dret de reagrupament en els termes que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

Article 71. *Renovació de l'autorització de residència per reagrupament familiar.*

1. La renovació de l'autorització s'ha de sol·licitar en model oficial en el termini de dos mesos abans de la seva expiració o dins els tres mesos posteriors a aquesta data, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció que preveu l'article 52.b) de la Llei orgànica 4/2000, de l'11 de gener.

2. La renovació de l'autorització de residència per reagrupament familiar de descendents, menors tutelats o ascendents pot ser sol·licitada pel cònjuge o parella del reagrupador, sempre que l'esmentat cònjuge o parella sigui resident a Espanya, formi part de la mateixa unitat familiar, i el reagrupador original no reuneixi els requisits exigibles per a la renovació de l'autorització per reagrupament familiar.

Això també és aplicable, en el cas de descendents o menors tutelats, respecte al seu altre progenitor o tutor, sempre que aquest tingui la condició de resident a Espanya i sense perjudici que formi part o no de la unitat familiar.

3. Per a la renovació d'una autorització s'han de complir els requisits següents:

a) La persona reagrupant ha de ser titular d'una autorització de residència, la persona reagrupada ha de ser titular de l'autorització de residència per reagrupament

familiar, i totes dues autoritzacions han d'estar en vigor o s'han de trobar dins el termini de tres mesos posteriors a la caducitat d'aquesta.

b) S'ha de mantenir el vincle familiar o de parentiu o l'existència de la unió de fet.

c) S'ha de valorar, si s'escau, amb sol·licitud d'ofici prèvia dels corresponents informes, la possibilitat de renovar l'autorització de residència a les persones estrangeres que hagin estat condemnades per la comissió d'un delictes i que hagin complert la condemna, els que hagin estat indultats o es trobin en situació de remissió condicional de la pena o de suspensió de la pena.

d) Tenir escolaritzats els menors al seu càrrec en edat d'escolarització obligatòria durant la permanència d'aquests a Espanya.

e) Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

4. La sol·licitud s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

a) Còpia completa del passaport en vigor, cèdula d'inscripció o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, del reagrupat i del reagrupador.

b) Si s'escau, documentació acreditativa de la vigència del matrimoni o de la relació d'anàloga afectivitat a la conjugal.

c) Si s'escau, informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acrediti l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin al seu càrrec. En cas de no acreditar-se, l'oficina d'estrangeria ha d'informar les autoritats educatives i ha d'advertir a la persona sol·licitant que, si no acredita aquesta escolarització en el termini del mes següent al seu requeriment, l'autorització no s'ha de renovar.

d) Si s'escau, documentació acreditativa de l'esforç d'integració que s'ha d'acreditar mitjançant l'aportació, entre altres mitjans de prova, d'un informe favorable dels òrgans competents de la comunitat autònoma del seu lloc de residència.

L'informe, si és favorable, ha de certificar el coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància, la igualtat entre dones i homes i, si s'escau, l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència.

En cas que l'informe no hagi estat emès en el termini d'un mes, circumstància que ha de ser degudament acreditada per l'interessat, es pot justificar aquest requisit per qualsevol mitjà de prova admès en dret.

5. El venciment del termini màxim de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi notificat resolució expressa, legitima l'interessat per entendre-la estimada per silenci administratiu.

6. L'autorització renovada, que habilita per treballar per compte d'altri i per compte propi sense cap mena de limitació, té una durada de quatre anys i aquesta vigència queda condicionada al manteniment de l'autorització de residència de què sigui titular la persona reagrupant de la qual depengui.

CAPÍTOL III

Residència temporal i treball per compte d'altri

Article 72. *Definició.*

Està en situació de residència temporal i treball per compte d'altri la persona estrangera més gran de setze anys autoritzada a residir a Espanya per un període superior a noranta dies naturals i inferior a cinc anys, i a exercir una activitat laboral per compte d'altri.

Article 73. *Autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.*

1. L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri habilita els seus titulars, sempre que hagin estat donats d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social dins el termini de tres mesos des de la seva entrada legal a Espanya, a residir i treballar per compte d'altri a Espanya.

L'autorització inicial es limita a un àmbit geogràfic autonòmic i a una ocupació, llevat dels casos en què no sigui aplicable la situació nacional d'ocupació.

2. L'accés a l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri dels qui siguin titulars d'un visat de recerca d'ocupació es regeix pel que estableix la secció quarta del capítol IV del títol II i pel títol VI.

3. Les persones estrangeres que obtinguin una autorització d'una durada de més de sis mesos han de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger corresponent en el termini d'un mes des de la seva alta en el règim corresponent de la Seguretat Social.

4. L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri té una durada igual a la de l'activitat a desenvolupar, amb el màxim d'un any, i es limita, pel que fa a l'exercici de l'activitat laboral i llevat dels casos que preveuen la Llei i els convenis internacionals signats per Espanya, a un àmbit geogràfic autonòmic i a una ocupació determinada.

Quan la comunitat autònoma tingui reconegudes competències en matèria d'autorització inicial de treball pot fixar l'àmbit geogràfic de l'autorització dins del seu territori.

5. L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri també autoritza per a l'exercici d'una activitat per compte propi durant la seva vigència, sempre que l'activitat principal sigui l'activitat per compte d'altri, llevat que aquesta s'hagi extingit de forma sobrevinguda per raons alienes a la voluntat de la persona estrangera, circumstància que s'ha de comunicar a l'oficina d'estrangeria que hagi concedit l'autorització en el termini de tres dies.

Article 74. *Requisits.*

1. Per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri és necessari complir els requisits específics següents:

a) Que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació de la persona treballadora estrangera en els termes que preveu l'article 75 o, en cas que l'autorització s'enquadri en un procediment de gestió col·lectiva de contractacions en origen, en els termes que estableixi l'ordre corresponent.

b) Que l'ocupador presenti un contracte de treball signat per la persona treballadora i per ell mateix i que s'estableixi per a la persona treballadora una activitat continuada durant el període de vigència de l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.

La data de començament del contracte ha d'estar condicionada al moment d'eficàcia de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.

c) Que les condicions fixades en el contracte de treball s'ajustin a les que estableixen la normativa vigent i el conveni col·lectiu aplicable per a la mateixa activitat, categoria professional i localitat.

En cas que la contractació sigui a temps parcial, la retribució total a percebre per la persona sol·licitant ha de ser igual o superior al salari mínim interprofessional per a jornada completa i en còmput anual.

d) Que l'ocupador estigui al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social.

e) Que l'ocupador disposi de mitjans econòmics, materials o personals, suficients per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions assumides en el contracte davant del treballador en els termes que estableix l'article 76.

f) Que la persona treballadora tingui la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

g) No estar, si s'escau, dins el termini de compromís de no-retorn a Espanya que la persona estrangera hagi assumit en retornar voluntàriament al seu país d'origen.

h) No representar una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant la comprovació de la inexistència d'antecedents penals a Espanya i la valoració de l'informe policial corresponent.

i) Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, no s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació en els supòsits que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o per mitjà de conveni internacional.

Igualment, s'autoritza a treballar sense atendre a la situació nacional d'ocupació les persones nacionals d'estats amb els quals s'hagin subscrit convenis internacionals a aquest efecte, així com les persones nacionals d'estats no pertanyents a la Unió Europea ni a l'Espai Econòmic Europeu enrolats en vaixells espanyols en virtut d'acords internacionals de pesca marítima. En aquest cas, es concedeix validesa d'autorització per treballar al duplicat de la notificació d'embarcament o renovació del contracte de tripulants estrangers en vaixells espanyols. En aquests supòsits, no s'exigeix la sol·licitud de la targeta de residència d'estrangers.

3. En cas que l'activitat a desenvolupar correspongui a activitats de temporada, cal atènyer-se al que disposa el títol V.

Article 75. *Determinació de la situació nacional d'ocupació.*

1. A l'efecte de determinar la situació nacional d'ocupació, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha d'elaborar, amb periodicitat trimestral, d'acord amb la informació subministrada pels serveis públics d'ocupació autonòmics i amb la consulta prèvia de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, un Catàleg d'ocupacions de difícil cobertura per a cada comunitat autònoma, així com per a les ciutats de Ceuta i Melilla. A sol·licitud motivada de la comunitat autònoma corresponent, el Catàleg també pot ser d'àmbit provincial o, en el cas de les províncies insulars, es pot establir per a cada illa o agrupació d'aquestes.

El procediment d'elaboració del Catàleg d'ocupacions de difícil cobertura l'estableix mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, a proposta dels titulars dels ministeris d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i de Treball i Economia Social, amb l'informe previ de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració.

Així mateix, per acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, a proposta del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i prèvia consulta a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, en el Catàleg s'han d'incorporar els sectors o les ocupacions la insuficiència de cobertura dels quals es determini d'acord amb una metodologia objectiva basada en indicadors estadístics oficials.

Es consideren ocupacions les consignades en la Classificació nacional d'ocupacions que estigui en vigor.

La concreció del detall amb què una ocupació s'ha d'incloure en el Catàleg d'ocupacions de difícil cobertura s'ha de fer tenint en compte el grau d'especialització requerit per a l'exercici de l'activitat.

La qualificació d'una ocupació com de difícil cobertura implica la possibilitat de tramitar l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri dirigida a la persona estrangera.

2. Així mateix, es considera que la situació nacional d'ocupació permet la contractació en les ocupacions no qualificades com de difícil cobertura quan l'ocupador acreditat davant l'Oficina d'Estrangeria la dificultat de cobrir els llocs de treball vacants amb treballadors ja incorporats al mercat laboral intern. A aquests efectes, l'oficina

d'estrangeria ha de tenir en consideració l'informe presentat pels serveis públics d'ocupació, així com la urgència de la contractació acreditada per l'empresa.

Per a això, l'ocupador ha de presentar una oferta d'ocupació davant el servei públic de treball competent en el territori on radiqui el lloc de treball que pretén cobrir. L'esmentada oferta ha d'estar formulada de manera precisa i ajustada als requeriments del lloc de treball, i no ha de contenir requisits que no tinguin relació directa amb el seu exercici.

El Servei Públic d'Ocupació en què s'hagi presentat l'oferta d'ocupació, en el marc de les seves competències en matèria d'intermediació laboral, l'ha de gestionar durant un període de vuit dies promovent el contacte entre la persona ocupadora i les persones demandants d'ocupació que s'adeqüin als requeriments d'aquesta. Així mateix, ha de donar publicitat a l'oferta d'ocupació en qualsevol dels espais públics destinats a la difusió d'ofertes de què disposi el Servei Públic d'Ocupació, a fi que les persones treballadores que resideixen en qualsevol part del territori espanyol hi puguin concórrer.

Transcorregut aquest període des de la presentació de l'oferta per la persona ocupadora, aquest ha de comunicar al Servei Públic d'Ocupació el resultat de la selecció de les persones candidates que s'han presentat per cobrir els llocs de treball vacants, i ha d'indicar les persones candidates que han estat admeses i les que han estat rebutjades, així com les causes del rebuig.

El Servei Públic d'Ocupació ha d'emetre la certificació d'insuficiència de persones demandants en un termini màxim de tres dies comptats a partir de la comunicació per part de la persona ocupadora del resultat de la selecció.

El certificat emès pel Servei Públic d'Ocupació competent ha de contenir informació que identifiqui la persona ocupadora, l'oferta, el nombre de llocs de treball oferts i de persones treballadores posades a disposició de la persona ocupadora.

La Comissió Laboral Tripartida d'Immigració ha de fer un seguiment de l'aplicació del que disposa aquest Reglament sobre la determinació de la situació nacional d'ocupació.

Article 76. Mitjans econòmics, materials i personals a acreditar per l'ocupador per fer front a les obligacions que dimanen del contracte de treball.

1. L'ocupador ha d'acreditar que disposa de mitjans en prou quantia per fer front al seu projecte empresarial i a les obligacions derivades del contracte signat amb la persona treballadora estrangera. Aquesta quantia ha d'incloure el pagament del salari brut reflectit en el contracte que figuri en el procediment.

2. Quan l'ocupador requerit sigui una persona física, a més ha d'acreditar que disposa de mitjans econòmics suficients per atendre les seves necessitats i les de la seva família. La quantia mínima exigible s'ha de basar en els percentatges del salari mínim interprofessional següents, segons el nombre de persones a càrrec seu, descomptat el pagament del salari reflectit en el contracte de treball que figuri en el procediment:

a) En cas que no hi hagi familiars a càrrec de l'ocupador: una quantitat que representi mensualment el 50 % de l'SMI.

b) En cas d'unitats familiars que incloguin dos membres, comptant a l'ocupador sol·licitant: una quantitat que representi mensualment el 100 % de l'SMI.

c) En cas d'unitats familiars que incloguin més de dues persones, comptant l'ocupador sol·licitant: una quantitat que representi mensualment el 25 % de l'SMI per cada membre addicional.

En els casos d'unitats familiars que incloguin dos o més membres, els mitjans econòmics a acreditar han de resultar de la suma d'aquells de què disposi cadascuna de les persones que integrin la unitat familiar i, en circumstàncies que així ho requereixin i que estiguin degudament justificades, s'han de valorar altres mitjans econòmics i/o els mitjans d'altres membres de la família.

Article 77. *Procediment.*

1. L'ocupador ha de presentar personalment, o a través de qui tingui atribuïda vàlidament la representació, la corresponent sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri davant l'oficina d'estrangeria de la província on estigui ubicat el centre de treball.

2. A la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri en model oficial s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) El número d'identificació fiscal i, en cas que l'empresa estigui constituïda com a persona jurídica, document públic que atorgui la seva representació legal a favor de la persona que formuli la sol·licitud.

Si l'ocupador és persona física, no se li ha d'exigir la presentació del número d'identificació fiscal si accedeix a la verificació de les seves dades a través del Sistema de verificació de dades d'identitat. En cas que no autoritzi tal verificació, ha d'aportar còpia del document acreditatiu de la seva identitat d'acord amb el Reial decret 522/2006, de 28 d'abril, pel qual se suprimeix l'aportació de fotocòpies de documents d'identitat en els procediments administratius de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics vinculats o dependents.

b) Còpia del contracte de treball, en el model oficial establert.

c) Els documents acreditatius dels mitjans econòmics, materials o personals de què disposa per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions derivades del contracte signat amb la persona treballadora estrangera, d'acord amb el que estableix l'article 76.

La disponibilitat de mitjans no es pot acreditar mitjançant la referència a ingressos procedents de subvencions, subsidis i ajudes de caràcter no contributiu o assistencial atorgades per administracions públiques espanyoles, excepte en l'àmbit del Sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència i la cura de menors.

Quan l'ocupador tingui la condició d'empresa, pot acreditar el compliment d'aquest requisit, d'entre altres mitjans de prova, a través de la presentació de la documentació acreditativa de la seva inscripció i alta en els registres que siguin preceptius. Quan l'ocupador sigui una persona física, ha de presentar còpia de la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques de l'any anterior o autoritzi l'òrgan tramitador per a la comprovació de dades tributàries i amb la Seguretat Social.

d) Còpia del passaport complet o document de viatge, en vigor, de la persona treballadora estrangera.

e) Documentació que acrediti la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

f) Els documents que acreditin, si és al·legada per la persona interessada, la concurrència d'un supòsit específic de no-consideració de la situació nacional d'ocupació, així com la justificació de què es tracta, si s'escau, d'un supòsit que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o per mitjà d'un conveni internacional.

g) Si s'escau, certificat del Servei Públic d'Ocupació competent de la insuficiència de demandants d'ocupació per cobrir el lloc de treball.

3. L'oficina d'estrangeria ha de comprovar si concorre o no alguna de les causes d'inadmissió a tràmit que recull la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i si n'aprecia la concurrència ha d'emetre resolució de forma motivada declarant la inadmissió a tràmit de la sol·licitud.

4. Rebuda la sol·licitud d'autorització, l'òrgan competent ha de comprovar la documentació aportada. Si la documentació està incompleta, ha de formular l'oportú requeriment a fi que se solucionin els defectes en el termini de deu dies i l'ha d'advertir que si aquests no s'esmenen, es considera que ha desistit de la seva sol·licitud i es procedeix a l'arxivament del seu expedient, i es dicta a l'efecte l'oportuna resolució.

5. Admesa a tràmit la sol·licitud, s'ha de procedir a la instrucció del procediment i s'ha de tramitar immediatament tramitació i s'ha de comprovar la informació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de la Tresoreria General de la Seguretat Social respecte al compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social, així com l'informe del Registre Central de Penats per comprovar la inexistència d'antecedents penals a Espanya i l'informe policial dels serveis competents. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de set dies.

L'existència d'antecedents en l'informe policial no suposa, per si mateixa i de manera automàtica, causa de denegació de l'autorització. En aquest cas, l'òrgan competent ha de valorar de forma casuística i circumstanciada, que la persona estrangera no suposi una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres de la Unió Europea.

6. L'òrgan competent, a la vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, ha d'emetre resolució i notificar de forma motivada en el termini màxim de tres mesos, atenent als requisits que preveu aquesta secció, sobre l'autorització sol·licitada, i ha de gravar immediatament la resolució en l'aplicació informàtica corresponent, de manera que les autoritats dels organismes afectats, inclòs el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i l'oficina consular espanyola corresponent al lloc de residència del treballador, en tinguin coneixement en temps real.

Transcorregut el termini de tres mesos sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

Quan l'oficina consular competent no disposi dels mitjans tècnics necessaris per a l'accés en temps real a la resolució esmentada en el paràgraf anterior, els serveis centrals del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació han de donar trasllat de la resolució en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció.

7. La sol·licitud del visat s'ha de tramitar de conformitat amb el que estableixen els articles 38 i 40.

8. L'eficàcia de l'autorització queda suspesa fins a l'alta de la persona treballadora en el règim corresponent de Seguretat Social, que s'ha de produir en el termini de tres mesos des de la seva entrada legal a Espanya.

9. En el termini d'un mes des de l'alta de la persona treballadora en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquesta ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger.

Article 78. *Denegació de les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri.*

1. L'òrgan o òrgans competents han de denegar les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri en els supòsits següents:

- a) Quan no s'acrediti complir algun dels requisits que estableix l'article 74.
- b) Quan durant els dotze mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud l'ocupador hagi amortitzat els llocs de treball que pretén cobrir per acomiadament improcedent o nul, declarat per sentència o reconegut com a tal en acte de conciliació, o per les causes que preveuen els articles 50, 51 i 52.c) del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, excepte en els supòsits de força major.
- c) Quan l'ocupador sol·licitant hagi estat sancionat mitjançant resolució ferma en els últims dotze mesos per infraccions qualificades com a greus o molt greus en la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o per infraccions en matèria de moviments migratoris qualificades com a greus o molt greus, o per infraccions en matèria de permisos de treball d'estrangers qualificades com a molt greus en el Text Refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovada pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

d) Quan, per fonamentar la sol·licitud, s'hagin presentat documents falsos, que s'hagin adquirit fraudulentament o manipulats, s'hagin formulat alegacions inexactes o hi intervingui mala fe.

e) Quan l'òrgan competent per resoldre valori que la persona sol·licitant representa una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, i aquesta circumstància quedi degudament acreditada i motivada en un informe policial.

f) Quan l'ocupador sol·licitant hagi estat condemnat mitjançant sentència ferma per delictes de tràfic d'éssers humans, delictes contra els drets de les persones treballadores o contra els drets de les persones estrangeres, així com contra la hisenda pública o la Seguretat Social, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.

g) Si així ho considera oportú l'òrgan competent per a la resolució del procediment vistes les circumstàncies concurrents, quan en els dotze mesos immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud l'ocupador sol·licitant hagi decidit l'extinció del contracte que va motivar la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri amb caràcter previ a la finalització de la vigència de l'autorització.

Per a la resolució del procediment, és igualment causa de denegació d'una autorització que en els tres anys immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud l'ocupador sol·licitant hagi estat sancionat per comissió de la infracció que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.

h) Quan en la data de sol·licitud de l'autorització l'ocupador mantingui vigents mesures de suspensió de contractes, d'acord amb el que preveu l'article 47 i 47.bis de l'Estatut dels Treballadors, en relació amb els llocs de treball que pretén cobrir.

i) Quan concorri una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.

2. La denegació ha de ser motivada i expressar els recursos que contra aquesta siguin procedents, l'òrgan administratiu o judicial davant el qual l'hagin de presentar i el termini per interposar-los.

Article 79. *Canvi d'ocupador.*

1. Transcorreguts tres mesos de la vigència de l'autorització i durant el primer any, s'ha de permetre a la persona treballadora el canvi d'ocupador en la mateixa ocupació.

2. S'autoritza el canvi d'ocupador en qualsevol moment de la vigència de l'autorització de residència i treball inicial, si la persona ocupadora incompleix greument les obligacions que estableix el contracte de treball i aquests incompliments siguin subsumibles en l'article 50 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.

En aquest supòsit, la persona treballadora té un termini de tres mesos des que es constatin indicis suficients de l'existència del greu incompliment perquè una segona persona ocupadora comuniqui a l'oficina d'estrangeria competent el canvi d'ocupador.

3. Així mateix, s'autoritza el canvi d'ocupador si concorren circumstàncies sobrevingudes, alienes a la voluntat de la persona ocupadora, que impedeixin que es pugui iniciar o exercir l'activitat laboral.

En aquest cas, la persona estrangera o l'ocupador han de comunicar tals circumstàncies a l'oficina d'estrangeria competent en el termini màxim de quinze dies. Una vegada efectuada aquesta comunicació, la persona treballadora té un termini de tres mesos perquè un segon ocupador comuniqui a l'oficina d'estrangeria competent el canvi d'ocupador.

4. En els supòsits que preveuen els apartats segon i tercer, l'oficina d'estrangeria ha de verificar el compliment dels requisits que preveuen els apartats b), c), d) i e) de l'article 74 en el termini màxim d'un mes. Transcorregut aquest termini sense resolució expressa, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

5. Efectuada la comunicació, l'oficina d'estrangeria ha d'emetre un document per a constància d'aquesta comunicació i ha de certificar la titularitat de l'autorització pel

treballador i l'àmbit de limitació d'aquesta. Aquest document s'ha de lliurar, en el termini màxim de cinc dies, al treballador estranger als efectes que aquest es pugui dirigir al servei públic d'ocupació competent i sol·licitar els seus serveis d'intermediació laboral.

Si el canvi d'ocupador suposa una modificació del seu abast pel que fa a l'ocupació, sector d'activitat o àmbit territorial de limitació, s'ha d'atendre a allò que disposa l'article 192. El segon ocupador ha de comunicar a l'oficina d'estrangeria competent el canvi d'ocupador.

6. La persona treballadora té dret a romandre a Espanya, si el canvi d'ocupador es va sol·licitar dins el termini establert i en la forma pertinent, fins que finalitzi el termini que disposi l'òrgan competent per resoldre.

7. El canvi d'ocupador als efectes previstos en aquest article i les seves conseqüències jurídiques, s'entén sense perjudici del que disposa la normativa laboral i de Seguretat Social vigent.

Article 80. Renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri.

1. La renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els dos mesos previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També s'ha de prorrogar fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció que preveu l'article 52.b) de la Llei orgànica 4/2000.

2. L'autorització de residència i treball per compte d'altri es renova en la seva expiració en els supòsits següents:

a) Quan s'acrediti la continuïtat en la relació laboral que va donar lloc a la concessió de l'autorització la renovació de la qual es pretén.

b) Quan la persona treballadora hagi tingut un període d'activitat laboral com a mínim de tres mesos per any, i estigui en alguna de les circumstàncies següents:

1r. Hagi subscrit un contracte de treball amb un nou ocupador d'acord amb les característiques de la seva autorització per treballar, i que figuri en situació d'alta o assimilada a l'alta en el moment de sol·licitar la renovació.

2n. Disposi d'un nou contracte que compleixi els requisits que estableix l'article 74 i amb inici de vigència condicionat a la concessió de la renovació.

3r. Que la relació laboral que va donar lloc a l'autorització de la qual renovació es pretén s'hagi extingit per causes alienes a la seva voluntat, i des d'aleshores fins a la data de sol·licitud de la renovació de l'autorització de residència i treball s'ha mantingut inscrit ininterrompudament com a demandant d'ocupació en els serveis públics d'ocupació competents.

c) Quan la persona treballadora estigui en alguna de les situacions que preveu l'article 38.6 b) i c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

d) D'acord amb l'article 38.6.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan:

1r. La persona treballadora acreditada que ha estat treballant i en alta en el règim corresponent de la Seguretat Social durant un mínim de nou mesos en un període de dotze.

2n. Un familiar, definit en els termes de l'article 66, compleix els requisits econòmics per reagrupar la persona treballadora.

3r. En els supòsits d'extinció del contracte de treball o suspensió de la relació laboral com a conseqüència que la treballadora sigui víctima de violència de gènere o violència sexual.

3. Juntament amb la sol·licitud de renovació s'han de presentar els documents acreditatius que compleixen les condicions per a la seva concessió, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, així com informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acrediti l'escolarització dels menors a càrrec seu en edat d'escolarització obligatòria.

4. En cas que a partir de la documentació presentada juntament amb la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec de la persona sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit la persona estrangera sol·licitant que, en cas de no produir-se l'escolarització i presentar-se el corresponent informe en el termini d'un mes, l'autorització no ha de ser renovada.

5. Per a la renovació de l'autorització s'ha de valorar, si s'escau, amb prèvia sol·licitud d'ofici dels informes respectius:

a) La possibilitat de renovar l'autorització de residència a les persones estrangeres que hagin estat condemnades per la comissió d'un delictes i que hagin complert la condemna, les que hagin estat indultades o es trobin en situació de remissió condicional de la pena o de suspensió de la pena.

b) Que la persona estrangera hagi incomplert les seves obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social.

6. Igualment es valora, si s'escau, l'esforç d'integració de la persona estrangera. Aquesta circumstància s'ha d'acreditar mitjançant l'aportació, entre altres mitjans de prova, d'un informe favorable dels òrgans competents de la comunitat autònoma del seu lloc de residència que recomanin la renovació.

L'informe, si és favorable, ha de certificar el coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància i la igualtat entre dones i homes i, si s'escau, l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència.

En cas que l'informe no hagi estat emès en el termini d'un mes, circumstància que ha de ser degudament acreditada per l'interessat, es pot justificar aquest requisit per qualsevol mitjà de prova admès en dret.

7. Els descoberts en la cotització a la Seguretat Social no impedeixen la renovació de l'autorització, sempre que s'acrediti la realització habitual de l'activitat. L'òrgan competent ha de posar en coneixement de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la situació de descobert de cotització, als efectes que es portin a terme les actuacions que siguin procedents.

8. És causa de denegació de les sol·licituds de renovació, a més de l'incompliment d'alguns dels requisits que preveu aquest article, la concurrència d'alguns dels supòsits de denegació que preveu l'article 78 d'aquest Reglament, excepte el relatiu al fet que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació i aquells que no siguin atribuïbles a la persona treballadora.

9. Transcorregut el termini de tres mesos per emetre resolució i notificar sobre una sol·licitud de renovació d'autorització de residència i treball per compte d'altri, sense que s'hagi dictat resolució expressa, aquesta s'entén estimada.

Article 81. Efectes de la renovació de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.

La renovació de l'autorització de residència i treball per compte d'altri es fa per un període de quatre anys, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada, i ha de permetre l'exercici de qualsevol activitat en qualsevol part del territori nacional, per compte d'altri i per compte propi. Els efectes de l'autorització renovada es retrotrauen al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

En el supòsit que la vigència de l'autorització inicial sigui inferior a un any, i es compleixi algun dels supòsits que estableix l'article 80, la renovació de l'autorització s'ha de concedir per la durada de l'activitat a desenvolupar, amb el màxim d'un any.

2. Notificada la resolució favorable, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes.

CAPÍTOL IV

Residència temporal i treball per compte propi

Article 82. *Definició, durada i àmbit.*

Està en situació de residència temporal i treball per compte propi la persona estrangera més gran de divuit anys autoritzada a residir a Espanya per un període superior a noranta dies naturals i inferior a cinc anys, i a exercir una activitat lucrativa per compte propi.

Article 83. *Autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi.*

L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi té una durada d'un any i es limita a un àmbit geogràfic autonòmic i a un sector d'activitat.

Quan la comunitat autònoma tingui reconegudes competències en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi pot fixar l'àmbit geogràfic de l'autorització dins del seu territori.

Article 84. *Requisits.*

Per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi és necessari acreditar els requisits específics següents:

a) Complir els requisits que la legislació vigent exigeix als nacionals per a l'obertura i el funcionament de l'activitat projectada.

b) Posseir la qualificació professional legalment exigida o experiència acreditada suficient en l'exercici de l'activitat professional, quan aquesta ho requereixi, així com si s'escau la col·legiació quan així es requereixi.

c) Acreditar la suficiència de la inversió prevista per a la implantació del projecte i sobre la incidència, si s'escau, en la creació d'ocupació, incloent-hi com a tal l'autoocupació.

No estar, si s'escau, dins el termini de compromís sense retorn a Espanya que la persona estrangera hagi assumit en retornar voluntàriament al seu país d'origen.

No representar una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant la comprovació de la inexistència d'antecedents penals a Espanya i la valoració de l'informe policial corresponent.

f) Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

Article 85. *Procediment.*

1. La persona treballadora estrangera no resident que pretengui treballar per compte propi a Espanya ha de presentar una sol·licitud de visat de residència de conformitat amb el que estableixen els articles 38 i 39.

2. Per a la valoració del requisit que estableix l'article 84 e), l'oficina d'estrangeria ha de demanar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats per comprovar la inexistència d'antecedents penals a Espanya i l'informe policial sobre la persona sol·licitant. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de set dies.

L'existència d'antecedents en l'informe policial no suposa, per si mateixa i de manera automàtica, causa de denegació de l'autorització. En aquest cas, l'òrgan competent ha de valorar de forma casuística i circumstanciada, que la persona estrangera no suposi

una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres de la Unió Europea.

3. L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi ha de ser denegada quan no es compleixin els requisits establerts per concedir-la en l'article 84.

L'autorització també ha de ser denegada quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o formulat al·legacions inexactes, o hi hagi mala fe.

4. L'òrgan competent ha de resoldre sobre l'autorització de residència en el termini màxim de tres mesos des de la recepció de la comunicació de l'oficina consular. Transcorregut aquest termini sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

5. En resoldre sobre l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi l'òrgan competent, que ha de ser l'autonòmic quan tingui competències en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi, ha de gravar immediatament la resolució favorable en l'aplicació informàtica corresponent, de manera que els òrgans de l'Administració o administracions afectades en tinguin coneixement en temps real, i ha de condicionar la seva eficàcia a l'expedició del visat i posterior alta de la persona treballadora, durant els tres mesos posteriors a la seva entrada legal a Espanya, en el règim corresponent de la Seguretat Social.

Quan l'oficina consular competent no disposi dels mitjans tècnics necessaris per a l'accés en temps real a la resolució esmentada en el paràgraf anterior, els serveis centrals del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació n'hi han de donar trasllat electrònic en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció.

6. Les persones estrangeres que vulguin exercir activitats per compte propi durant el primer any de concessió d'autorització de manera simultània en diverses comunitats autònomes, i sempre en relació amb el mateix sector d'activitat, han d'obtenir les corresponents autoritzacions de treball per compte propi, de conformitat amb els requisits relatius a l'activitat generalment exigits per obtenir-les.

7. En el termini dels tres mesos posteriors a l'entrada legal de la persona estrangera a Espanya s'ha de produir la seva afiliació, alta i posterior cotització, en els termes que estableix la normativa de Seguretat Social que sigui aplicable. L'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini esmentat dota d'eficàcia a l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi.

8. En el termini d'un mes des de l'alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquest ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger.

9. Si, finalitzat el termini de tres mesos d'estada, no hi ha constància que el treballador s'ha donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquest queda obligat a sortir del territori nacional, i en cas contrari incorre en infracció greu per trobar-se a Espanya irregularment.

Article 86. *Renovació de l'autorització de residència i treball per compte propi.*

1. La renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte propi s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els dos mesos previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També s'ha de prorrogar fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció que preveu l'article 52.b) de la Llei orgànica 4/2000.

2. L'autorització de residència i treball per compte propi pot ser renovada en els supòsits següents:

a) Quan s'acrediti la continuïtat en l'activitat que va donar lloc a l'autorització que es renova, amb la prèvia comprovació d'ofici del compliment de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social.

Els descoberts en la cotització a la Seguretat Social no han d'impedir la renovació de l'autorització, sempre que s'acrediti la realització habitual de l'activitat. L'òrgan competent ha de posar en coneixement de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la situació de descobert de cotització, als efectes que es portin a terme les actuacions que siguin procedents.

b) Quan un familiar, definit en els termes de l'article 66, compleixi els requisits econòmics per reagrupar la persona treballadora.

c) Quan per l'òrgan gestor competent, conforme a la normativa sobre la matèria, hagi reconegut a la persona estrangera treballadora autònoma la protecció per cessament d'activitat.

d) En el cas de treballadors autònoms econòmicament dependents, quan es produeixi la interrupció o extinció del contracte per causes alienes a la persona treballadora autònoma, inclosa la treballadora autònoma econòmicament dependent que sigui víctima de violència de gènere o víctima de violència sexual.

e) Quan la persona treballadora estigui en alguna de les situacions que preveu l'article 38.6 b) i c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. A la sol·licitud, en model oficial, s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti que segueix complint els requisits que s'exigeixen per a la concessió inicial o, si s'escau, que hi concorre algun dels supòsits que preveuen els punts b), c) i d) de l'apartat 2 d'aquest article. En tot cas, a la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acrediti l'escolarització dels menors a càrrec seu en edat d'escolarització obligatòria.

4. En cas que a partir de la documentació presentada juntament amb la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec de la persona sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit la persona estrangera sol·licitant que, en cas de no produir-se l'escolarització i presentar-se el corresponent informe en el termini d'un mes, l'autorització no ha de ser renovada.

5. L'oficina d'estrangeria per a la tramitació del procediment ha de comprovar d'ofici la informació sobre el fet que la persona interessada està al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social, i també ha de demanar el certificat d'antecedents penals i l'informe policial dels serveis competents i ha d'emetre resolució.

S'ha de valorar, en funció de les circumstàncies de cada supòsit, la possibilitat de renovar l'autorització de residència i treball a les persones estrangeres que hagin estat condemnades per la comissió d'un delictes i hagin complert la condemna, les que han estat indultades o que es trobin en la situació de remissió condicional de la pena o suspensió de la pena.

6. Igualment s'ha de valorar l'esforç d'integració de la persona estrangera. Aquesta circumstància s'ha d'acreditar mitjançant l'aportació, per part de la persona estrangera, entre altres mitjans de prova, d'un informe favorable dels òrgans competents de la comunitat autònoma del seu lloc de residència que recomanin la renovació, sobretot en cas que no acrediti el compliment d'algun dels requisits previstos per a la renovació de l'autorització.

L'informe, si és favorable, ha de certificar el coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància, la igualtat entre dones i homes i, si s'escau, l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència.

En cas que l'informe no hagi estat emès en el termini d'un mes, circumstància que ha de ser degudament acreditada per l'interessat, es pot justificar aquest requisit per qualsevol mitjà de prova admès en dret.

L'esmentat esforç d'integració pot ser al·legat per la persona estrangera com a informació a valorar en cas de no acreditar el compliment d'algun dels requisits previstos per a la renovació de l'autorització.

Article 87. *Efectes de la renovació de l'autorització de residència temporal i treball per compte propi.*

1. L'autorització de residència i treball per compte propi renovada té una vigència de quatre anys, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada, i habilita a treballar per compte d'altri i per compte propi en qualsevol part del territori nacional i en qualsevol sector d'activitat. Els efectes de l'autorització renovada es retrotrauen al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

2. S'entén que la resolució és favorable en cas que l'Administració no emeti resolució expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud.

CAPÍTOL V

Residència temporal a excepció de l'autorització de treball

Article 88. *Excepcions a l'autorització de treball.*

Estan exceptuats de l'obligació d'obtenir autorització de treball per a l'exercici d'una activitat lucrativa, laboral o professional, sense limitació d'àmbit geogràfic, les persones estrangeres que estiguin incloses a l'article 41 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i que compleixin les condicions següents:

a) Tècnics, investigadors i científics convidats o contractats per l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, les universitats, els ens locals o els organismes que tinguin per objecte la promoció i el desenvolupament de la recerca promoguts o participats majoritàriament per les anteriors.

Tenen aquesta consideració els professionals que pels seus coneixements, especialització, experiència o pràctiques científiques siguin convidats o contractats per una de les administracions esmentades per a l'exercici d'una activitat o programa tècnic, científic o d'interès general.

Aquesta circumstància queda acreditada amb la presentació de la invitació o contracte de treball, subscrits per qui tingui atribuïda la competència o la representació legal corresponent de l'òrgan, organisme o entitat corresponent, on consti la descripció del projecte i el perfil professional que es requereix per al seu desenvolupament.

b) Professors, tècnics, investigadors i científics convidats o contractats per una universitat espanyola. Es considera com a tals als docents que siguin convidats o contractats per una universitat espanyola per exercir tasques docents, de recerca o acadèmiques. Aquesta circumstància queda acreditada amb la presentació de la invitació o contracte de treball per a l'exercici de les activitats esmentades, subscrits per qui tingui atribuïda la representació legal de la universitat espanyola corresponent.

c) Personal directiu o professorat d'institucions culturals o docents dependents d'altres estats, o privades, de prestigi acreditat, oficialment reconegudes per Espanya, que desenvolupin al nostre país programes culturals i docents dels seus països respectius, mentre limitin la seva activitat a l'execució d'aquests programes. Es poden beneficiar de l'excepció les persones estrangeres en les quals es donin les circumstàncies següents:

1a. Ocupar llocs de direcció, de docència o de recerca i limitar la seva ocupació a l'exercici de l'activitat indicada en institucions culturals o docents estrangeres radicades a Espanya.

2a. Quan es tracti d'institucions culturals o docents dependents d'altres estats, han d'exercir a Espanya la seva activitat de manera que els estudis cursats, programes desenvolupats i els títols o diplomes expedits tinguin validesa i siguin reconeguts pels països dels quals depenguin.

3a. Si es tracta d'institucions privades estrangeres, es considera acreditat el prestigi quan l'entitat i les activitats realitzades hagin estat oficialment reconegudes i autoritzades

per les autoritats competents, i els títols o diplomes que expedixin tinguin validesa i reconeixement pels països dels quals depenguin.

Aquestes circumstàncies queden acreditades amb la presentació de la documentació que justifiqui la validesa al país d'origen dels títols o diplomes expedits a Espanya, del contracte de treball, o designació per a l'exercici d'activitats de direcció o docència. I, en el cas de les entitats privades, també de la documentació que justifiqui el seu reconeixement oficial a Espanya.

d) Els funcionaris civils o militars de les administracions estatals estrangeres que venguen a Espanya per exercir activitats en virtut d'acords de cooperació amb una Administració espanyola.

Aquesta situació ha de quedar acreditada amb la presentació del certificat emès per l'Administració estatal estrangera competent i la justificació d'aquests aspectes.

e) Corresponsals de mitjans de comunicació estrangers. Tenen aquesta consideració els professionals de la informació al servei de mitjans de comunicació estrangers que exerceixin la seva activitat informativa a Espanya, degudament acreditats per les autoritats espanyoles com a corresponsals o com a enviats especials.

f) Membres de missions científiques internacionals que duguin a terme treballs i recerques a Espanya, autoritzats per l'Administració, estatal o autonòmica, competent.

Tenen aquesta consideració les persones estrangeres que formin part d'una missió científica internacional que es desplaci a Espanya per dur a terme activitats d'estudi o de recerca programades per un organisme o agència internacional, i autoritzades per les autoritats competents.

g) Ministres religiosos i membres de la jerarquia de les diferents esglésies, confessions i comunitats religioses, així com religiosos professors d'ordes religiosos. Tenen aquesta consideració les persones en les quals es donin els requisits següents:

1r. Que pertanyin a una església, confessió, comunitat religiosa o orde religiós que figuri inscrit en el Registre d'entitats religioses del Ministeri de Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts.

2n. Que tinguin, efectivament i actualment, la condició de ministre de culte, membre de la jerarquia o religiós profés per complir els requisits que estableixen les seves normes estatutàries.

3r. Que les activitats que hagin d'exercir a Espanya siguin estrictament religioses o, en el cas de religiosos professors, siguin merament contemplatives o responguin als fins estatutaris propis de l'orde; en queden expressament excloses les activitats laborals que no es facin en aquest àmbit.

4t. Que l'entitat de la qual depenguin es comprometi a fer-se càrrec de les despeses ocasionades per la seva manutenció i allotjament, així com a complir els requisits exigibles d'acord amb la normativa sobre Seguretat Social.

L'aspecte que indica el paràgraf 1r s'ha d'acreditar mitjançant certificació del Ministeri de Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts; els que expressen els paràgrafs 2n a 4t s'han d'acreditar mitjançant certificació expedida per l'entitat, amb la conformitat del Ministeri de Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts i la presentació de còpia dels Estatuts de l'orde.

Queden expressament exclosos d'aquest article els seminaristes i les persones en preparació per al ministeri religiós, encara que temporalment realitzin activitats de caràcter pastoral, així com les persones vinculades amb un orde religiós en el qual encara no hagin professat, encara que duguin a terme una activitat temporal en compliment dels seus estatuts religiosos.

h) Les persones estrangeres que formin part dels òrgans de representació, govern i administració dels sindicats i organitzacions empresarials reconeguts internacionalment, sempre que la seva activitat es limiti estrictament a l'exercici de les funcions inherents a aquesta condició.

i) Les persones estrangeres que tinguin un permís de treball vàlid en un estat membre de la Unió Europea i siguin desplaçades a Espanya en el marc d'una prestació de serveis transnacional, en els termes que defineix la Llei 45/1999, de 29 de novembre, sobre el desplaçament de treballadors en el marc d'una prestació de serveis transnacional.

Article 89. *Requisits i procediment.*

1. La persona treballadora estrangera no resident a Espanya que estigui exceptuada de l'obligació d'obtenir autorització de treball per a l'exercici d'una activitat lucrativa, laboral o professional, i sempre que la durada prevista de l'activitat sigui superior a noranta dies naturals, ha de presentar una sol·licitud d'autorització de residència temporal, llevat de l'autorització de treball, davant l'òrgan competent per a la seva tramitació o, en el cas de trobar-se fora d'Espanya, una sol·licitud de visat de residència davant l'oficina consular espanyola corresponent al seu lloc de residència.

La sol·licitud del visat de residència comporta la sol·licitud d'autorització de residència temporal, a excepció de l'autorització de treball.

2. Els requisits per a l'obtenció d'una autorització de residència temporal, a excepció de l'autorització de treball, són:

- a) L'acreditació d'estar en algun dels supòsits d'excepció de l'autorització de treball.
- b) No estar, si s'escau, dins el termini de compromís sense retorn a Espanya que la persona estrangera hagi assumit en retornar voluntàriament al seu país d'origen.
- c) No representar una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat pública o la salut pública, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant la comprovació de la inexistència d'antecedents penals a Espanya i la valoració de l'informe policial corresponent.
- d) Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

3. La sol·licitud de visat s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix el capítol IV del títol II.

4. Per a la valoració del requisit que estableix la lletra c) de l'apartat segon d'aquest article, l'oficina d'estrangeria ha de demanar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats i l'informe policial sobre la persona sol·licitant. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de set dies.

L'existència d'antecedents en l'informe policial no suposa, per si mateixa i de manera automàtica, causa de denegació de l'autorització. En aquest cas, l'òrgan competent ha de valorar de forma casuística i circumstanciada, que la persona estrangera no suposi una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres de la Unió Europea.

5. En cas que la persona estrangera es trobi regularment a Espanya, ha de sol·licitar l'autorització de residència temporal, a excepció de l'autorització de treball, davant l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on s'iniciï l'activitat, i ha d'aportar la documentació que ho justifiqui. La sol·licitud s'ha de presentar amb una antelació mínima de dos mesos a la data d'expiració de la situació legal en què es trobi.

En aquest supòsit, l'oficina d'estrangeria ha de verificar el compliment dels requisits que preveu l'article 38, llevat del que preveuen els apartats f) i h).

El termini màxim per notificar la resolució del subdelegat o delegat del Govern competent és de dos mesos, transcorregut el qual s'ha d'entendre que la sol·licitud és desestimada. L'oficina d'estrangeria pot sol·licitar la presentació de la documentació addicional que es consideri pertinent per acreditar que la persona estrangera es troba en algun dels supòsits que preveu l'article 88, així com els informes que siguin necessaris a altres òrgans administratius.

6. En cas que la sol·licitud es presenti davant l'oficina consular, el termini màxim per resoldre i notificar és de 15 dies, transcorreguts els quals sense haver obtingut resposta s'entén que la sol·licitud és desestimada.

7. La vigència de l'autorització de residència temporal, a excepció de l'autorització de treball, ha de ser igual a la durada de l'activitat o programa que es desenvolupi, amb el límit màxim d'un any l'autorització inicial, i de quatre en la pròrroga, si subsisteixen les circumstàncies que van motivar l'excepció.

CAPÍTOL VI

Residència temporal de la persona estrangera que ha retornat voluntàriament al seu país

Article 90. *Àmbit d'aplicació.*

1. El que preveu aquest capítol és aplicable a la persona estrangera que, sent titular d'una autorització de residència temporal:

- a) S'aculli a un programa de retorn voluntari impulsat, finançat o reconegut per l'Administració General de l'Estat; o
- b) Retorni voluntàriament al seu país d'origen al marge de cap programa.

2. En qualsevol cas, el que preveu aquest capítol s'entén sense perjudici del dret de les persones estrangeres residents a Espanya a sortir de territori espanyol i tornar-hi durant la vigència de la seva autorització de residència, sense més limitacions que les establertes de conformitat amb l'article 28 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i les derivades de la possible extinció de la seva autorització després d'un determinat període d'absència de territori espanyol, d'acord amb el que preveu aquest Reglament.

Article 91. *Compromís de no-retorn a territori espanyol.*

1. Finalitzada la vigència del seu compromís de no-retorn a territori espanyol, la persona estrangera pot sol·licitar, o es pot sol·licitar a favor seu, una autorització de residència temporal o de residència temporal i treball, d'acord amb el que preveu aquest Reglament en funció del tipus autorització que vulgui obtenir.

En cas que el programa de retorn voluntari no estableixi un període de compromís de no-retorn a Espanya o si la persona estrangera retorna al seu país d'origen al marge de cap programa, la sol·licitud d'autorització de residència temporal o residència temporal i treball d'acord amb el que estableix aquest capítol pot ser presentada transcorreguts tres anys des de la data del retorn al seu país d'origen. Aquest termini pot ser modificat per mitjà d'una ordre de la persona titular del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions.

2. Als efectes de control de la data del retorn, la persona estrangera, sigui quin sigui el programa de retorn voluntari al qual s'hagi acollit o si no s'ha acollit a cap, ha de comparèixer personalment en l'oficina consular espanyola al país d'origen, i ha de lliurar la seva targeta d'identitat d'estranger en vigor.

3. En cas que hagi tornat al seu país d'origen sobre la base d'un programa de retorn voluntari que no impliqui la seva renúncia a la situació de residència de què és titular, o si no s'ha acollit a cap programa, la persona estrangera, als efectes que li sigui aplicable el que preveu aquest capítol, ha de renunciar expressament i per escrit a la seva autorització de residència, en el moment en què comparegui en l'oficina consular espanyola al seu país d'origen per acreditar el seu retorn.

4. L'oficina consular espanyola davant la qual la persona estrangera lliuri la seva targeta i renunciï a la seva autorització de residència li ha de lliurar un document en el qual constin les dues actuacions i la data en la qual s'han produït.

Article 92. *Autoritzacions de residència temporal o de residència temporal i treball.*

1. No és aplicable el requisit relatiu a la consideració de la situació nacional d'ocupació en els procediments sobre autoritzacions en els quals aquest sigui

generalment exigible, quan la persona estrangera a favor de la qual se sol·licitin es trobi inclòs en el supòsit que preveu l'article 90.1.a).

2. En el marc de la gestió col·lectiva de treballadors en origen, poden ser presentades ofertes de caràcter nominatiu a favor de les persones estrangeres que s'hagin acollit al programa de retorn voluntari o que hagin tornat al seu país al marge d'un programa en els termes que preveu aquest capítol, sempre que amb això hagin renunciat a la titularitat d'una autorització de residència temporal i treball.

Igualment, els òrgans espanyols competents han de realitzar les actuacions necessàries perquè les persones estrangeres esmentades siguin preseleccionades en els procediments desenvolupats al seu país d'origen als quals concorrin, sempre que compleixin els requisits de capacitació i, si s'escau, qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

3. Els procediments de sol·licitud d'una autorització de residència temporal o de residència temporal i treball derivats del que preveu aquest capítol són objecte de tramitació preferent. El termini màxim per a la resolució i notificació és de quaranta-cinc dies des de l'endemà de la data en què hagin tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per tramitar-les.

4. La situació de residència temporal de la persona estrangera s'entén continuada, als efectes d'accés a la situació de residència de llarga durada, si bé que aquest còmput no inclou el temps transcorregut des del retorn voluntari de la persona estrangera al seu país d'origen o país d'anterior residència, fins a la concessió de la nova autorització de residència temporal o de residència temporal i treball.

5. El que preveu aquest article és aplicable una vegada transcorregut el termini de compromís de no-retorn a Espanya, assumit per la persona estrangera en retornar voluntàriament al seu país d'origen.

CAPÍTOL VII

Residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola

Article 93. *Definició.*

Està en situació de residència temporal la persona estrangera que, obtenint una autorització de conformitat amb el que preveu aquest capítol, no tingui la nacionalitat d'un dels estats membres de la Unió Europea, ni d'un altre estat part de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu ni de Suïssa i que tingui amb una persona de nacionalitat espanyola una relació familiar de les que s'inclouen en aquest capítol, independentment del lloc i el moment en què es creï el vincle, sempre que es mantingui i l'acompanyin, s'uneixin o es reuneixin amb ell en el territori nacional, llevat del cas que preveu l'article 94.1 h) d'aquest Reglament, cas en què poden fer-ho en qualsevol circumstància.

Article 94. *Àmbit d'aplicació.*

1. Poden sol·licitar una autorització de residència temporal de familiar d'una persona de nacionalitat espanyola, sempre que hi convisquin, els qui es trobin en alguna de les situacions següents:

a) El cònjuge de més de divuit anys, sempre que no hagi recaigut acord o declaració de nul·litat del vincle matrimonial o divorci i que no s'hagi celebrat en frau de llei.

En cap cas pot accedir a aquesta autorització més d'un cònjuge, independentment que la llei personal de la persona estrangera admeti aquesta modalitat matrimonial.

Quant a la persona de nacionalitat espanyola resident que estigui casada en segones o posteriors núpcies, només pot accedir a aquesta autorització el nou cònjuge i els seus familiars relacionats en aquest article si acrediten que la dissolució dels seus anteriors matrimonis ha tingut lloc després d'un procediment que fixi la situació del cònjuge previ i

els seus familiars quant a l'habitatge comú, les eventuais pensions al cònjuge i als fills menors o majors dependents.

b) La parella estrangera no casada de més de divuit anys que mantingui amb la persona de nacionalitat espanyola una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal i inscrita en un registre públic establert, a aquests efectes, en un estat membre de la Unió Europea o en un estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o a Suïssa, sempre que no s'hagi celebrat en frau de llei i que no s'hagi cancel·lat aquesta inscripció, cosa que ha de quedar prou acreditada.

c) La parella estrangera no casada de més de divuit anys que mantingui amb la persona de nacionalitat espanyola una relació estable degudament provada. En qualsevol cas, s'entén per parella estable degudament provada aquella que acrediti suficientment una relació de convivència anàloga a la conjugal, dins o fora d'Espanya, d'almenys dotze mesos continuats. No és exigible el període de convivència prèvia si la parella té descendència comuna, sempre que es mantingui el vincle.

Les situacions de matrimoni, parella registrada i parella estable s'han de considerar, en tot cas, incompatibles entre si.

d) Els seus fills o els del seu cònjuge, parella registrada o parella estable, sempre que aquesta també resideixi o hagi de residir a Espanya, menors de vint-i-sis anys, o majors d'aquesta edat que estiguin a càrrec seu, o que tinguin una discapacitat per a la qual necessitin suport per a l'exercici de la seva capacitat jurídica. En tots els casos anteriors, sempre que convisquin o que pretenguin conviure amb ells i no estiguin casats o hagin constituït la seva pròpia unitat familiar. Si estan casats o han constituït la seva pròpia unitat familiar, poden sol·licitar les autoritzacions conforme al que preveu la lletra i) d'aquest apartat acreditant que tots els membres d'aquesta unitat familiar estan a càrrec de la persona amb nacionalitat espanyola.

En el supòsit de fills adoptius s'ha d'acreditar que la resolució per la qual es va disposar l'adopció reuneix els elements necessaris per produir efectes a Espanya de conformitat amb la normativa nacional i internacional.

Quan es tracti de fills del cònjuge o de la parella registrada o estable, de menys de divuit anys, poden accedir a l'autorització de residència sempre que el progenitor estranger exerceixi la pàtria potestat o la custòdia amb caràcter exclusiu o, si no, sempre que l'altre titular del dret de custòdia hagi donat el seu consentiment davant una autoritat pública o fedatari públic. No cal aquest consentiment quan aquests fills menors hagin nascut a Espanya i hagin residit al nostre país des del seu naixement.

e) Els ascendents directes de primer grau en línia directa i els del seu cònjuge, o parella registrada o parella estable, sempre que no hagi recaigut acord o declaració de nul·litat del vincle matrimonial, o divorci, o que s'hagi cancel·lat la inscripció registral de la parella en els casos següents:

- 1r. Quan acreditin que viuen a càrrec seu i que no tenen suport familiar en origen,
- 2n. Quan hi hagi raons de caràcter humanitari.

f) El pare, mare, tutor o tutora d'un menor de nacionalitat espanyola, sempre que el sol·licitant tingui a càrrec el menor i hi convisqui o estigui al corrent de les seves obligacions respecte al menor. Aquesta relació ha d'haver estat constituïda de conformitat amb l'ordenament jurídic espanyol.

g) Un únic familiar, fins al segon grau, que s'encarregui o s'hagi d'encarregar d'atendre les necessitats d'una persona amb nacionalitat espanyola que tingui reconegut algun dels graus de dependència que preveu l'article 26 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

h) Els fills i les filles, pare o mare dels quals siguin o hagin estat espanyols d'origen.

i) Altres membres de la seva família que no estiguin inclosos en els apartats anteriors, i que acreditin, de manera fefaent, en el moment de la sol·licitud, que estan a càrrec seu.

2. Quan hi hagi diversos familiars de la persona amb nacionalitat espanyola, les sol·licituds de les autoritzacions de residència temporal es poden formular, de tots els membres de la unitat familiar o d'una part d'aquesta al mateix temps o de manera successiva.

Les referències incloses en aquest capítol en relació amb la condició de persona estrangera a càrrec o amb la de raons de caràcter humanitari, s'han d'entendre de conformitat amb els requisits i les condicions que estableix el capítol I del títol XII.

4. Quan es tracti de familiars de menys de divuit anys amb els quals no hi hagi vincle de filiació, s'ha d'acreditar l'existència de mesures de protecció per desemparament a Espanya o a l'estranger, sempre que no siguin contràries a l'ordre públic espanyol.

Article 95. Característiques de l'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.

1. A les persones estrangeres a les quals se'ls concedeixi aquesta autorització tenen dret, durant la seva vigència, a residir i treballar, sense necessitat de fer cap tràmit administratiu addicional, mentre es mantinguin les condicions que preveu aquest capítol i sempre que superin l'edat mínima d'admissió al treball. Aquesta autorització els habilita per treballar per compte d'altri o per compte propi, i en qualsevol part del territori espanyol, ocupació o sector d'activitat.

Els familiars que hagin accedit a l'autorització de residència, després d'haver acreditat la condició de persona estrangera a càrrec, la poden mantenir o conservar, encara que exerceixin a Espanya, durant la seva vigència, activitats per compte d'altri o per compte propi. Això, sense perjudici que puguin sol·licitar una autorització de residència independent en els termes i amb els efectes que preveu l'article 99.

De conformitat amb el que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no es té en compte la situació nacional d'ocupació per a la concessió d'aquestes autoritzacions.

2. Les persones titulars de l'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola poden exercir el seu propi dret al reagrupament familiar en els termes, terminis, requisits i condicions que preveuen els articles 68 i 69.

3. En cas que la persona estrangera sigui a Espanya, la concessió de l'autorització de residència té una validesa de cinc anys a partir de la data de la concessió o, si s'escau, s'ha d'atorgar pel període previst de residència a Espanya del familiar de nacionalitat espanyola, si aquest és inferior. En cas que la persona estrangera sigui fora d'Espanya, l'autorització concedida té una durada de cinc anys o pel període previst de residència a Espanya del familiar espanyol si és inferior i ha de començar a tenir efecte des de la data en què s'efectuï l'entrada a Espanya.

4. Si la durada de l'autorització és inferior a la màxima de cinc anys es pot renovar sempre que es mantinguin les condicions que preveu aquest capítol, per cinc anys o pel període previst de residència a Espanya del familiar de nacionalitat espanyola si aquest és inferior, sempre que la sol·licitud es presenti durant els dos mesos previs a la data de la caducitat o durant els tres mesos posteriors a aquesta, i sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció que preveu l'article 52.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. La presentació de la sol·licitud dins el termini de renovació prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment.

Article 96. Acreditació dels requisits per a l'obtenció de l'autorització.

Per obtenir una autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola cal complir els requisits específics següents:

a) Relatiu al familiar de nacionalitat espanyola:

1r. Còpia completa del passaport o del document nacional d'identitat, en vigor.

2n. En els casos de sol·licitud a favor de cònjuge o parella, declaració responsable que no resideix amb ell a Espanya un altre cònjuge o parella.

b) Relatius al familiar estranger:

1r. Còpia completa del passaport o del títol de viatge, en vigor.

2n. Documentació acreditativa de l'existència del vincle familiar amb el familiar de nacionalitat espanyola.

3r. En els supòsits en què així s'exigeixi, documentació acreditativa que el familiar estigui a càrrec del familiar de nacionalitat espanyola.

4t. En els casos que estableix l'article 94.1.i), s'ha d'acreditar la dependència, la convivència, el grau de parentiu i, si s'escau, l'existència de motius greus de salut o discapacitat.

5è. En el supòsit de parella estable, documentació que justifiqui l'existència d'una relació estable amb la parella de nacionalitat espanyola, el temps de convivència i, si s'escau, el certificat de naixement dels descendents comuns.

Article 97. Procediment per a l'obtenció de l'autorització de residència.

1. La sol·licitud d'autorització de residència es pot presentar, segons el supòsit de què es tracti, de la manera següent:

a) Per la persona de nacionalitat espanyola quan aquesta es trobi en territori nacional i l'estrangera es trobi a l'estat d'origen o de procedència i tots dos pretenguin fixar la seva residència de manera efectiva a Espanya.

b) Per la persona estrangera, quan tant el familiar de nacionalitat espanyola com el familiar estranger es trobin fora del territori nacional i tinguin previst traslladar o establir la seva residència de manera real a Espanya.

c) Excepcionalment, quan la persona estrangera i el ciutadà espanyol es trobin en territori nacional, els familiars de les lletres a), b), c), f), g) i h) de l'apartat primer article 94 i, fins que compleixin els divuit anys, els familiars que estiguin inclosos en la lletra d), poden sol·licitar a Espanya, indistintament qualsevol dels dos aquesta, autorització de residència temporal.

2. En el cas que preveu la lletra a) de l'apartat primer, el familiar de nacionalitat espanyola ha de presentar la sol·licitud a favor del seu familiar personalment o mitjançant representació segons el model oficial davant l'oficina d'estrangeria de la província en què resideixi, juntament amb la documentació que preveu l'article 96.

L'oficina d'estrangeria ha de comprovar el compliment dels requisits i ha de resoldre sobre l'autorització. En cas que l'autorització sigui concedida, el familiar ha de presentar la sol·licitud del visat corresponent davant l'oficina consular espanyola competent que s'ha de tramitar de conformitat amb el que disposa l'article 41.2.

3. En el cas previst en la lletra b) de l'apartat primer, la persona estrangera ha de presentar la sol·licitud de visat davant l'oficina consular espanyola competent que s'ha de tramitar de conformitat amb el que disposa l'article 41.3.

4. En el supòsit que preveu la lletra c) de l'apartat primer, el familiar de nacionalitat espanyola o la persona estrangera ha de presentar la sol·licitud davant l'oficina d'estrangeria de la província en què tingui establerta o vulgui establir la seva residència, juntament amb la documentació que acrediti el compliment dels requisits que preveuen els articles anteriors d'aquest capítol i l'article 38, llevat dels que preveu l'article 38. b) i h).

5. Llevat que s'hagin inadmes o denegat autoritzacions del mateix tipus d'acords amb una identitat substancial de fets, la presentació de la sol·licitud atorga, durant la seva tramitació i fins a la seva resolució, el dret de romandre provisionalment als familiars a Espanya i, en el cas dels que s'indiquen en les lletres a), b), c) i d) de l'article 94, habilita per a l'exercici d'activitats laborals o professionals per compte d'altri o propi, respectivament. El manteniment de l'autorització provisional i, si s'escau, de

l'habilitació per treballar resten condicionats a la posterior concessió definitiva de l'autorització; en un altre cas, resten sense efecte.

6. Rebuda la sol·licitud d'autorització, l'oficina d'estrangeria competent ha de comprovar la documentació aportada i ha de verificar el compliment dels requisits que preveu aquest capítol.

Si la documentació és incompleta, ha de formular el requeriment a fi que s'esmenen els defectes en el termini que assenyali la notificació, que no pot ser superior a quinze dies, amb l'avertiment que, si no s'esmenen, es considera que desisteix de la seva sol·licitud i es porta a terme l'arxivament del seu expedient, i a aquest efecte s'ha de dictar l'oportuna resolució.

Per valorar la condició que preveu l'article 94.1, l'oficina d'estrangeria ha de demanar d'ofici l'informe dels serveis competents de la Direcció General de la Policia en matèria de seguretat i ordre públic, dels jutjats i tribunals, així com el del Registre Central de Penats.

L'òrgan competent ha de resoldre i notificar en el termini de dos mesos des de la data de presentació de sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

En el supòsit que preveu l'apartat 1.b), l'òrgan competent ha de resoldre en el termini de dos mesos des de la recepció de la comunicació de l'oficina consular; transcorregut aquest termini sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

La resolució de concessió, que, si s'escau, ha de fer esment exprés que l'autorització no ha de desplegar els seus efectes fins que no es produeixi l'obtenció del visat i la posterior entrada a Espanya del seu titular, s'ha d'incorporar a l'aplicació informàtica corresponent perquè sigui immediatament accessible per part del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i per l'oficina consular per a la seva valoració.

7. En el cas que preveu la lletra c) de l'apartat primer, una vegada obtinguda l'autorització, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger davant la Comissaria de Policia competent en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió.

En els altres casos, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger davant la Comissaria de Policia competent en el termini d'un mes des de la data d'entrada en territori nacional.

8. Els procediments regulats en aquest article són objecte de tramitació preferent i tenen caràcter gratuït.

Article 98. *Condicions per a l'exercici del dret a una autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola.*

1. L'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola, o el corresponent visat, es poden denegar per raons d'ordre públic, seguretat pública o salut pública, respectant el principi de proporcionalitat i tenint en compte la normativa reguladora d'ordre públic i de la seguretat pública.

Quan s'adopti per les raons assenyalades anteriorment d'ordre públic o de seguretat pública, la denegació de l'autorització o del visat s'ha de fonamentar exclusivament en la conducta personal de la persona estrangera, que, en qualsevol cas, ha de constituir una amenaça real, actual i suficientment greu que afecti un interès fonamental de la societat, i que ha de ser valorada per l'òrgan competent per resoldre en atenció als informes de les autoritats policials, fiscals o judicials que constin en l'expedient.

L'existència de condemnes penals anteriors, dins o fora d'Espanya, no constitueix, per si mateixa, raó automàtica per acordar la denegació de l'autorització o del visat, llevat del cas dels familiars que estiguin inclosos en les lletres c), g), h) i i) de l'article 94 que han d'acreditar, en tot cas, la inexistència d'antecedents penals.

2. La vigència de l'autorització de residència està condicionada al fet que la persona titular es continuï trobant en algun dels supòsits que donen dret a la seva obtenció i que mantingui el compliment dels requisits i de les condicions. Les persones espanyoles o el familiar estranger han de comunicar els eventuais canvis de

circumstàncies que fan referència al domicili, la seva nacionalitat, l'estat civil i, si s'escau, la condició de parella registrada o estable, a l'oficina d'estrangeria de la província on resideixin o la comissaria de policia corresponent en el termini de dos mesos des que es produeixin.

3. De conformitat amb el que disposa el capítol II del títol XII d'aquest Reglament, serà causa de retirada o pèrdua de l'autorització que la persona de nacionalitat espanyola o el membre o membres de la seva família no facin o hagin deixat de fer vida conjugal o familiar efectiva o que es constati que el ciutadà espanyol o la parella no casada ha contret matrimoni o manté una relació estable amb una altra persona.

Article 99. Residència independent de les persones que tenen o que han tingut vincles familiars amb una persona de nacionalitat espanyola.

1. Les persones a les quals es refereix l'article 94, amb l'excepció dels esmentats en les lletres c) i i), poden optar a una autorització independent quan es donin els supòsits que estableixen els apartats següents:

2. La mort de la persona de nacionalitat espanyola no afecta el dret de residència de qui siguin titulars de l'autorització sempre que aquests hagin residit a Espanya abans de la mort del titular del dret. Les persones que hagin obtingut l'autorització de residència temporal de familiars de persones amb nacionalitat espanyola tenen l'obligació de comunicar la defunció a l'oficina d'estrangeria on resideixin en el termini màxim de sis mesos des que es produeixi.

3. El cessament de la residència efectiva a Espanya de la persona amb nacionalitat espanyola, que ha de ser comunicada en el termini màxim de sis mesos des que es produeixi, no suposa la pèrdua de l'autorització de residència dels seus fills ni del progenitor que tingui atribuïda la custòdia efectiva d'aquests, independentment de la seva nacionalitat, sempre que els fills resideixin a Espanya i estiguin matriculats en un centre d'ensenyament per cursar estudis, això fins a la finalització d'aquests.

4. En el cas de nul·litat del vincle matrimonial o divorci, o de la cancel·lació de la inscripció com a parella registrada, de la persona amb nacionalitat espanyola amb la persona estrangera, aquesta té obligació de comunicar l'esmentada circumstància a les autoritats competents en el termini de sis mesos des que es produeixi. Per conservar el dret de residència, cal acreditar un dels supòsits següents:

a) Durada d'almenys tres anys del matrimoni o situació de parella registrada o estable, fins a l'inici del procediment judicial de nul·litat del matrimoni, divorci o de la cancel·lació de la inscripció com a parella registrada, dels quals caldrà acreditar que almenys un dels anys ha transcorregut a Espanya.

La sol·licitud d'autorització de residència independent s'ha de sol·licitar en el termini dels sis mesos següents a la data de notificació de l'admissió de la demanda de nul·litat, divorci o separació de dret, de la resolució de cancel·lació de la inscripció de la parella registrada o del cessament de la convivència de la parella estable.

b) Atorgament per mutu acord o decisió judicial de la custòdia dels fills i filles de la persona amb nacionalitat espanyola, a l'excònjuge o exparella registrada o estable de nacionalitat estrangera.

c) Resolució judicial o mutu acord entre les parts que determini el dret de visita, al fill o filla menor, de l'excònjuge o exparella registrada o estable de nacionalitat estrangera, quan el menor resideixi a Espanya i la resolució o l'acord estigui vigent.

5. Si la persona estrangera és víctima de violència de gènere, de violència sexual, d'un delictes per conductes violentes exercides en l'entorn familiar, víctima de tràfic d'éssers humans per part del familiar espanyol o víctima del delictes d'abandonament de família, menors o persones amb discapacitat necessitades d'especial protecció, una vegada dictada a favor seu, en els tres primers casos, una ordre judicial de protecció o, si hi manca, hi hagi un informe policial o un informe del Ministeri Fiscal que indiqui

l'existència d'indicis de violència de gènere o disposi d'un informe en què figuri identificada com a víctima de tràfic d'éssers humans emès per les autoritats policials amb formació específica en la investigació del tràfic d'éssers humans i en la identificació de les seves víctimes. També es pot acreditar la condició de víctima de violència de gènere, víctima de violència sexual i víctima d'un delictes per conductes violentes exercides en l'entorn familiar a través del document que l'acrediti de conformitat amb les previsions recollides en la normativa corresponent.

6. En els supòsits que preveuen els apartats anteriors, el familiar estranger, per mantenir o conservar l'autorització pel temps que resti de vigència fins a la seva caducitat, ha de sol·licitar expressament davant l'oficina d'estrangeria la residència independent en el termini dels sis mesos següents a la data en què es produeixi el fet causant previst en els ordinals segon a quart d'aquest article. Una vegada obtinguda la resolució favorable sobre la residència independent, la persona estrangera manté la targeta d'identitat d'estranger de la qual sigui titular fins a la caducitat d'aquesta.

7. En els supòsits que preveuen els apartats anteriors, quan no sigui possible mantenir l'autorització a títol personal, és procedent sol·licitar la modificació de l'autorització en els termes que preveu el títol XI sempre que acreditin els requisits previstos i que se sol·liciti en el termini dels tres mesos següents a la data en què es produeixi la circumstància que ho justifica o als tres mesos següents a la denegació de la sol·licitud de la residència independent.

TÍTOL V

Residència i treball per a activitats de temporada

CAPÍTOL I

Definició i requisits de concessió

Article 100. *Definició.*

Es troba en situació de residència i treball per a activitats de temporada la persona estrangera de més de setze anys autoritzada a residir a Espanya i a exercir activitats laborals per compte d'altri per períodes màxims de nou mesos en un any natural, durant el període de vigència de l'autorització, per exercir una activitat de temporada.

Article 101. *Autorització de residència temporal i treball per a activitats de temporada.*

1. Les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada tenen una durada de quatre anys i habiliten els seus titulars, durant el període de vigència, a treballar per un període d'activitat màxim de nou mesos durant cada any natural.

Aquestes autoritzacions es concedeixen per a un únic ocupador, sense perjudici de les especificitats que es puguin establir en els supòsits de concatenació, pròrrogues del període d'activitat i canvis d'ocupador.

Les empreses de treball temporal no poden ser titulars d'aquesta autorització de residència i treball per a activitats de temporada ni ser autoritzats per canvi d'ocupador o en la cadena de concatenacions.

Llevat dels casos en què no resulti aplicable el requisit de la situació nacional de treball, l'autorització es limita a un àmbit geogràfic autonòmic i a una ocupació.

Quan la comunitat autònoma tingui reconegudes competències en matèria d'autorització inicial de treball pot fixar l'àmbit geogràfic de l'autorització dins del seu territori.

2. La seva vigència està supeditada al manteniment de les condicions que van justificar-ne la concessió.

3. En el termini d'un mes des de l'alta de la persona treballadora en el règim corresponent de la Seguretat Social, la persona estrangera ha de sol·licitar la targeta

d'identitat d'estranger, personalment. En aquesta targeta s'ha de fer constar que l'autorització és per a activitats de temporada.

4. S'ha d'informar la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració sobre l'evolució de les contractacions de treballadors de temporada que es determinin.

Article 102. *Requisits.*

1. Per a la concessió de les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada és necessari complir els requisits que estableix l'article 74 per a les autoritzacions de residència i treball, amb les especificitats següents:

- a) Que la persona treballadora no resideixi ni es trobi a Espanya.
- b) Que es formalitzi per escrit un contracte fix-discontínu de conformitat amb el que preveu l'article 16 de la llei de l'Estatut dels Treballadors, i que contingui, com a mínim, les referències del Reial decret 1659/1998 de l'article 8, apartat 5, de la Llei de l'Estatut dels Treballadors sobre informació al treballador sobre els elements essencials del contracte de treball, i, tota la resta que la normativa laboral estableixi per al tipus de contracte corresponent i, en concret, el lloc i el tipus de treball; la durada de temporada; les hores de treball i la data d'inici del treball. Al mateix temps, a la persona treballadora se li ha de donar una còpia per escrit del contracte en un idioma que pugui entendre.
- c) Que l'ocupador posi a disposició de la persona treballadora un allotjament adequat de conformitat amb el que estableix l'article 109.
- d) Que l'ocupador subscrigui una assegurança que cobreixi l'assistència sanitària de la persona treballadora des de la data d'inici del viatge a Espanya fins a la data en què es produeixi l'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social.
- e) Que s'hagi abonat la taxa relativa a l'autorització de residència i treball per a activitats de temporada.
- f) Que l'ocupador es comprometi a l'organització dels viatges de la persona treballadora en els termes que estableix l'article 107.1.c).
- g) Que l'ocupador indiqui el període d'activitat previst per al primer any de l'autorització plurianual i, si s'escau, les concatenacions contractuals.
- h) Que la persona treballadora estrangera es comprometi a retornar al seu país d'origen i ho notifiqui en els termes normativament establerts.
- i) Que la persona treballadora estrangera es comprometi a complir les normes vigents sanitàries, de règim interior i convivència en explotacions i allotjaments o de riscos laborals.
- j) Que la persona treballadora tingui els certificats o les llicències administratives que, si s'escau, s'exigeixin per a l'exercici d'una activitat professional regulada segons la normativa sectorial aplicable.
- k) Que l'ocupadora porti el compromís de retorn signat per la persona treballadora.

2. Es requereix que la situació nacional de treball permeti la contractació de treballadors estrangers segons aquest Reglament i les seves normes de desplegament, excepte per a les recollides en la previsió anual d'ocupacions aprovada en els procediments de gestió col·lectiva de contractes de treball que segueix el seu propi règim.

3. Durant el primer any de l'autorització es requereix, per a l'entrada a Espanya, el visat de residència i treball per a activitats de temporada que s'ha de tramitar de conformitat amb el que estableix l'article 40.

4. En cada any successiu a l'any que s'hagi concedit l'autorització, la persona titular de l'autorització, si es compleixen tots els requisits, ha de ser cridat novament per l'empresari, en el marc del contracte de treball subscrit.

CAPÍTOL II

Procediment, denegació i crida

Article 103. *Procediment.*

1. És aplicable el procediment que preveu l'article 77 amb les especificitats que contenen els apartats següents.

2. La presentació de les sol·licituds s'ha de fer amb una antelació mínima de dos mesos a l'inici de l'activitat laboral prevista, llevat de causa motivada.

3. A la sol·licitud d'autorització, s'hi ha d'ajuntar, a més dels documents que preveu l'article 77, la documentació següent:

a) L'acreditació per l'empresa d'haver informat la persona treballadora dels drets i les obligacions que deriven de la signatura del contracte de treball.

b) La prova d'estar en possessió o d'haver sol·licitat una assegurança d'assistència sanitària.

c) L'acreditació que l'ocupador posa a disposició de la persona treballadora un allotjament adequat en els termes que estableix aquest Reglament.

d) El compromís d'organitzar el viatge en els termes que fixa l'article 107.1.c).

e) Declaració responsable del compliment de solvència econòmica. S'ha de comprovar d'ofici la informació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de la Tresoreria General de la Seguretat Social respecte al compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social, sempre que no consti la negativa expressa manifestada pel sol·licitant, cas en què l'esmentada documentació l'ha d'aportar aquest.

f) Declaració responsable de la persona treballadora en què acrediti el compromís de retorn, de complir les normes vigents sanitàries, de règim interior i convivència en explotacions i allotjaments o de riscos laborals durant tota la vigència de l'autorització.

4. L'oficina d'estrangeria ha de resoldre i notificar de manera motivada en el termini màxim d'un mes, tenint en compte els requisits exigits en aquest títol. Una vegada transcorregut l'esmentat termini sense haver recaigut resolució expressa, s'entén desestimat per silenci administratiu.

5. En el termini màxim d'un mes següent a la notificació de la resolució de concessió de l'autorització temporal de residència i treball, la persona treballadora ha de sol·licitar el corresponent visat davant l'oficina consular espanyola competent. S'ha de tramitar d'acord amb el procediment que estableix l'article 40.

6. L'ocupador ha de procedir a l'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini màxim de tres dies des de l'entrada a Espanya de la persona treballadora.

7. Aquestes sol·licituds s'orienten preferentment cap a països amb els quals Espanya hagi signat acords sobre regulació i ordenació de fluxos migratoris.

Article 104. *Denegació de la sol·licitud.*

1. Les sol·licituds d'autorització es deneguen si l'ocupador no acredita el compliment dels requisits que estableix l'article 102.

També és motiu de denegació estar incurs en els supòsits que estableix l'article 78, llevat del que estableix la lletra a) de l'apartat primer.

2. Així mateix, les sol·licituds es deneguen en cas que l'ocupador, durant els dos anys anteriors a la sol·licitud, incorri en algun dels supòsits següents:

a) L'incompliment greu de les obligacions contractuals laborals recollides en la normativa laboral i de Seguretat Social vigent, inclosos els convenis col·lectius aplicables.

b) Quan la seva empresa estigui sent liquidada o s'hagi liquidat segons la normativa sobre insolvència o quan no hi faci cap activitat econòmica.

c) Quan hagi estat sancionat per l'incompliment greu de les garanties i obligacions que preveu aquest Reglament i les seves disposicions de desplegament, i que aquesta sanció no estigui prevista en el Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

3. És causa de denegació de l'autorització que les persones treballadores seleccionades hagin incorregut en alguna de les circumstàncies següents durant els dos anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud:

a) L'abandonament anticipat i injustificat de l'activitat durant la vigència del contracte.

b) La realització d'activitats laborals per a empreses o activitats diferents per a les quals es va autoritzar, sense perjudici de les possibilitats de canvi d'ocupador.

c) L'incompliment del compromís de retorn durant la vigència d'una autorització anterior de residència i treball per a activitats de temporada.

4. La denegació ha de ser motivada i expressar els recursos que contra aquesta siguin procedents, l'òrgan administratiu o judicial davant el qual l'hagin de presentar i el termini per interposar-los i s'ha de notificar a l'empresari sol·licitant.

Article 105. Causes específiques d'extinció de l'autorització de residència per a activitats de temporada.

1. Es declara l'extinció per pèrdua i retirada de l'autorització quan l'ocupador hagi incorregut en algun dels supòsits següents:

a) La seva empresa estigui sent liquidada o s'hagi liquidat segons la normativa sobre insolvència o quan no hi faci cap activitat econòmica.

b) Quan l'ocupador sol·licitant hagi estat sancionat mitjançant resolució ferma en els últims dotze mesos per infraccions qualificades de greus o molt greus en la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o per infraccions en matèria de moviments migratoris qualificades de greus o molt greus, o per infraccions en matèria de permisos de treball d'estrangers qualificades de molt greus en el Text Refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovada pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

c) Hagi estat sancionat per l'incompliment greu de les garanties i obligacions que preveu aquest Reglament i les seves disposicions de desplegament, en els supòsits que no preveu el Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

d) L'incompliment greu de les obligacions contractuals laborals recollides en la normativa laboral i de Seguretat Social vigent, inclosos els convenis col·lectius aplicables.

e) L'empresari hagi incomplert greument amb les obligacions que estableix el contracte de treball.

f) Quan, per fonamentar la sol·licitud, s'hagin presentat documents falsos, que hagin estat adquirits fraudulentament o manipulats, formulat al·legacions inexactes o hi hagi mala fe.

2. S'extingeixen si el treballador incorre en algun dels supòsits que preveu l'apartat tres de l'article 104.

3. Si l'ocupador no dona d'alta el treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social de conformitat amb el que preveu l'article 103.6, es pot acordar la retirada de l'autorització i declarar-ne l'extinció. L'oficina d'estrangeria pot requerir a la persona ocupadora que al·legui causa justificada de la manca d'alta i l'ha de tenir en compte per a l'adopció de la resolució.

En aquest supòsit i en els supòsits als quals fa referència l'apartat primer, i sempre que el treballador hagi actuat de manera diligent, pot obtenir la possibilitat de canvi d'ocupador i beneficiar-se de les mesures i disposicions que preveu l'article 110.

Article 106. *Crides de les persones titulars de l'autorització durant la vigència de l'autorització plurianual.*

1. A partir del segon any de vigència de l'autorització, l'ocupador ha de comunicar a l'autoritat competent, amb una antelació mínima de tres mesos a l'inici de l'activitat laboral que s'hi preveu llevat de causa motivada, l'inici de la crida que ha fet a la persona treballadora titular de l'autorització per a l'inici del període d'activitat corresponent.

2. El nou període d'activitat no pot ser superior a nou mesos. Els termes de l'activitat han de ser els mateixos que preveu l'autorització, llevat que hi hagi hagut un canvi d'ocupador de conformitat amb el que preveu l'article 110, cas en què la crida l'ha de fer el nou empresari per a l'activitat aprovada amb el canvi.

Si s'escau, per a la seva aprovació, s'han d'indicar les concatenacions contractuals previstes, independentment que l'any anterior n'hi hagi hagut i de quines siguin.

3. L'autoritat competent ha de comprovar que en la crida no concorren cap de les causes d'extinció de l'autorització i que el seu titular va retornar al país d'origen de la contractació en finalitzar el període d'activitat de l'any anterior.

4. Així mateix, pot ser causa d'exclusió de la crida les persones treballadores que hagin incorregut en alguna de les circumstàncies que s'especifiquen a l'apartat tres de l'article 104.

5. L'autoritat competent ha de resoldre i notificar la crida en el termini màxim d'un mes des de la presentació de la sol·licitud, si no procedeix l'extinció de l'autorització. En la resolució, s'ha d'indicar el període d'activitat d'aquell any i les concatenacions. Transcorregut l'esmentat termini sense que s'hagi dictat resolució expressa, aquesta s'entén estimada.

6. La presentació de la targeta d'identitat d'estranger, juntament amb l'esmentada resolució sobre la crida, són documents suficients per sol·licitar l'entrada en territori espanyol. Durant la vigència de l'autorització, ha d'anar acompanyada amb del corresponent passaport o document vàlid per a l'entrada en el territori nacional.

CAPÍTOL III

Garanties i drets, canvi d'empresari, pròrroga de l'activitat, renovació i modificació de l'autorització

Article 107. *Drets i garanties.*

1. Els ocupadors han de garantir a les persones treballadores titulars d'una autorització de residència i treball per a activitats de temporada les condicions següents:

a) Les derivades del compliment dels requisits que estableix aquest títol per concedir l'autorització de residència i treball per a activitats de temporada.

b) La facilitació, amb anterioritat a la signatura del contracte de treball, d'una còpia traduïda d'aquest a un idioma que entengui la persona treballadora.

c) L'organització dels viatges d'arribada a Espanya i de tornada al país d'origen de la contractació. L'ocupador ha d'assumir el cost del primer i del segon, llevat d'indicació expressa en contra en el document pel qual es compromet a l'organització del viatge.

En qualsevol cas, ha d'assumir el trasllat d'anada i tornada entre el pas d'entrada i el lloc d'allotjament i entre aquest i el de sortida, a la tornada. Així mateix, ha d'assumir el trasllat al lloc de treball des de l'allotjament.

Aquesta obligació s'estén, segons s'indica, a cada desplaçament anual durant la vigència de l'autorització plurianual en la migració circular.

d) Les actuacions precises a fi de garantir la tornada de les persones treballadores al país d'origen de la contractació una vegada finalitzada l'activitat laboral.

e) Complir la realització de les mesures dirigides a donar compliment als requisits de control sanitari exigits tant al lloc de treball com al control fronterer, o en els

desplaçaments intermedis, que estableixi l'autoritat sanitària competent, i n'ha d'assumir el cost.

f) El pagament del cost de l'assegurança mèdica que s'esmenta a l'article 102.

g) Disposar de les mesures previstes en tots els plans o protocols que els ocupadors estiguin obligats a realitzar de conformitat amb la normativa vigent en matèria d'igualtat, de prevenció de l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe a la feina i altres.

2. Les persones treballadores tenen dret a rebre un tracte igual al de les persones treballadores nacionals en els termes que estableix el títol I de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. La Inspecció de Treball i Seguretat Social ha de vigilar i exigir el compliment de les garanties previstes a favor de la persona treballadora a les quals es refereix aquest títol en exercici de les competències atribuïdes per la seva normativa específica.

L'informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social ha de proporcionar informació a l'òrgan competent per donar compliment als requisits de l'article 104.

4. En cas que s'extingeixi l'autorització per incompliment de l'empresari, aquest ha d'abonar una compensació al treballador temporer conforme als procediments que preveu la normativa aplicable.

Article 108. *Dret d'informació.*

1. L'autoritat competent ha de posar a disposició dels sol·licitants informació sobre els documents justificatius necessaris per a una sol·licitud en un idioma que entenguin, així com la informació sobre entrada i residència, inclosos els drets i les obligacions i les garanties del procediment previstos per a la persona titular de l'esmentada autorització.

2. Quan s'expedeixi l'autorització, l'autoritat competent ha de facilitar a la persona treballadora informació per escrit sobre els seus drets i les seves obligacions, inclosos els procediments de reclamació i de denúncia en un idioma que puguin entendre.

A més, ha de resoldre tots els dubtes que puguin tenir les persones treballadores abans d'iniciar el període d'activitat.

Article 109. *Allotjament.*

1. L'ocupador, almenys durant tot el període d'activitat, i en cas de circumstàncies sobrevingudes excepcionals, està obligat a garantir la posada a disposició del treballador d'un allotjament adequat que reuneixi les condicions que preveu la normativa en vigor i sempre que quedi garantida l'habitabilitat, la higiene i les condicions sanitàries adequades de l'allotjament. El compliment d'aquesta garantia per part de l'ocupador ha de ser objecte de verificació.

L'allotjament s'ha d'oferir preferentment de manera gratuïta, però es pot exigir a la persona treballadora el pagament d'una renda que no ha de superar el 15% de l'IPREM vigent. Les despeses de subministraments, com ara l'aigua i la llum, es poden reclamar a la persona treballadora, però en aquest cas la seva suma més la de la renda no poden ser més del 22% de l'IPREM, llevat que es provi un ús abusiu per part de la persona treballadora, cas en què s'ha de reclamar el cost real dels subministraments.

La persona ocupadora ha de facilitar a la persona treballadora un document en què figurin les condicions del règim de cessió, incloses les despeses reals dels subministraments. La renda i les despeses no s'han de deduir automàticament del salari de la persona treballadora, sinó que el seu pagament resulta del compliment del que estableix el document.

L'ocupador, quan hagi posat a disposició de la persona treballadora un allotjament adequat, ha de notificar a l'autoritat competent qualsevol canvi d'allotjament del treballador.

2. La Inspecció de Treball i Seguretat Social pot verificar el compliment dels requisits que estableix l'apartat anterior, en exercici de les competències atribuïdes en la seva normativa específica.

3. Les organitzacions sindicals poden entrar a l'allotjament, amb l'autorització prèvia de les persones treballadores, per verificar el compliment dels requisits que estableixen els apartats anteriors.

Article 110. *Canvi d'ocupador.*

1. S'autoritza el canvi d'ocupador de la persona treballadora un cop transcorreguts tres mesos d'activitat laboral de cada crida. El nou ocupador ho ha de sol·licitar abans de la finalització del període d'activitat acordat amb l'empresari anterior.

Per fer-ho, s'exigeix el manteniment de tots els requisits que estableix l'autorització inicial de l'article 102. L'activitat pot ser en un àmbit geogràfic i una ocupació diferent sempre que ho permeti la situació nacional d'ocupació en el mateix sector.

2. S'autoritza el canvi d'ocupador després de cada convocatòria, si l'empresari incompleix greument les obligacions que estableix el contracte de treball i aquests incompliments són subsumibles en l'article 50 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.

En aquest supòsit, la persona treballadora té un termini de tres mesos des que es constatin indicis suficients de l'existència del greu incompliment perquè una segona persona ocupadora s'adreci a l'autoritat competent per comunicar el canvi d'ocupador en la posició de l'ocupador anterior o presentar una sol·licitud de nova autorització de residència i treball per a activitats de temporada o una d'inicial de residència i treball per compte d'altri.

La nova sol·licitud, per als dos tipus d'autorització, no exigeix comprovar la situació nacional d'ocupació, però sí que es compleixin els altres requisits exigits per a cada tipus d'autorització, llevat del de trobar-se en la persona estrangera per a la de temporada.

3. Així mateix, s'autoritza el canvi d'ocupador després de cada crida si concorren circumstàncies sobrevingudes, alienes a la voluntat de la persona ocupadora i independents de les circumstàncies de la persona treballadora, que impedeixin que es pugui exercir l'activitat laboral.

En aquest cas, la persona estrangera o la persona ocupadora que va sol·licitar l'autorització han de comunicar tals circumstàncies a l'oficina d'estrangeria, en un termini màxim de quinze dies. L'esmentada comunicació obre un termini d'un mes durant el qual un segon ocupador s'ha de dirigir a l'oficina d'estrangeria per comunicar la seva voluntat del canvi en la posició de l'anterior.

4. La durada màxima del període d'activitat, quan hi hagi canvi d'ocupador, no pot superar nou mesos durant l'any en què es produeixi el canvi, sumats els períodes amb les diverses persones ocupadores.

5. El procediment, quan hi hagi canvi d'ocupador en l'autorització de residència i treball per a activitats de temporada, s'ha de resoldre en el termini de quinze dies. En els altres supòsits, el termini per resoldre és d'un mes. S'entén que la resolució és desestimada si la sol·licitud no es resol dins el termini.

6. La persona treballadora té dret a romandre a Espanya, si el canvi d'ocupador es va sol·licitar dins el termini establert i en la forma pertinent, fins que finalitzi el termini que disposi l'autoritat competent per resoldre.

7. El canvi d'ocupador als efectes previstos en aquest article i les seves conseqüències jurídiques, s'entén sense perjudici del que disposa la normativa laboral i de Seguretat Social vigent.

Article 111. *Pròrroga de l'activitat laboral.*

El període d'activitat laboral anual es pot veure prorrogat quan les persones titulars de l'autorització finalitzin la seva relació amb l'ocupador que les va contractar. La pròrroga pot ser amb el mateix ocupador o amb un de diferent, per al mateix àmbit

geogràfic o un de diferent, però referida sempre a la mateixa ocupació i al mateix sector. S'admeten pròrrogues successives si no superen els nou mesos durant el període d'activitat laboral i hi ha continuïtat entre la finalització de la primera i l'inici de la segona o successives.

Article 112. *Renovació de l'autorització després de la finalització de la seva vigència.*

1. Les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada es poden renovar després de la finalització de la seva vigència, per iguals períodes de quatre anys.

La renovació la pot sol·licitar el mateix empresari o un altre que ha de complir els requisits que s'estableixen en aquest Reglament. La renovació s'ha de referir al mateix sector d'activitat, però se'n pot canviar l'ocupació i l'àmbit geogràfic. L'autorització la mateixa autoritat que va concedir l'autorització inicial o la que correspongui segons l'àmbit geogràfic.

2. L'oficina d'estrangeria ha de resoldre i notificar de manera motivada en el termini màxim d'un mes, tenint en compte els requisits exigits en aquest títol sobre la renovació de l'autorització sol·licitada. Transcorregut l'esmentat termini s'entén que és estimada per silenci administratiu.

3. En el termini màxim d'un mes següent a la notificació de la resolució de concessió de l'autorització temporal de residència i treball, la persona treballadora ha de sol·licitar el corresponent visat davant l'oficina consular espanyola competent. S'ha de tramitar d'acord amb el procediment que estableix l'article 40.

L'ocupador ha de procedir a l'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini màxim de tres dies des de l'entrada a Espanya de la persona treballadora.

5. Si el període d'activitat finalitza durant el procediment de renovació, o el de pròrroga que preveu l'article anterior, s'ha de permetre a la persona treballadora romandre a Espanya fins que s'hagi adoptat una decisió sobre la sol·licitud, sempre que aquesta s'hagi presentat dins el període de validesa de l'esmentada autorització, no hagi estat per causes imputables al treballador i no hagi expirat el període de nou mesos d'activitat per any natural.

TÍTOL VI

Gestió col·lectiva de contractacions en origen

CAPÍTOL I

Definició i figures

Article 113. *Definició.*

1. La gestió col·lectiva de contractacions en origen és el procediment per a la concessió de múltiples autoritzacions inicials de residència i treball o de múltiples autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada de manera simultània respecte de les persones treballadores estrangeres que no es trobin o que resideixin a Espanya a través de la seva tramitació col·lectiva en origen a partir de les ofertes presentades per un empresari o diversos.

2. Les persones treballadores estrangeres s'han de seleccionar als seus països de procedència amb la participació, si s'escau, de les autoritats competents, sense que aquestes ni cap altre intermediari puguin exigir-los cap contraprestació econòmica per participar en el procés de selecció.

3. El procediment de gestió col·lectiva regeix les crides per a les entrades successives de les persones treballadores titulars d'autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada, seleccionats a través d'aquest procediment.

Article 114. *Figures de la gestió col·lectiva de contractacions en origen.*

La gestió col·lectiva es pot utilitzar per a les figures següents:

- a) Migració de caràcter estable per a la contractació de manera col·lectiva de persones treballadores estrangeres en origen mitjançant la gestió simultània de les seves autoritzacions inicials de residència i treball per compte d'altri.
- b) Migració circular per a la contractació fix-discontínua de manera col·lectiva de persones treballadores al seu país de procedència mitjançant la gestió simultània d'autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada i la gestió de les crides per a les seves entrades posteriors durant la vigència plurianual de l'autorització.
- c) Visats de recerca d'ocupació.

CAPÍTOL II

Previsió anual, requisits, denegació, garanties, dret d'informació i formació

Article 115. *Previsió anual de la gestió col·lectiva de les contractacions en origen.*

1. La persona titular del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, tenint en compte la situació nacional d'ocupació, pot aprovar anualment una previsió de les ocupacions i, si s'escau, de la xifra de llocs de treball que es poden cobrir a través de la gestió col·lectiva de contractacions en origen. Així mateix, pot establir un nombre de visats per a recerca d'ocupació en les condicions que es determinin, dirigits a fills o nets d'espanyol d'origen o a determinades ocupacions i àmbits territorials.

En cas que, transcorregut un any respecte del que estableixi la xifra, el nombre de contractacions en origen sigui inferior a les previstes inicialment, el Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, amb la consulta prèvia a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, pot prorrogar la vigència de la xifra que resti.

2. Correspon a la Secretaria d'Estat de Migracions l'elaboració de la proposta de previsió anual.

Per fer-ho, s'ha de tenir en compte la informació sobre la situació nacional d'ocupació subministrada pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, així com les propostes que, amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals més representatives i empresarials en el seu àmbit, siguin realitzades per les comunitats autònomes. Aquestes propostes s'han d'efectuar després d'haver rebut les sol·licituds de les organitzacions empresarials d'àmbit autonòmic i les consideracions que els hagin fet arribar les organitzacions sindicals més representatives del mateix àmbit.

La proposta realitzada per la Secretaria d'Estat de Migracions s'ha d'adoptar amb la consulta prèvia a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, a la qual amb periodicitat trimestral s'han de remetre dades estadístiques sobre les autoritzacions sol·licitades i concedides, així com les sol·licituds i concessions de visats de recerca d'ocupació i les autoritzacions que en derivin.

Elaborada la proposta, la Secretaria d'Estat de Migracions l'ha de presentar davant la Comissió Interministerial d'Estrangeria perquè informe sobre la procedència d'aprovar l'Ordre.

3. La previsió anual s'ha d'aprovar mitjançant ordre ministerial i pot incloure les ocupacions i, si s'escau, les xifres de llocs de treball que es poden cobrir a través de la gestió col·lectiva de contractacions en origen de migració de caràcter estable i de temporada que es poden cobrir a través d'aquest procediment per persones treballadores estrangeres que no es trobin o resideixin a Espanya.

Així mateix, pot establir un nombre de visats per a recerca d'ocupació dirigits a fills o nets d'espanyols d'origen, així com un nombre de visats per a la recerca d'ocupació limitats a determinades ocupacions i àmbits territorials.

En cas que, arran de les propostes de les comunitats autònomes i atenent la situació nacional de treball, es determini la no procedència d'establir una xifra de contractacions

per a una determinada anualitat, és necessari informe previ de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració per determinar les ocupacions estables o de temporada que podrien ser incloses en l'esmentada previsió.

4. En els casos en què no hi hagi previsió anual o si n'hi ha, respecte de les ocupacions o llocs de treball no inclosos, es pot fer la gestió col·lectiva de les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada i de les autoritzacions inicials de residència i treball, però per a la seva concessió és requisit necessari la comprovació prèvia de la situació nacional d'ocupació, de conformitat amb el que preveu l'article 75.

5. Al llarg de l'any es pot revisar el nombre i la distribució de les ofertes d'ocupació admissibles en el marc de la gestió col·lectiva de contractacions en origen, per adaptar-lo a l'evolució del mercat de treball.

Article 116. *Requisits.*

1. En relació amb les autoritzacions inicials de residència i treball per a la migració estable, és necessari complir els requisits específics que estableix l'article 74. També es requereix disposar del visat corresponent.

2. En relació amb les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada i per a les crides anuals posteriors de les persones treballadores titulars, durant la vigència de l'autorització, és necessari complir respectivament els requisits que preveu l'article 102 i 106 d'aquest Reglament, sense perjudici d'exceptuar la comprovació de la situació nacional d'ocupació, respecte de les ocupacions o llocs de treball inclosos en la previsió anual.

Article 117. *Denegació i extinció.*

1. Les sol·licituds d'autorització presentades a través de la gestió col·lectiva es denegen si l'ocupador ha incorregut, durant els dos anys anteriors a la presentació de la sol·licitud, en algun dels motius de denegació establerts en la normativa específica referida a cada tipus d'autorització inclosa en aquest procediment.

2. Si concorre alguna de les circumstàncies de l'apartat anterior, la Direcció General de Gestió Migratòria pot denegar de manera motivada les sol·licituds de gestió de les ofertes de feina presentades per l'ocupador, si se'n té constància, sense necessitat d'avançar més en la seva tramitació.

3. Pot ser causa d'exclusió de les persones treballadores, en el procediment de gestió col·lectiva de contractacions en origen de migració circular, que la persona treballadora hagi incorregut en alguna de les circumstàncies que preveu l'apartat tres de l'article 104 durant els dos anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud.

Així mateix, les crides de persones treballadores en els procediments de migració circular es denegen si concorre algun dels motius que preveu en l'article 104.3.

4. Són causes d'extinció de les autoritzacions concedides a través de la gestió col·lectiva les que estableix la normativa específica referida a cada tipus d'autorització concedida en aquest procediment.

Article 118. *Garanties i drets.*

1. Als efectes de ser autoritzats per a la contractació de persones treballadores estrangeres en els procediments de gestió col·lectiva, els ocupadors els han d'assegurar les garanties següents:

En relació amb les persones contractades mitjançant migració circular, les que estableix l'article 107.

En relació amb les persones contractades mitjançant migració estable, a més de les que preveu la regulació específica referida a les autoritzacions inicials de residència i treball, les que s'estableixen per a les persones treballadores titulars d'autoritzacions de

residència i treball per a activitats de temporada a les lletres b), c), e) i g) de l'article 107. No obstant això, l'ocupador només ha d'assumir el cost del viatge d'arribada a Espanya des del país d'origen de la contractació i els desplaçaments entre el punt d'arribada i l'allotjament.

2. Per a les dues autoritzacions, s'exigeix la formalització d'un contracte de treball per escrit que ha de contenir les mateixes condicions que preveu l'oferta de feina de la qual en deriva l'autorització.

En qualsevol cas, els contractes els han de signar les persones treballadores abans de la seva entrada a Espanya i han de contenir els elements essencials que assenyala l'article 102.1 b), i ha d'incloure el salari que ha de percebre la persona treballadora en el cas dels de temporada.

Quan la persona que sigui contractada no tingui un coneixement suficient del castellà o de la llengua oficial en què s'hagi redactat el contracte, la part ocupadora li n'ha de facilitar una còpia traduïda amb anterioritat a la signatura en un idioma que pugui entendre.

3. L'allotjament s'ofereix a les persones treballadores subjectes a migració circular en els termes que estableix l'article 109.

Els ocupadors, en els supòsits de migració estable, poden posar a disposició de la persona treballadora un allotjament. En aquest cas, han de complir amb el que es disposa per a les persones treballadores de migració circular.

4. En els supòsits de canvi d'ocupador, pròrroga de l'activitat laboral, renovació i modificació de les autoritzacions de residència i treball, s'ha d'aplicar la normativa específica que estableix aquest Reglament per a cada tipus d'autorització.

Les persones treballadores tenen dret a rebre un tracte igual al de les persones treballadores nacionals en els termes que estableix el títol I de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

6. La Inspecció de Treball i Seguretat Social ha de vigilar i exigir que es compleixin les garanties previstes a favor del treballador referit en aquest títol en exercici de les competències atribuïdes per la seva normativa específica.

Article 119. *Dret d'informació.*

1. S'ha de posar a disposició de les persones sol·licitants informació en un idioma que puguin entendre, sobre els documents justificatius necessaris per a una sol·licitud, així com la informació sobre entrada i estada, inclosos els drets i les obligacions i les garanties del procediment de gestió col·lectiva previstes per a la persona treballadora estrangera.

2. Quan s'expedeixi l'autorització en un procediment de gestió col·lectiva, s'ha de facilitar a la persona treballadora informació per escrit sobre els seus drets i les seves obligacions, inclosos els procediments de denúncia, en un idioma que puguin entendre.

3. L'ocupador ha de garantir que la persona treballadora seleccionada, abans de la signatura del contracte, disposa d'informació clara i, en un idioma que pugui entendre, sobre les garanties, els drets i, si escau, les obligacions concretes en participar en la gestió col·lectiva de contractacions en origen, sobre els termes i les condicions en què es produeix la seva contractació i retribució, inclosa la informació que conté l'oferta de feina de la qual en deriva l'autorització. A més, ha de resoldre tots els dubtes que puguin tenir les persones treballadores abans d'iniciar el contracte.

Article 120. *Formació.*

Tenint en compte les característiques del lloc de treball que s'hagi d'exercir, es poden fer cursos de formació, a Espanya o als països de procedència, dirigits a les persones treballadores que hagin estat seleccionades o preseleccionades. Aquesta formació és totalment gratuïta per als treballadors. La realització dels cursos de formació als quals es refereix aquest article s'ha d'efectuar segons determini l'Ordre de gestió col·lectiva.

Aquests cursos de formació es poden fer sense perjudici de l'aplicació de la normativa en matèria de prevenció de riscos laborals.

CAPÍTOL III

Procediment de gestió col·lectiva de contractacions en origen

Article 121. *Subjectes legitimats per sol·licitar la gestió col·lectiva d'ofertes d'ocupació.*

1. Les persones ocupadores, que vulguin contractar persones treballadores estrangeres que no es trobin ni resideixin a Espanya, estan legitimades per sol·licitar la gestió col·lectiva d'ofertes d'ocupació.

2. Sempre que no siguin empreses de treball temporal, poden presentar les corresponents sol·licituds directament o a través de qui vàlidament tingui atribuïda representació legal, que poden ser organitzacions empresarials.

3. Les ofertes d'ocupació que presenten els ocupadors han d'anar dirigides a la contractació de persones treballadores a través de les figures de migració de caràcter estable i de migració circular, i es poden formular de manera genèrica o nominativa.

4. Les ofertes, tant genèriques com nominatives, han de contenir un mínim de deu llocs de treball, llevat que en l'Ordre ministerial que recull la previsió anual es fixi un límit diferent. Es poden presentar sol·licituds que, acumulant ofertes de dues persones ocupadores o més, sumin el nombre esmentat.

5. Els llocs inclosos dins una mateixa oferta d'ocupació han de reunir característiques homogènies, de manera que permetin la seva tramitació acumulada. Les ofertes han de descriure amb precisió les condicions laborals ofertes, com ara el lloc i el tipus de contracte de treball. En els casos en què l'oferta s'adreça a països amb un idioma oficial diferent del castellà, s'ha de facilitar la traducció de les condicions de l'oferta d'ocupació a un idioma que puguin entendre.

6. Els ocupadors poden atribuir a una mateixa organització empresarial la potestat de gestionar en nom seu les ofertes presentades conjuntament, quan hi hagi raons organitzatives o d'elevat nombre de treballadors que ho aconsellin, per simplificar el procediment.

7. Es poden tramitar a través d'una única sol·licitud diverses ofertes d'ocupació de migració circular, que es presentin de manera planificada i conjunta per un ocupador o diversos o les seves organitzacions empresarials a les quals hagin atribuït la seva representació legal, per atendre diversos períodes de treball estacionals o activitats successives l'execució de les quals s'hagi de fer de manera consecutiva i sense interrupció entre aquestes, quan es recullin en un pla de concatenació.

8. Les ofertes s'orienten preferentment cap a països amb els quals Espanya té subscrits acords sobre regulació i ordenació de fluxos migratoris.

Article 122. *Tramitació del procediment d'ofertes genèriques.*

1. Les sol·licituds de gestió col·lectiva d'ofertes genèriques d'ocupació, tant en la modalitat de migració circular com de migració estable, s'han de dirigir a les àrees o dependències de treball i immigració de les delegacions o subdelegacions del Govern o a les oficines d'estrangeria que tinguin delegada la competència de la província on s'ha d'exercir l'activitat laboral, que és l'òrgan competent per a la tramitació del procediment.

2. La presentació de les sol·licituds s'ha de fer per mitjans electrònics, a través d'aplicacions electròniques habilitades, de conformitat amb el que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i l'article 197.2, amb una antelació mínima de tres mesos a l'inici de l'activitat laboral que hi preveuen, llevat de causa motivada.

3. A la sol·licitud, s'hi ha d'ajuntar la documentació exigida en aquest Reglament i les seves normes de desplegament, i ha d'incloure una memòria justificativa de l'oferta d'ocupació i indicar si es proposa portar a terme accions formatives prèvies al país d'origen de la contractació o a Espanya.

4. Presentada la sol·licitud de gestió d'ofertes genèriques d'ocupació, l'òrgan competent per a la seva tramitació ha de verificar d'ofici que es compleixen els requisits per no ser inadmesa o denegada.

5. Les sol·licituds que l'òrgan competent hagi informat favorablement per a la seva tramitació es traslladen a la Direcció General de Gestió Migratòria, que ha de donar curs per a l'inici de les actuacions necessàries de preselecció i selecció de les persones treballadores al país d'origen de la contractació, amb la valoració prèvia de l'expedient. Posteriorment, fixats els termes de la selecció, la Direcció ha d'autoritzar la realització del procés selectiu al país d'origen de la contractació.

6. Els processos de selecció a l'exterior s'han de fer en cooperació amb les autoritats competents del país d'origen de la contractació i han de respectar les regles de contractació equitativa i han de ser gratuïts per a les persones treballadores.

7. En els processos de selecció en origen, realitzats de conformitat amb els acords de regulació de fluxos, hi poden participar els ocupadors sol·licitants, directament o indirectament, sempre que ho sol·licitin. Així mateix, hi poden participar representants de la Direcció General de Gestió Migratòria. Igualment, hi poden participar, en qualitat d'assessors, els representants de les organitzacions sindicals més representatives i empresarials espanyoles o del país en què es faci el procés de selecció.

Si l'acord de fluxos i la normativa del país de procedència de la contractació no ho prohibeixen, el procés de selecció el poden encarregar l'ocupador o els ocupadors sol·licitants a empreses dedicades a aquests efectes al país d'origen de la contractació. Representants de la Direcció General de Gestió Migratòria poden supervisar el procés de selecció, al qual es poden afegir les autoritats locals. Igualment, les organitzacions esmentades al paràgraf anterior poden assessorar en aquesta tasca, si se sol·licita.

La Direcció General ha de presentar a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, amb periodicitat trimestral, un informe relatiu al desenvolupament dels processos de selecció de treballadors en origen realitzats durant el període corresponent.

8. La Direcció General de Gestió Migratòria, en qualsevol moment del procés de selecció en què tingui coneixement que no s'estan respectant les regles de contractació equitativa de les persones estrangeres, pot acordar-ne motivadament la finalització.

9. La Direcció General de Gestió Migratòria ha de traslladar a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres l'acta de la selecció realitzada, perquè informi de la possible concurrència de causes de denegació de l'autorització, i assigni, si s'escau, un número d'identitat d'estranger a les persones treballadores en el termini màxim de dos dies.

Excepcionalment, aquest termini es pot ampliar fins a cinc dies quan el nombre elevat de treballadors ho faci imprescindible, circumstància que s'ha de comunicar a l'esmentada Direcció General. Així mateix. L'autoritat competent ha de sol·licitar informe al Registre Central de Penats amb el mateix termini i de conformitat amb les previsions anteriors.

10. Posteriorment, la persona titular de la delegació o subdelegació de Govern competent ha d'emetre resolució en el termini màxim d'un mes, que ha de notificar immediatament a l'ocupador sol·licitant.

11. Rebuda la notificació de la resolució de concessió, l'ocupador, l'organització empresarial o els seus representants acreditats han de presentar a l'oficina consular competent les sol·licituds de visat de l'article 40.

Article 123. *Tramitació del procediment d'ofertes nominatives.*

1. Es pot sol·licitar la gestió col·lectiva d'ofertes nominatives d'ocupació en els supòsits següents:

a) Quan les persones treballadores hagin estat titulars d'una autorització de residència temporal i treball prèvia a Espanya per a activitats de temporada i hagin acreditat la tornada al país d'origen de la contractació.

b) Quan així es determini, en altres supòsits, en la normativa de desplegament d'aquest Reglament.

2. La tramitació s'ha de fer segons el que es preveu per a les ofertes genèriques, excepte per al procés de selecció, que ja es va fer.

3. En el cas de les persones treballadores estrangeres de temporada, el sol·licitant, transcorregut el primer any de l'autorització, ha de comunicar a l'autoritat competent la crida efectuada a la persona treballadora que repeteix i el període anual de treball previst, respectant els termes contractuals establerts per a l'ocupació o ocupacions de l'autorització.

En aquests casos, no és necessari disposar d'un visat.

TÍTOL VII

Residència temporal per circumstàncies excepcionals

CAPÍTOL I

Residència temporal per circumstàncies excepcionals per arrelament, protecció internacional, raons humanitàries, col·laboració amb autoritats, seguretat nacional o interès públic

Secció 1a. Definició

Article 124. *Definició.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 31.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, atenent a les circumstàncies excepcionals que concorrin, l'Administració pot concedir una autorització de residència temporal de caràcter excepcional a les persones estrangeres que es trobin a Espanya en els supòsits d'arrelament, raons humanitàries, col·laboració amb les autoritats públiques o raons de seguretat nacional o interès públic, que preveuen els articles següents.

2. El contingut d'aquest capítol s'ha d'interpretar sense perjudici de la concessió d'autoritzacions de residència temporal per circumstàncies excepcionals que preveuen els articles 31bis, 59 i 59bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. Igualment, es poden concedir altres autoritzacions de residència temporal per circumstàncies excepcionals en els termes que s'estableixen en la disposició adicional segona.

Secció 2a. Residència temporal per circumstàncies excepcionals per raons d'arrelament

Article 125. *Tipus d'autorització de residència temporal per raons d'arrelament.*

1. S'ha de concedir una autorització de residència temporal per raons d'arrelament a les persones estrangeres que es trobin a Espanya, quan hi hagi vincles amb el lloc on resideixen, bé siguin de tipus econòmic, social, familiar, laboral o formatiu, sempre que compleixin amb els requisits que estableixen els articles 126 i 127.

Les autoritzacions de residència temporal per raons d'arrelament poden ser dels tipus següents:

- a) Per raó d'arrelament de segona oportunitat.
- b) Per raó d'arrelament sociolaboral.
- c) Per raó d'arrelament social.
- d) Per raó d'arrelament socioformatiu.
- e) Per raó d'arrelament familiar.

2. La durada d'aquestes autoritzacions és d'un any, excepte per raó d'arrelament familiar, que és de cinc anys.

Article 126. *Requisits generals.*

Es pot concedir una autorització de residència temporal per les raons d'arrelament que estableix l'article anterior quan la persona estrangera compleixi de manera acumulativa els requisits generals següents:

a) Trobar-se a Espanya i no tenir la condició de sol·licitant de protecció internacional en el moment de la presentació de la sol·licitud ni durant la seva tramitació. A aquest efecte, s'entén per sol·licitant de protecció internacional la persona estrangera que hagi formulat una sol·licitud de protecció internacional sobre la qual no s'hagi adoptat una resolució ferma en seu administrativa, i, si s'escau, judicial.

b) Haver romàs en territori nacional de manera continuada durant, almenys, els dos anys anteriors a la presentació de l'esmentada sol·licitud. A aquests efectes, quan la persona estrangera hagi estat sol·licitant de protecció internacional, no és computable el temps de permanència a Espanya durant la tramitació de la sol·licitud de protecció internacional fins a la seva resolució ferma en seu administrativa, i, si s'escau, judicial.

L'arrelament familiar no requereix cap permanència mínima.

c) No representar una amenaça per a l'ordre públic, seguretat o salut pública.

d) No tenir antecedents penals a Espanya ni als països on hagi residit durant els cinc últims anys anteriors a la data d'entrada a Espanya, per delictes que preveu l'ordenament jurídic espanyol.

e) No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en tal sentit.

f) Si escau, no estar dins el termini de compromís de no-retorn a Espanya.

g) Haver abonat la taxa per la tramitació del procediment.

Article 127. *Requisits específics.*

La persona estrangera sol·licitant ha de complir, a més dels requisits generals de l'article anterior, els requisits específics següents depenent de la raó de l'arrelament:

a) Per a l'arrelament de segona oportunitat, haver estat titular d'una autorització de residència, que no hagi estat atorgada per circumstàncies excepcionals, durant els dos anys immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud, i la renovació de la qual no s'hagi produït per uns motius que no siguin per raons d'ordre públic, seguretat i salut pública. No obstant això, és possible sol·licitar-lo si hi ha sentència denegatòria, sobreseïment o absolució de la pena.

b) Per a l'arrelament sociolaboral, l'aportació d'un o diversos contractes de treball que garanteixi almenys el salari mínim interprofessional o el salari que estableix, si s'escau, el conveni col·lectiu aplicable, en el moment de la sol·licitud, en proporció a la jornada treballada, i la suma de la qual representi una jornada setmanal no inferior a vint hores en el còmput global. Es pot aportar més d'un contracte de treball en els supòsits següents:

1r. En el cas de la realització de treballs de naturalesa estacional o vinculats a activitats productives de temporada, es poden presentar dos contractes o més, amb diferents ocupadors i concatenats.

2n. En el cas de dur a terme activitats en una mateixa o diferent ocupació, treballant parcialment i de manera simultània per a més d'un ocupador, s'ha d'admetre la presentació de diversos contractes.

L'ocupador o ocupadors han de complir els requisits de l'article 74, llevat del que estableix l'apartat 1.a).

c) Per a l'arrelament social, sempre que hi hagi vincles familiars amb altres persones estrangeres titulars d'una autorització de residència i que es justifiqui disposar de mitjans econòmics suficients per al seu manteniment que, en tot cas, han d'arribar, almenys, al 100 % de l'IPREM. Aquests vincles familiars s'estenen referits al cònjuge o a la parella registrada i als familiars en primer grau en línia directa. En cas que no s'acrediti l'existència d'aquesta classe de vincles familiars, s'ha de valorar l'esforç d'integració de la persona estrangera. Els mitjans econòmics han d'estar disponibles a Espanya i procedir dels familiars esmentats al paràgraf següent. Si es compleixen els requisits de l'article 84, es pot al·legar que els mitjans provenen d'una activitat per compte propi.

L'esforç d'integració s'ha d'acreditar mitjançant l'aportació d'un informe favorable dels òrgans competents de la comunitat autònoma del seu lloc de residència que recomanin la concessió de l'autorització. L'informe ha de ser emès en un termini màxim d'un mes des de la seva sol·licitud.

L'informe, si és favorable, ha de certificar la participació en activitats formatives, el coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància, la igualtat entre dones i homes i, si s'escau, l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència.

d) Per a l'arrelament socioformatiu, estar matriculat o estar cursant alguna de les formacions a les quals es refereixen els articles 52.1.b) i 52.1.e) 5è —en aquest darrer cas, inclòs també el nivell u—, així com l'oferta presencial corresponent als ensenyaments obligatoris dins l'educació de persones adultes.

Si la matrícula té un termini oficial per a la seva formalització, la sol·licitud de l'autorització d'arrelament socioformatiu s'ha de presentar durant els dos mesos anteriors a l'inici del termini. La prova de la matriculació s'ha d'acreditar davant l'oficina d'estrangeria en un termini de tres mesos des de la notificació de la resolució de concessió de l'autorització. En casos degudament justificats, es pot presentar la matrícula per a una formació diferent de la prevista inicialment, sempre que es compleixin els requisits de la formació a la qual fa referència el paràgraf anterior. La manca d'acreditació de la prova de la matrícula en termini és causa d'extinció de l'autorització concedida.

Així mateix, poden sol·licitar una autorització de residència temporal per arrelament socioformatiu, les persones estrangeres que es comprometen a fer una formació promoguda pels serveis públics d'ocupació a Espanya i orientada al desenvolupament d'ocupacions incloses en el Catàleg a les quals es refereix l'article 75.1. La manca d'acreditació de la realització de l'esmentada formació és causa d'extinció de l'autorització concedida.

Juntament amb els requisits anteriors, s'exigeix un informe d'integració social a Espanya en els termes que preveu l'apartat c) d'aquest article.

e) Per al d'arrelament familiar:

1r. Ser pare, mare o tutor d'un menor, nacional d'un altre estat membre de la Unió Europea, de l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa, sempre que en fer la sol·licitud acreditati residir en el territori nacional, tenir a càrrec el menor i hi convisqui o estigui al corrent de les obligacions paternofiliars.

2n, Ser qui presti suport a una persona amb discapacitat, que sigui nacional d'un altre estat membre de la Unió Europea, de l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa, per a l'exercici de la seva capacitat jurídica, sempre que la persona sol·licitant sigui familiar seu, tingui a càrrec la persona amb discapacitat i hi convisqui.

Secció 3a. Residència temporal per circumstàncies excepcionals per raons humanitàries, col·laboració amb autoritats, seguretat nacional o interès públic

Article 128. Autorització de residència temporal per raons humanitàries.

Es pot concedir una autorització per raons humanitàries en els supòsits següents:

1. A les persones estrangeres a les quals la persona titular del Ministeri de l'Interior hagi autoritzat la permanència a Espanya en algun dels supòsits següents:

a) De conformitat amb el que preveuen els articles 37.b) i 46.3 de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.

b) A les persones estrangeres desplaçades de conformitat amb la normativa sobre protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades.

c) En els casos que prevegi la normativa de desplegament de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre.

2. A les persones estrangeres víctimes dels delictes tipificats en els articles 311 a 318, 510, 511.1 i 512 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, de delictes en els quals s'hagi donat la circumstància agreujant de comissió per motius racistes, antisemites o d'una altra classe de discriminació tipificada a l'article 22.4 del Codi penal, o de delictes per conductes violentes exercides a l'entorn familiar, sempre que s'hagi dictat resolució judicial finalitzadora i ferma del procediment judicial en el qual s'estableixi la condició de víctima d'aquests delictes.

3. A les persones estrangeres que acreditin que pateixen una malaltia sobrevinguda a Espanya de caràcter greu que requereixi assistència sanitària especialitzada, no accessible al seu país d'origen, i que el fet que sigui interrompuda o que no es rebi suposi un greu risc per a la salut o la vida.

Als efectes d'acreditar-ne la necessitat, és necessari un informe clínic expedit per l'autoritat sanitària corresponent. En cas de menors, aquesta autorització es pot fer extensiva al progenitor o tutor del que es trobi amb el menor a Espanya en el moment en què es presenti la malaltia sobrevinguda i se'n faci responsable.

4. A les persones estrangeres que acreditin que el seu trasllat al país del qual són originaris o del qual procedeixen, a efectes de sol·licitar el visat que correspongui, implica un perill per a la seva seguretat o la de la seva família, i que reuneixen la resta de requisits per obtenir una autorització temporal de residència o de residència i treball.

Article 129. Autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals de col·laboració amb autoritats, raons de seguretat nacional o interès públic.

1. Es pot concedir una autorització a les persones estrangeres que col·laborin amb les autoritats administratives, policials, fiscals o judicials en qüestions alienes a la lluita contra xarxes organitzades, o quan concorrin raons d'interès públic o de seguretat nacional que justifiquin la necessitat d'autoritzar la seva residència a Espanya. A aquests efectes, les autoritats esmentades poden instar als òrgans competents perquè concedeixin l'autorització de residència a la persona que estigui en algun d'aquests supòsits.

2. La persona titular de la Delegació o Subdelegació de Govern pot concedir una autorització de col·laboració amb l'Administració laboral o l'autoritat judicial a les persones que acreditin davant seu, mitjançant qualsevol mitjà de prova, que estan o han estat treballant en una situació irregular durant un període mínim de sis mesos durant els dos anys anteriors a l'inici de la col·laboració, i que compleixin els requisits de l'article 126, a excepció dels apartats a) i b). La sol·licitud pot ser presentada per la persona interessada o d'ofici per part de l'autoritat laboral, i ha d'incorporar la resolució judicial o administrativa, en aquest últim cas, relativa a l'acta d'infracció emesa per la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Secció 4a. Procediment, autorització de treball i pròrroga de la situació

Article 130. *Procediment.*

1. L'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, que no requereix visat, l'ha de ser sol·licitar personalment la persona estrangera davant l'òrgan competent per tramitar-la, excepte en el cas de menors o de persones amb discapacitat que precisen el suport d'una altra persona per a l'exercici de la seva capacitat jurídica, en què pot presentar la sol·licitud la seu representant legal, o la persona que presta l'esmentat suport, acompanyada de la documentació següent:

- a) Còpia completa del passaport en vigor, cèdula d'inscripció o títol de viatge en vigor, reconegut com a vàlid a Espanya.
- b) En els casos en què s'exigeixi, contracte de treball signat per la persona treballadora i l'ocupador.
- c) Documentació acreditativa de trobar-se en alguna de les situacions a les quals es refereixen els articles anteriors.

2. En particular, per als supòsits d'arrelament, i els que estableixen els articles 128.3 i el 129.2, quan la persona interessada sigui major d'edat penal, ha d'aportar un certificat d'antecedents penals expedit per les autoritats del país o països on hagi residit durant els cinc anys anteriors a l'entrada a Espanya, en el qual no han de constar condemnes per delictes existents en l'ordenament jurídic espanyol.

L'oficina d'estrangeria ha de demanar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats per comprovar la inexistència d'antecedents penals a Espanya i demanar un informe policial sobre la persona sol·licitant. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de set dies.

No cal acreditar la inexistència d'antecedents en un tercer país quan concorri algun dels supòsits següents:

1r. Haver romàs de manera continuada a Espanya durant els últims cinc anys immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.

2n. Haver acreditat l'esmentada circumstància en una altra sol·licitud anterior dins els cinc anys immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud sense que s'hagi absentat des de llavors del territori nacional.

L'existència d'antecedents en l'informe policial no suposa, per si mateixa i de manera automàtica, causa de denegació de l'autorització. En aquest cas, l'òrgan competent ha de valorar de forma casuística i circumstanciada, que la persona estrangera no suposi una amenaça per a l'ordre públic, la seguretat interior, la salut pública o les relacions internacionals de cap dels estats membres de la Unió Europea.

3. L'òrgan competent per emetre resolució ha de comprovar si a la sol·licitud s'hi adjunta la documentació exigida i, si és incompleta, ha de formular a la persona sol·licitant el requeriment oportú a fi que s'esmenin els defectes observats en el termini que assenyali la notificació, que no pot ser superior a quinze dies, amb l'avertiment que, si no s'esmenen en el termini indicat, es considera que desisteix de la sol·licitud i es porta a terme l'arxivament del seu expedient.

4. En els supòsits als quals es refereix l'article 129.1, la competència per emetre la resolució correspon:

- a) A la persona titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, quan l'autorització estigui basada en la col·laboració amb les autoritats policials, fiscals i judicials i en els casos de seguretat nacional. A la sol·licitud basada en aquests supòsits, s'hi ha d'ajuntar l'informe des de la direcció corresponent de les forces i cossos de seguretat, ja siguin de l'Estat, ja siguin de la comunitat autònoma, així com, si s'escau, el de l'autoritat fiscal o judicial, per acreditar les raons que la sustenten.

b) A la persona titular de la Direcció General de Gestió Migratòria, en els casos de col·laboració amb les altres autoritats administratives o judicials i per raons d'interès públic, sense perjudici de la previsió que recull l'apartat 2 de l'article 129.

5. L'eficàcia de l'autorització concedida en el supòsit d'arrelament de l'article 127.b) està condicionada a la posterior afiliació i alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant.

6. En el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger.

7. Les autoritzacions a les quals es refereix el capítol I del títol IX de menors estrangers es poden sol·licitar de manera simultània a la sol·licitud de l'autorització per circumstàncies excepcionals. En aquest cas, la resolució s'ha d'emetre de manera simultània.

Article 131. *Autorització de treball del titular d'una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals.*

La concessió d'una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals que preveu aquest capítol comporta una autorització de treball per compte propi o d'altri a Espanya sense limitació d'àmbit geogràfic i ocupació durant la vigència d'aquella, amb les excepcions següents:

a) La que es concedeixi a les persones que no hagin complert l'edat mínima d'admissió al treball.

b) La que es concedeixi per arrelament socioformatiu que habilita per treballar per compte d'altri un màxim de trenta hores a la setmana en còmput global, remunerades com a mínim amb el salari mínim interprofessional o el salari establert, si s'escau, en el conveni col·lectiu aplicable, en el moment de la sol·licitud en proporció a la jornada treballada.

Article 132. *Pròrroga de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals.*

1. En virtut del seu caràcter excepcional, les autoritzacions que preveu aquest capítol, així com les seves pròrroques, tenen una vigència d'un any, excepte l'autorització per circumstàncies excepcionals per arrelament familiar, que té una durada de cinc anys, sense perjudici de les especificitats que estableixen aquest article i la normativa sobre protecció internacional.

En els supòsits d'autorització de residència temporal per raons humanitàries derivades de malaltia greu, l'autorització de residència té la vigència d'un any i es pot prorrogar per períodes successius d'un any sempre que sigui necessari per completar el tractament.

2. Requisits específics per a la pròrroga:

a) La pròrroga de l'autorització concedida per arrelament de segona oportunitat, sociolaboral o social, està condicionada al compliment dels seus requisits i a la prova de trobar-se en situació de recerca activa d'ocupació i degudament inscrit en el servei públic d'ocupació.

b) La pròrroga de l'autorització concedida per arrelament socioformatiu està condicionada a l'informe del centre corresponent que certifiqui la promoció al segon curs, en el cas dels cicles formatius de grau bàsic o grau mitjà. En cas que s'hagi acabat la formació abans de finalitzar l'any, la pròrroga es condiciona a la prova del títol o certificat obtingut i a trobar-se en situació de recerca activa d'ocupació i degudament inscrit en el servei públic d'ocupació.

c) Les persones titulars d'una autorització concedida per la persona titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, o autoritat en la qual delegui, poden prorrogar

l'autorització per períodes successius d'un any sempre que les autoritats competents apreciïn que persisteixen les raons que van motivar la concessió. Només en cas que les autoritats conclouin que han cessat les raons que van motivar la seva concessió, poden sol·licitar una autorització de residència o una autorització de residència i treball d'acord amb el que preveu l'article 191 d'aquest Reglament.

3. Les persones estrangeres poden sol·licitar la pròrroga de l'autorització per circumstàncies excepcionals durant els dos mesos previs a la data d'expiració de l'autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També s'ha de prorrogar fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció que preveu l'article 52.b) de la Llei orgànica 4/2000.

CAPÍTOL II

Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de dones estrangeres víctimes de violència de gènere

Article 133. *Dona estrangera víctima de violència de gènere.*

1. La dona estrangera víctima de violència de gènere té dret a l'obtenció de l'autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals a Espanya, tant de naturalesa provisional com definitiva, en el marc de l'article 31bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, d'acord amb el que estableix aquest capítol.

La dona estrangera víctima de violència de gènere gaudeix dels drets reconeguts en la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la víctima de violència de gènere, independentment de la seva nacionalitat i de la seva situació administrativa a Espanya.

2. Si, d'acord amb el que preveu l'article 23.1 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, en denunciar-se o acreditar-se una situació de violència de gènere contra una dona estrangera es fa palesa la seva situació irregular, l'instructor ha de suspendre immediatament l'expedient administratiu sancionador incoat per infracció de l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, fins a la finalització del procés penal. En cas que l'expedient sancionador no s'hagi iniciat en el moment de presentació de la denúncia, la decisió sobre la seva incoació s'ha de posposar fins a la finalització del procés penal.

3. L'autoritat davant la qual s'hagi presentat, si s'escau, la denúncia, o l'autoritat competent per expedir l'acreditació que recull la normativa en matèria de violència de gènere, ha d'informar immediatament la dona estrangera de les possibilitats que l'assisteixen en el marc d'aquest article, així com dels drets que l'assisteixen a l'empara de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre.

Article 134. *Autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de la dona estrangera víctima de violència de gènere.*

1. L'autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals, tant de naturalesa provisional com definitiva, habilita els seus titulars a residir i treballar per compte d'altri i per compte propi en territori espanyol, en qualsevol ocupació o sector d'activitat.

2. La dona víctima de violència de gènere també pot sol·licitar de manera simultània o en qualsevol moment durant el procés penal i posteriorment, sempre que en el moment de la denúncia es trobin a Espanya, una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals per als seus fills i filles menors d'edat, per als fills menors d'edat tutelats o els majors d'edat que tinguin una discapacitat que requereixi

suport o els majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir a les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut, així com als seus ascendents en primer grau i línia directa, als quals se'ls ha d'expedir una autorització de residència temporal per raons humanitàries. Quan els menors d'edat tinguin més de setze anys, l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, tant de naturalesa provisional com definitiva, habilita a residir i treballar per compte d'altri i per compte propi en territori espanyol, en qualsevol ocupació o sector d'activitat, tenint en compte la normativa laboral.

3. Les autoritzacions que recull aquest capítol s'han de tramitar amb caràcter preferent.

Article 135. *Procediment.*

1. La dona víctima de violència de gènere, o el seu representant, pot presentar, davant l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on resideixi, una sol·licitud d'autorització temporal de residència i treball per circumstàncies excepcionals.

A la sol·licitud, s'hi ha d'ajuntar la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, o cèdula d'inscripció, en vigor, de la persona sol·licitant i, si s'escau, dels seus familiars descrits anteriorment.

b) En cas que la sol·licitant no sigui qui formalitzi directament la sol·licitud, s'ha de presentar un document d'atorgament de representació a favor de la persona que la presenti.

c) Còpia de l'ordre de protecció o de l'informe del Ministeri Fiscal, o del document en què s'acrediti la seva condició de víctima de conformitat amb el que preveu la normativa en matèria de protecció contra la violència de gènere.

d) Documentació acreditativa del vincle familiar en els supòsits de l'article 134.2.

2. Una vegada presentada la sol·licitud d'autorització, juntament amb la documentació que preveu el paràgraf anterior, l'autoritat competent ha de concedir d'ofici una autorització provisional de residència i treball a favor de la sol·licitant i, si s'escau, a favor dels seus fills i filles.

3. L'autorització provisional té eficàcia des del moment de la concessió. La seva vigència està condicionada a la concessió o denegació de l'autorització definitiva.

4. En el termini d'un mes des de la concessió, la titular de l'autorització ha de sol·licitar, personalment davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta, que té vigència anual, fa constar que la titular està autoritzada a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de víctima de violència de gènere.

Les disposicions que preveu aquest apartat són aplicables, si s'escau, a les autoritzacions concedides a favor dels familiars que recull aquest capítol.

5. En el moment de la concessió de l'autorització provisional, la delegació o subdelegació del Govern ha d'informar d'aquesta circumstància l'autoritat judicial que conegui el procés penal.

En cas que l'autorització provisional s'hagi concedit com a conseqüència de la presentació del document acreditatiu que preveu la normativa en matèria de violència de gènere, la informació que preveu el paràgraf anterior s'ha de transmetre a l'autoritat judicial que s'indica al paràgraf anterior, en el moment en què es presenti la primera sol·licitud de renovació de la TIE, per a la qual cosa és necessari que la sol·licitant adjunti còpia de la denúncia.

Article 136. *Finalització del procediment relatiu a la residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de la dona estrangera víctima de violència de gènere.*

1. En cas que s'hagi acreditat la condició de víctima mitjançant sentència condemnatòria o resolució judicial, es procedeix a la tramitació d'una autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals, així com a les

autoritzacions corresponents a favor dels fills i filles i ascendents que es descriuen en aquest capítol. Aquestes autoritzacions tenen una vigència de cinc anys.

2. Conclòs el procés penal, el Ministeri Fiscal n'ha d'informar l'oficina d'estrangeria i la comissaria de policia corresponent en el termini d'un mes, als efectes següents:

1r. Si ha conclòs amb una sentència condemnatòria o resolució judicial de la qual es dedueixi que la dona ha estat víctima de violència de gènere, als efectes de:

a) Si és titular d'una l'autorització provisional de residència i treball, el delegat o subdelegat del Govern competent ha de concedir una autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals i s'ha de notificar en el termini màxim de vint dies des que a l'oficina d'estrangeria li consti la sentència o resolució judicial.

b) Si no s'ha sol·licitat l'autorització de residència i treball, el Ministeri Fiscal ha d'informar la dona estrangera sobre la possibilitat que l'assisteix sobre la base d'aquest article de sol·licitar una autorització de residència temporal i treball a favor seu, així com autoritzacions de residència temporal o de residència temporal i treball a favor dels fills i filles que recullen els articles anteriors.

Igualment, l'han d'informar del fet que disposa d'un termini de sis mesos, des de la data en la qual li hagi estat notificada la sentència o resolució judicial, per a la presentació de la sol·licitud o sol·licituds.

El procediment relatiu a la sol·licitud d'autorització s'ha de tramitar en els termes que preveu l'article 135.

c) La concessió d'una autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals d'acord amb el que preveu aquest apartat suposa l'arxivament del procediment sancionador que hi pugui haver amb la dona estrangera víctima de violència de gènere.

La vigència de l'autorització és de cinc anys. Això, sense perjudici de la possibilitat del seu titular d'accedir en el curs de l'esmentada validesa a la situació de residència de llarga durada, amb la sol·licitud prèvia, raó per la qual s'ha de computar, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base de l'article anterior.

En el termini d'un mes des de la concessió, la titular de l'autorització ha de sol·licitar, personalment i davant la comissaria de policia corresponent, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que la seva titular està autoritzada a residir i treballar a Espanya, però no la seva condició de víctima de violència de gènere.

Les disposicions que preveu aquest apartat són aplicables, si s'escau, a les autoritzacions concedides a favor dels familiars que descriu l'article 134.2.

2n. Si ha conclòs amb una sentència no condemnatòria o resolució judicial de la qual no es dedueixi que la dona ha estat víctima de violència de gènere, als efectes de:

a) Si s'ha sol·licitat una autorització provisional de residència i treball sobre la base del que disposa l'article 135, aquesta autorització li ha de ser denegada, així com les autoritzacions sol·licitades a favor dels familiars que recull l'article 134.2.

b) La pèrdua automàtica d'eficàcia de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, la titularitat de la qual no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada o de la nacionalitat. Aquesta previsió és aplicable, si s'escau, a les autoritzacions provisionals dels familiars que recull l'article 134.2.

c) L'inici o la continuació del procediment sancionador en matèria d'estrangeria inicialment no incoat o suspès, i la seva tramitació i resolució d'acord amb el que preveu el títol III de la Llei orgànica 4/2000.

CAPÍTOL III

**Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de víctimes
estrangeres de violència sexual**

Article 137. *Víctima de violència sexual.*

1. De conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, són víctimes de violència sexual les dones, nens i nenes que acreditin haver patit qualsevol acte de naturalesa sexual no consentit en qualsevol àmbit públic o privat, o que condicioni el lliure desenvolupament de la seva vida sexual, i, en qualsevol cas, es consideren com a violències sexuals els delictes que recull el títol VIII del llibre II de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, articles 178 a 194 bis, al qual s'afegeix la mutilació genital femenina i el matrimoni forçat, l'assetjament amb connotació sexual, així com les violències sexuals comeses en l'àmbit digital.

La víctima de violència sexual gaudeix dels drets que reconeix l'esmentada Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, independentment de la seva nacionalitat i de la seva situació administrativa a Espanya.

2. Així mateix, la víctima té dret a l'obtenció de l'autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals a Espanya, tant de naturalesa provisional com definitiva, en el marc de l'article 31bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, de conformitat amb el que estableix aquest capítol.

3. Si en denunciar-se o acreditar-se una situació de violència sexual d'acord amb el que preveu l'article 37.1 de Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, es posa de manifest la situació irregular de la persona denunciador, no s'ha d'incoar l'expedient administratiu sancionador per infracció de l'article 53.1.a), i s'ha de suspendre l'expedient administratiu sancionador que s'hagi incoat per la comissió de l'esmentada infracció amb anterioritat a la denúncia o, si s'escau, l'execució de les ordres d'expulsió o de devolució eventualment acordades. En cas que l'expedient sancionador no s'hagi iniciat en el moment de presentació de la denúncia, la decisió sobre la seva incoació s'ha de posposar fins a la finalització del procés penal.

4. L'autoritat davant la qual s'hagi presentat la denúncia o l'autoritat competent per expedir l'acreditació que recull la normativa en matèria de violència sexual, ha d'informar immediatament la dona estrangera de les possibilitats que l'assisteixen en el marc d'aquest article, així com dels drets que l'assisteixen a l'empara de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre.

Article 138. *Autorització de residència temporal i treball de la víctima estrangera de violència sexual.*

1. L'autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de víctimes estrangeres de violència sexual, tant de naturalesa provisional com definitiva, habilita els seus titulars a residir i treballar per compte d'altri i per compte propi en territori espanyol, en qualsevol ocupació o sector d'activitat.

2. La víctima també pot sol·licitar de manera simultània o en qualsevol moment durant el procés penal i posteriorment, sempre que en el moment de la denúncia es trobin a Espanya, una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals per als seus fills i filles menors d'edat, per als fills i filles menors d'edat tutelats, els majors d'aquesta edat que tinguin una discapacitat que requereixi suport o els majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir a les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut, així com als seus ascendents en primer grau i línia directa, als quals ha d'expedir una autorització de residència temporal per raons humanitàries.

Quan els menors d'edat tinguin més de setze anys, l'autorització de residència temporal, tant de naturalesa provisional com definitiva, per circumstàncies excepcionals

habilita a residir i treballar per compte d'altri i per compte propi en territori espanyol, en qualsevol ocupació o sector d'activitat, atenent a la normativa laboral.

3. Les autoritzacions que recull aquest capítol s'han de tramitar amb caràcter preferent.

Article 139. *Procediment.*

1. La víctima de violència sexual, o el seu representant, pot presentar, davant l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on resideixi, una sol·licitud d'autorització temporal de residència i treball per circumstàncies excepcionals.

A la sol·licitud, s'hi ha d'ajuntar la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, o cèdula d'inscripció, en vigor, de la persona sol·licitant i, si s'escau, dels seus fills i filles descrits anteriorment.

b) En cas que la sol·licitant no sigui qui formalitzi directament la sol·licitud, s'ha de presentar un document d'atorgament de representació a favor de la persona que la presenti.

c) Còpia de l'ordre de protecció, de l'informe del Ministeri Fiscal, de la resolució judicial que indiqui l'existència d'indicis de violència sexual, o del document que l'acrediti com a víctima de violència sexual d'acord amb les previsions que recull la normativa en matèria de garantia integral de la llibertat sexual.

d) Documentació acreditativa del vincle familiar en els supòsits dels familiars que recull l'article 138.2.

2. Una vegada presentada la sol·licitud d'autorització, juntament amb la documentació que recull el paràgraf anterior, l'autoritat competent ha de concedir d'ofici una autorització provisional de residència i treball a favor de la sol·licitant i, si s'escau, a favor dels familiars que recull l'article 138.2.

3. L'autorització provisional té eficàcia des del moment de la concessió. La seva vigència està condicionada a la concessió o denegació de l'autorització definitiva.

4. En el termini d'un mes des de la notificació, la titular de l'autorització ha de sol·licitar, personalment davant la comissaria de policia corresponent, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta, que té vigència anual, fa constar que la seva titular està autoritzada a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de víctima de violència sexual.

Les disposicions que preveu aquest apartat són aplicables, si s'escau, a les autoritzacions concedides a favor dels familiars que descriu l'article 138.2.

5. En el moment de la concessió de l'autorització provisional, l'autoritat administrativa competent ha d'informar d'aquesta circumstància l'autoritat judicial que conegui el procés penal.

En cas que l'autorització provisional s'hagi concedit com a conseqüència de la presentació del document acreditatiu que preveu la normativa en matèria de violència sexual, la informació que preveu el paràgraf anterior s'ha de transmetre a l'autoritat judicial que s'indica al paràgraf anterior, en el moment en què es presenti la primera sol·licitud de renovació de la TIE, per a la qual cosa és necessari que la sol·licitant adjunti còpia de la denúncia.

Article 140. *Finalització del procediment relatiu a la residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals a la víctima de violència sexual.*

1. En cas que s'acrediti la condició de víctima mitjançant sentència condemnatòria o resolució judicial, es procedeix a la tramitació d'una autorització de residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals amb validesa de cinc anys, així com a les autoritzacions corresponents a favor dels fills i filles.

2. Conclòs el procés penal, el Ministeri Fiscal n'ha d'informar l'oficina d'estrangeria i la comissaria de policia corresponents en el termini d'un mes, als efectes següents:

1r. Si ha conclòs amb una sentència condemnatòria o resolució judicial de la qual es dedueixi que la persona estrangera ha estat víctima de violència sexual, als efectes de:

a) Si és titular d'una l'autorització provisional, el delegat o subdelegat del Govern ha de concedir i notificar una autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals en el termini màxim de vint dies des que a l'oficina d'estrangeria li consti la sentència.

b) Si no s'ha sol·licitat l'autorització provisional de residència i treball per circumstàncies excepcionals, el ministeri discal ha d'informar la persona estrangera sobre la possibilitat que l'assisteix sobre la base d'aquest article de sol·licitar una autorització de residència temporal i treball a favor seu, així com a favor dels fills i menors i ascendents que recull l'article 138.2.

Igualment, l'han d'informar del fet que disposa d'un termini de sis mesos, des de la data en la qual li hagi estat notificada la sentència, per a la presentació de la sol·licitud o sol·licituds.

El procediment relatiu a la sol·licitud d'autorització s'ha de tramitar en els termes que preveu l'article 139.

c) La concessió d'una autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals d'acord amb el que preveu aquest apartat suposa l'arxivament del procediment sancionador que hi pugui haver per infracció de l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, amb la persona estrangera víctima de violència sexual.

La vigència de l'autorització és de cinc anys. Això, sense perjudici de la possibilitat del seu titular d'accedir en el curs de l'esmentada validesa a la situació de residència de llarga durada, amb la sol·licitud prèvia, raó per la qual s'ha de computar, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base de l'article anterior.

En el termini d'un mes des de la concessió, la titular de l'autorització ha de sol·licitar, personalment i davant la comissaria de policia corresponent, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que la seva titular està autoritzada a residir i treballar a Espanya, però no la seva condició de víctima de violència sexual.

Les disposicions que preveu aquest apartat són aplicables, si s'escau, a les autoritzacions concedides a favor dels familiars que recull l'article 138.2.

2n. Si ha conclòs amb una sentència no condemnatòria o resolució judicial de la qual no es dedueixi que la persona estrangera ha estat víctima de violència sexual, als efectes de:

a) Si s'ha sol·licitat una autorització de residència i treball sobre la base del que disposa l'article 137, aquesta autorització ha de concloure o li ha de ser denegada, així com les autoritzacions sol·licitades a favor dels familiars que recull l'article 138.2.

b) La pèrdua automàtica d'eficàcia de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, la titularitat de la qual no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada o de la nacionalitat. Aquesta previsió és aplicable, si s'escau, a les autoritzacions provisionals dels familiars que recull l'article 134.2.

c) L'inici o la continuació del procediment sancionador en matèria d'estrangeria inicialment no incoat o suspès, i la seva tramitació i resolució d'acord amb el que preveu el títol III de la Llei orgànica 4/2000.

Article 141. *Víctimes de violència sexual menors d'edat.*

1. En cas que es determini la minoria d'edat de la víctima de violència sexual, les actuacions que s'hagin de fer en virtut del que disposa aquest capítol, han de vetllar en tot moment per la preservació de l'interès superior del menor.

2. Se li ha d'expedir una autorització de residència temporal com a víctima de violència sexual, d'acord amb el procediment que preveuen articles precedents, i que ha de ser extensiva als adults responsables del menor que es trobin a Espanya, llevat que hi hagi indicis que l'esmentada violència hagi estat exercida per aquests o que hi puguin estar involucrats, l'hagin consentit o no hagin mostrat la diligència exigible per evitar-la. A aquests efectes, s'ha de tramitar i expedir una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Les autoritzacions que recull aquest apartat s'han de tramitar amb caràcter preferent.

3. La institució pública responsable de la tutela legal de la víctima menor d'edat o el Ministeri Fiscal poden proposar la derivació del menor cap a recursos específics per raons de protecció o d'assistència especialitzada, que en qualsevol cas han de garantir la separació entre menors i majors d'edat.

4. S'han d'observar igualment les garanties per a la víctima menor d'edat que preveu la Llei 10/2022, de 6 de setembre, i la Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència.

CAPÍTOL IV

Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals per col·laboració contra xarxes organitzades

Article 142. *Exempció de responsabilitat.*

1. De conformitat amb l'article 59 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'autoritat amb la qual estigui col·laborant una persona estrangera que es trobi irregularment a Espanya i sigui víctima, perjudicada o testimoni d'un acte de tràfic il·lícit d'éssers humans, immigració il·legal, explotació laboral o de tràfic il·lícit de mà d'obra o d'explotació sexual en la prostitució, ha de remetre informe sobre l'esmentada col·laboració a l'òrgan administratiu competent per a la instrucció de l'expedient sancionador, als efectes que en pugui proposar al delegat o subdelegat competent l'exempció de responsabilitat.

2. És competent per determinar l'exempció de responsabilitat de la persona estrangera el delegat o subdelegat del govern a la província on s'hagués incoat el procediment administratiu sancionador en matèria d'estrangeria.

3. En el marc de la decisió sobre l'exempció de responsabilitat de la persona estrangera, el delegat o subdelegat del govern també ha de decidir sobre la suspensió temporal del procediment sancionador incoat o de l'execució de la mesura d'expulsió o devolució que ja hagi estat acordada.

4. Si no es determina l'exempció de responsabilitat, s'ha de decidir la continuació del procediment sancionador o l'execució de la mesura d'expulsió o devolució suspesa.

Article 143. *Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats administratives no policials.*

1. Determinada l'exempció de responsabilitat, l'autoritat que hagi dictat la resolució en aquest sentit ha d'informar la persona estrangera de la possibilitat que l'assisteix de presentar una sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, dirigida a la persona titular de la Secretaria d'Estat de Migracions, si la col·laboració contra xarxes organitzades es produeix amb autoritats administratives no policials.

2. La sol·licitud d'autorització, que s'ha de presentar davant la delegació o subdelegació del Govern que hagi determinat l'exempció de responsabilitat, la pot presentar la persona estrangera personalment o a través d'un representant.

A la sol·licitud, s'hi ha d'ajuntar la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de l'estranger. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per una cèdula d'inscripció, en vigor.

b) Si s'escau, document públic pel qual s'atorgui la representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

3. La delegació o subdelegació de Govern ha de traslladar immediatament la sol·licitud a la Secretaria d'Estat de Migracions perquè n'emeti la resolució, i hi ha d'adjuntar un informe sobre el sentit de la resolució i l'informe emès per l'autoritat amb la qual hagi col·laborat.

4. La remissió de la sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, en cas que inclogui un informe favorable a la concessió, suposa la concessió d'autorització provisional de residència i treball per part del delegat o subdelegat del Govern, per a la qual no és necessari que l'interessat presenti una nova sol·licitud.

5. El delegat o subdelegat del Govern ha de notificar a l'interessat que la proposta d'inici d'ofici del procediment ha estat realitzada i la concessió o no de l'autorització provisional de residència i treball.

6. Concedida, si s'escau, l'autorització provisional, aquesta implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

L'autorització provisional té eficàcia des del moment de la notificació de la concessió i fins que es dicti resolució sobre la sol·licitud d'autorització definitiva.

En el termini d'un mes des de la concessió, el titular de l'autorització provisional ha de sol·licitar, personalment i davant la comissaria de policia corresponent, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de col·laborador en actuacions contra xarxes organitzades.

La targeta d'identitat d'estranger és renovable amb caràcter anual.

7. Resolt favorablement, si s'escau, i degudament notificada la resolució del procediment sobre l'autorització definitiva, per part del titular de la Secretaria d'Estat de Migracions, l'autorització de residència i treball té vigència de cinc anys i implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

Això, sense perjudici de la possibilitat del seu titular d'accedir en el curs d'aquests cinc anys a la situació de residència de llarga durada, amb la sol·licitud prèvia, i amb aquest efecte es computa, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base d'aquest article.

En el termini d'un mes des de la concessió, el seu titular ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no la condició de col·laborador contra xarxes organitzades.

8. La denegació de l'autorització de residència i treball, que s'ha de notificar a l'interessat a través de la delegació o subdelegació del Govern que hagi declarat l'exempció de responsabilitat, suposa l'extinció i pèrdua de vigència de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés. En aquest cas, la titularitat de l'autorització provisional no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada ni de la nacionalitat espanyola.

9. L'apartat anterior s'entén sense perjudici de la possibilitat que la persona estrangera iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59 de la Llei orgànica 4/2000.

Article 144. *Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats policials, fiscals o judicials.*

1. Determinada, si s'escau, l'exempció de responsabilitat, l'autoritat que hagi dictat la resolució en aquest sentit ha d'informar la persona estrangera de la possibilitat que l'assisteix de presentar una sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, dirigida al titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, si la col·laboració contra xarxes organitzades es produeix amb autoritats policials, fiscals o judicials.

2. La sol·licitud d'autorització l'ha de presentar la persona estrangera davant la corresponent unitat policial d'estrangeria, personalment o a través d'un representant.

A la sol·licitud, s'hi ha d'ajuntar la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet amb una vigència mínima de quatre mesos, o document de viatge, en vigor, de la persona estrangera. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per una cèdula d'inscripció, en vigor.

b) Si s'escau, document públic pel qual s'atorgui la representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

3. La unitat policial d'estrangeria ha de traslladar immediatament la sol·licitud, juntament amb l'informe emès per l'autoritat amb la qual hagi col·laborat i l'informe de la mateixa unitat policial, a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, que ha de formular una proposta inicial a la Secretaria d'Estat de Seguretat perquè emeti la resolució d'una autorització provisional de residència i treball.

4. La Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres l'ha de traslladar a la unitat policial encarregada de notificar a la persona interessada la concessió o no de l'autorització provisional de residència i treball.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització provisional, aquesta implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

L'autorització provisional té eficàcia des del moment de la notificació de la concessió i fins que es dicti resolució sobre la sol·licitud d'autorització definitiva. En el termini d'un mes des de la concessió, el titular de l'autorització provisional ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de col·laborador en actuacions contra xarxes organitzades. La targeta d'identitat d'estranger és renovable amb caràcter anual.

6. Result favorablement, si s'escau, el procediment sobre l'autorització definitiva, per part del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, l'autorització de residència i treball té vigència de cinc anys i implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

Això, sense perjudici de la possibilitat del seu titular d'accedir en el curs d'aquests cinc anys a la situació de residència de llarga durada, amb la sol·licitud prèvia, i amb aquest efecte es computa, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base d'aquest article.

En el termini d'un mes des de la concessió, el seu titular ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o comissaria de policia competents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no la condició de col·laborador contra xarxes organitzades.

7. La denegació de l'autorització de residència i treball, que s'ha de notificar a la persona interessada i comunicada a la delegació o subdelegació del Govern que hagi declarat l'exempció de responsabilitat, suposa l'extinció i pèrdua de vigència de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés. En aquest cas, la titularitat de l'autorització provisional no es pot

al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada ni de la nacionalitat espanyola.

8. L'apartat anterior s'entén sense perjudici de la possibilitat que la persona estrangera iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59 de la Llei orgànica 4/2000.

Article 145. *Retorn assistit al país de procedència de l'estranger.*

1. Sense perjudici del que les autoritats competents en el marc de la investigació contra xarxes organitzades puguin determinar sobre la seva necessària permanència en territori espanyol, d'acord amb la normativa aplicable a la seva col·laboració en aquesta investigació o procediment, la persona estrangera, una vegada declarada l'exempció de responsabilitat, pot sol·licitar el retorn assistit al seu país de procedència.

2. La persona estrangera pot presentar aquesta sol·licitud, dirigida a la Secretaria d'Estat Migracions, davant la delegació o subdelegació del Govern que hagi determinat l'exempció de la seva responsabilitat.

La Secretaria d'Estat de Migracions ha de facilitar la gestió i assistència del retorn voluntari. En tot cas, el retorn assistit ha de compondre l'avaluació, prèvia a la partença, dels riscos i la seguretat, el transport, així com l'assistència al punt de partida, trànsit i destí.

3. En cas que s'hagi determinat la necessària permanència de la persona estrangera a Espanya en relació amb la seva col·laboració en la investigació contra xarxes organitzades, s'ha de tramitar la sol·licitud de retorn assistit tan aviat com desapareguin les causes que determinen l'obligada permanència al territori espanyol.

Article 146. *Estrangers menors d'edat.*

En l'aplicació de les previsions d'aquest capítol a menors d'edat estrangers, les actuacions dutes a terme han d'estar en tot moment sotmeses a la consecució de l'interès superior del menor, i s'han d'establir mesures de protecció específiques.

Article 147. *Reagrupament familiar dels fills de la víctima que no siguin a Espanya.*

Es facilitarà la reagrupament familiar dels fills i filles menors, menors tutelats, o majors amb discapacitat que no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats, de la víctima, que no es trobin a Espanya en el moment en què es declari l'exempció de responsabilitat de la víctima. Cal atènyer-se al que disposa la Llei orgànica 4/2000 en matèria de reagrupament familiar, i s'ha d'exonerar la víctima de l'obligació d'acreditar els mitjans de vida suficients, el requisit de residència prèvia i la disposició d'habitatge adequat.

CAPÍTOL V

Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals d'estrangers víctimes de tràfic d'éssers humans

Article 148. *Coordinació de les actuacions.*

Les secretaries d'Estat de Migracions, de Justícia, de Seguretat i d'Igualtat han d'actualitzar el contingut del protocol marc de protecció de víctimes de tràfic d'éssers humans en el qual s'estableixen les bases de coordinació i actuació de les institucions i administracions amb competències relacionades amb aquest capítol, i han d'adoptar les mesures necessàries d'identificació que preveu el Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans i el dret de la Unió Europea.

En el protocol esmentat s'han de recollir l'àmbit i forma de participació de les organitzacions no governamentals, organitzacions sindicals i empresarials, fundacions o

altres associacions de caràcter no lucratiu que, pel seu objecte, estiguin especialitzades en l'acollida i/o protecció de les víctimes de tràfic d'éssers humans i que participin en els programes desenvolupats per les administracions públiques per tal d'assistir-les i protegir-les.

Article 149. Identificació de les potencials víctimes nacionals de tercers països de tràfic d'éssers humans.

1. Qualsevol que tingui notícia de l'existència d'una possible víctima de tràfic d'éssers humans ha d'informar immediatament d'aquesta circumstància l'autoritat policial competent per a la investigació del delictes i la protecció de la potencial víctima o a la delegació o subdelegació de Govern de la província on estigui la víctima potencial o a la Inspecció de Treball, que han d'activar sense cap dilació les previsions d'aquest article. Les referències a víctimes de tràfic d'éssers humans inclouen, a més, a les víctimes de tràfic amb finalitats d'explotació sexual.

D'ofici, a instància de part, o per ordre del delegat o subdelegat del Govern, les autoritats policials, tan aviat tinguin motius raonables per creure que una persona estrangera en situació irregular ha estat víctima de tràfic d'éssers humans, l'han d'informar fefaentment i per escrit, en un idioma que pugui entendre, i amb assistència d'interpret si cal, de les previsions que estableixen l'article 59 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aquest Reglament. Igualment, han de garantir que la víctima potencial conegui la possibilitat que l'assisteix de ser derivada a les autoritats autonòmiques o municipals competents en matèria d'assistència social i sanitària.

Quan hi hagi motius raonables de l'existència d'una potencial víctima de tràfic amb fins d'explotació sexual, se l'ha d'informar dels drets i serveis que recull la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual.

2. La identificació de la víctima l'han de realitzar les autoritats policials amb formació i qualificació específica en la investigació del tràfic d'éssers humans i en la identificació i protecció de les seves víctimes, amb una especial atenció a casos d'especial vulnerabilitat, així com qualsevol de les vies reconegudes en aquest reglament i en la normativa sectorial.

Quan la identificació exigeixi la presa de declaració de la víctima potencial de tràfic, s'ha de fer mitjançant entrevista personal realitzada en condicions adequades a les circumstàncies personals de la víctima, i cal assegurar-se que no hi ha persones de l'entorn dels explotadors, i, en la mesura que sigui possible, la prestació del degut suport jurídic, psicològic i assistencial.

S'ha de sol·licitar tota la informació disponible que pugui servir per a la identificació de la possible víctima i les organitzacions dedicades a la promoció i defensa dels drets de les persones víctimes de tràfic poden aportar tota la informació que considerin rellevant a aquests efectes. En nom de la protecció de la integritat de la possible víctima, aquesta informació ha de tenir caràcter reservat.

Durant tota aquesta fase d'identificació, l'expedient sancionador o, si s'escau, l'expulsió o devolució acordada han de quedar immediatament suspesos i l'autoritat policial competent, si és necessari, ha de vetllar per la seguretat i protecció de la víctima potencial.

Article 150. Període de restabliment i reflexió.

1. Quan la identificació l'hagin efectuat les unitats d'estrangeria, aquestes han d'elevat, en el termini màxim de quaranta-vuit hores i prèvia conformitat de la víctima, la proposta corresponent sobre la concessió del període de restabliment i reflexió a la delegació o subdelegació del Govern de la província on s'hagi realitzat la identificació. La proposta ha de ser favorable quan consideri que hi ha motius raonables per creure que la persona estrangera és víctima potencial de tràfic d'éssers humans i, en aquest cas, ha d'incloure la durada del període de reflexió, que ha de ser d'almenys noranta dies i, en

tot cas, suficient perquè la persona estrangera es pugui restablir i decidir si vol cooperar amb les autoritats en la investigació del delictes i, si s'escau, en el procediment penal.

La proposta s'ha d'acompanyar amb l'expedient complet, informe de l'autoritat policial sobre la situació administrativa i personal de la víctima, així com amb altres que puguin figurar en el procediment i, especialment, els procedents d'organitzacions dedicades a la promoció i defensa dels drets de les persones víctimes de tràfic que s'hi hagin aportat.

2. Quan la víctima hagi estat identificada per altres autoritats policials, aquestes han de remetre, tan aviat com sigui possible, a la unitat d'estrangeria del lloc on s'hagi realitzat la identificació, un informe motivat sobre l'existència de motius raonables per creure que la persona podria ser víctima de tràfic d'éssers humans, juntament amb la sol·licitud d'establiment del període de restabliment i reflexió i tota la informació i documentació d'interès per resoldre sobre la seva concessió.

La unitat d'estrangeria competent ha de procedir conforme al que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

3. El delegat o subdelegat del Govern competent ha de resoldre sobre la proposta de concessió del període de restabliment i reflexió i sobre la seva durada en el termini màxim de cinc dies, transcorregut el qual el període s'ha d'entendre concedit per la durada ressenyada en la proposta. No obstant això, si en el moment d'elevar-se a la delegació o subdelegació de Govern la proposta favorable la víctima està ingressada en un centre d'internament d'estrangers, la resolució s'ha de realitzar en el termini de vint-i-quatre hores.

Els terminis que estableix aquest apartat es computen des de la data de recepció de la proposta en la delegació o subdelegació del Govern competent.

4. La resolució sobre el període de restabliment i reflexió l'ha de notificar la persona interessada, de manera immediata i pel mitjà més ràpid, la delegació o subdelegació del Govern, directament o a través de l'autoritat policial que hagi fet la proposta de concessió, a la qual en qualsevol cas s'ha d'informar de la resolució. Si l'autoritat policial esmentada no és la mateixa que va iniciar la investigació, la resolució també s'ha de comunicar a aquesta última, així com a la que tingui a la víctima sota la seva custòdia.

5. La resolució, si és favorable, ha d'esmentar expressament, entre altres extrems, la decisió de suspendre temporalment el procediment sancionador que s'hagi incoat o l'execució de la mesura d'expulsió o devolució que s'hagi acordat en relació amb la infracció que preveu l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. Igualment, ha de suposar la proposta a l'autoritat judicial competent de la posada en llibertat de la persona estrangera en cas que s'hagi acordat la mesura cautelar d'ingressar-lo en un centre d'internament d'estrangers.

En cas que el procediment sancionador o la mesura d'expulsió o devolució suspesa sigui competència d'un altre delegat o subdelegat del Govern, se li ha de comunicar la resolució de concessió del període de restabliment i reflexió, als efectes que escaiguin en virtut del que estableix el paràgraf anterior.

6. La resolució per la qual, si s'escau, es concedeixi el període de restabliment i reflexió ha d'autoritzar l'estada de la persona estrangera al territori espanyol per la durada que s'hagi determinat per a ella.

7. Durant el període de restabliment i reflexió, l'autoritat policial competent, d'acord amb els criteris que estableix el protocol que preveu l'article 148, ha de vetllar per la seguretat i protecció de la persona. Igualment, ha de garantir que la persona conegui la possibilitat que l'assisteix de ser derivada a les autoritats autonòmiques o municipals competents en matèria d'assistència social.

Article 151. Exempció de responsabilitat per col·laboració o en consideració a la situació personal de la víctima.

1. L'autoritat amb la qual la víctima de tràfic d'éssers humans estigui col·laborant en el marc de la investigació del delictes o del procediment penal pot proposar al delegat o subdelegat del Govern competent l'exempció de responsabilitat de la víctima en relació amb la infracció de l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Sense perjudici d'això, i atenent la situació personal de la víctima, el delegat o subdelegat del Govern pot determinar d'ofici l'exempció de responsabilitat.

2. Si es determina la no-exempció de responsabilitat, s'ha d'aixecar la suspensió del procediment sancionador o de l'execució de la mesura d'expulsió o devolució.

En cas que el procediment sancionador o la mesura d'expulsió o devolució suspesa sigui competència d'un altre delegat o subdelegat del Govern, se li ha de comunicar el que s'hagi decidit sobre l'exempció de responsabilitat de la persona estrangera als efectes d'arxivar el procediment, de continuar-lo o de revocar la mesura d'expulsió o devolució decretada.

3. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, la continuació del procediment sancionador també està condicionada, en cas que la persona estrangera iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, a la resolució d'aquest procediment.

Article 152. *Autorització de residència i treball.*

1. Determinada, si s'escau, l'exempció de responsabilitat, l'òrgan que hagi dictat la resolució en aquest sentit ha d'informar la persona estrangera de la possibilitat que l'assisteix de presentar una sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, dirigida al titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat o de la Secretaria d'Estat de Migracions, en funció que la motivació resideixi, respectivament, en la col·laboració de la víctima en la investigació del delictes o en la seva situació personal.

Les previsions que recull aquest article i el següent són extensives, si així ho sol·licita la víctima, als seus fills i filles menors d'edat tutelats, els majors d'aquesta edat que tinguin una discapacitat que requereixi suport o els majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut, així com als seus ascendents en primer grau i línia directa, als quals ha d'expedir una autorització de residència temporal per raons humanitàries.

Aquests familiars han de ser a Espanya en el moment de la identificació de la víctima.

Si s'ha determinat l'exempció de responsabilitat sobre la base d'una doble concurrència de les circumstàncies esmentades, se l'ha d'informar de la possibilitat que l'assisteix d'iniciar sengles procediments de sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals.

2. La sol·licitud d'autorització, que s'ha de presentar davant la delegació o subdelegació del Govern que hagi determinat l'exempció de responsabilitat, la pot presentar la persona estrangera personalment o a través d'un representant.

a) Còpia del passaport complet, o títol de viatge, en vigor, de l'estranger. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per una cèdula d'inscripció, en vigor.

b) Si s'escau, document públic pel qual s'atorgui la representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

No obstant això, la delegació o subdelegació del Govern pot eximir de l'aportació dels documents que per obtenir-los suposi un risc per a la víctima.

3. La delegació o subdelegació del Govern ha de traslladar immediatament la sol·licitud a la Secretaria d'Estat competent per emetre'n la resolució, i hi ha d'adjuntar un informe sobre la situació administrativa i personal de la persona estrangera i sobre el sentit de la resolució.

En cas que, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, la persona estrangera hagi presentat dues sol·licituds d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals d'acord amb el que preveu aquest capítol, la delegació o subdelegació del Govern, en els trasllats corresponents a les secretaries d'estat competents, han de fer constar l'existència dels dos procediments.

4. La remissió de la sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, en cas que inclogui un informe favorable a la concessió, suposa la concessió d'autorització provisional de residència i treball per part del delegat o subdelegat del Govern, per a la qual no és necessari que l'interessat presenti una nova sol·licitud.

La delegació o subdelegació del Govern ha de comunicar a la persona interessada el trasllat de la sol·licitud a la secretaria d'estat competent per emetre'n resolució i li ha de notificar la concessió o no de l'autorització provisional de residència i treball.

L'autorització provisional implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial, i té eficàcia des del moment de la notificació de la concessió i fins que es dicti resolució definitiva sobre la sol·licitud d'autorització realitzada.

En el termini d'un mes des de la concessió, el titular de l'autorització provisional ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de víctima de tràfic d'éssers humans.

La targeta d'identitat d'estranger és renovable amb caràcter anual.

5. Resolt favorablement el procediment sobre l'autorització definitiva per part del titular de la secretaria d'estat competent, l'autorització de residència i treball té una vigència de cinc anys i implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial. Això, sense perjudici de la possibilitat del seu titular d'accedir en el curs d'aquests cinc anys a la situació de residència de llarga durada, amb la sol·licitud prèvia, i amb aquest efecte es computa, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base d'aquest article.

En el termini d'un mes des de la concessió, el seu titular ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no la condició de víctima de tràfic d'éssers humans.

6. La denegació de l'autorització de residència i treball suposa la pèrdua de vigència de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés. En aquest cas, la titularitat de l'autorització provisional no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada o de la nacionalitat.

7. L'apartat anterior s'entén sense perjudici de la possibilitat que la persona estrangera iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

8. El contingut d'aquest precepte no afecta el dret que assisteix la persona estrangera de sol·licitar protecció internacional.

Article 153. *Retorn assistit al país de procedència.*

1. La persona estrangera pot sol·licitar el retorn assistit al seu país de procedència en qualsevol moment des que siguin apreciats motius raonables sobre la seva possible condició de víctima de tràfic d'éssers humans, sense perjudici del que les autoritats competents en el marc de la investigació del delictes o del procediment penal puguin determinar sobre la seva necessària permanència al territori espanyol d'acord amb la normativa aplicable a la seva participació en aquesta investigació o procediment.

2. La sol·licitud, dirigida a la Secretaria d'Estat de Migracions, es pot presentar davant qualsevol de les autoritats competents en el marc dels procediments regulats en aquest capítol.

La Secretaria d'Estat de Migracions ha de facilitar la gestió i assistència del retorn voluntari atenent al que estableix l'article 16 del Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans. En tot cas, el retorn assistit ha de comprendre

l'avaluació, prèvia a la partença, dels riscos i la seguretat, el transport, així com l'assistència als punts de partida, trànsit i destí.

3. En cas que es determini la necessitat que la persona estrangera romangui a Espanya en virtut del que preveu l'apartat 1 d'aquest article, la sol·licitud de retorn assistit s'ha de tramitar tan aviat desapareguin les causes que determinen la seva obligada permanència al territori espanyol.

Article 154. *Estrangers menors d'edat víctimes de tràfic d'éssers humans.*

1. En cas que es determini la minoria d'edat de la víctima de tràfic d'éssers humans, les actuacions que s'hagin de fer en virtut del que disposa aquest capítol han de vetllar en tot moment per la preservació de l'interès superior del menor.

2. La institució pública responsable de la tutela legal de la víctima menor d'edat o el Ministeri Fiscal poden proposar la derivació del menor cap a recursos específics per a víctimes de tràfic d'éssers humans, per raons de protecció o d'assistència especialitzada.

3. En qualsevol cas, els recursos específics per a víctimes de tràfic d'éssers humans han de garantir la separació entre menors i majors d'edat.

Article 155. *Reagrupament familiar dels fills i filles de la víctima que no siguin a Espanya.*

Es facilitarà la reagrupament familiar dels fills i filles menors, menors tutelats, o els majors d'aquesta edat que tinguin una discapacitat que requereixi suport o els majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut que no es trobin a Espanya en el moment en què es declari l'exempció de responsabilitat de la víctima. Cal atènyer-se al que disposa la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en matèria de reagrupament familiar, per bé que s'exonera la víctima de tràfic de l'obligació d'acreditar els mitjans de vida suficients, el requisit de residència prèvia i la disposició d'habitatge adequat.

TÍTOL VIII

Treballadors transfronterers

Article 156. *Definició.*

Està en situació de treball transfronterer el treballador que hagi estat autoritzat per dur a terme activitats lucratives, laborals o professionals per compte propi o d'altri a les zones frontereres del territori espanyol, i que resideixi a la zona fronterera d'un estat limítrof al qual retorni diàriament.

Article 157. *Àmbit d'aplicació, requisits i procediment.*

1. En la concessió inicial d'una autorització de treball per a treballadors transfronterers cal atènyer-se al que disposen els articles que estableixen les condicions per a la concessió de l'autorització de treball que escaigui, sense perjudici que el compliment dels requisits comunament exigibles per a l'obtenció d'un visat de residència i treball el valori l'òrgan competent, en el marc de la tramitació i resolució del procediment relatiu a l'autorització de treball.

2. D'acord amb el que preveu l'apartat anterior, per a l'obtenció d'una autorització de treball per a treballadors transfronterers s'han de complir els requisits següents:

a) Autorització de treball per compte d'altri:

1r. No tenir antecedents penals a Espanya i als seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

2n. No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en tal sentit.

3r. Residir a la zona fronterera amb territori espanyol de què es tracti.

4t. Que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació de la persona treballadora estrangera.

5è. Que l'ocupador presenti un contracte de treball, amb data de començament condicionada a la de l'eficàcia de l'autorització, que garanteixi a la persona treballadora una activitat continuada durant el període de vigència de l'autorització.

6è. Que l'ocupador hagi formalitzat la seva inscripció en el règim corresponent del sistema de Seguretat Social i estigui al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social.

7è. Que les condicions fixades en el contracte de treball s'ajustin a les que estableixen la normativa vigent i el conveni col·lectiu aplicable per a la mateixa activitat, categoria professional i localitat.

8è. Que l'ocupador disposi de mitjans econòmics, materials o personals, suficients per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions assumides en el contracte davant de la persona treballadora.

9è. Que es tingui la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

b) Autorització de treball per compte propi:

1r. No tenir antecedents penals a Espanya i als seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

2n. No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en tal sentit.

3r. Residir a la zona fronterera amb territori espanyol de què es tracti.

4t. Complir els requisits que la legislació vigent exigeix als nacionals per a l'obertura i el funcionament de l'activitat projectada.

5è. Tenir la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió, així com la col·legiació quan així es requereixi.

6è. Acreditar que la inversió prevista per a la implantació del projecte sigui suficient i la incidència, si s'escau, en la creació d'ocupació.

7è. La previsió que l'exercici de l'activitat ha de produir des del primer any recursos econòmics suficients almenys per a la manutenció de l'interessat, una vegada deduïts els necessaris per al manteniment de l'activitat.

3. Quan la competència executiva en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi i d'altri correspongui a l'Administració autonòmica, aquesta ha de ser competent per a l'admissió, tramitació, resolució de sol·licituds i dels recursos administratius que, si s'escau, s'interposin.

4. En el termini d'un mes des de la data de notificació de la resolució per la qual es concedeixi, si s'escau, l'autorització, el treballador s'ha de donar o ser donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social.

En el mateix termini, la persona estrangera ha de sol·licitar la corresponent targeta d'identitat d'estranger davant la comissaria de policia competent. Aquesta targeta acreditarà la condició de treballador transfronterer i permet l'entrada i sortida de territori nacional per a la realització de l'activitat a la qual es refereixi.

Sobre la base del que disposa l'article 4.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener la targeta d'identitat d'estranger s'ha de sol·licitar i obtenir sense perjudici que l'autorització concedida tingui una durada de menys de sis mesos.

5. S'han de denegar les autoritzacions de treball per compte propi o d'altri per a treballadors transfronterers, a més de perquè es dona alguna de les causes generals de denegació que estableix aquest Reglament per a les autoritzacions de residència i treball, perquè s'ha perdut la condició de treballador transfronterer.

Article 158. *Efectes de l'autorització de treball per a treballadors transfronterers.*

1. La durada de l'autorització inicial ha de coincidir amb la del contracte de treball en relació amb la qual es concedeixi, amb el límit mínim de tres mesos i màxim d'un any. Els mateixos criteris són aplicables en relació amb l'activitat projectada, en el cas de treball per compte propi.

2. La validesa de l'autorització de treball està limitada a l'àmbit territorial de la comunitat o ciutat autònoma a la zona limítrofa de la qual resideixi el treballador, així com a una ocupació en el cas de treball per compte d'altri o a un sector d'activitat en el de treball per compte propi.

3. L'autorització de treball es prorroga quan expiri, mentre continuï la mateixa relació laboral o activitat per compte propi i subsisteixin les circumstàncies que en van motivar la concessió.

La vigència de les successives pròrrogues ha de coincidir amb la del contracte de treball o de l'activitat per compte propi, amb el límit màxim d'un any.

4. Les autoritzacions s'extingeixen quan concorrin les causes previstes per a la resta de les autoritzacions que regula aquest Reglament, quan siguin aplicables, així com per la pèrdua de la condició de treballador transfronterer.

5. El fet d'haver estat titular d'una autorització de treball per compte propi o d'altri per a treballadors transfronterers no genera dret per a l'obtenció d'una autorització de residència i treball per compte propi o d'altri, sense perjudici que sigui tinguda en compte per a la valoració de les sol·licituds que el titular pugui presentar.

TÍTOL IX

Menors estrangers

CAPÍTOL I

Residència del fill o tutelat de resident

Article 159. *Residència temporal del menor estranger acompanyat nascut a Espanya.*

1. Poden adquirir l'autorització de residència temporal de menor acompanyat nascut a Espanya les persones estrangeres menors d'edat nascudes al nostre país que siguin filles solteres, biològiques o adoptades de progenitors estrangers titulars d'alguna de les autoritzacions de residència que preveu aquest Reglament. L'autorització, que no requereix visat, té una durada de cinc anys des de la data de la resolució.

A aquests efectes, el pare o la mare han de sol·licitar personalment l'autorització de residència a favor del menor en el termini dels sis mesos següents a la data del naixement o des que algun dels seus progenitors accedeixi a la situació de residència si aquesta és posterior, sempre que el menor es trobi al territori nacional i no se n'hagi absentat des del seu naixement, cas en què cal aplicar el que preveu el capítol II del títol IV.

2. Quan els menors estiguin en edat d'escolarització obligatòria, s'ha d'acreditar en el procediment que està matriculat en un centre d'ensenyament oficial autoritzat.

3. A la sol·licitud, que s'ha de presentar en el model normalitzat, s'hi ha d'ajuntar la documentació següent:

- a) Còpia completa del passaport, document de viatge o cèdula d'inscripció, en vigor, tant del menor com del progenitor sol·licitant.
- b) Còpia del certificat de naixement a Espanya del menor.
- c) Si s'escau, la documentació que acrediti l'escolarització del menor.

4. L'òrgan competent per emetre resolució ha de comprovar que es presenta degudament la documentació exigida i, en cas contrari, ha d'efectuar el requeriment a fi que s'esmenin els defectes en el termini dels deu dies següents a la seva notificació,

amb l'advertiment que, si no s'esmenen el termini indicat, es considera que desisteix la sol·licitud i es duu a terme l'arxivament de l'expedient, i a aquest efecte s'ha de dictar la resolució corresponent. El termini màxim per resoldre i notificar és d'un mes des de la recepció de la sol·licitud.

Sense perjudici de la resolució que l'Administració ha de dictar, el venciment del termini màxim sense que s'hagi notificat la resolució expressa, legitima per entendre-la desestimada per silenci administratiu.

5. En el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització de residència, la persona estrangera, acompanyada del progenitor, ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger davant els serveis policials corresponents.

6. Les autoritzacions de residència concedides sobre la base del que preveu aquest article habiliten per treballar per compte d'altri i per compte propi automàticament, sense necessitat de cap altre tràmit administratiu addicional, quan els seus titulars assoleixin l'edat mínima d'admissió al treball.

7. La sol·licitud d'autorització de residència de llarga durada, una vegada transcorrin els cinc anys de la vigència que preveu aquest article, s'ha de tramitar de conformitat amb el procediment que estableix el títol X.

Article 160. Residència de la persona acompanyada menor d'edat o amb una discapacitat no nascuda a Espanya.

1. Els fills, biològics o adoptius, no nascuts a Espanya que siguin solters i menors de divuit anys en el moment de la sol·licitud, i que estiguin acompanyats del progenitor estranger amb residència al nostre país o els fills que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut i sempre que, en tots dos casos, no hagin constituït la seva pròpia unitat familiar, poden obtenir una autorització de residència temporal quan s'acrediti la seva permanència continuada i ininterrompuda a Espanya durant un mínim de dos anys previs a la data de la sol·licitud i els seus pares o tutors compleixin els requisits de mitjans econòmics i allotjament que exigeix aquest Reglament per exercir el dret al reagrupament familiar.

Quan es tracti de fills d'un sol dels cònjuges o membres de la parella s'ha de requerir, a més, que aquest exerceixi en solitari la pàtria potestat, que se li hagi atorgat la custòdia amb caràcter exclusiu, que estiguin efectivament a càrrec seu i que s'hagi autoritzat el trasllat de residència del menor a Espanya per part de l'autoritat judicial o amb el consentiment de l'altre progenitor, o que s'hagi atorgat amb caràcter compartit, sempre que l'altre titular del dret de custòdia hagi donat el seu consentiment perquè resideixi en el territori nacional.

No obstant això, també s'admet la presentació de la sol·licitud mentre estigui en tràmit l'autorització de residència del progenitor.

2. Quan es compleixin els requisits que estableix l'apartat anterior, també poden accedir al mateix tipus d'autorització els que siguin menors de divuit anys en el moment de la sol·licitud acompanyats per la persona estrangera resident a Espanya que exerceixi legalment la seva tutela, sempre que aquesta relació hagi estat constituïda de conformitat amb l'ordenament jurídic espanyol.

3. Quan els menors estiguin en edat d'escolarització obligatòria, s'ha d'acreditar en el procediment que està matriculat en un centre d'ensenyament oficial autoritzat.

4. A la sol·licitud, que s'ha de presentar en el model normalitzat, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Còpia completa del passaport, document de viatge o cèdula d'inscripció, en vigor, tant del menor com del progenitor o tutor sol·licitant.

b) Còpia del certificat de naixement del menor o de la documentació acreditativa de la tutela.

c) Documentació acreditativa de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

- d) Si s'escau, documentació acreditativa de l'escolarització del menor.
- e) Documentació acreditativa de la permanència continuada i ininterrompuda del menor a Espanya durant els dos anys immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.
- f) Documentació acreditativa dels mitjans econòmics i allotjament exigits en aquest Reglament per exercir el dret al reagrupament familiar.

5. L'òrgan competent per emetre resolució ha de comprovar que es presenta degudament la documentació exigida i, en cas contrari, ha d'efectuar el requeriment a fi que s'esmenin els defectes en el termini dels deu dies següents a la seva notificació, amb l'avertiment que, si no s'esmenen el termini indicat, es considera que desisteix la sol·licitud i es duu a terme l'arxivament de l'expedient, i a aquest efecte s'ha de dictar la resolució corresponent. El termini màxim per resoldre i notificar és d'un mes des de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut l'esmentat termini, la sol·licitud s'entén desestimada.

6. En el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització de residència, la persona estrangera, acompanyada del progenitor, ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents.

7. L'autorització, que no requereix visat, té una durada de cinc anys des de la data de la resolució.

8. L'autorització de residència concedida sobre la base del que preveu aquest article habilita per treballar per compte d'altri i per compte propi, sense necessitat de cap altre tràmit administratiu addicional, quan el seu titular arribi a l'edat mínima d'admissió al treball.

CAPÍTOL II

Desplaçament temporal de menors estrangers en el marc de programes de caràcter humanitari

Article 161. *Definició, requisits i procediment comú als desplaçaments temporals.*

1. S'entén com a desplaçament temporal de menors estrangers en el marc de programes de caràcter humanitari, l'estada temporal de menors, la durada i els requisits de la qual sigui de conformitat amb el que preveu aquest capítol.

En general, es considera que un programa té caràcter humanitari quan es doni, almenys, alguna de les circumstàncies següents:

- a) quan el país d'origen es troba en una situació de conflicte bèl·lic o en dificultat social a causa d'aquest,
- b) quan el país d'origen es trobi afectat per catàstrofes o desastres naturals o provocats per l'ésser humà,
- c) quan la persona menor es trobi en camps de refugiats,
- d) quan al país d'origen no es pugui realitzar el tractament mèdic especialitzat o la intervenció quirúrgica.

2. L'entitat o persona que promogui i financi el programa ha de tenir la consideració d'interessada en el procediment i es pot tractar d'alguna de les següents:

- a) Administracions públiques.
- b) Associacions sense ànim de lucre o fundacions inscrites en registres públics.

3. Per al desplaçament temporal de la persona menor a territori espanyol cal obtenir l'informe previ favorable del delegat del Govern a les comunitats autònomes

uniprovincials o el subdelegat del Govern a les pluriprovincials, al territori de les quals hagi o hagin de romandre amb caràcter principal, sempre que s'acrediti el següent:

a) Autorització expressa prèvia de les persones que ostentin la seva pàtria potestat, tutela o guarda i custòdia, i amb el compromís per part les autoritats espanyoles de vetllar per l'atenció adequada de la persona estrangera menor d'edat, que poden aplicar mecanismes de supervisió i control per protegir-la davant qualsevol situació de desprotecció que pugui afectar-la.

b) Informe favorable emès per l'òrgan autonòmic competent en matèria de protecció de menors sobre el programa, entre els quals s'indiqui que es tracta d'un programa humanitari, amb la sol·licitud prèvia del promotor, i a la qual s'ha d'adjuntar, entre d'altres, tant el certificat d'antecedents penals com el certificat de delictes de naturalesa sexual emesos pel Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts referits a totes les persones de més de 14 anys que hagin de conviure amb el menor.

c) Compromís escrit del promotor de facilitar el retorn al país d'origen de les persones menors d'edat i que el retorn esmentat no implica cost per a l'erari públic, llevat que aquest cost hagi estat assumit expressament i prèviament per l'òrgan competent.

d) En tots els casos, si els menors romanen amb famílies o persones individuals, aquestes han d'expressar per escrit el seu coneixement que el desplaçament del menor no té per objecte l'adopció i el seu compromís d'afavorir el retorn al seu país d'origen o procedència.

e) Compliment, per part del programa, dels requisits i les autoritzacions exigibles a Espanya, proporcionats per a la finalitat de l'estada i la seva durada, tant en matèria sanitària com de protecció jurídica del menor en relació amb la finalitat exposada i d'aquesta durada, a fi de garantir l'absència de risc de desprotecció del menor.

f) Que les associacions sense ànim de lucre o fundacions o la persona física o família amb la qual hagi de romandre la persona menor no hagin incomplert, en alguna de les edicions del programa, el seu compromís d'afavorir el retorn de la persona menor al seu lloc de procedència, excepte en casos de permanències derivades de la necessitat de rebre assistència sanitària especialitzada a Espanya, degudament comunicades a la delegació o subdelegació del Govern competent i autoritzades per aquestes.

4. La sol·licitud de l'informe sobre el desplaçament temporal s'ha d'efectuar amb una antelació mínima de tres mesos i màxima de quatre a la data programada. Sense perjudici de la resolució que l'Administració ha de dictar, el venciment del termini màxim d'un mes sense que s'hagi notificat la resolució expressa, legítima per entendre-la desestimada per silenci administratiu.

5. Els Ministeris d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, de Joventut i Infància, de l'Interior han de coordinar el desplaçament i l'estada d'aquests menors, i aquest últim departament ha de controlar el seu retorn al país d'origen o de procedència.

6. Per a l'expedició dels corresponents visats, l'oficina consular al país d'origen del menor ha de comprovar que existeix un informe previ favorable del delegat o el subdelegat del Govern, l'autorització expressa de qui exerceix la pàtria potestat o tutela, així com tot el que es refereix als requisits dels passaports individuals o col·lectius, salconduits o altra documentació de viatge dels menors.

Article 162. Desplaçament temporal de menors estrangers amb fins de tractament mèdic.

1. Els promotors poden sol·licitar el desplaçament temporal de menors estrangers a Espanya per a períodes no superiors a noranta dies naturals per a estades temporals amb fins de tractament mèdic. Poden venir acompanyats, dins el mateix programa, per un progenitor o per un tutor legal que, de manera excepcional, pot obtenir les mateixes

autoritzacions que preveu aquest article per als menors a les quals han d'estar condicionades.

2. Excepcionalment, és possible prorrogar l'estada dels menors, pel temps necessari per finalitzar aquesta assistència sanitària, atenent el que estableixen els articles 32 i 49, sempre que el promotor ho sol·liciti, davant l'òrgan competent perquè coneix la sol·licitud inicial, abans de finalitzar el període d'estada, i que adjunti un informe de l'autoritat sanitària que justifiqui la necessitat que el menor continuï rebent assistència sanitària especialitzada i que sigui impossible continuar-la al seu lloc de procedència. En aquest cas, el promotor del desplaçament ha de presentar la sol·licitud de pròrroga abans que finalitzi el període d'estada autoritzat i hi ha d'adjuntar l'informe clínic i la conformitat expressa de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela del menor.

3. En cas que sigui necessari prolongar la permanència a Espanya una vegada esgotat el període d'estada màxim permès, i sempre que l'esmentada permanència sigui imprescindible per a la continuació del tractament de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior, el promotor pot sol·licitar una autorització de residència temporal de caràcter excepcional per a menors estrangers amb fins de tractament mèdic. La durada de l'autorització de residència ha de ser pel temps estrictament necessari, segons indiqui l'informe corresponent de l'autoritat sanitària, amb el límit màxim d'un any renovable.

L'òrgan competent ha de comprovar que es presenta degudament la documentació exigida i, en cas contrari, ha d'efectuar el requeriment a fi que s'esmenin els defectes en el termini dels deu dies següents a la seva notificació, amb l'avertiment que, si no s'esmenen el termini indicat, es considera que desisteix la sol·licitud i es duu a terme l'arxivament de l'expedient, i a aquest efecte s'ha de dictar la resolució corresponent. El termini màxim per emetre resolució és de tres mesos des de la data d'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per tramitar-la.

Sense perjudici de la resolució que l'Administració ha de dictar, el venciment del termini màxim sense que s'hagi notificat la resolució expressa, legítima per entendre-la desestimada per silenci administratiu.

En el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització de residència, la persona estrangera, acompanyada del progenitor, ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger davant la comissaria de policia corresponent.

La renovació d'aquesta classe d'autoritzacions de residència s'ha de vincular al temps estrictament necessari per completar el tractament mèdic, amb el límit màxim d'un any, i és imprescindible, per a cada una de les eventuais renovacions, l'actualització de l'informe de l'autoritat sanitària en el qual constin, expressament, les raons sobre la necessitat que continuï l'assistència sanitària especialitzada a Espanya.

La renovació s'ha de sol·licitar durant els dos mesos previs a la data d'expiració de la vigència de l'autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També s'ha de prorrogar fins a la resolució del procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins els tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior.

Article 163. *Desplaçament temporal de menors amb fins de vacances.*

1. Els promotors poden sol·licitar el desplaçament temporal de menors estrangers a Espanya a partir dels 8 anys per períodes improrrogables de noranta dies naturals per a estades temporals amb fins de vacances. Excepcionalment, es permet el desplaçament de menors estrangers de més de sis anys quan vagin acompanyats dels seus germans més grans de vuit d'anys.

Per cada grup de quinze nens o una fracció menor corresponent pot venir, dins el mateix programa, un monitor o monitora de la mateixa procedència per un període improrrogable de noranta dies naturals.

2. Una vegada en territori nacional, les persones menors autoritzades es lliuren a les respectives famílies d'acollida i les entitats promotores han de comunicar aquesta

circumstància a l'oficina d'estrangeria on s'hagin tramitat les sol·licituds, així com qualsevol incidència que s'hagi produït sobre això.

3. Al final del programa, les entitats que en el seu moment van iniciar el procediment per a la vinguda de les persones menors han de comunicar a les brigades provincials d'estrangeria i fronteres de la comissaria provincial de Policia Nacional de la província on tingui el seu domicili els termes del retorn o de l'excepcional permanència de cada persona menor i dels motius que la motiven, en el termini màxim de quinze dies.

L'entitat promotora, en el termini de quinze dies, també ha de notificar a la brigada d'estrangeria i fronteres, de la comissaria provincial de Policia Nacional on tingui el seu domicili, el retorn dels monitors i les monitores la vinguda dels quals hagi promogut, així com informar de tots els que no hagin sortit en el termini previst.

L'incompliment d'aquesta obligació s'ha de tenir en compte per a la valoració de la seva participació en programes posteriors.

4. El Ministeri de l'Interior, el Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, Ministeri de Joventut i Infància han d'elaborar un informe d'avaluació de cada programa.

Article 164. *Desplaçament temporal de menors estrangers amb fins d'escolarització.*

1. L'estada derivada del desplaçament temporal de menors, a partir dels dotze anys, amb fins d'escolarització en el marc d'un programa humanitari té naturalesa jurídica d'estada per estudis.

2. En el desplaçament temporal de menors amb fins d'escolarització s'ha d'acreditar que el menor ha estat admès en un centre d'ensenyament reconegut oficialment a Espanya.

3. L'estada acaba en finalitzar el curs acadèmic, moment en què, llevat que raons excepcionals ho impedeixin, el menor ha de tornar al seu país.

En cas que vulgui continuar els estudis per més d'un curs acadèmic, s'ha d'incloure el menor en un nou programa.

CAPÍTOL III

Menors estrangers no acompanyats

Article 165. *Definició.*

El que preveu aquest capítol és aplicable a l'estranger menor de divuit anys que arribi a territori espanyol sense venir acompanyat d'un adult responsable d'ell, ja sigui legalment o d'acord amb el costum, s'aprecii risc de desprotecció del menor, mentre l'adult responsable no s'hagi fet càrrec efectivament del menor, així com a qualsevol menor estranger que una vegada a Espanya es trobi en aquesta situació.

El contingut d'aquest capítol s'ha d'interpretar sense perjudici de la possibilitat que el menor estranger no acompanyat pugui complir els requisits que estableixen els articles 59 i 59bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o la normativa espanyola en matèria de protecció internacional.

Article 166. *Determinació de l'edat.*

1. Quan els cossos i forces de seguretat localitzin un estranger no acompanyat, la minoria d'edat del qual sigui indubtable per raó de la seva documentació o de la seva aparença física, ha de ser posat a disposició dels serveis de protecció de menors competents, fet que s'ha de posar en coneixement del ministeri discal. Les dades d'identificació del menor s'han d'inscriure en el Registre de menors estrangers no acompanyats.

En cas que la minoria d'edat d'un estranger indocumentat no es pugui establir amb seguretat, les forces i cossos de seguretat de l'Estat, quan tinguin coneixement

d'aquesta circumstància o localitzin el suposat menor a Espanya, han d'informar els serveis autonòmics de protecció de menors perquè, si s'escau, li prestin l'atenció immediata que necessiti acord amb el que estableix la legislació de protecció jurídica del menor.

Amb caràcter immediat, s'ha de posar el fet en coneixement del Ministeri Fiscal, que ha de disposar, en el termini més breu possible, la determinació de l'edat, per a la qual cosa han de col·laborar les institucions sanitàries oportunes, que, amb caràcter prioritari i urgent, han d'efectuar les proves necessàries.

Igualment, s'ha de donar coneixement de la localització del menor o possible menor al delegat o subdelegat del Govern competent per raó del territori on es trobi aquest.

2. La Secretaria d'Estat de Migracions ha d'impulsar l'adopció d'un protocol marc de menors estrangers no acompanyats destinat a coordinar la intervenció de totes les institucions i administracions afectades, des de la localització del menor o suposat menor fins a la seva identificació, determinació de la seva edat, posada a disposició del servei públic de protecció de menors i documentació.

3. Si durant el procediment de determinació de l'edat el menor necessita atenció immediata, les forces i cossos de seguretat de l'Estat l'han de sol·licitar als serveis autonòmics competents en matèria de protecció de menors.

4. En el decret del Ministeri Fiscal que fixi l'edat del menor estranger s'ha de decidir la seva posada a disposició dels serveis competents de protecció de menors i s'ha de fer saber al delegat o subdelegat del Govern competent.

En cas que la determinació de l'edat es realitzi sobre la base de l'establiment d'una forquilla d'anys, s'ha de considerar que la persona estrangera és menor si l'edat més baixa d'aquesta és inferior als divuit anys.

El decret del Ministeri Fiscal en què es fixi l'edat del menor estranger s'ha d'inscriure en el Registre de menors no acompanyats de conformitat amb el que preveu l'article 214 d'aquest Reglament.

5. Després que el menor hagi estat posat a la seva disposició, el servei de protecció de menors l'ha d'informar, de manera fefaent i en un idioma que pugui entendre, del contingut bàsic del dret a la protecció internacional i del procediment previst per a la seva sol·licitud, així com de la normativa vigent en matèria de protecció de menors. D'aquesta actuació, n'ha de quedar constància escrita.

Article 167. Competència sobre el procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat i actuacions prèvies.

1. Les delegacions i subdelegacions del Govern són els centres directius competents per portar a terme els tràmits relatius a la repatriació d'un menor estranger no acompanyat, que preveuen l'article 35 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i els acords bilaterals subscrits per Espanya sobre la matèria.

La competència atribuïda a les delegacions i subdelegacions del Govern inclou la pràctica de les actuacions informatives prèvies i, si s'escau, la incoació, tramitació i resolució del procediment que regula aquest article.

2. Es considera delegació o subdelegació del Govern competent aquella en territori de la qual hi hagi el domicili del menor.

El centre directiu que iniciï el procediment ho ha de comunicar a la corresponent delegació o subdelegació del Govern a la província on estigui ubicada l'entitat que tingui atribuïda la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda, quan el seu domicili no coincideixi amb el del menor.

3. La delegació o subdelegació del Govern ha de sol·licitar, través de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, un informe de la representació diplomàtica del país d'origen del menor sobre les seves circumstàncies familiars. En cas que aquest país no tingui representació diplomàtica a Espanya, l'informe s'ha de sol·licitar a través de la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Assumptes Consulars.

S'ha de donar compte de cada sol·licitud i actuacions posteriors a la Secretaria d'Estat de Migracions, a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres i, si s'escau, a la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Assumptes Consulars.

4. Sense perjudici de l'informe ressenyat a l'apartat anterior, la delegació o subdelegació del Govern ha de requerir a l'entitat que tingui atribuïda la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda qualsevol informació sobre la situació del menor. Aquesta informació s'ha de requerir igualment a l'Administració autonòmica del territori en què el menor tingui el domicili, així com a aquella on està ubicada l'entitat que tingui atribuïda la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda.

5. La sol·licitud d'informe ha de respondre a un model tipus, a elaborar conjuntament per les secretaries d'Estat de Migracions i de Seguretat. S'han de sol·licitar, entre altres dades, les relatives a la filiació del menor i a les circumstàncies socials i familiars del seu entorn al país d'origen.

En la sol·licitud d'informe s'ha de fer constar la necessitat que, si la representació diplomàtica del país d'origen decideix substituir la informació sobre la família per la relativa als seus serveis de protecció del menor, la contestació reflecteixi expressament el compromís per escrit de l'autoritat competent del país d'origen d'assumir la responsabilitat sobre el menor.

Article 168. Inici del procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat.

1. El delegat o subdelegat de Govern competent ha d'acordar la incoació del procediment de repatriació del menor quan, segons les informacions rebudes d'acord amb el que preveu l'article anterior, es consideri que l'interès superior del menor se satisfà amb el reagrupament amb la família o la seva posada a disposició dels serveis de protecció del seu país d'origen. La incoació del procediment s'ha d'enregistrar en l'aplicació informàtica corresponent.

A l'acord d'iniciació s'ha de fer constar expressament la identitat del menor i l'existència d'informe de les autoritats competents del país d'origen.

2. L'acord d'incoació del procediment s'ha de notificar immediatament al menor, al Ministeri Fiscal i a l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda. Així mateix, qualsevol actuació o incidència que es produeixi en el transcurs del procediment s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal com més aviat millor.

Al mateix temps, el menor ha de ser informat per escrit, en una llengua que pugui entendre i de manera fefaent, dels antecedents que han determinat la incoació del procediment i de tots els drets que l'assisteixen, amb una menció especial a l'assistència d'intendent si no entén el castellà o no el parla.

Article 169. Al·legacions i determinació del període de prova.

1. Comunicat l'acord d'incoació del procediment s'inicia un període de deu dies a comptar de l'endemà de la notificació corresponent, en el qual el menor estranger, l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda i, si s'escau, el Ministeri Fiscal poden formular totes les al·legacions de fet o de dret que considerin oportunes, així com proposar les proves pertinents sobre els fets al·legats.

Si el menor ha arribat a l'edat de setze anys pot intervenir en aquesta fase per si mateix o a través d'un representant que designi. En cas que no hagi arribat a l'edat esmentada, l'ha de representar l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda.

No obstant això, quan el menor de setze anys amb judici suficient hagi manifestat una voluntat contrària a la de qui en té la tutela legal, custòdia, protecció provisional, guarda o representació legal, s'ha de suspendre el curs del procediment fins que se li nomeni un defensor judicial. Sense perjudici que es pugui apreciar aquest grau de maduresa en una edat inferior, s'entén que la persona estrangera més gran de dotze anys té judici suficient.

Correspon al ministeri discal, al mateix menor o a qualsevol persona amb capacitat per comparèixer en judici instar l'autoritat judicial competent perquè nomeni el defensor.

2. Durant el tràmit d'al·legacions, la delegació o subdelegació del Govern ha de sol·licitar un informe del servei públic de protecció de menors sobre la situació del menor a Espanya, així com qualsevol informació que pugui conèixer sobre la identitat del menor, la seva família, el seu país o el seu domicili quan aquesta no s'hagi presentat anteriorment. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de deu dies des de la sol·licitud.

3. Quan els fets al·legats pel menor, el seu representant legal o defensor judicial o per l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda tinguin rellevància decisiva per a l'adopció de l'acord de repatriació, l'instructor del procediment, d'ofici o a instància de part, ha d'acordar l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu, a fi que es puguin practicar totes les que siguin pertinents.

En cas d'obertura d'un període de proves a instància de part, l'instructor del procediment pot suspendre el transcurs del termini per resoldre'l durant el temps necessari per incorporar els resultats a l'expedient.

4. Així mateix, el ministeri discal ha d'emetre informe, com més viat millor, i a aquest efecte l'instructor del procediment li ha de remetre la documentació que consti a l'expedient.

Article 170. *Tràmit d'audiència i resolució del procediment.*

1. Després de la incorporació a l'expedient dels informes que s'esmenten als articles 166 i 167 i, si s'escau, el resultat de la prova practicada, el delegat o subdelegat del Govern ha d'iniciar el tràmit d'audiència. En l'esmentat tràmit s'ha de garantir la presència del menor que tingui judici suficient perquè manifesti el que consideri en relació amb la seva repatriació.

Al tràmit d'audiència, s'hi han de convocar el ministeri discal, el tutor i, si s'escau, el defensor judicial o el representant designat pel menor.

L'audiència s'ha de documentar en acta, que ha de ser subscripta pels presents i a la qual s'han d'incorporar com a annex tots els documents i justificants que s'aportin.

2. Realitzat el tràmit d'audiència, el delegat o subdelegat del Govern ha de resoldre, d'acord amb el principi d'interès superior del menor, sobre la repatriació del menor al seu país d'origen o on estiguin els seus familiars o sobre la seva permanència a Espanya.

La resolució ha d'establir si la repatriació s'ha de fer sobre la base del reagrupament familiar o mitjançant la seva posada a disposició dels serveis de protecció del menor del seu país d'origen.

La resolució posa fi a la via administrativa i s'ha d'enregistrar en l'aplicació informàtica corresponent per a la seva constància en el Registre de menors estrangers no acompanyats. S'ha de notificar, en el termini de deu dies, al menor o, si s'escau, al seu representant. En el mateix termini, s'ha de comunicar al tutor del menor i al Ministeri Fiscal.

A la mateixa resolució o en un document a part, s'ha de fer menció a la necessitat de sol·licitar, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta, el reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta per exercir-lo, en cas que es decideixi impugnar la resolució en via contenciosa administrativa.

3. El termini màxim per a la resolució i notificació del procediment és de sis mesos des de la data de l'acord d'inici del procediment.

Article 171. *Execució de la repatriació.*

1. Sense perjudici de les funcions del Cos Nacional de Policia en l'execució de la resolució, el menor ha de ser acompanyat per personal adscrit als serveis de protecció del menor sota la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda dels quals es trobi

fins al moment de posar-lo a disposició de les autoritats competents del seu país d'origen.

2. En cas que el menor estigui incurs en un procés judicial i aquest fet acreditat consti en l'expedient administratiu de repatriació, l'execució d'aquesta està condicionada a l'autorització judicial. En tot cas, ha de constar en l'expedient la comunicació al Ministeri Fiscal.

3. La repatriació s'ha d'efectuar a càrrec de la família del menor o dels serveis de protecció de menors del seu país. En cas contrari, s'ha de comunicar al representant diplomàtic o consular del seu país a aquests efectes. Subsidiàriament, l'Administració General de l'Estat s'ha de fer càrrec del cost de la repatriació, excepte pel que fa al desplaçament del personal adscrit als serveis de protecció del menor sota la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda dels quals es trobi el menor.

Article 172. *Residència del menor estranger no acompanyat.*

1. L'oficina d'estrangeria a la província en què estigui fixat el domicili del menor ha d'iniciar, d'ofici, per ordre superior o a instància de part, el procediment relatiu a l'autorització de residència a la qual es refereix l'article 35.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, una vegada hagi quedat acreditada la impossibilitat de repatriació del menor i, en tot cas, transcorreguts noranta dies des que hagi estat posat a disposició dels serveis competents de protecció de menors.

En cas d'inici d'ofici o per ordre superior, l'oficina d'estrangeria ha de comunicar al menor l'acord d'inici del procediment a través del servei de protecció de menors sota la tutela, custòdia, protecció provisional o guarda del qual es trobi, i ha de sol·licitar l'aportació de la documentació següent, que igualment és la que s'ha d'aportar juntament amb la sol·licitud en els casos d'inici a instància de part:

- a) Còpia completa del passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, del menor. Si no, aquest document es pot substituir per la cèdula d'inscripció del menor, obtinguda d'acord amb el que preveu l'article 210.5.
- b) Document acreditatiu que la persona física que intervé en el procediment té competència per a això en representació del servei de protecció de menors.
- c) Document acreditatiu de la relació de tutela, custòdia, protecció provisional o guarda entre el menor i el servei de protecció de menors.

2. La delegació o subdelegació del Govern ha de resoldre sobre el procediment i ha de notificar la resolució al menor en el termini màxim d'un mes. Transcorregut aquest termini, la resolució es pot entendre desestimada. La resolució s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal en el termini de deu dies des que es dicti.

El representant del menor ha de sol·licitar personalment, en el termini d'un mes des de la data de notificació de la resolució, i davant l'oficina d'estrangeria o comissaria corresponent, la targeta d'identitat d'estranger.

3. D'acord amb l'article 35.8 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la concessió d'aquesta autorització de residència no és un obstacle per a la repatriació ulterior quan afavoreixi l'interès superior del menor. Si la repatriació es produeix, s'ha de procedir a l'extinció de l'autorització de residència. En cas que s'acordi i s'executi la repatriació, aquesta comporta l'extinció de l'autorització de residència.

4. L'autorització de residència que habilita per treballar a partir dels 16 anys, de conformitat amb el 36.1 i el 41.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, comporta l'habilitació per treballar per compte propi i d'altri per a les activitats que, a proposta de l'entitat de protecció de menors, n'afavoreixin la integració social, té una vigència de dos anys i la seva eficàcia es retrotrau a la data de la posada a disposició del menor del servei de protecció de menors.

L'habilitació per treballar que comporta d'acord amb el que preveu l'article 41.1.j) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no té en compte, en cas d'activitats per compte d'altri, la situació nacional d'ocupació de conformitat amb el que preveu l'article 40.1.i) de

la mateixa Llei orgànica. Aquesta habilitació per treballar té la mateixa durada que l'autorització de residència.

5. El procediment sobre la renovació d'aquesta autorització de residència que habilita per treballar a partir dels 16 anys per a les activitats que, a proposta de l'entitat de protecció de menors, n'afavoreixin la integració social, l'ha d'iniciar d'ofici l'oficina d'estrangeria competent durant els dos mesos previs a la data d'expiració de la seva vigència. Això sense perjudici que aquest procediment es pugui iniciar a instància de part en el mateix termini. En tots dos casos, l'inici del procediment de renovació prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la seva resolució. També es produeix aquesta pròrroga en el supòsit en què la renovació es tramiti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior.

Escau la renovació de l'autorització quan subsisteixin les circumstàncies que en van motivar la concessió inicial.

La vigència de l'autorització renovada és de tres anys llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada.

Article 173. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que és titular d'una autorització de residència.

1. Els menors sobre els quals un servei de protecció de menors hagi exercit la tutela, custòdia, protecció provisional o guarda, i que arribin a la majoria d'edat sent titulars d'una autorització de residència concedida de conformitat amb el que preveu l'article anterior, poden sol·licitar a l'oficina d'estrangeria on hagin fixat la seva residència la renovació d'aquesta en un model oficial, durant dos mesos naturals previs a la data d'expiració de la seva vigència. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment de renovació.

També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en què s'hagi incorregut.

2. L'autorització es renova quan quedin acreditades les condicions següents:

a) Que el sol·licitant disposa de mitjans econòmics suficients per al seu sosteniment. La suficiència d'aquests mitjans s'entén complerta quan s'acreditin uns ingressos i unes rendes mensuals que superin la quantia mensual individual de la renda garantida que preveu la Llei 19/2021, de 20 de desembre, per la qual s'estableix l'ingrés mínim vital, o bé, que s'acrediti que el seu sosteniment queda assegurat dins d'un programa desenvolupat per una institució pública o privada.

A aquests efectes són computables els ingressos provinents d'una ocupació, del sistema social, així com altres quanties que pugui percebre.

A aquests efectes, el sol·licitant pot presentar un contracte de treball que compleixi les condicions que estableix l'article 127.b). En aquest cas, l'eficàcia de l'autorització renovada està condicionada a la posterior afiliació i alta de la persona estrangera en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini d'un mes.

b) De conformitat amb l'article 31.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de valorar l'existència d'antecedents penals, i s'ha de considerar la concessió d'indults o la suspensió de la pena privativa de llibertat i, en el cas de penes privatives de drets o de multa, el seu compliment. A aquest efecte, l'Administració ha de comprovar d'ofici els antecedents registrats en el Registre Central de Penats del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts.

c) Igualment, s'han de considerar els informes que, si s'escau i a aquests efectes, puguin presentar les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors, d'acord amb el que preveu l'article 35.9 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, així com els emesos per altres entitats o institucions privades relatius al compliment satisfactori dels objectius educatius o d'inclusió sociolaboral del programa, tant si aquest ha finalitzat com si està en curs.

3. La vigència de l'autorització renovada és de dos anys, renovables per períodes de dos anys si es mantenen els requisits, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada.

L'habilitació per treballar que comporta d'acord amb el que preveu l'article 35.9 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no té en compte, en cas d'activitats per compte d'altri, la situació nacional d'ocupació de conformitat amb el que preveu l'article 40.1.b) de la mateixa Llei orgànica. Aquesta habilitació per treballar té la mateixa durada que l'autorització de residència.

4. En el termini d'un mes des de la notificació de la resolució per la qual es renova l'autorització, el seu titular ha de sol·licitar davant l'oficina d'estrangeria o comissaria la targeta d'identitat d'estranger corresponent, que ha d'indicar expressament «habilita per treballar per compte propi i per compte d'altri».

5. El que disposen els apartats anteriors és sense perjudici que l'autoritat competent faciliti als menors estrangers no acompanyats que arribin a la majoria d'edat informació i accés a la modalitat o el programa de retorn voluntari assistit a què puguin decidir acollir-se.

Article 174. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que no és titular d'una autorització de residència.

1. Els menors estrangers no acompanyats sobre els quals un servei de protecció de menors tingui la tutela, custòdia, protecció provisional o guarda i arribin a la majoria d'edat sense haver obtingut l'autorització de residència que preveu l'article 172, però hagin complert els requisits per a això, sempre que aquesta tutela, custòdia, protecció provisional o guarda no s'ostenti per motiu d'una mesura cautelar de protecció, poden sol·licitar una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals. Per a això, han d'haver participat en les accions formatives i activitats programades per l'entitat esmentada per afavorir la seva integració social, la qual cosa aquesta entitat ha de certificar, o han de poder acreditar la seva integració en la societat espanyola en els termes que preveu l'article 173.2.c).

2. La sol·licitud d'autorització s'ha de presentar durant els dos mesos previs o durant els tres mesos posteriors a la data en què compleixi els divuit anys. Excepcionalment, la sol·licitud d'autorització la pot presentar la persona estrangera fora d'aquest termini, i fins a l'endemà que el jove faci els 20 anys, quan concorrin raons alienes a la persona estrangera que estiguin degudament acreditades. En aquest cas, la sol·licitud ha d'anar acompanyada d'un informe de la comunitat autònoma o ajuntament corresponent.

3. Igualment, s'ha d'acreditar:

a) Que el sol·licitant disposa de mitjans econòmics suficients per al seu sosteniment. La suficiència d'aquests mitjans s'entén complerta quan s'acreditin uns ingressos i unes rendes mensuals que superin la quantia mensual individual de la renda garantida que preveu la Llei 19/2021, de 20 de desembre, o bé que s'acrediti que el seu sosteniment queda assegurat dins d'un programa desenvolupat per una institució pública o privada.

A aquests efectes són computables els ingressos provinents d'una ocupació, del sistema social, així com altres quanties que pugui percebre.

A aquests efectes, el sol·licitant pot presentar un contracte de treball que compleixi les condicions que estableix l'article 127.b). En aquest cas, l'eficàcia de l'autorització concedida està condicionada a la posterior afiliació i alta de la persona estrangera en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini d'un mes.

b) Que no tingui antecedents penals a Espanya o als països anteriors de residència, per delictes existents a l'ordenament espanyol, i no constar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit. A aquest efecte, l'Administració ha de comprovar d'ofici els antecedents registrats

en el Registre Central de Penats del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts.

c) Que, fins al moment de la sol·licitud, aquesta persona ha d'haver romàs en territori espanyol, i ha de certificar l'esmentada permanència i acreditar la seva inserció i integració social a través d'un informe de la seva comunitat autònoma o ajuntament, si s'escau.

4. La vigència de l'autorització concedida és de dos anys, renovable per períodes de dos anys si es mantenen els requisits, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada.

L'habilitació per treballar per compte d'altri o compte propi que comporta l'autorització no té en compte, en cas d'activitats per compte d'altri, la situació nacional d'ocupació de conformitat amb el que preveu l'article 40.1.j) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. Aquesta habilitació per treballar té la mateixa durada que l'autorització de residència.

5. En el termini d'un mes des de la notificació de la resolució per la qual es concedeix l'autorització, el seu titular ha de sol·licitar davant l'oficina d'estrangeria o comissaria corresponent la targeta d'identitat d'estranger, que ha d'indicar expressament «habilita per treballar per compte d'altri i pròpia».

6. El que disposen els apartats anteriors és sense perjudici que l'autoritat competent faciliti als menors estrangers no acompanyats que arribin a la majoria d'edat informació i accés a la modalitat o el programa de retorn voluntari assistit a què puguin decidir acollir-se.

TÍTOL X

Residència de llarga durada

CAPÍTOL I

Residència de llarga durada-Unió Europea

Article 175. *Definició.*

Està en situació de residència de llarga durada-UE la persona estrangera que hagi estat autoritzada a residir i treballar a Espanya indefinidament en les mateixes condicions que els espanyols i que es beneficia del que estableix sobre aquest estatut la Directiva 2003/109/CE del Consell, de 25 de novembre, relativa a l'estatut dels nacionals de tercers països residents de llarga durada.

Article 176. *Requisits.*

Tenen dret a obtenir una autorització de residència de llarga durada-UE les persones estrangeres que reuneixin tots els requisits següents:

a) Haver residit legalment i de manera continuada al territori espanyol durant els cinc anys anteriors a la presentació de la sol·licitud corresponent.

La continuïtat no queda afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total de deu mesos dins del període de permanència de cinc anys exigible, llevat que les sortides corresponents s'hagin efectuat de manera irregular.

En cas d'absències per motius laborals, la continuïtat de la residència no ha de quedar afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos continuats, sempre que la suma de les absències no superi el total de divuit mesos dins dels cinc anys requerits.

Es computen, als efectes que preveuen els paràgrafs anteriors, els períodes de permanència en situació d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives, el 50% de la durada total, sempre que en el moment de la

sol·licitud de l'autorització de residència de llarga durada-UE, la persona estrangera estigui en situació de residència a Espanya.

Igualment, tenen dret a obtenir aquesta autorització les persones estrangeres titulars d'una targeta blava-UE expedida per un altre estat membre de la Unió que hagin exercit el seu dret de mobilitat en els termes que preveu l'article 71 bis.4, paràgraf segon i següents, de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, sempre que reuneixin els requisits següents de manera acumulativa:

1r. Haver acumulat cinc anys de residència legal i ininterrompuda a la Unió Europea en qualitat de titular d'una targeta blava-UE, d'una autorització de residència nacional per a treballs d'alta qualificació, d'una autorització per a fins d'investigació, d'una autorització per raó d'estudis o de formació professional, o en qualitat de beneficiari de protecció internacional en el territori dels estats membres. En cas d'haver estat titular d'una autorització per raó d'estudis o de formació professional, els períodes de permanència només computen el 50 % de la durada total. En tots aquests casos, la continuïtat de la residència no queda afectada per absències de la Unió Europea de fins a dotze mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total de divuit mesos dins els cinc anys de residència requerides i,

2n. Haver residit dos anys a Espanya de manera legal i ininterrompuda com a titular d'una autorització de targeta blava-UE durant el període immediatament anterior a la presentació de la sol·licitud de residència de llarga durada-UE;

A les persones estrangeres a les quals se'ls hagi reconegut la condició de beneficiari de protecció internacional a Espanya també se'ls computa el 100 % del període transcorregut des de la data de presentació de la sol·licitud de protecció internacional a Espanya, sobre la base de la qual s'hagi concedit, fins a la data en què s'hagi concedit l'autorització de residència i treball que recull la normativa reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària. Igualment, a les persones titulars d'una targeta blava-UE se'ls ha de computar el 100 % d'aquest període.

b) Disposar de recursos fixos i regulars suficients per a la seva manutenció i, si s'escau, la de la seva família. Els termes i les quanties per valorar el compliment d'aquest requisit són els previstos en matèria de reagrupament familiar en aquest Reglament. Els recursos poden provenir de mitjans propis o de la realització d'activitats laborals o professionals.

c) Disposar d'una assegurança de malaltia.

Article 177. *Procediment.*

1. Les persones estrangeres que estiguin al territori espanyol i es trobin en el supòsit que preveu l'article anterior han de dirigir la seva sol·licitud, en model oficial, a l'oficina d'estrangeria de la província on resideixin.

Les persones estrangeres que no estiguin en territori nacional, i que es trobin en el supòsit que preveu l'article anterior, han de presentar personalment la sol·licitud davant l'oficina consular a la demarcació de la qual resideixin, que l'ha de traslladar a l'oficina d'estrangeria competent per a la seva instrucció, que ha de correspondre amb la de la província on fixen el seu domicili a Espanya.

2. La sol·licitud d'autorització de residència de llarga durada-UE s'ha de presentar durant els dos mesos immediatament anteriors a la data d'expiració de l'autorització de residència que hagi estat gaudint. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de la seva autorització de residència fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins els tres mesos posteriors a l'expiració de la seva autorització de residència, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en què s'hagi incorregut.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les persones estrangeres que siguin titulars d'una autorització de residència en vigor i que ja compleixin els requisits que estableix l'article 176.

3. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet en vigor, títol de viatge o cèdula d'inscripció del sol·licitant en vigor.

b) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per la tramitació del procediment.

c) Si s'escau, per a les persones titulars d'una targeta blava-UE que hagi exercit el seu dret a la mobilitat en els termes que preveu l'article 71 bis.4, paràgraf segon i següents, de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, documentació acreditativa dels períodes de residència prèvia en un altre estat membre com a titular d'una targeta blava-UE, d'una autorització de residència nacional per a treballs d'alta qualificació, d'una autorització per a fins d'investigació, d'una autorització per raó d'estudis o de formació professional, o en qualitat de beneficiari de protecció internacional en el territori dels estats membres.

d) Documentació acreditativa que el sol·licitant disposa de recursos fixos i regulars suficients per a la seva manutenció i, si s'escau, la de la seva família.

e) Documentació acreditativa que el sol·licitant disposa d'una assegurança de malaltia.

f) Si s'escau, certificat d'antecedents penals o document equivalent que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys, previs a la presentació de la corresponent sol·licitud.

4. Rebuda la sol·licitud, l'oficina d'estrangeria ha de comprovar el temps de residència previ al territori espanyol i ha de sol·licitar d'ofici el corresponent certificat d'antecedents penals a Espanya, així com el corresponent informe policial.

5. L'òrgan competent pot denegar l'estatut de resident de llarga durada-UE si després de valorar-lo considera que la persona estrangera representa una amenaça per motius d'ordre públic o de seguretat pública.

6. L'òrgan competent ha de resoldre i notificar en el termini màxim de tres mesos des de la data d'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per tramitar-la. Transcorregut aquest termini, s'entén que la sol·licitud és estimada.

7. Concedida, si escau, l'autorització de residència de llarga durada-UE, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment, davant la comissaria de policia competent o l'oficina d'estrangeria corresponent, la targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució.

En l'epígraf «Tipus de permís» de la targeta expedida, ha de constar la menció «Resident de llarga durada-UE» o «RE LLARGA DU UE».

8. Quan es concedeixi una autorització de residència de llarga durada-UE a una persona estrangera a la qual s'hagi atorgat a Espanya la condició de beneficiari de protecció internacional, s'ha d'anotar a l'epígraf «observacions»; de la targeta la menció següent: «Resident de llarga durada-UE, protecció internacional concedida per Espanya amb data.....».

La Direcció General de la Protecció Internacional ha d'atendre en el termini d'1 mes la petició d'informació sobre la vigència de la condició de beneficiari de protecció internacional que li formuli un altre estat membre de la Unió Europea que, amb posterioritat, expedeixi a l'estranger una altra autorització de residència de llarga durada-UE.

Quan de conformitat amb els instruments internacionals i altra normativa aplicable la responsabilitat de la protecció internacional d'un resident de llarga durada-UE hagi estat transferida a un altre estat membre de la Unió Europea, la comissaria de policia corresponent ha de modificar en conseqüència l'observació en el termini de tres mesos des de la transferència.

En cas que Espanya expedeixi com a segon estat membre una autorització de resident de llarga durada-UE a una persona estrangera que disposi de l'estatut de

resident de llarga durada-UE concedit en un altre estat membre, i consti en l'apartat «observacions» que es tracta d'un beneficiari de protecció internacional concedida per aquest estat membre, la Direcció General de la Policia ha de procedir a anotar la mateixa observació a la seva targeta, amb la sol·licitud d'informació prèvia sobre la seva vigència a l'altre estat membre. Quan la protecció internacional hagi estat retirada per decisió ferma en aquest estat membre, Espanya no ha d'anotar l'observació esmentada.

Quan de conformitat amb els instruments internacionals i altra normativa aplicable es produeixi la transferència de responsabilitat de la protecció internacional a Espanya d'una persona estrangera amb estatut de resident de llarga durada-UE concedit en un altre estat membre, la Direcció General de la Policia ha de demanar a l'altre estat membre la modificació de l'anotació reflectida a l'apartat «observacions».

El que preveu el paràgraf anterior també és aplicable en cas que es concedeixi a Espanya protecció internacional a un resident de llarga durada-UE l'estatut del qual hagi estat concedit en un altre estat membre.

La comissaria de policia corresponent ha d'anotar l'observació corresponent en el termini de tres mesos des de la petició que es formuli des d'un altre estat membre que hagi concedit la protecció internacional, o al qual s'hagi transferit l'esmentada protecció internacional, respecte al resident de llarga durada-UE amb estatut concedit a Espanya.

9. A les persones estrangeres que obtinguin l'autorització de residència de llarga durada-UE després d'haver estat titulars d'una autorització de targeta blava-UE, se'ls ha d'aplicar el que disposen els articles 62.4, 76.1, 71 i els apartats 4, 5 i 6 de l'article 71bis de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, així com les disposicions addicionals d'aquesta que facin referència als articles esmentats.

Article 178. Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada-UE.

1. Les persones estrangeres que siguin titulars d'una autorització de residència de llarga durada-UE han de sol·licitar la primera renovació de la targeta d'identitat d'estranger al cap de cinc anys. La segona renovació i les successives renovacions de la targeta d'identitat d'estranger s'han de sol·licitar cada cinc anys fins que el titular compleixi els trenta anys i cada deu anys una vegada els hagi fet.

2. La sol·licitud de renovació s'ha de presentar durant els dos mesos immediatament anteriors a la data d'expiració de la vigència de la targeta. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de la targeta anterior fins que es resolgui el procediment. També es prorroga fins que es resolgui el procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de la targeta anterior.

3. La no-presentació de sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger en els terminis que estableix l'apartat 2 no suposa en cap cas l'extinció de l'autorització de residència de llarga durada-UE. No obstant això, l'incompliment de les obligacions relatives a la targeta d'identitat d'estranger comporta l'aplicació del règim sancionador que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

4. La sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger, que s'ha d'emplenar en model oficial, ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

- a) Passaport complet en vigor o títol de viatge, o cèdula d'inscripció.
- b) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.
- c) Una fotografia, d'acord amb els requeriments que estableix la normativa sobre document nacional d'identitat.

CAPÍTOL II

Mobilitat del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre

Article 179. *Residència de llarga durada a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.*

1. La persona estrangera titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE concedida per un altre estat membre de la Unió Europea pot sol·licitar residir a Espanya, sense que es requereixi l'obtenció de visat.

2. La sol·licitud es pot presentar amb anterioritat a l'entrada en territori espanyol i, com a màxim, en el termini de tres mesos des que s'efectuï aquesta entrada.

S'ha de presentar, dirigida a l'oficina d'estrangeria de la província en què hagi de residir o on s'hagi d'iniciar l'activitat laboral, professional o educativa, davant l'oficina consular espanyola corresponent al lloc previ de residència a la Unió Europea o directament davant la mateixa oficina d'estrangeria.

3. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar:

a) Documentació acreditativa de la condició de resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.

b) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de l'estranger.

c) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

d) Documentació acreditativa del compliment dels requisits següents, en funció de la motivació de la sol·licitud:

1r. En cas que la motivació sigui residir a Espanya sense exercir activitats lucratives: documentació sobre els mitjans econòmics exigibles per residir a Espanya sense exercir activitats lucratives i documentació acreditativa que el sol·licitant disposa d'una assegurança de malaltia.

2n. En cas que la motivació sigui residir a Espanya i exercir activitats lucratives: documentació en matèria de treball que sigui exigible en funció de si es vol exercir una activitat per compte d'altri o per compte propi o, si s'escau, documentació acreditativa del fet que es dona el supòsit d'excepció de l'autorització de treball que al·legui l'interessat. No és aplicable el requisit relatiu a la circumstància que la situació nacional de treball permeti la contractació de l'estranger. L'esmentada documentació ha d'acreditar el compliment d'aquests requisits esmentats en els termes que estableixen els articles d'aquest Reglament en matèria d'autorització de residència o de residència i treball, en funció del motiu de la sol·licitud.

4. L'òrgan competent ha de resoldre sobre la sol·licitud i ha de notificar la resolució en el termini màxim de dos mesos. Transcorregut aquest termini, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització, la persona estrangera ha d'entrar a Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la notificació de la resolució, si no està ja en el territori espanyol.

6. L'autorització cobrarà vigència des de l'entrada de la persona estrangera a Espanya dins el termini que assenyalava l'apartat anterior o des de la data de notificació de la resolució, si la persona estrangera està a Espanya.

En cas que el motiu de la sol·licitud sigui exercir a Espanya activitats lucratives, l'autorització ha de cobrar eficàcia en el moment de l'alta de la persona estrangera en el règim corresponent de la Seguretat Social. L'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social s'ha de produir dins el termini de tres mesos des de la notificació de la concessió.

7. La persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes des que l'autorització cobri vigència. La vigència de la targeta d'identitat d'estranger és de cinc anys.

La primera renovació de la targeta d'identitat d'estranger s'ha de sol·licitar al cap de cinc anys. La segona renovació i les successives renovacions de la targeta d'identitat d'estranger s'han de sol·licitar cada cinc anys fins que el titular compleixi els trenta anys i cada deu anys una vegada els hagi fet.

Article 180. *Residència de llarga durada a Espanya de la família del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.*

1. Els membres de la família d'una persona estrangera titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE concedida per un altre estat membre de la Unió Europea poden sol·licitar residir a Espanya, i no és necessari l'obtenció de visat, en cas que formin part de la unitat familiar constituïda a l'anterior estat membre de residència.

S'entén per membres de la família als efectes del paràgraf anterior els definits com a familiars reagrupables a l'article 17 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. La sol·licitud es pot presentar en qualsevol moment anterior a l'entrada en el territori espanyol i, com a molt tard, en el termini de tres mesos des que aquesta s'efectuï.

S'ha de presentar, dirigida a l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on resideixi o hagi de residir el resident de llarga durada-UE del qual deriva el dret, davant l'oficina consular espanyola corresponent al lloc previ de residència a la Unió Europea o directament davant la mateixa oficina d'estrangeria.

La presentació pot ser simultània o posterior a la sol·licitud d'autorització de residència de llarga durada presentada pel titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE en un altre estat membre.

3. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar:

a) Documentació acreditativa de la residència a l'anterior estat membre en qualitat de membre de la família de titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE en aquest.

b) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, del familiar.

c) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

d) Documentació que acrediti que el familiar o el titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE disposa de mitjans econòmics en els termes que preveuen els articles d'aquest Reglament relatius a la residència per reagrupament familiar.

e) Documentació que acrediti que el familiar o la persona titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE disposa d'una assegurança de malaltia en els supòsits de l'article 179.3.d). 1r

4. L'òrgan competent ha de resoldre la sol·licitud i ha de notificar la resolució en el termini màxim de dos mesos. Sense perjudici de l'anterior, no es pot concedir l'autorització de residència a favor d'un familiar sense que al mateix temps o anteriorment s'hagi concedit la sol·licitada pel titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE de la qual deriva el dret. Si la sol·licitud es va presentar de manera simultània a la del titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE, s'han de resoldre conjuntament.

Transcorregut aquest termini, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització, la persona estrangera ha d'entrar a Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la notificació de la resolució, si no està ja en el territori espanyol.

6. L'autorització cobra vigència des de l'entrada de la persona estrangera a Espanya dins el termini que assenyala l'apartat anterior o des de la data de notificació de la resolució, si la persona estrangera és a Espanya.

7. Excepte en el cas de concessió d'autoritzacions de vigència inferior o igual a sis mesos, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes des que l'autorització cobri vigència.

8. L'autorització concedida a favor del familiar té la consideració d'autorització de residència per reagrupament familiar en els termes que preveu aquest Reglament.

Article 181. *Residència de llarga durada-UE a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea.*

1. La persona estrangera resident a Espanya a partir de la seva anterior condició de resident de llarga durada-UE en un altre estat membre de la Unió Europea pot accedir a la situació de residència de llarga durada-UE a Espanya, en els termes i les condicions que estableix sobre la matèria aquest Reglament.

2. La concessió d'una autorització de residència de llarga durada-UE a Espanya suposa la pèrdua del dret a conservar l'estatut de resident de llarga durada-UE a l'anterior estat membre de residència. A aquests efectes, la concessió de l'autorització de residència de llarga durada-UE a Espanya s'ha de comunicar a l'anterior estat membre de residència.

3. En cas que Espanya expedeixi com a segon estat membre una autorització de resident de llarga durada-UE a una persona estrangera que disposi de l'estatut de resident de llarga durada-UE concedit en un altre estat membre, i consti a l'apartat «observacions» que es tracta d'un beneficiari de protecció internacional concedida per aquest estat membre o quan, de conformitat amb els instruments internacionals i altra normativa aplicable, es produeixi la transferència de responsabilitat de la protecció internacional a Espanya d'una persona estrangera amb estatut de resident de llarga durada-UE concedit en un altre estat membre i consti a l'apartat «observacions» que es tracta d'un beneficiari de protecció internacional concedida per aquest estat membre s'ha d'aplicar el que disposa l'apartat vuitè de l'article 177.

CAPÍTOL III

Residència de llarga durada nacional

Article 182. *Definició.*

Està en situació de residència de llarga durada nacional la persona estrangera que hagi estat autoritzat a residir i treballar a Espanya indefinidament en les mateixes condicions que els espanyols.

Article 183. *Supòsits.*

1. Tenen dret a obtenir una autorització de residència de llarga durada nacional les persones estrangeres que hagin residit legalment i de manera continuada en el territori espanyol durant els cinc anys previs a la presentació de la sol·licitud.

2. La continuïtat a què es refereix l'apartat anterior no queda afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos continuats, sempre que la suma de les absències no superi el total de deu mesos dins dels cinc anys esmentats a l'apartat 1, llevat que les sortides corresponents s'hagin efectuat de manera irregular.

En cas d'absències per motius laborals, la continuació de la residència no ha de quedar afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total de divuit mesos dins dels cinc anys requerits.

La continuïtat a la qual es refereix l'apartat anterior no queda afectada per absències del territori espanyol per causes de força major degudament justificades. En aquest cas, l'òrgan competent a resoldre és l'encarregat de valorar de manera individualitzada si hi ha una situació excepcional que justifiqui les esmentades absències.

Tampoc no es veu afectada quan el titular de l'autorització estigui vinculat mitjançant una relació laboral a organitzacions no governamentals, fundacions o associacions, inscrites en el registre general corresponent i reconeguts oficialment d'utilitat pública com

a cooperants, i que facin per a elles projectes d'investigació, cooperació al desenvolupament o acció humanitària, duts a terme a l'estranger.

3. L'autorització de residència de llarga durada nacional també es concedeix a les persones estrangeres que acreditin que estan en qualsevol dels supòsits següents:

a) Residents que siguin beneficiaris d'una pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, inclosa dins de l'acció protectora del sistema espanyol de la Seguretat Social.

b) Residents que siguin beneficiaris d'una pensió d'incapacitat permanent absoluta o de gran invalidesa, en la modalitat contributiva, inclosa dins l'acció protectora del sistema espanyol de Seguretat Social o de prestacions anàlogues a les anteriors obtingudes a Espanya i consistents en una renda vitalícia, no capitalitzable, suficient per al seu manteniment.

c) Residents que hagin nascut a Espanya i que, en arribar a la majoria d'edat, hagin residit a Espanya de manera legal i continuada durant, almenys, els tres anys consecutius immediatament anteriors a la sol·licitud.

d) Persones estrangeres que hagin sigut espanyols d'origen i hagin perdut la nacionalitat espanyola.

e) Residents que, en arribar a la majoria d'edat, hagin estat sota la tutela d'una entitat pública espanyola de manera consecutiva durant els cinc anys anteriors a la sol·licitud.

f) Apàtrides, refugiats o beneficiaris de protecció subsidiària que siguin en territori espanyol i als quals se'ls hagi reconegut l'estatut respectiu a Espanya o en un altre estat membre de la UE.

g) Persones estrangeres que hagin contribuït de manera notòria al progrés econòmic, científic o cultural d'Espanya, o a la projecció d'Espanya a l'exterior. En aquests supòsits, correspon a la persona titular del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions la concessió de l'autorització de residència de llarga durada, amb l'informe previ de la persona titular del Ministeri de l'Interior.

Article 184. *Procediment.*

1. Les persones estrangeres que siguin al territori espanyol i es trobin en algun dels supòsits que recull l'article anterior han de dirigir la seva sol·licitud, en model oficial, a l'oficina d'estrangeria de la província on resideixin o, en cas que no es requereixi la condició prèvia de resident a Espanya, de la província on vulguin fixar la seva residència.

Les persones estrangeres que no estiguin en territori nacional han de presentar personalment la sol·licitud davant l'oficina consular a la demarcació de la qual resideixin, que l'ha de traslladar a l'oficina d'estrangeria competent per a la seva instrucció, que ha de correspondre amb la de la província on fixen el seu domicili a Espanya.

La sol·licitud d'autorització de residència de llarga durada nacional basada en el supòsit que preveu l'apartat 3.g) de l'article anterior no l'ha de presentar l'interessat, sinó que l'ha d'instar d'ofici la Direcció General de Migracions, prèvia recepció d'una proposta en aquest sentit d'una autoritat pública amb competències relacionades amb el mèrit que fonamenta la petició, acompanyada amb de la documentació acreditativa d'aquest mèrit.

2. La sol·licitud d'autorització de residència de llarga durada nacional s'ha de presentar durant els dos mesos immediatament anteriors a la data d'expiració de la seva autorització de residència. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de la seva autorització de residència fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins els tres mesos posteriors a l'expiració de la seva autorització de residència, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en què s'hagi incorregut. El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les persones estrangeres que siguin titulars d'una autorització de residència en vigor i que ja compleixin el que estableix l'article 183.

3. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:
 - a) Còpia del passaport complet en vigor o títol de viatge o cèdula d'inscripció del sol·licitant en vigor.
 - b) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.
 - c) En cas de sol·licituds fonamentades en períodes de residència previs, informe emès per les autoritats competents que acrediti l'escolarització dels menors a càrrec seu, en edat d'escolarització obligatòria.

Si s'escau, documentació acreditativa d'estar inclòs en algun dels supòsits que preveu l'article 183.3, apartats c) a f).
 - e) Si s'escau, certificat d'antecedents penals o document equivalent expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països on hagi residit durant els últims cinc anys previs a la presentació de la corresponent sol·licitud, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos en l'ordenament espanyol, que ha de servir de base per valorar si representen o no una amenaça per motius d'ordre públic o de seguretat pública, i, en cas afirmatiu, per a la denegació motivada de l'autorització.
4. Rebuda la sol·licitud, l'oficina d'estrangeria ha de comprovar els temps de residència previs en territori espanyol i ha de sol·licitar d'ofici el corresponent certificat d'antecedents penals a Espanya, així com l'informe policial corresponent.

També s'han de sol·licitar els informes que l'oficina d'estrangeria estimi pertinents per a la tramitació i resolució del procediment, la qual cosa, si s'escau, ha d'incloure demanar d'ofici els informes que acreditin que la persona està inclosa en els supòsits que preveuen els apartats a) i b) de l'article 183.3.

D'altra banda, en cas que a partir de la documentació presentada juntament amb la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec del sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit l'estranger sol·licitant del fet que, en cas de no produir-se l'escolarització i presentar-se l'informe corresponent en el termini d'un mes, l'autorització no es concedeix.
5. L'òrgan competent pot denegar l'estatut de resident de llarga durada nacional si després de valorar-ho considera que la persona estrangera representa una amenaça per motius d'ordre públic o de seguretat pública.
6. En el termini màxim de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud, l'òrgan competent n'ha d'emetre resolució i notificar-ho. Transcorregut aquest termini, s'entén que la sol·licitud és estimada.
7. Concedida, si s'escau, l'autorització de residència de llarga durada nacional, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució.

Article 185. Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada nacional.

1. Les persones estrangeres que siguin titulars d'una autorització de residència de llarga durada nacional han de sol·licitar la primera renovació de la targeta d'identitat d'estranger al cap de cinc anys. La segona renovació i les successives renovacions de la targeta d'identitat d'estranger s'han de sol·licitar cada cinc anys fins que el titular compleixi els trenta anys i cada deu anys una vegada els hagi fet.
2. La sol·licitud de renovació s'ha de presentar durant els dos mesos immediatament anteriors a la data d'expiració de la vigència de la targeta. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de la targeta anterior fins que es resolgui el procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins els tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de la targeta anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en què s'hagi incorregut.

3. La no-presentació de sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger en els terminis que estableix l'apartat anterior no suposa en cap cas l'extinció de l'autorització de residència de llarga durada nacional, per bé que l'oficina d'estrangeria competent ha de comprovar que es mantenen les condicions que els van donar accés a l'autorització.

4. La sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger, que s'ha d'emplenar en model oficial, ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

- a) Passaport complet en vigor o títol de viatge, o cèdula d'inscripció.
- b) Imprèss acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.
- c) Una fotografia, d'acord amb els requeriments que estableix la normativa sobre document nacional d'identitat.

CAPÍTOL IV

Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE o d'una residència de llarga durada nacional

Secció 1a. Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE

Article 186. *Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE.*

1. El procediment que regula aquesta secció, de recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada-UE a Espanya és aplicable en els supòsits següents:

- a) Quan l'autorització s'hagi extingit sobre la base del que disposa l'article 201.1 c) i d).
- b) Quan la persona estrangera hagi romàs durant un període superior a sis anys fora de territori espanyol.

2. Aquest precepte és aplicable a qui va ser titular d'una residència de llarga durada-UE, però no als seus familiars reagrupats amb una autorització de reagrupament familiar. De manera que la pèrdua d'una residència de llarga durada com a reagrupat no permet sol·licitar la recuperació, sinó que ha de ser el familiar reagrupant qui sol·liciti una autorització de residència per reagrupament familiar.

Article 187. *Procediment.*

1. La sol·licitud de recuperació de la titularitat de l'autorització de residència de llarga durada-UE l'ha de presentar la persona estrangera, personalment i en el model oficialment establert.

2. La Sol·licitud, dirigida a l'oficina d'estrangeria corresponent de la província on vulgui fixar la residència, es pot presentar davant la mateixa oficina d'estrangeria o davant l'oficina consular espanyola a la demarcació de la qual resideix.

En cas de presentació fora d'Espanya, l'entrada de la persona estrangera al territori espanyol s'ha de produir com a titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE, una vegada estimada, si s'escau, la recuperació d'aquesta condició. Als efectes esmentats, l'oficina consular competent, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, ha d'emetre un visat de residència a favor seu, per a l'obtenció del qual cal complir els requisits que estableixen els apartats a), b), c), d), e) i h) de l'article 38 i que al sol·licitant se li hagi reconegut la recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada-UE.

Als efectes de l'entrada en territori espanyol, és aplicable el que disposen els articles 4 a 15 d'aquest Reglament.

No obstant això, no són exigibles els requisits que preveuen els esmentats articles per a l'entrada a Espanya quan la persona estrangera sigui titular d'un permís de residència en un altre estat membre de la Unió Europea, de conformitat amb el que estableix el dret de la Unió Europea.

En cas de presentació dins Espanya, la persona estrangera s'ha de trobar en situació regular i l'oficina d'estrangeria ha de comprovar el compliment dels requisits que preveu el paràgraf anterior, llevat del que preveu l'apartat h) de l'article 38.

3. A la sol·licitud de recuperació de la condició de resident de llarga durada-UE, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

- a) Documentació acreditativa que el sol·licitant disposa de recursos fixos i regulars suficients per a la seva manutenció i, si s'escau, la de la seva família.
- b) Documentació acreditativa que el sol·licitant disposa d'una assegurança de malaltia.
- c) Imprèss acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

Així mateix, ha d'acreditar que reuneix els requisits recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada-UE.

4. L'òrgan competent pot denegar la recuperació de l'estatut de resident de llarga durada-UE si després de valorar-ho considera que la persona estrangera representa una amenaça per motius d'ordre públic o de seguretat pública o de salut pública.

5. L'òrgan competent, vistos la documentació presentada i els informes obtinguts, ha d'emetre resolució de manera motivada i notificar en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, atenent els requisits que preveu aquest article.

S'entén que la resolució és favorable si l'Administració no ha emès resolució de manera expressa dins d'aquest termini.

6. En cas que la resolució sigui favorable, la persona estrangera ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment, en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió o des de la seva entrada efectiva a Espanya. La targeta té una validesa de cinc anys.

7. L'extinció de l'autorització de residència anterior es pot tramitar i resoldre de manera simultània a la sol·licitud de la seva recuperació.

Secció 2a. Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada nacional

Article 188. Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada nacional.

1. El procediment regulat en aquesta secció de recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada nacional és aplicable en els supòsits següents:

a) Quan l'autorització s'hagi extingit sobre la base del que disposen els apartats c) i d) de l'article 201.1 d'aquest Reglament.

b) Quan la persona estrangera torni a Espanya un cop finalitzat el període del seu compromís de no-retorn assumit d'acord amb el que preveu el capítol VI del títol IV, sempre que en el moment del seu retorn voluntari al país d'origen tingui la condició de resident de llarga durada nacional a Espanya.

2. Aquest precepte és aplicable a qui va ser titular d'una residència de llarga durada nacional, però no als seus familiars reagrupats amb una autorització de reagrupament familiar, llevat dels familiars que siguin menors d'edat en el moment de sol·licitar la recuperació. De manera que la pèrdua d'una residència de llarga durada com a reagrupat no permet sol·licitar la recuperació, sinó que ha de ser el familiar reagrupant qui sol·liciti una autorització de residència per reagrupament familiar.

Article 189. *Procediment.*

1. La sol·licitud de recuperació de la titularitat de l'autorització de residència de llarga durada nacional l'ha de presentar la persona estrangera, personalment i en el model oficialment establert.

2. La sol·licitud, dirigida a l'oficina d'estrangeria de la província on vulgui fixar la seva residència, es pot presentar davant la mateixa oficina d'estrangeria o davant l'oficina consular espanyola a la demarcació de la qual resideixi.

En cas de presentació fora d'Espanya, l'entrada de la persona estrangera al territori espanyol s'ha de produir com a titular d'una autorització de residència de llarga durada, una vegada estimada, si s'escau, la recuperació d'aquesta condició. Als efectes esmentats, l'oficina consular competent, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, ha d'emetre un visat de residència a favor seu, per a l'obtenció del qual cal complir els requisits que estableixen els apartats a), b), c), d), e) i h) de l'article 38 i que al sol·licitant se li hagi reconegut la recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada. Als efectes de l'entrada en territori espanyol, és aplicable el que disposen els articles 4 a 15 d'aquest Reglament.

En cas de presentació dins Espanya, l'oficina d'estrangeria ha de comprovar el compliment dels requisits que preveu el paràgraf anterior, llevat del que preveu l'apartat h) de l'article 38.

3. A la sol·licitud de recuperació de la condició de resident de llarga durada nacional, s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti els requisits als quals es refereix l'apartat anterior i ha d'aportar l'imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

Així mateix, ha d'acreditar que reuneix els requisits recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada nacional.

4. Admesa a tràmit la sol·licitud, es procedeix a la instrucció del procediment i a la seva immediata tramitació i s'ha de sol·licitar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats, així com els dels serveis policials.

Aquest últim informe ha de fer menció expressa de si la persona estrangera ha complert les seves obligacions pel que fa al compromís de no-retorn a Espanya durant tres anys. No s'entén incomplet el compromís en cas d'entrades a Espanya als efectes d'estada de durada no superior a tres mesos, excepte en supòsits de permanència irregular una vegada finalitzat el període esmentat o, si s'escau, la vigència de les pròrrogues d'estada que s'hagin pogut concedir.

5. L'òrgan competent pot denegar la recuperació de l'estatut de resident de llarga durada si després de valorar-ho, considera que la persona estrangera representa una amenaça per motius d'ordre públic o de seguretat pública.

6. L'òrgan competent, vistos la documentació presentada i els informes obtinguts, ha d'emetre resolució de manera motivada i notificar en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, atenent els requisits que preveu aquest article.

S'entén que la resolució és favorable si l'Administració no ha emès resolució de manera expressa dins d'aquest termini.

7. En cas que la resolució sigui favorable, la persona estrangera ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió o, si s'escau, des de la data de la seva entrada legal al territori espanyol. La targeta té una validesa de cinc anys.

8. L'extinció de l'autorització de residència es pot tramitar i resoldre de manera simultània a la sol·licitud de la seva recuperació.

TÍTOL XI

Modificació de les situacions de les persones estrangeres a Espanya

Article 190. *De la situació d'estada de llarga durada per estudis o activitats formatives a la situació de residència i treball o de residència a excepció de l'autorització de treball.*

1. Les persones estrangeres que estiguin a Espanya amb una autorització d'estada de llarga durada concedida per dur a terme els estudis o les activitats formatives que preveuen els apartats a), b) i els números 4t i 5è de l'apartat e) de l'article 52 poden accedir a la situació de residència i treball i de residència, a excepció de l'autorització de treball, sense necessitat de sol·licitar visat, si han obtingut la titulació o el certificat corresponent als estudis o formació realitzades i compleixen els requisits que estableixen els apartats següents. A més, es requereix que la persona estrangera no hagi rebut cap beca o subvenció per part d'organismes públics o privats dins de programes de cooperació per al desenvolupament sostenible o d'acció humanitària espanyols o del país d'origen.

Aquest article també és aplicable a les persones estrangeres que cursin a Espanya estudis de formació sanitària especialitzada de conformitat amb l'article 58.

El procediment de tramitació de la sol·licitud aplicable és el que s'estableix en funció de l'autorització de què es tracti.

2. Per obtenir una autorització de residència i treball per compte d'altri és necessari complir els requisits de l'article 74, llevat del que preveu l'apartat 1.a).

La sol·licitud de l'autorització la pot presentar tant l'ocupador com el titular de l'autorització per estudis. En qualsevol cas, l'ocupador ha d'assumir el pagament de la taxa corresponent.

3. Per obtenir una autorització de residència i treball per compte propi és necessari complir els requisits que estableix l'article 84.

4. Per obtenir una autorització de residència, llevat d'autorització de treball, és necessari complir els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 89.

5. La persona estrangera que s'aculli al que estableix aquest article pot sol·licitar igualment una autorització de residència a favor dels familiars en situació d'estada que preveu l'article 56 que estiguin convivint amb ella en el moment de la sol·licitud, sempre que s'acrediti suficiència econòmica i disponibilitat d'habitatge adequat. L'autorització concedida, si s'escau, és de residència per reagrupament familiar.

6. Les autoritzacions que preveu aquest article, així com, si s'escau, l'autorització de residència per als familiars, es pot sol·licitar durant els dos mesos previs o els tres mesos posteriors a l'extinció de l'autorització d'estada per estudis o activitats formatives o a l'obtenció de la titulació o el certificat corresponent als estudis o formació realitzades.

7. Una vegada admesa a tràmit la sol·licitud, i fins que es resolgui el procediment, l'autorització d'estada i, si s'escau, la dels familiars, adquireix el caràcter d'autorització provisional de residència i treball per compte d'altri, per compte propi o de residència, a excepció de l'autorització de treball. La denegació de la sol·licitud representa la pèrdua automàtica de vigència de l'autorització provisional, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés.

En l'acord d'admissió a tràmit s'ha de fer constar aquesta situació, i ha de fer expressa menció a l'autorització per treballar a jornada completa.

8. L'eficàcia de l'autorització de residència i treball està condicionada a l'alta de la persona treballadora en el règim corresponent de la Seguretat Social.

L'eficàcia de l'autorització de residència concedida a favor dels familiars està condicionada a la de l'autorització principal i la seva vigència està vinculada a la d'aquesta.

En el termini d'un mes des de l'entrada en vigor de l'autorització, el seu titular ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment.

9. L'autorització concedida té una durada d'un any i els seus efectes són els que es preveuen per a cada tipus d'autorització quan es renova, o prorroga en el cas de l'autorització de residència, a excepció de l'autorització de treball.

10. Les persones estrangeres que hagin finalitzat els estudis en un centre o una institució d'educació superior, i que han assolit com a mínim el Nivell 6 d'acord amb el Marco Europeu de Qualificacions, poden accedir a l'autorització de residència a l'estudiant per a la recerca d'ocupació o per emprendre un projecte empresarial de conformitat amb el que disposa la disposició addicional dissetena de la Llei 14/2013, de 27 de setembre.

Article 191. De l'autorització de residència temporal a autorització de residència i treball.

1. Les persones estrangeres que estiguin a Espanya en situació de residència temporal poden sol·licitar una altra autorització de residència temporal i treball i accedir-hi, sense necessitat de visat, si compleixen els requisits exigits per a l'autorització sol·licitada amb les especialitats que s'estableixen en els apartats següents.

2. Quan la persona estrangera que sol·licita una autorització de residència i treball per compte d'altri no porti residint almenys un any com a titular d'una autorització de residència ha d'acreditar el compliment de tots els requisits que estableix l'article 74.

L'autorització té una vigència d'un any i té consideració d'autorització de residència i treball inicial.

3. Quan la persona estrangera porta a Espanya almenys un any en situació de residència i l'autorització que es pretén modificar ja habilitava a treballar per compte d'altri o propi, s'han d'acreditar els requisits que preveu l'article 80 o, si s'escau, els requisits que preveu l'article 86.

En aquest cas, la vigència de la nova autorització té una durada de quatre anys.

L'eficàcia de la nova autorització s'ha de retrotraure al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior, si aquesta ja s'ha produït o, en cas contrari, té efectes a partir de la data de la concessió.

4. Quan la persona estrangera porta a Espanya almenys un any en situació de residència i l'autorització que es pretén modificar no habilitava a treballar, s'han de complir els requisits que estableix l'article 74, llevat de l'apartat 1.a) i, si s'escau, l'article 84.

En aquest cas, la vigència de la nova autorització té una durada d'un any i l'eficàcia de la nova autorització està condicionada a l'alta de la persona treballadora en el règim corresponent de la Seguretat Social. L'alta s'ha d'efectuar en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió. Complerta la condició, la vigència de l'autorització es retreu al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior. No obstant això, si en el moment d'adquirir eficàcia la nova autorització encara no s'ha produït la caducitat de l'autorització anterior, la vigència de la nova autorització produeix efectes a partir de l'alta de la persona treballadora en el règim corresponent de la Seguretat Social.

5. Les sol·licituds d'aquesta modificació les pot presentar l'ocupador o la persona estrangera resident a Espanya.

6. En els supòsits d'autoritzacions de residència per a activitats de temporada:

a) Si la nova autorització va ser concedida amb posterioritat a la finalització del període d'activitat de l'any actual, i la persona treballadora ha tornat al seu país de procedència, en compliment de la seva obligació de retorn, el titular ha de sol·licitar el visat de l'article 40.

b) Les persones titulars d'autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada a la seva finalització, després dels quatre anys, si han respectat tots els requisits durant la seva vigència, inclòs el compromís de retorn, poden accedir a una

autorització de residència i treball de dos anys de durada. Per a això, han de complir els requisits següents:

- 1r. Per obtenir una autorització de residència i treball per compte d'altri, acreditar el compliment dels requisits que estableix l'article 74, llevat del que preveu l'apartat 1.a);
- 2n. Per obtenir una autorització de residència i treball per compte propi, acreditar el compliment dels requisits que estableix l'article 84, llevat de l'apartat c).

La sol·licitud es pot fer durant els tres mesos anteriors a la finalització del període de vigència de l'autorització per a activitats de temporada, sense necessitat de visat, o, una vegada retornat al país d'origen o procedència, després d'haver finalitzat aquest període, dins els sis mesos posteriors a la seva finalització.

Aquesta autorització de residència i treball té la consideració d'inicial.

7. No es pot sol·licitar la modificació des de les autoritzacions de residència temporal següents:

- a) Les autoritzacions de treball per a persones treballadores transfrontereres.
- b) Les autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals establertes en l'article 128.1 i les regulades en els capítols II, III, IV i V del títol VII.
- c) Les autoritzacions de reagrupament familiar, que es regeixen pel que estableix la seva normativa específica.

8. Les persones estrangeres titulars d'una targeta de residència de familiar d'un ciutadà de la Unió o d'una autorització de residència de familiar de persona de nacionalitat espanyola, quan hagin cessat en aquesta condició, poden obtenir, si compleixen els requisits establerts a l'efecte, tret del visat, una autorització de residència no lucrativa o de residència i treball per compte d'altri, per compte propi o de residència, llevat de l'autorització de treball, del temps que correspongui, en funció de la durada de la documentació de la qual són titulars.

Article 192. *Modificacions de l'autorització de residència i treball.*

1. Durant el primer any de vigència de les autoritzacions inicials de residència i treball, l'òrgan competent per raó del lloc on s'hagi d'iniciar la relació laboral o l'activitat per compte propi que motiva la sol·licitud, en pot modificar l'abast quant a l'ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial de limitació, sempre a petició del titular.

En cas que es tracti d'una modificació de l'abast d'una autorització de residència temporal i treball per compte d'altri, s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació.

Aquesta sol·licitud s'ha de resoldre i notificar en el termini màxim d'un mes. Transcorregut el termini esmentat sense resolució expressa, la sol·licitud s'entén concedida.

2. Les persones titulars d'una autorització de residència i treball per compte d'altri poden accedir a una autorització de residència i treball per compte propi. Per a això, han de presentar la sol·licitud corresponent. La nova autorització no amplia la vigència de l'autorització modificada.

TÍTOL XII

Disposicions comunes

CAPÍTOL I

Règim competencial, concepte a càrrec, presentació de sol·licituds i accés a la informació

Article 193. *Règim competencial.*

1. Quan les competències en matèria d'informes, resolucions i sancions no estiguin expressament atribuïdes a un determinat òrgan en aquest Reglament, les han d'exercir els delegats o subdelegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials o pluriprovincials, respectivament.

2. Llevat que expressament s'estableixi una altra cosa, quan es tracti de procediments sobre sol·licituds d'autoritzacions previstes en aquest reglament, la competència és de la delegació o subdelegació del Govern de la província on la persona estrangera tingui establerta o vulgui establir la residència efectiva.

Article 194. *Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball a comunitats autònomes.*

1. Tot procediment relatiu a les autoritzacions inicials de treball per compte propi o d'altri de les persones estrangeres suposa la presentació d'una única sol·licitud i finalitza amb una única resolució administrativa.

2. En cas que a la comunitat autònoma on s'hagi d'exercir l'activitat laboral s'hi hagin traspassat competències en matèria d'autorització inicial de treball per compte d'altri per a les persones estrangeres, la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri s'ha de presentar davant l'òrgan autonòmic que sigui competent d'acord amb la seva normativa.

L'òrgan autonòmic davant el qual s'hagi de presentar la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri és competent per resoldre la inadmissió a tràmit o per declarar el desistiment i l'arxivament de les actuacions.

Ha d'emetre resolució, en tot cas, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant de l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes d'inadmissió a tràmit, quan afectin la residència. Les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic les ha de notificar aquest a l'interessat i s'han d'introduir en l'aplicació informàtica corresponent, de tal manera que permeti el coneixement d'aquestes per part de l'Administració General de l'Estat en temps real.

És l'òrgan autonòmic competent el que ha de demanar els informes de l'Administració Tributària, inclosa, si s'escau, el de la mateixa comunitat autònoma, i el de la Tresoreria General de la Seguretat Social, amb la finalitat de comprovar que l'ocupador està al corrent en el pagament de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social.

L'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat ha de sol·licitar, simultàniament, els informes de la Direcció General de la Policia i del Registre Central de Penats.

Els recursos que es poden interposar contra les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic sobre inadmissió a tràmit i desistiment i arxivament d'actuacions els ha de resoldre l'òrgan autonòmic que correspongui, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant emès per l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes d'inadmissió quan afectin la residència. En qualsevol cas, l'òrgan esmentat ha d'introduir els recursos i les resolucions adoptades en l'aplicació informàtica corresponent.

3. Quan a la comunitat autònoma respecte de la qual se sol·liciti l'autorització inicial de residència temporal i treball se li hagin traspassat competències executives en

matèria d'autorització inicial de treball per compte propi, correspon a l'òrgan autonòmic competent verificar el compliment dels requisits en matèria de treball i, simultàniament, al competent de l'Administració General de l'Estat els requisits en matèria de residència.

L'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat ha de sol·licitar, simultàniament, els informes de la Direcció General de la Policia i del Registre Central de Penats.

A la vista de la documentació aportada i dels informes obtinguts, els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i de la comunitat autònoma corresponent han de dictar, de manera coordinada i concordant, una resolució conjunta per la qual es denegui o concedeixi la corresponent autorització, que ha de ser signada pels titulars dels òrgans competents de cadascuna de les administracions i notificada als interessats per l'òrgan autonòmic.

En tot cas, la resolució conjunta és desfavorable si concorre alguna causa de denegació referida o bé als aspectes laborals, o bé als de residència, i aquesta ha de recollir totes les causes específiques de denegació, així com els òrgans que, si s'escau, hagin de conèixer d'un eventual recurs administratiu o judicial contra la resolució.

La resolució conjunta a què es fa referència abans pot ser impugnada davant l'òrgan que correspongui, si bé l'han de resoldre de manera conjunta i concordant els titulars dels òrgans competents de les dues administracions i l'ha de notificar als interessats l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Article 195. Particularitats en el cas de comunitats autònomes que tinguin traspasades les competències executives en matèria d'autorització inicial de treball.

1. En relació amb les actuacions conseqüència de l'execució de la gestió col·lectiva de contractacions en origen, quan s'hagi traspasat a l'Administració autonòmica la competència executiva sobre tramitació i resolució de les autoritzacions inicials de treball per compte d'altri, l'Ordre ministerial n'ha d'establir la intervenció en els tràmits de caràcter laboral, així com en la recepció de sol·licituds, admissió a tràmit, comprovació dels requisits laborals, emissió d'informe sobre aquests i la remissió a la Direcció General de Gestió Migratòria per a la continuació dels tràmits.

El procediment que s'estableixi per resoldre sobre l'autorització sol·licitada ha de preveure que els òrgans competents de la comunitat autònoma i de l'Administració General de l'Estat dictin, coordinadament i concordant, una resolució conjunta, en què es denegui o concedeixi la corresponent autorització inicial de residència i treball per compte d'altri, que han de signar les persones titulars de cadascuna de les administracions competents, i l'òrgan autonòmic ha d'expedir i notificar al sol·licitant a través de l'òrgan autonòmic, segons el que preveu l'article 194.

2. En relació amb les actuacions conseqüència de la intervenció de les comunitats autònomes en la modificació d'autoritzacions en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball, perquè la relació de treball s'inicia i es desenvolupa en el territori de la comunitat autònoma, correspon als seus òrgans competents la recepció de sol·licituds i la resolució de l'autorització laboral en els supòsits següents:

a) L'autorització de residència i treball en què s'acredita ser fill d'espanyol nacionalitzat o de ciutadà comunitari amb un any de residència, prevista a l'apartat 8 de l'article 191.

b) L'autorització de residència i treball sol·licitada com a conseqüència de la modificació de la situació d'estada per estudis, de residència o de residència per circumstàncies excepcionals, així com la modificació de les autoritzacions de treball per compte propi en compte d'altri i a la inversa. Però no en el cas d'accés a la situació d'autorització de residència a excepció de l'autorització de treball sobre la base del que preveu aquest títol.

Quan la modificació impliqui una nova autorització de residència i treball, se segueix el procediment que preveu la seva regulació específica. En tots els casos, l'Administració autonòmica ha d'enregistrar les sol·licituds presentades, en tràmit i resoltes, en l'aplicació informàtica corresponent, per garantir-ne el coneixement en temps real per l'Administració General de l'Estat.

Article 196. *Concepte de persona estrangera a càrrec i de raons de caràcter humanitari.*

1. Als efectes que preveu aquest Reglament, s'entén que la persona estrangera es troba a càrrec d'una altra o d'altres quan hi hagi una situació de fet per la qual es garanteixi una ajuda o un suport material que acrediti una dependència econòmica o física.

La dependència, que es valora de manera individual i circumstanciada, ha de ser real i estable, sense que s'hagi pogut provocar per tal d'obtenir una autorització de residència a Espanya.

2. S'entén per dependència econòmica, la situació de fet en què la persona de qui estigui a càrrec el dependent li presti ajuda material o econòmica per satisfer les seves necessitats bàsiques de la vida, sempre que donin les condicions següents:

- a) Que sigui real, estable i sostinguda en el temps, sense que es puguin considerar situacions aïllades i puntuals.
- b) Que es produeixi al país d'origen o de procedència.
- c) Ha de preexistir al moment de la presentació de la sol·licitud.

3. Als efectes de la valoració de les condicions indicades a l'apartat anterior, l'òrgan competent ha de tenir en compte el següent:

a) La situació personal, familiar, econòmica i patrimonial del dependent a l'estat d'origen o de procedència.

b) El fet que el dependent, per raó de les seves circumstàncies, com ara l'edat, la formació o la salut, tingui perspectives de trobar feina, no és impediment perquè es pugui considerar que es troba a càrrec.

c) Tenint en compte les circumstàncies del familiar, es presumeix que el dependent està a càrrec quan hagi rebut fons o s'hagin suportat despeses durant, almenys, l'any previ a la data de presentació de la sol·licitud que representin com a mínim, per cada un d'ells, el 51 % del producte interior brut per càpita, en còmput anual, del país de procedència, segons les dades publicades pel Banc Mundial.

d) La persona que es fa càrrec del dependent ha de disposar d'un estat financer i d'una autonomia de mitjans econòmics compatible amb aquesta situació. Això s'entén que passa quan la seva unitat de convivència, inclosa la persona dependent, no és perceptora de la renda garantida de l'ingrés mínim vital i obté ingressos o té un patrimoni d'acord amb el següent:

1r. Ingressos, rendes o rendiments equivalent, en euros o el seu equivalent legal en moneda estrangera, al 100 per cent de l'import mensual, inclosa la part proporcional de les pagues extraordinàries, de les pensions no contributives fixades anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat, dividit per dotze, en unitats familiars que incloguin la persona reagrupant i un familiar reagrupat, o del 130 per cent en unitats familiars que incloguin més de dos membres.

2n. Un patrimoni estable valorat en un import igual o superior, en euros o el seu equivalent legal en moneda estrangera, a tres vegades la quantia indicada en el punt 1r anterior en còmput anual.

4. S'entén per dependència física, una situació de fet que pot ser determinada per motius greus de salut pels quals sigui estrictament necessari fer-se càrrec de l'atenció

personal del dependent, sempre que aquest no tingui el suport familiar adequat al país d'origen. En aquest supòsit, cal reunir, acumulativament, les condicions següents:

1r. Que la situació de dependència per raons de patiment de malaltia greu existeixi amb caràcter previ a la data de presentació de la sol·licitud,

2n. Que s'hagi de fer càrrec de l'atenció personal del dependent perquè aquest no és objectivament capaç de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut.

5. Independentment de tot l'anterior, es presumeix que la persona estrangera es troba a càrrec, en tot cas, quan es tracti d'ascendents de més de 80 anys o quan l'ascendent pateixi una malaltia consistent en pluripatologies tendents a la cronicitat, pèrdua severa de la capacitat funcional o mental. També es presumeix una situació a càrrec quan la persona reagrupant per raons derivades de l'edat, la malaltia o la discapacitat, tingui reconegut pels òrgans competents de les administracions públiques algun dels graus de dependència que estableix l'article 26 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

6. Es considera que concorren raons de caràcter humanitari, per als efectes que preveuen els capítols II i VII del títol IV, en els supòsits següents:

a) que el país d'origen o de residència es trobi en situació de conflicte bèl·lic o en dificultat social per causa seva,

b) que el país d'origen o de residència es trobi afectat per catàstrofes o desastres naturals o provocats per l'ésser humà,

c) que el familiar reagrupable pateixi una malaltia consistent en pluripatologies tendents a la cronicitat o a la pèrdua greu de la capacitat funcional o mental,

d) que el reagrupant o el seu cònjuge, parella registrada, fills o persones representades legalment, sempre que siguin residents a Espanya, tinguin reconegut algun dels graus de dependència que preveu l'article 26 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència,

e) que la persona ascendent del reagrupant, o del seu cònjuge o parella, sigui cònjuge o parella de l'altre ascendent, quan aquest últim tingui més de seixanta-cinc anys i hagi obtingut l'autorització,

f) quan es justifiqui de manera motivada que la persona ascendent hagi de proporcionar atencions als fills i filles menors d'edat o majors d'edat que tinguin una discapacitat que requereixi suport o que no siguin capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut,

g) en altres casos diferents dels anteriors, sempre que es disposi de l'informe previ favorable de la Direcció General de Gestió Migratòria.

Article 197. Llocs de presentació de les sol·licituds, legitimació i representació quan el subjecte legitimat es troba en territori nacional.

1. De conformitat amb la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, les sol·licituds relatives a les autoritzacions de residència i treball que preveu aquest Reglament s'han de presentar personalment davant l'oficina d'estrangeria competent. Quan el subjecte legitimat estigui en territori espanyol, s'entén complerta l'exigència de compareixença personal, tant si la presentació es fa de manera presencial com si fa a través de mitjans electrònics. Així mateix, es poden presentar d'acord amb el que disposa l'article 12.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, quan l'interessat no disposi de mitjans electrònics. Les altres sol·licituds previstes en aquest Reglament es poden presentar tant presencialment com a través de mitjans electrònics d'acord amb el que estableix l'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

2. En aplicació del que disposa l'article 14.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, tenen obligació de relacionar-se a través dels mitjans electrònics habilitats les persones físiques que presentin algun dels tipus de sol·licitud següents:

- a) Sol·licituds de pròrroga d'autoritzacions d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives.
- b) Sol·licituds de renovació d'autoritzacions de residència temporal no lucrativa.
- c) Sol·licituds d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.
- d) Sol·licituds de renovació d'autoritzacions de residència temporal i treball per compte propi.
- e) Sol·licituds de renovació d'autoritzacions de residència temporal i excepció de treball.
- f) Sol·licituds d'autorització inicial de residència i treball per a activitats de temporada.
- g) Sol·licituds d'autorització inicial de residència i treball relatives a la gestió col·lectiva en origen.

3. S'entén complerta l'obligació de compareixença personal d'una persona física o jurídica o d'una entitat sense personalitat jurídica quan es presentin sol·licituds, escrits o documents autenticats electrònicament o, si així està previst, amb la confrontació prèvia dels que s'hagin aportat, i s'utilitzin per a això els sistemes de signatura electrònica incorporats al document nacional d'identitat o altres sistemes de signatura electrònica avançada admesos per l'Administració General de l'Estat d'acord amb el que estableixen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i el Reial decret 203/2021, de 30 de març, pel qual s'aprova el Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics.

4. Addicionalment, quan el subjecte legitimat estigui en territori espanyol, també s'entén complerta l'obligació de compareixença personal quan les sol·licituds es presentin pels qui exerceixin vàlidament la seva representació, sempre que s'estigui en algun dels supòsits següents:

- a) Amb caràcter general, qualsevol persona física o jurídica pot actuar en representació d'una altra únicament quan l'esmentada representació quedi acreditada mitjançant apoderament notarial o a través de apud acta en el registre electrònic d'apoderaments.
- b) En el cas de subjectes conveniats, d'acord amb el que preveu l'article 5 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, quan la presentació electrònica de sol·licituds, escrits, documents o recursos administratius es faci d'acord amb allò establert mitjançant convenis d'habilitació per a la representació de tercers. Per al desplegament d'aquests convenis, l'Administració General de l'Estat pot establir que els professionals adherits creïn els corresponents registres electrònics d'apoderament o representació.
- c) Quan es tracti de subjectes inclosos en el Registre Electrònic de Col·laboradors d'Estrangeria, d'acord amb el que disposa l'Ordre del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions que el desenvolupi.

5. No es requereix la compareixença personal en els procediments de contractació col·lectiva de treballadors, en els supòsits previstos en un conveni o acord internacional; en aquest cas, cal atènyer-se al que s'hi disposi.

Article 198. Accés a la informació per a persones treballadores estrangeres i ocupadors.

1. Està disponible de manera fàcilment accessible per a les persones treballadores estrangeres i els ocupadors, la informació adequada sobre els procediments i documents justificatius necessaris per tramitar els visats i les autoritzacions regulades en aquest Reglament i, si s'escau, sobre les taxes aplicables, així com sobre els supòsits de modificació i les causes d'extinció de les autoritzacions.

2. Així mateix, es facilita informació fàcilment accessible sobre les condicions d'entrada i residència, inclosos els drets, les obligacions, les vies de reclamació i denúncia disponibles contra els seus ocupadors i els recursos i garanties judicials de les persones treballadores estrangeres i dels membres de les seves famílies, així com informació sobre les organitzacions de treballadors més representatives en l'àmbit estatal i autonòmic.

CAPÍTOL II

Extinció de les autoritzacions

Article 199. *Obtenció i manteniment del dret a l'autorització.*

Les autoritzacions concedides d'acord amb el que preveu aquest Reglament conserven la seva eficàcia mentre es mantinguin els requisits i les condicions d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el dret de la Unió i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 200. *Causas comunes de l'extinció de l'autorització d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives i de residència temporal.*

1. Les autoritzacions d'estada i de residència temporal s'extingeixen, amb caràcter general, pel transcurs del temps pel qual s'hagin concedit. No obstant això, la vigència de les autoritzacions esmentades es prorroga, si se'n sol·licita la pròrroga, modificació o renovació en el termini establert, fins que es resolgui el procediment.

2. Es declara l'extinció, mitjançant resolució de l'òrgan competent, per la retirada de l'autorització d'estada i de residència temporal, en els casos següents:

a) Per la inclusió en algun dels supòsits de prohibició d'entrada que preveu aquest Reglament o la normativa corresponent de la Unió Europea, bé perquè no s'ha conegut aquesta circumstància en el moment de la seva entrada, bé perquè s'ha produït durant la seva permanència a Espanya.

b) Quan l'autorització o els documents presentats s'hagin obtingut fraudulentament o hagin estat falsificats o manipulats.

c) Quan la persona titular de l'autorització destini la seva estada o residència temporal a uns fins d'aquells per als quals s'havia autoritzat.

d) Quan es deixin de complir els requisits o les condicions establertes per a cada tipus d'autorització, llevat dels casos en què la mateixa regulació de l'autorització hagi disposat una altra cosa.

e) Quan la persona estrangera canviï o perdi la seva nacionalitat, sense perjudici que pugui adquirir una altra autorització de residència atenent les noves circumstàncies.

f) Quan la persona estrangera deixi de tenir passaport, document anàleg o, si s'escau, cèdula d'inscripció, vàlids i en vigor, llevat que justifiqui que ha realitzat els tràmits necessaris per a la renovació o recuperació del passaport o document anàleg.

g) Per motius d'ordre públic, seguretat pública o salut pública, en què cal tenir en compte la gravetat o el tipus d'infracció comesa o el perill que impliqui aquesta persona, també s'ha de tenir present la durada de la residència i l'existència de vincles a Espanya.

h) Quan la persona estrangera hagi estat condemnada mitjançant sentència ferma per la comissió d'alguna de les conductes que preveuen els articles 177 bis i 318 bis de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.

i) En els altres supòsits establerts específicament en cada tipus d'autorització.

3. De conformitat amb el que preveu l'article 57.4 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'expulsió comporta, en tot cas, l'extinció de qualsevol autorització per romandre legalment a Espanya, així com l'arxivament de qualsevol procediment que

tingui per objecte l'autorització per residir o treballar a Espanya de la persona estrangera expulsada.

Article 201. *Extinció de l'autorització de residència de llarga durada.*

1. Es produeix l'extinció, mitjançant resolució de l'òrgan competent per a la seva concessió, per la pèrdua o retirada de l'autorització de residència de llarga durada, en els casos següents:

- a) Quan l'autorització s'hagi obtingut de manera fraudulenta.
- b) Quan es dicti una ordre d'expulsió en els casos que preveu la Llei.
- c) Quan es produeixi l'absència del territori de la Unió Europea durant dotze mesos consecutius.

En el cas de persones estrangeres que hagin obtingut l'autorització de residència de llarga durada-UE després d'haver estat titulars d'una autorització de targeta blava-UE i en el dels membres de la seva família als quals s'hagi concedit l'estatut de resident de llarga durada-UE, aquest període de dotze mesos consecutius s'amplia fins a vint-i-quatre mesos consecutius.

Aquesta circumstància no s'aplica a les persones titulars d'una autorització de residència temporal i treball vinculats mitjançant una relació laboral a entitats promotores de la cooperació d'acord amb l'Estatut de les persones cooperants, aprovat per Reial decret 708/2024, de 23 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut de les persones cooperants.

- d) Quan hagi adquirit la residència de llarga durada-UE en un altre estat membre.
- e) Quan, obtinguda l'autorització per la persona a qui un altre estat membre va reconèixer protecció internacional, les autoritats d'aquest Estat hagin resolt el cessament o la revocació de l'esmentada protecció, en els termes que estableix l'article 9.3.bis de Directiva 2003/109/CE.

f) Quan la persona estrangera hagi estat condemnada mitjançant sentència ferma per la comissió d'alguna de les conductes que preveuen els articles 177 bis i 318 bis de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.

2. A més, es produeix l'extinció de l'autorització de residència de llarga durada-UE després d'una absència del territori espanyol de sis anys. La Direcció General de Gestió Migratòria, amb l'informe previ de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, pot determinar la no extinció d'una autorització per aquesta causa davant la concurrència de motius excepcionals que així ho aconsellin.

Article 202. *Del procediment d'extinció.*

1. La declaració d'extinció, per pèrdua o retirada d'una autorització de les regulades en aquest Reglament, s'efectua prèvia incoació d'ofici del procediment corresponent durant el seu període de vigència i es dona audiència a l'interessat per a un termini no inferior a deu dies.

2. Les delegacions o subdelegacions del Govern han de resoldre i notificar la resolució en el termini màxim de 6 mesos, a comptar de la data de notificació o, si s'escau, de publicació de l'acord d'incoació. El venciment d'aquest termini, sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa, produeix la caducitat del procediment.

3. La decisió adoptada ha de tenir en compte les circumstàncies específiques del cas, inclosos, quan escaigui, els interessos de la persona treballadora, i ha de respectar el principi de proporcionalitat.

4. Les resolucions que acordin l'extinció de les autoritzacions posen fi a la via administrativa i es poden recórrer potestativament en reposició davant el mateix òrgan que les hagi dictat o ser impugnades directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Article 203. *Efectes.*

La resolució que declari l'extinció per pèrdua o retirada de les autoritzacions vigents ha de fixar l'abast dels seus efectes en el moment en què es dictin.

TÍTOL XIII

Documentació de les persones estrangeres

CAPÍTOL I

Drets i deures relatius a la documentació

Article 204. *Drets i deures.*

1. Les persones estrangeres que estiguin en territori espanyol tenen el dret i l'obligació de conservar, en vigor, la documentació amb la qual hagin efectuat l'entrada a Espanya, la que acrediti la seva identitat, expedida per les autoritats competents del país d'origen o de procedència, així com la que acrediti la seva situació a Espanya.

2. Les persones estrangeres estan obligades a exhibir els documents especificats a l'apartat anterior quan siguin requerits per les autoritats o els seus agents, en exercici de les seves funcions.

3. Les persones estrangeres no poden ser privades de la seva documentació, excepte en els supòsits i amb els requisits que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

Article 205. *Número d'identitat d'estranger.*

1. Les persones estrangeres a favor de les quals s'iniciï un procediment per obtenir un document que les habiliti per romandre en territori espanyol, aquells als quals s'hagi incoat un expedient administratiu en virtut del que disposa la normativa sobre estrangeria i aquells que pels seus interessos econòmics, professionals, socials o de qualsevol altra índole es relacionin amb Espanya, han de ser dotats, als efectes d'identificació, d'un número personal, únic i exclusiu, de caràcter seqüencial.

2. El número personal és l'identificador de l'estranger, que ha de figurar en tots els documents que se li expedixin o tramitin, així com en les diligències que s'estampin en el seu passaport o document anàleg, excepte en els visats.

3. El número d'identitat de l'estranger, NIE, ha de ser concedit d'ofici, per la Direcció General de la Policia, en els supòsits esmentats a l'apartat 1.

En el cas de visats, la concessió d'ofici només s'aplica en els procediments de visats que habilitin els seus titulars a romandre a Espanya més de 90 dies naturals en qualsevol període de cent vuitanta dies naturals sense necessitat de tramitar una autorització d'estada de llarga durada o de residència temporal.

La concessió d'ofici no s'aplica en el cas de les persones estrangeres que es relacionin amb Espanya per raó dels seus interessos econòmics, professionals o socials, que han d'interessar a l'òrgan esmentat l'assignació d'aquest número, sempre que concorrin els requisits següents:

- a) Que no es trobin a Espanya en situació irregular.
- b) Que es comuniquin els motius pels quals sol·liciten l'assignació d'aquest número.

4. Les persones estrangeres que es relacionin amb Espanya per raó dels seus interessos econòmics, professionals, socials o de qualsevol altra índole poden sol·licitar personalment el NIE a la Direcció General de la Policia, directament o a través de les oficines d'estrangeria o comissaries de policia. En cas que la persona estrangera no es trobi en territori espanyol en el moment de la sol·licitud, ha de sol·licitar l'assignació de

NIE a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, a través de les oficines consulars d'Espanya a l'exterior.

El procediment s'ha de resoldre en el termini màxim de cinc dies des de l'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per tramitar-la. La resolució s'ha de notificar dins d'aquest termini, transcorregut el qual sense haver obtingut resposta, s'entén que la sol·licitud és desestimada.

5. El que disposa l'apartat 4 també és aplicable per a la sol·licitud dels certificats de resident i de no resident.

CAPÍTOL II

Acreditació de la situació de les persones estrangeres a Espanya

Article 206. *Documents acreditatius.*

Les diferents situacions de les persones estrangeres a Espanya es poden acreditar, segons correspongui, mitjançant el passaport o document de viatge que acrediti la seva identitat, el visat, la resolució administrativa que autoritzi la seva permanència a Espanya la targeta d'identitat d'estranger o el certificat de resident i no resident. Excepcionalment es pot acreditar aquesta situació mitjançant altres autoritzacions o documents vàlidament expedits amb aquesta finalitat per les autoritats espanyoles.

Article 207. *El passaport o document de viatge.*

El passaport o document de viatge en què, si s'escau, consti el segell d'entrada acreditada, a més de la identitat, la situació d'estada a Espanya en els supòsits de persones estrangeres que no necessiten l'obtenció d'un visat de curta durada.

A partir de l'entrada en funcionament del Sistema d'Entrada-sortida, la informació que hi contingui és la que substitueix el segellat a l'efecte de l'aplicació del paràgraf anterior.

Article 208. *El visat.*

El visat vàlidament obtingut acredita la situació per a la qual ha estat concedit. La validesa d'aquesta acreditació s'estén des de l'efectiva entrada del seu titular a Espanya, fins a l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger corresponent o fins que s'extingeixi la vigència del visat, quan no sigui exigible l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger.

Article 209. *La targeta d'identitat d'estranger.*

1. Totes les persones estrangeres a les quals s'hagi expedit un visat o una autorització per quedar-se a Espanya per un període superior a sis mesos tenen el dret i el deure d'obtenir la targeta d'identitat d'estranger, que han de sol·licitar personalment en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya o des que l'autorització sigui concedida o cobri vigència, en funció, si s'escau, de l'alta d'aquelles en el règim de la Seguretat Social que correspongui, respectivament.

2. La targeta d'identitat d'estranger és el document destinat a identificar la persona estrangera a l'efecte d'acreditar la seva situació legal a Espanya.

3. La targeta d'identitat d'estranger és personal i intransferible, i correspon al seu titular acomplir les actuacions que s'estableixin per a la seva obtenció i lliurament, així com la custòdia i conservació del document.

4. L'incompliment de les obligacions relatives a la targeta d'identitat d'estranger comporta l'aplicació del règim sancionador que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

5. El titular de la targeta d'identitat d'estranger no pot ser privat del document, excepte en els supòsits i amb els requisits que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana.

6. El Ministeri de l'Interior, en el marc dels acords sobre documentació d'estrangers de caràcter internacional en què Espanya sigui part, ha de dictar les disposicions necessàries per determinar les característiques d'aquest document, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

7. La targeta d'identitat d'estranger té el mateix període de vigència que l'autorització o el reconeixement del dret que en justifica l'expedició, i perd la validesa quan es produeix la de l'autorització esmentada, per qualsevol de les causes reglamentàriament establertes a aquest efecte o, si s'escau, per la pèrdua del dret per romandre en territori espanyol.

8. Quan hagi finalitzat el termini de vigència de la targeta, s'hagi acordat la renovació de l'autorització o, si s'escau, del reconeixement a quedar-se en territori espanyol, o s'hagi perdut el dret que en va justificar l'expedició, les persones estrangeres titulars de la targeta estan obligades a lliurar el document en les comissaries de policia corresponents al lloc on resideixin.

En els supòsits d'assumpció d'un compromís de no retorn a territori espanyol en el marc d'un programa de retorn voluntari, per part de titulars d'una targeta d'identitat d'estranger, aquests estan obligats a lliurar el document en la representació diplomàtica o consular espanyola al país d'origen al qual retornin. Aquesta previsió també és aplicable a les persones estrangeres que retornin voluntàriament al marge d'un programa i que vulguin beneficiar-se de les disposicions que estableix aquest Reglament respecte al retorn de persones que hagin tornat voluntàriament al seu país d'origen o procedència.

En el cas de les persones estrangeres a les quals sigui aplicable el règim jurídic de protecció internacional, el lliurament del document s'ha d'efectuar a la comissaria de policia de la província on resideixin, excepte en cas que estiguin domiciliats a Madrid, en què el lliurament del document s'ha de fer a l'Oficina d'Asil i Refugi.

9. L'extraviament, destrucció o inutilització de la targeta d'identitat d'estranger, ja siguin de caràcter personal, laboral o familiar, comporten l'expedició d'una nova targeta, a instància de l'interessat, que no s'ha de considerar renovació i té vigència pel temps que li falti per caducar a aquella a la qual substitueixi.

En cas que la sol·licitud d'expedició d'una nova targeta es realitzi dins el termini de renovació de l'autorització, els procediments s'han de tramitar de manera conjunta i concordant.

10. Les modificacions que impliquin alteració de la situació legal a Espanya del titular de la targeta d'identitat d'estranger, així com de la seva situació laboral, incloses les renovacions, determinen l'expedició d'una nova targeta adaptada al canvi o alteració produït, amb la vigència que determini la resolució que concedeixi les modificacions esmentades.

11. Correspon a la Direcció General de la Policia, conforme als criteris de coordinació marcats per la Secretaria d'Estat de Seguretat, d'acord amb la Secretaria d'Estat de Migracions, l'organització i gestió dels serveis d'expedició de les targetes d'identitat d'estranger a la comissaria de policia en què s'hagi tramitat l'expedient administratiu o practicat la notificació per la qual es reconeix el dret o se l'autoritza a quedar-se a Espanya, així com la seva expedició i lliurament a l'interessat, el qual ha d'acreditar davant d'aquestes que és el destinatari del document i que ha efectuat el pagament de les taxes legalment establertes.

Així mateix, en els casos en què l'eficàcia de l'autorització concedida estigui condicionada al requisit de l'alta de la persona estrangera en el règim corresponent de la Seguretat Social, el compliment del requisit s'ha de comprovar d'ofici amb caràcter previ a l'expedició de la targeta.

12. És aplicable als documents esmentats la normativa vigent sobre presentació i anotació a les oficines públiques del document nacional d'identitat, la normativa del qual té caràcter supletori de les normes sobre utilització a Espanya dels documents d'identitat de les persones estrangeres.

CAPÍTOL III

Indocumentats

Article 210. *Requisits i procediment per a la documentació.*

1. En els supòsits de persones estrangeres indocumentades, previstos en l'article 34.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de procedir en la forma que preveu aquest capítol.

2. La sol·licitud de documentació s'ha d'efectuar tan aviat com s'hagi produït la indocumentació, personalment i per escrit, a la comissaria de policia corresponent.

3. L'interessat ha d'exhibir els documents de qualsevol classe, encara que estiguin caducats, que puguin constituir indicis o proves d'identitat, procedència i nacionalitat, si s'escau, perquè siguin incorporats a les comprovacions que s'estiguin portant a terme. Així mateix, ha d'acreditar que no pot ser documentat per l'oficina consular corresponent mitjançant acta notarial en què constin tots els indicis o proves d'identitat, procedència i nacionalitat, i que permeti deixar constància del requeriment efectuat i no atès, sense perjudici del que disposa l'apartat 5.

4. L'interessat, igualment, ha d'aportar els documents, declaracions o qualsevol altre mitjà de prova oportú que serveixin per acreditar la concurrència de raons excepcionals d'índole humanitària, interès públic o, si s'escau, el compliment de compromisos d'Espanya, que justifiquin la seva documentació per part de les autoritats espanyoles.

5. En el cas dels sol·licitants d'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, s'eximeix el sol·licitant de presentar acta notarial per acreditar que no pot ser documentat per l'oficina consular corresponent, en els casos en què s'al·leguin raons greus que impedeixin comparèixer-hi, i a aquests efectes es pot demanar l'informe de l'Oficina d'Asil i Refugi.

També s'eximeix el sol·licitant de presentar acta notarial per acreditar que no pot ser documentat per l'oficina consular corresponent, en els casos de les autoritzacions que regulen els articles 172 a 174, i a aquests efectes s'ha de presentar l'informe de l'entitat pública que en té la tutela o mesura de protecció o l'hagi tingut.

6. Realitzades les comprovacions inicials, si la persona estrangera es vol quedar en territori espanyol, el delegat o subdelegat del Govern, a proposta de la comissaria de policia de la província en què es trobi, li ha de concedir un document d'identificació provisional, amb tres mesos de validesa, que l'habilita per romandre a Espanya durant el període de temps esmentat, període durant el qual s'ha de procedir a completar la informació sobre els seus antecedents.

El document previst en aquest apartat no és concedit si la persona estrangera està incursa en algun dels supòsits de prohibició d'entrada a Espanya a què es refereix l'article 26 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o s'ha dictat contra ell una ordre d'expulsió del territori espanyol.

7. Excepcionalment, per raons de seguretat pública, de manera individualitzada, motivada i en proporció a les circumstàncies que concorrin en cada cas, per resolució del titular del Ministeri de l'Interior adoptada a proposta de la Direcció General de la Policia, d'acord amb les garanties jurídiques del procediment sancionador que preveu la Llei, es poden establir mesures limitadores del seu dret a la lliure circulació, la durada de les quals no pot excedir el temps imprescindible i proporcional a la persistència de les circumstàncies que en van justificar l'adopció, i que poden consistir en la presentació periòdica davant les autoritats competents i en l'allunyament de fronteres o nuclis de població concretats de manera singular.

Igualment, es poden establir mesures limitadores específiques respecte a aquest dret quan s'acordin en la declaració d'estat d'excepció o de setge, en els termes que preveu la Constitució espanyola.

8. Finalitzada la tramitació del procediment, llevat que la persona estrangera estigui incursa en algun dels supòsits de prohibició d'entrada o que s'hagi dictat contra ell una

ordre d'expulsió, amb l'abonament previ de les taxes que legalment corresponguin, el comissari general d'Estrangeria i Fronteres n'ha de disposar la inscripció en una secció especial del Registre central d'estrangers i l'ha de dotar d'una cèdula d'inscripció en un document imprès, que s'ha de renovar anualment i característiques del qual han de ser determinades pel Ministeri de l'Interior, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

La Direcció General de la Policia ha d'expedir certificacions o informes sobre els extrems que figurin en aquesta secció especial per presentar-los davant qualsevol altra autoritat espanyola.

9. La persona estrangera a què s'hagi concedit la cèdula d'inscripció pot sol·licitar la corresponent autorització de residència per circumstàncies excepcionals si reuneix els requisits per a això. Aquesta sol·licitud es pot presentar i resoldre de manera simultània amb la sol·licitud de cèdula d'inscripció.

10. En cas de denegació de la sol·licitud, una vegada notificada aquesta, s'ha de procedir a retornar-la al país de procedència o a expulsar-la del territori espanyol, en la forma que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aquest Reglament.

11. La cèdula d'inscripció perd vigència, sense necessitat de resolució expressa, quan la persona estrangera sigui documentada per algun país o adquireixi la nacionalitat espanyola o una altra de diferent. A aquest efecte, la persona estrangera està obligada a comunicar-ho a la comissaria de policia de la província en què resideixi, en el termini d'un mes des de la pèrdua de vigència d'aquesta.

12. Com a excepció als paràgrafs anteriors, mitjançant ordre ministerial, es pot autoritzar, en les condicions que s'hi determinin, la realització dels tràmits administratius que preveu aquest Reglament amb documents d'identitat o de viatge caducats de determinades nacionalitats si es comprova la impossibilitat generalitzada dels seus titulars de procedir a la seva renovació davant les autoritats del país expedidor.

Article 211. *Títol de viatge per a sortida d'Espanya.*

1. A les persones estrangeres que estiguin a Espanya que acreditin una necessitat excepcional de sortir del territori espanyol i no es puguin proveir de passaport propi, perquè es troben en algun dels casos expressats a l'article 34.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, una vegada practicats els tràmits que regula l'article anterior, la Direcció General de la Policia els pot expedir un títol de viatge amb destinació als països que s'especifiquin, que prevegi el retorn a Espanya.

Si l'objecte del títol de viatge és exclusivament possibilitar el retorn del sol·licitant al seu país de nacionalitat o residència, el document no ha de contenir l'autorització de retorn a Espanya.

2. En el títol de viatge han de constar la vigència màxima i les limitacions que en cada cas concret es determinin per utilitzar-lo.

3. El títol de viatge s'ha d'expedir d'acord amb el model que es determini per ordre de la persona titular del Ministeri de l'Interior.

CAPÍTOL IV

Registre central d'estrangers

Article 212. *Registre central d'estrangers.*

1. A la Direcció General de la Policia, hi ha d'haver un Registre central d'estrangers en què s'han d'anotar:

- a) Entrades.
- b) Documents de viatge.
- c) Pròrroques d'estada.
- d) Cèdules d'inscripció.

- e) Autoritzacions d'entrada.
- f) Autoritzacions d'estada.
- g) Autoritzacions de residència.
- h) Autoritzacions de treball.
- i) Inadmissions a tràmit, concessions i denegacions de protecció internacional.
- j) Concessions i denegacions de l'estatut d'apàtrida i de desplaçat.
- k) Canvis de nacionalitat, domicili o estat civil.
- l) Limitacions d'estada.
- m) Mesures cautelars adoptades, infraccions administratives comeses i sancions imposades en el marc de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i d'aquest Reglament.
- n) Denegacions i prohibicions d'entrada en el territori nacional i els motius.
- ñ) Devolucions.
- o) Prohibicions de sortida.
- p) Expulsions administratives o judicials.
- q) Sortides.
- r) Autoritzacions de tornada.
- s) Certificacions de número d'identitat d'estranger.
- t) Retorn de treballadors de temporada.
- u) Cartes d'invitació.
- v) Retorns voluntaris.
- w) Apartat relatiu a menors estrangers no acompanyats.
- x) Qualsevol altra resolució o actuació que es pugui adoptar en aplicació d'aquest Reglament.

2. Els òrgans que adoptin les resolucions i concedeixin els documents a què es refereix l'apartat 1 n'han de donar compte, als efectes d'anotació en aquest Registre.

Article 213. Comunicació al Registre central d'estrangers dels canvis i alteracions de situació.

Les persones estrangeres autoritzades a quedar-se a Espanya estan obligades a posar en coneixement de la comissaria de policia corresponent al lloc on resideixin o romanguin els canvis de nacionalitat, de domicili habitual i d'estat civil. Aquesta comunicació s'ha de fer en el termini màxim d'un mes des que es produeixi el canvi o la modificació i ha d'anar acompanyada dels documents que acreditin els canvis esmentats.

CAPÍTOL V

Registre de menors estrangers no acompanyats

Article 214. Registre de menors estrangers no acompanyats.

1. A la Direcció General de la Policia hi ha d'haver un Registre de menors no acompanyats, amb efectes exclusius d'identificació, localització i protecció, que ha d'estar coordinat per la Fiscalia General de l'Estat, per al compliment de les competències que té atribuïdes el Ministeri Fiscal per l'article 35 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en l'àmbit de la seva funció de garantia i protecció de l'interès superior del menor.

El Registre ha de contenir en assentaments personals, individualitzats i numerats, les dades següents referents a la identificació dels menors estrangers no acompanyats, documentats i indocumentats, la minoria d'edat dels quals sigui indubtable des del moment de la seva localització o hagi estat determinada per Decret del Ministeri Fiscal:

- a) Nom i cognoms del menor, nom i cognoms dels pares, lloc de naixement, nacionalitat i última residència al país de procedència.
- b) Tipus i numeració de la documentació identificativa del menor.
- c) La seva impressió dactilar, dades fisonòmiques i altres dades biomètriques.

- d) Fotografia.
- e) Dades relatives a l'edat indubtable del menor o de l'edat establerta per decret inicial del Ministeri Fiscal. Si s'escau, dades modificades per un decret posterior.
- f) Centre d'acollida o lloc de residència.
- g) Organisme públic o organització no governamental, fundació o entitat dedicada a la protecció de menors sota la tutela del qual es trobi.
- h) Trasllats del menor entre comunitats autònomes.
- i) Reconeixement de la seva condició d'asilat, protegit o víctima de tràfic.
- j) Data de sol·licitud de l'autorització de residència.
- k) Data de concessió o denegació de l'autorització de residència.
- l) Qualsevol altres dades de rellevància que, als efectes d'identificació esmentats, considerin necessàries el Ministeri Fiscal o la Direcció General de la Policia.

2. Els serveis competents de protecció de menors a què es refereix l'article 35 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan tinguin coneixement que un menor es troba en situació de desemparament, han de comunicar, com més aviat millor, a la Direcció General de la Policia i a la Secretaria d'Estat de Migracions, a través de les oficines d'estrangeria, les dades que coneguin relatives a la identitat del menor d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

3. Per garantir l'exactitud i la integritat del Registre, el Ministeri Fiscal pot requerir als serveis públics de protecció de menors, forces i cossos de seguretat de l'Estat, policies autonòmiques, policies locals, institucions sanitàries i a qualsevol altra entitat pública o privada la remissió de totes les dades que tinguin en poder seu sobre menors estrangers no acompanyats. Aquestes dades s'han de trametre a la Direcció General de la Policia per actualitzar el Registre.

TÍTOL XIV

Infraaccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador

CAPÍTOL I

Normes comunes del procediment sancionador

Article 215. *Normativa aplicable.*

1. L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió de les infraaccions administratives que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha d'ajustar al que disposen la mateixa Llei orgànica i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

2. No s'imposa cap sanció per infraaccions als preceptes que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sinó en virtut de procediment instruït a aquest efecte.

3. Quan es tracti dels supòsits qualificats d'infracció lleu de l'article 52.c), d) i e) greu de l'article 53.1.b) i 53.2.a) i molt greu de l'article 54.1.d) i f) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el procediment aplicable és el que preveu el capítol IV d'aquest títol.

Article 216. *Modalitats del procediment sancionador.*

L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió de les infraaccions administratives que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de tramitar pels procediments ordinari, preferent i simplificat, segons que correspongui, de conformitat amb el que disposen l'esmentada Llei orgànica i aquest Reglament.

Article 217. *Actuacions prèvies.*

Amb anterioritat a la iniciació del procediment es poden dur a terme actuacions prèvies per determinar amb caràcter preliminar si concorren circumstàncies que justifiquin la iniciació. Aquestes actuacions s'han d'orientar especialment a determinar amb la màxima precisió possible els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que en puguin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en uns i altres.

Article 218. *Iniciació del procediment sancionador. Competència.*

1. El procediment s'inicia d'ofici per acord de l'òrgan competent per iniciativa pròpia, com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

2. Són competents per ordenar la incoació del procediment sancionador els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, els subdelegats del Govern, els caps d'oficines d'estrangeria, el comissari general d'Estrangeria i Fronteres, el cap superior de policia, els comissaris provincials i les persones titulars de les comissaries locals i punts fronterers.

Article 219. *Instructor i secretari.*

En l'acord d'incoació del procediment s'han de nomenar instructor i secretari, que han de ser funcionaris del Cos Nacional de Policia, sense perjudici que aquests nomenaments puguin recaure en altres funcionaris de les oficines d'estrangeria quan es tracti de procediments sancionadors que es tramitin per les infraccions lleus i infraccions greus de les lletres e) i h) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 220. *El decomís.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 55.5 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els supòsits d'infracció de la lletra b) de l'article 54.1 de l'esmentada Llei són objecte de decomís els vehicles, embarcacions, aeronaus i tots els béns mobles o immobles de qualsevol naturalesa hagin servit com a instrument per cometre aquesta infracció.

2. Per garantir l'efectivitat del comís, els agents de l'autoritat poden procedir des de les primeres investigacions practicades a la captura i posada a disposició de l'autoritat competent dels béns, efectes i instruments a què es refereix l'apartat anterior i queda a expenses de l'expedient sancionador en el qual s'ha de resoldre el pertinent sobre aquests.

3. Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució administrativa o judicial ferma s'han d'adjudicar a l'Estat en els termes que fixa la Llei 33/2003, de 4 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

4. L'autoritat judicial pot acordar que, amb les garanties degudes per a la seva conservació i mentre se substanciï el procediment, els béns, objectes o instruments de comerç lícit puguin ser utilitzats provisionalment per les unitats d'estrangeria en la lluita contra la immigració il·legal.

Article 221. *Resolució.*

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials i els subdelegats del Govern han de dictar resolució motivada que confirmi, modifiqui o deixi sense efecte la proposta de sanció i decideixi totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.

2. La resolució no pot tenir en compte fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, sense perjudici de la seva diferent valoració jurídica.

3. Per determinar la sanció que s'imposi, a més dels criteris de graduació a què es refereixen els apartats 3 i 4 de l'article 55 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, també s'han de valorar, d'acord amb el seu article 57, les circumstàncies de la situació personal i familiar de l'infractor.

Article 222. Manifestació de la voluntat de recórrer.

Als efectes que preveu l'apartat 3 de l'article 22 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la persona estrangera ha de manifestar la seva voluntat expressa de recórrer, la constància de la qual s'ha d'acreditar per mitjà de l'apoderament que regula l'article 24 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. En cas que la persona estrangera estigui privada de llibertat, pot manifestar la seva voluntat d'interposar recurs contenciós administratiu o exercitar l'acció corresponent contra la resolució d'expulsió davant el delegat o subdelegat del Govern competent o el director del centre d'internament d'estrangers sota control del qual es trobi, que ho han de fer constar en l'acta a incorporar a l'expedient.

Article 223. Execució de les resolucions sancionadores.

1. L'execució de les resolucions sancionadores s'ha de fer de conformitat amb el que disposa el capítol III d'aquest títol, sense perjudici de les particularitats establertes per al procediment preferent.

2. En la resolució s'han d'adoptar, si s'escau, les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no sigui executiva. Les esmentades disposicions poden consistir a mantenir les mesures provisionals que, si s'escau, s'hagin adoptat de conformitat amb l'article 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

No obstant això, i d'acord amb el que preveu l'article 63 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no es pot adoptar la mesura cautelar d'internament preventiu durant el termini de compliment voluntari que s'hagi fixat en la resolució d'expulsió.

3. Les resolucions administratives sancionadores són recurribles d'acord amb el que disposen les lleis. El seu règim d'executivitat és el previst amb caràcter general.

4. En tot cas, quan la persona estrangera no estigui a Espanya, pot cursar els recursos procedents, tant en via administrativa com jurisdiccional, a través de les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, que els han de remetre a l'organisme competent.

Article 224. Caducitat i prescripció.

1. El termini màxim en què s'ha de dictar i notificar la resolució que resolgui el procediment és de sis mesos des que se'n va disposar la iniciació, sense perjudici del que disposa per al procediment simplificat l'article 237.

Transcorregut aquest termini sense haver-se resolt i notificat la resolució expressada, es produeix la caducitat del procediment i s'han d'arxivar les actuacions a sol·licitud de qualsevol interessat o d'ofici per l'òrgan competent per dictar la resolució, excepte en els casos en què el procediment s'hagi paralitzat per causa imputable als interessats o en els supòsits en què se n'hagi acordat la suspensió.

2. L'acció per sancionar les infraccions que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, prescriu al cap de tres anys si la infracció és molt greu; al cap de dos anys si és greu, i al cap de sis mesos si és lleu, comptats a partir del dia que s'hagin comès els fets.

La prescripció s'interromp per qualsevol actuació de l'Administració de la qual tingui coneixement el denunciat.

El termini de prescripció es reprèn si el procediment està paralitzat durant més d'un mes per una causa no imputable a l'expedientat.

3. El termini de prescripció de la sanció és de cinc anys si la sanció imposada ho és per infracció molt greu; de dos anys si ho és per infracció greu, i d'un any si ho és per infracció de caràcter lleu.

Si la sanció imposada és l'expulsió del territori nacional, la prescripció no comença a comptar fins que hagi transcorregut el període de prohibició d'entrada fixat en la resolució, que s'ha d'establir d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 244.

El termini de prescripció de la sanció comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

4. La prescripció, tant de la infracció com de la sanció, l'apliquen d'ofici els òrgans competents en les diverses fases de tramitació de l'expedient.

5. Tant la prescripció com la caducitat exigeixen resolució en la qual s'esmenti aquesta circumstància com a causa de terminació del procediment, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables, segons el que estableix l'article 21.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

CAPÍTOL II

Modalitats de tramitació del procediment sancionador

Secció 1a. El procediment ordinari

Article 225. *Supòsits en què escau el procediment ordinari.*

El procediment seguit ha de ser l'ordinari excepte en els supòsits especificats a l'article 233, que s'han de tramitar pel procediment preferent.

Article 226. *Iniciació del procediment ordinari.*

1. Excepte en els supòsits qualificats d'infracció greu de l'article 53.1. b) i 53.2.a) o molt greu de l'article 54.1.d) i f) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en què cal atènyer-se al que disposa l'article 55.2, l'acord d'iniciació del procediment s'ha de formalitzar amb el contingut mínim següent:

- a) Identificació de la persona o persones presumptament responsables.
- b) Fets que motiven la incoació del procediment exposats succintament, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
- c) Instructor i, si s'escau, secretari del procediment, amb indicació expressa del règim de recusació d'aquests.
- d) Òrgan competent per resoldre de l'expedient i norma que li atribueix aquesta competència.
- e) Indicació de la possibilitat que el presumpte responsable pugui reconèixer voluntàriament la seva responsabilitat.
- f) Mesures de caràcter provisional que hagi acordat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant aquest de conformitat amb els articles 55 i 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.
- g) Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per al seu exercici.

2. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor amb el trasllat de totes les actuacions que hi hagi sobre això i s'ha de notificar als interessats, que en tot cas s'ha d'entendre com a tal l'expedientat.

En la notificació s'ha d'advertir els interessats que, si no s'efectuen al·legacions sobre el contingut de la iniciació del procediment en el termini que preveu l'article següent, no es realitza cap proposta de prova o no s'admeten, per improcedents o innecessàries, les proves proposades, la iniciació pot ser considerada proposta de

resolució quan contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada, amb els efectes que preveuen els articles 228 i 229.

3. En els procediments en què pugui proposar la sanció d'expulsió del territori espanyol la persona estrangera té dret a l'assistència lletrada, que se li ha de proporcionar d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per un intèrpret si no entén el castellà o no el parla, de manera gratuïta en cas que no disposi de mitjans econòmics d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

Article 227. Actuacions i al·legacions en el procediment ordinari.

1. Sense perjudici del que disposa l'article anterior, els interessats disposen d'un termini de quinze dies per aportar totes les al·legacions, documents o informacions que considerin convenients i, si s'escau, proposar les proves i concretar els mitjans de què pretenguin valer-se.

2. Cursada la notificació a què es refereix l'apartat anterior, l'instructor del procediment ha d'efectuar d'ofici totes les actuacions que siguin necessàries per examinar dels fets, i ha d'obtenir les dades i informacions que siguin rellevants per determinar, si s'escau, l'existència de responsabilitats susceptibles de sanció.

3. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment resulta modificada la determinació inicial dels fets, de la seva possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, s'ha de notificar tot això a l'expedientat en la proposta de resolució de conformitat amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Article 228. Prova en el procediment ordinari.

1. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini assenyalat a l'article anterior, l'òrgan instructor pot acordar l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a trenta dies ni inferior a 10 dies.

2. En l'acord, que s'ha de notificar als interessats, es pot rebutjar de manera motivada la pràctica de les proves que, si s'escau, hagin proposat aquells quan per la seva relació amb els fets es considerin improcedents.

3. La pràctica de les proves que l'òrgan instructor estimi pertinents, entenent com a tals aquelles diferents dels documents que els interessats puguin aportar en qualsevol moment de la tramitació del procediment, s'ha d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'article 78 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Quan la prova consisteixi en l'emissió d'un informe d'un òrgan administratiu, organisme o entitat pública i sigui admesa a tràmit, aquest té els efectes que preveu l'article 80 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, esmentada. Quan la valoració de les proves practicades pugui constituir el fonament bàsic de la decisió que s'adopti en el procediment, perquè sigui una peça imprescindible per avaluar els fets, s'ha d'incloure en la proposta de resolució.

Article 229. Col·laboració d'altres administracions públiques en el procediment ordinari.

L'òrgan instructor ha de sol·licitar als òrgans i dependències administratives pertanyents a qualsevol de les administracions públiques la informació que sigui necessària per a l'exercici eficaç de les seves pròpies competències, inclosa la petició de la informació necessària al Registre Central de Penats.

Article 230. Proposta de resolució en el procediment ordinari.

Conclusa, si s'escau, la prova, l'òrgan instructor del procediment ha de formular la proposta de resolució en la qual s'han de fixar de manera motivada els fets i especificar els que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, s'ha de determinar la infracció que, si s'escau, aquells constitueixin i la persona o persones que resultin responsables, així com la valoració de les proves practicades, en especial les que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió, i s'ha de fixar la sanció que proposa que s'imposi i les mesures provisionals que hagi adoptat, si s'escau, l'òrgan competent per

iniciar el procediment o el seu instructor, o bé s'ha de proposar la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat.

En tot cas, la determinació de la proposta de sanció s'ha de fer sobre la base de criteris de proporcionalitat, i s'ha de tenir en consideració el grau de culpabilitat de la persona infractora, així com el dany o risc produït amb la comissió de la infracció.

Article 231. Tràmit d'audiència en el procediment ordinari.

1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats. A la notificació, s'hi ha d'adjuntar una relació dels documents que constin en el procediment perquè els interessats puguin obtenir les còpies dels que considerin convenients i se'ls ha de concedir un termini de quinze dies per formular al·legacions i presentar els documents i les informacions que considerin pertinents davant l'instructor del procediment.

2. La proposta de resolució s'ha de cursar immediatament a l'òrgan competent per resoldre el procediment, juntament amb tots els documents, al·legacions i informacions que contingui.

Article 232. Resolució del procediment ordinari.

1. Abans de dictar la resolució, l'òrgan competent per resoldre pot decidir mitjançant acord motivat la realització de les actuacions complementàries indispensables per resoldre el procediment.

L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats, als quals s'ha de concedir un termini de set dies per formular les al·legacions que tinguin per pertinents. Les actuacions complementàries s'han de practicar en un termini no superior a quinze dies. El termini per resoldre el procediment queda suspès fins que acabin les actuacions complementàries. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment.

2. L'òrgan competent ha de dictar resolució motivada, que decideixi totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.

La resolució s'ha d'adoptar en el termini de 10 dies des de la recepció de la proposta de resolució i els documents, al·legacions i informacions que constin en el procediment, llevat del que disposen els apartats 1 i 3.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, llevat dels que resultin, si s'escau, de l'aplicació del que preveu l'apartat 1, independentment de la seva diferent valoració jurídica. No obstant això, quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció o la sanció revesteix més gravetat que la determinada en la proposta de resolució, s'ha de notificar a l'interessat perquè aporti totes les al·legacions que consideri convenients, per a la qual cosa se li ha de concedir un termini de quinze dies.

4. Les resolucions dels procediments sancionadors, a més de contenir els elements que preveuen l'article 230 i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, han d'incloure la valoració de les proves practicades i, especialment, de les que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió, fixar els fets i, si s'escau, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses i la sanció o sancions que s'imposen o bé la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat. La sanció s'ha de determinar sobre la base de criteris de proporcionalitat, i s'ha de tenir en consideració el grau de culpabilitat de la persona infractora, així com el dany o risc produït amb la comissió de la infracció.

5. Les resolucions s'han de notificar a l'interessat i quan el procediment s'hagi iniciat com a conseqüència d'una ordre superior, s'ha de traslladar la resolució a l'òrgan administratiu autor d'aquella.

*Secció 2a. El procediment preferent**Article 233. Supòsits en què escau el procediment preferent.*

La tramitació dels expedients en què es pugui proposar l'expulsió s'ha d'efectuar pel procediment preferent quan la infracció imputada sigui alguna de les que preveuen les lletres a) i b) de l'article 54.1, així com les lletres d) i f) de l'article 53.1 i l'article 57.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Així mateix, s'han de tramitar pel procediment preferent les infraccions que preveu la lletra a) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Risc d'incompareixença. Per a això s'ha de valorar, especialment, en altres circumstàncies, l'absència de domicili o de documentació identificativa, no trobar-se prova que la persona estrangera hagi entrat a l'espai Schengen de manera legal o l'incompliment d'una sortida obligatòria.
- b) Que la persona estrangera eviti o dificulti l'expulsió, sense perjudici de les actuacions en exercici dels seus drets.
- c) Que la persona estrangera representi un risc per a l'ordre públic, la seguretat pública o la seguretat nacional.

Article 234. Iniciació i tramitació del procediment preferent.

1. Quan de les investigacions es dedueixi l'oportunitat de decidir l'expulsió, s'ha de traslladar l'acord d'iniciació motivat per escrit a l'interessat perquè al·legui en el termini de quaranta-vuit hores el que consideri adequat.

2. En tot cas, la persona estrangera té dret a l'assistència lletrada, que se li ha de proporcionar d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per un intèrpret si no entén el castellà o no el parla, de manera gratuïta en cas que no disposi de mitjans econòmics d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

3. En la notificació de l'acord d'iniciació s'ha d'advertir l'interessat que l'acord d'iniciació de l'expedient es considera una proposta de resolució amb remissió de l'expedient a l'autoritat competent per resoldre en cas que no efectui al·legacions per si mateix o per part del seu representant sobre el contingut de la proposta, no faci proposta de prova, o no siguin admeses de manera motivada, per improcedents o innecessàries, les proves proposades.

4. Si l'interessat o el seu representant formulen al·legacions i proposen prova dins el termini establert, l'òrgan instructor ha de valorar la pertinència o no d'aquesta.

Si no s'admeten les proves proposades per improcedents o innecessàries, se li ha de notificar a l'interessat de manera motivada i se li ha de donar tràmit d'audiència conforme al que preveu el paràgraf següent. En aquest supòsit, l'acord d'iniciació de l'expedient, sense canviar la qualificació dels fets, serà considerat proposta de resolució amb remissió a l'autoritat competent per resoldre.

Si l'instructor estima la pertinència de la realització de prova proposada, aquesta s'ha de dur a terme en el termini màxim de tres dies.

Practicada si s'escau la prova, l'instructor h de formular proposta de resolució, que s'ha de notificar a l'interessat, i li ha de donar tràmit d'audiència en què se li ha de concedir un termini de quaranta-vuit hores per formular al·legacions i presentar els documents que consideri pertinents. Transcorregut aquest termini s'ha d'eleva la proposta de resolució, juntament amb l'expedient administratiu, a l'autoritat competent per resoldre.

5. Mentre es realitza la tramitació de l'expedient, l'instructor pot sol·licitar al jutge d'instrucció competent que disposi l'ingrés de la persona estrangera expedientada en un centre d'internament d'estrangers. La sol·licitud d'internament ha de ser motivada.

El període d'internament s'ha de mantenir pel temps imprescindible per als fins de l'expedient i no pot excedir en cap cas els seixanta dies.

La decisió judicial que l'autoritzi, atenent les circumstàncies concurrents en cada cas, pot establir un període màxim de durada de l'internament inferior a l'esmentat.

s pot acordar un nou internament per qualsevol de les causes que preveu el mateix expedient.

6. Quan l'instructor sol·liciti l'internament i l'autoritat judicial el denegui, l'instructor, amb la finalitat d'assegurar l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure, pot adoptar alguna o algunes de les mesures cautelars següents:

a) Retirada del passaport o document acreditatiu de la seva nacionalitat, amb el lliurament previ a l'interessat del rebut acreditatiu d'aquesta mesura.

b) Presentació periòdica davant l'instructor de l'expedient o davant d'una altra autoritat que aquest determini els dies que, atenent a les circumstàncies personals, familiars o socials de l'expedientat, es consideri aconsellable.

c) Residència obligatòria en un lloc determinat.

d) Qualsevol altra mesura cautelar que el jutge consideri adequada i suficient.

Article 235. La resolució en el procediment preferent. Executivitat.

1. La resolució, considerant la naturalesa preferent i sumària del procediment, s'ha de dictar de manera immediata. Ha de ser motivada i ha de resoldre totes les qüestions plantejades en l'expedient; no pot acceptar fets diferents dels determinats en el curs del procediment, amb independència de la seva diferent valoració jurídica; i s'ha de notificar a l'interessat.

2. L'execució de l'ordre d'expulsió dictada en aquests procediments, una vegada notificada a l'interessat, s'ha d'efectuar de manera immediata.

Si la persona estrangera no ha estat posat en llibertat per l'autoritat judicial dins el termini de seixanta dies a què es refereix l'apartat 5 de l'article 234, s'ha de sol·licitar a la mateixa autoritat judicial que cessi l'internament per poder portar a terme la conducció al lloc de sortida.

3. L'excepció de l'aplicació del règim general d'executivitat dels actes administratius en el cas de la resolució que posi fi al procediment d'expulsió amb caràcter preferent, establerta en l'article 21.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no exclou el dret de recurs pels legitimats per exercir-ho, sense perjudici de la immediatesa de l'expulsió i de la improcedència de declarar administrativament cap efecte suspensiu en contra d'aquesta. En la resolució, a més de la motivació que la fonamenti, s'han de fer constar els recursos que escaiguin en contra, l'òrgan davant el qual es poden presentar i el termini per interposar-los.

Article 236. Comunicacions en el procediment preferent.

La incoació de l'expedient, les mesures cautelars de detenció i d'internament i la resolució d'expulsió s'han de comunicar a l'ambaixada o consolat del país de la persona estrangera i s'ha d'anotar en el Registre central d'estrangers de la Direcció General de la Policia. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat o aquest no radiqui a Espanya.

Secció 3a. El procediment simplificat

Article 237. Supòsits d'iniciació del procediment simplificat.

Aquest procediment es tramita quan els fets denunciats es qualifiquin d'infracció de caràcter lleu prevista en algun dels supòsits que estableix l'article 52 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, llevat de quan es tracti d'infraccions tipificades en els apartats c), d) i e); en aquest cas, de conformitat amb el que disposa l'article 55.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha d'aplicar el procediment que preveuen els articles 253 i 254.

Aquest procediment s'inicia d'ofici per acord dictat a l'efecte per algun dels òrgans competents que estableix l'article 218.2 o per denúncia formulada pels agents del Cos Nacional de Policia.

Aquest procediment simplificat s'ha de resoldre en el termini màxim de dos mesos des que s'iniciï.

Article 238. Procediment simplificat.

1. L'òrgan competent, en dictar l'acord d'iniciació, hi ha d'especificar el caràcter simplificat del procediment. Aquest acord s'ha de comunicar a l'òrgan instructor i simultàniament s'ha de notificar als interessats.

En el termini de deu dies a partir de la comunicació i notificació de l'acord d'iniciació, l'òrgan instructor i els interessats han de dur a terme, respectivament, les actuacions pertinents, l'aportació de totes les al·legacions, documents o informacions que considerin convenients i, si s'escau, la proposició i pràctica de prova.

Transcorregut el termini esmentat, l'instructor ha de formular una proposta de resolució en la qual s'han de fixar de manera motivada els fets. Aquesta ha d'especificar els fets que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, amb determinació de la infracció, de la persona o persones responsables, i la sanció que proposa, així com de les mesures provisionals que s'hagin adoptat, o bé ha de proposar la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat.

Si l'òrgan instructor aprecia que els fets poden ser constitutius d'infracció greu o molt greu, ha d'acordar que continuï l'expedient pels tràmits del procediment ordinari d'aquest Reglament i ho ha de notificar als interessats perquè, en el termini de cinc dies, formulin al·legacions si ho creuen convenient.

2. La iniciació per denúncia formulada per funcionaris del Cos Nacional de Policia s'ha d'atènyer a les normes següents:

a) Les denúncies formulades per funcionaris del Cos Nacional de Policia s'han d'estendre per exemplar duplicat. Un d'aquests s'ha de lliurar al denunciat, si és possible, i l'altre s'ha de remetre a l'òrgan corresponent amb competència per acordar la iniciació del procediment. Les denúncies les ha de signar el funcionari i el denunciat, sense que la signatura d'aquest últim impliqui conformitat amb els fets que motiven la denúncia sinó únicament la recepció de l'exemplar destinat a ell. En cas que el denunciat es negui a signar o no ho sap fer, el funcionari ho ha de fer constar així.

b) Les denúncies s'han de notificar a l'acte als denunciats fent constar les dades a què fa referència aquest article. En l'escrit de denúncia s'ha de fer constar que amb aquesta queda incoat l'expedient corresponent i que el denunciat disposa d'un termini de 10 dies per al·legar tot el que consideri convenient per a la seva defensa i proposar les proves que consideri oportunes davant els òrgans d'instrucció ubicats a la dependència policial del lloc en què s'hagi comès la infracció.

c) Rebuda la denúncia a la dependència policial de la Direcció General de la Policia, s'ha de fer la qualificació dels fets i la graduació de la multa, impulsar la tramitació ulterior o proposar, l'òrgan instructor a l'autoritat competent, la resolució corresponent que declari la inexistència d'infracció en els casos que els fets denunciats no siguin constitutius d'infracció.

Article 239. Resolució del procediment simplificat.

En el termini de tres dies des que es rebí l'expedient, l'òrgan competent per resoldre ha de dictar resolució en la forma i amb els efectes procedents que per a les resolucions de sanció de multa es preveuen en el procediment ordinari d'aquest Reglament.

*Secció 4a. Concurrència de procediments**Article 240. Concurrència de procediments.*

1. Si durant la tramitació de l'expedient seguit pel procediment preferent i per la causa que preveu la lletra a) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la persona estrangera expedientada acredita que havia sol·licitat abans de la seva iniciació una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals de conformitat amb el que disposen els articles 31.3 de l'esmentada Llei orgànica i concordants d'aquest Reglament, l'instructor ha de sol·licitar informe a l'òrgan competent sobre l'estat de tramitació de la sol·licitud. En cas que l'interessat, d'acord amb la resolució que es dicti sobre la sol·licitud d'autorització, no reuneixi els requisits previstos per obtenir l'autorització de residència, l'instructor ha de decidir la continuació de l'expedient d'expulsió i, en cas contrari, l'arxivarà. Si entén procedent la prossecució de l'expedient i previ acord dictat a l'efecte, ha de continuar pels tràmits del procediment ordinari que regula aquest Reglament.

2. Quan en el marc d'un procediment relatiu a autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals de les que preveuen els articles 31bis, 59, 59bis o 68.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, es comprovi que consta contra el sol·licitant una mesura d'expulsió no executada per concurrència d'una infracció de les que preveuen les lletres a) i b) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, aquesta ha de ser revocada sempre que de l'anàlisi de la sol·licitud en derivi la procedència de la concessió de l'autorització de residència per circumstàncies excepcionals.

En cas que l'òrgan competent per resoldre sobre la sol·licitud d'autorització no sigui el mateix que va dictar la sanció a revocar, ha d'instar d'ofici la revocació de la sanció a l'òrgan competent per a això. En l'escrit pel qual s'insti la revocació s'ha de fer constar el tipus d'autorització sol·licitada i s'ha de fer menció expressa a la procedència de la concessió d'aquesta pel compliment dels requisits exigibles per a això, llevat del relatiu a l'existència de la mesura d'expulsió no executada.

3. Els criteris establerts a l'apartat anterior també són aplicables en cas que, no obstant la inadmissió a tràmit de la sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals diferents de les que preveuen els articles 31bis, 59, 59bis o 68.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en aplicació del que estableix la seva disposició addicional quarta, l'anàlisi inicial de la sol·licitud conclogui en l'existència d'indícis clars de la procedència de concessió de l'autorització.

CAPÍTOL III**Aspectes específics en els procediments sancionadors per a la imposició de les infraccions d'expulsió i multa***Secció 1a. Normes procedimentals per a la imposició de l'expulsió**Article 241. Supòsits en què escau el procediment d'expulsió.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 57.5 i 6 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'infractor sigui estranger i realitzi alguna o algunes de les conductes tipificades com a molt greus o conductes greus de les que preveuen les lletres a), b), c), d) i f) de l'apartat 1 de l'article 53 d'aquesta Llei orgànica, es pot aplicar en lloc de la sanció de multa l'expulsió del territori espanyol. Així mateix, constitueix causa d'expulsió la condemna, dins o fora d'Espanya, per una conducta dolosa que constitueixi al nostre país un delicte sancionat amb pena privativa de llibertat superior a un any, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.

2. En cas de concurrència de la infracció que preveu l'article 53.1.a) i b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'infractor sigui titular d'un permís de residència vàlid o una altra autorització que atorgui un dret d'estada expedit per un altre estat

membre de la Unió Europea, se l'ha d'advertir mitjançant diligència en el passaport de l'obligació de dirigir-se immediatament al territori de l'Estat esmentat. En cas que la persona estrangera no compleixi aquesta exigència, o si és necessària la seva sortida immediata per motius d'ordre públic o de seguretat nacional, s'ha d'incoar procediment sancionador sobre la base del que preveu aquest Reglament.

Article 242. *Contingut de l'acord d'iniciació del procediment d'expulsió.*

A més del contingut mínim que ha d'incloure l'acord d'iniciació conforme al que disposa l'article 226.1 s'hi han d'indicar expressament els punts següents:

- a) El dret de l'interessat a l'assistència jurídica gratuïta en cas que no tingui recursos econòmics suficients d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.
- b) El dret de l'interessat a l'assistència d'intèrpret si no entén o parla les llengües oficials que s'utilitzin.
- c) Que l'acord d'expulsió que es pugui dictar comporta la prohibició d'entrada a Espanya, la durada de la qual s'ha d'establir d'acord amb el que disposa l'article 244.2 d'aquest Reglament, i que és extensiva als territoris dels estats amb què Espanya hagi subscrit acord en aquest sentit.

Article 243. *Mesures cautelars en el procediment d'expulsió.*

1. De conformitat amb el que preveuen els articles 55 i 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'instructor pot adoptar en qualsevol moment mitjançant acord motivat les mesures de caràcter provisional que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure.

En cas que el procediment tramitat sigui de caràcter ordinari, no es pot adoptar la mesura cautelar d'internament.

2. En els mateixos termes que els que estableix l'article 220 d'aquest Reglament, l'instructor pot mantenir la confiscació dels béns, efectes o instruments que hagin servit per cometre la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 244. *Contingut i efectes de la resolució del procediment d'expulsió.*

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada, amb indicació dels recursos que es poden interposar en contra, l'òrgan davant el qual es poden presentar i el termini per presentar-los, de conformitat amb el que estableix l'article 221.

2. La resolució que acordi l'expulsió comporta la prohibició d'entrada al territori espanyol. Aquesta prohibició d'entrada es fa extensiva als territoris dels estats amb els quals Espanya hagi subscrit acord en aquest sentit.

La durada de la prohibició s'ha de determinar en consideració a les circumstàncies que concorrin en cada cas i la seva vigència no pot excedir els cinc anys.

Excepcionalment, quan la persona estrangera suposi una amenaça greu per a l'ordre públic, la seguretat pública, la seguretat nacional o per a la salut pública, es pot imposar un període de prohibició d'entrada de fins a deu anys, amb l'informe previ de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres.

Sense perjudici d'això, l'òrgan competent no ha d'imposar prohibició d'entrada en cas que la persona estrangera abandoni el territori nacional durant la tramitació de l'expedient o ha de revocar la prohibició d'entrada imposada si la persona estrangera l'abandona en el termini de compliment voluntari previst en l'ordre d'expulsió.

La sortida del territori s'ha de comunicar oportunament per a la no imposició o revocació de la prohibició d'entrada, sempre que l'expedient sancionador hagi estat tramitat per algun dels supòsits que preveuen les lletres a) i b) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

S'entén que la sortida ha estat degudament comunicada:

- a) Mitjançant formalització en els serveis policials responsables del control fronterer de l'imprès previst per deixar constància de la sortida de la persona estrangera del territori espanyol.
- b) Mitjançant personació a l'oficina consular espanyola al país d'origen o de residència en el qual consti documentació acreditativa del fet que la sortida del territori espanyol es va produir abans de la resolució del procediment sancionador o durant el termini donat per al compliment voluntari de la sanció imposada.

L'autoritat fronterera o consular a la qual s'hagi comunicat la sortida del territori espanyol d'acord amb el que s'estableix aquest apartat ha de traslladar aquesta informació, a través de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, a l'òrgan que hagi imposat la sanció d'expulsió o que sigui competent per imposar-hi, als efectes, respectivament, de la revocació o no-imposició de la prohibició d'entrada.

3. La resolució comporta, en tot cas, l'extinció de qualsevol autorització per romandre a Espanya de la qual sigui titular la persona estrangera expulsada, així com l'arxivament de qualsevol procediment que tingui per objecte l'autorització per residir o treballar a Espanya.

4. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i s'ha procedit a la confiscació de béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció, aquella comporta el decomís dels béns o efectes esmentats excepte quan hagi quedat acreditat que els béns pertanyen a un tercer de bona fe no responsable de la infracció que els hagi adquirit legalment.

Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució administrativa o judicial ferma s'han d'adjudicar a l'Estat en els termes que fixa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

5. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de l'expulsió acordada, pot contenir pronunciament pel qual s'adopti la clausura de l'establiment o local des de sis mesos a cinc anys.

Article 245. *Execució de la resolució en el procediment d'expulsió.*

1. Les resolucions d'expulsió del territori nacional que es dictin en procediments de tramitació preferent s'han d'executar de manera immediata d'acord amb les normes específiques que preveuen aquest Reglament i l'article 63 la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Les resolucions d'expulsió del territori nacional que es dictin en procediments de tramitació ordinària han de contenir el termini de compliment voluntari perquè la persona estrangera abandoni el territori nacional.

La durada d'aquest termini oscil·la entre set i trenta dies i comença a transcórrer des del moment de la notificació de la resolució esmentada. La imposició d'un termini inferior a quinze dies té caràcter excepcional i ha d'estar degudament motivada en l'escrit pel qual es comuniqui la durada.

Amb caràcter previ a la seva finalització, el termini de compliment voluntari de l'ordre d'expulsió es pot prorrogar atenent les circumstàncies que concorrin en cada cas concret, com ara la durada de l'estada, tenir a càrrec menors escolaritzats o l'existència d'altres vincles familiars i socials.

En cas que la persona estrangera tingui a càrrec menors escolaritzats, no escau l'execució de la sanció d'expulsió fins que no finalitzi el curs acadèmic llevat que l'altre progenitor sigui resident a Espanya i se'n pugui fer càrrec.

3. Transcorregut el termini esmentat sense que la persona estrangera hagi abandonat el territori nacional, els funcionaris policials competents en matèria

d'estrangeria han de procedir a detenir-lo i conduir-lo fins al lloc de sortida on s'hagi de fer-se efectiva l'expulsió.

Si l'expulsió no es pot executar en el termini de setanta-dues hores des del moment de la detenció, l'instructor o el responsable de la unitat d'estrangeria del Cos Nacional de Policia davant la qual es presenti el detingut pot sol·licitar a l'autoritat judicial l'ingrés de la persona estrangera als centres d'internament establerts a l'efecte.

El període d'internament s'ha de mantenir pel temps imprescindible per executar l'expulsió, que no es pot prolongar en cap cas més enllà de seixanta dies, o fins que es constati la impossibilitat d'executar-la en el termini esmentat. No es pot acordar un nou internament sobre la base del mateix expedient d'expulsió.

4. Amb caràcter preferent, l'execució de la resolució d'expulsió s'efectua a càrrec de l'ocupador que hagi estat sancionat com a conseqüència de la comissió de la infracció greu que preveu l'article 53.2.a) i molt greu de l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense perjudici i de manera compatible amb la sanció econòmica que correspongui de conformitat amb el procediment establert per a la imposició de sancions per infraccions de l'ordre social.

5. L'execució de la resolució d'expulsió s'efectua a càrrec de la persona estrangera si aquest disposa de mitjans econòmics. En cas contrari, s'ha de comunicar aquesta circumstància al representant diplomàtic o consular del seu país, als efectes corresponents.

Excepte en els supòsits en què s'hagi imposat un període de compliment voluntari de la sanció i aquest hagi estat inatès per l'estranger, en cas que aquest disposi de mitjans econòmics i assumeixi el cost de la repatriació de manera voluntària, el delegat o subdelegat del Govern que hagi dictat aquesta resolució pot acordar, d'ofici o a instància de part, que se substitueixi per la sortida obligatòria si es compleixen les condicions següents:

- a) Que la infracció que hagi motivat la resolució d'expulsió sigui la que conté l'article 53.1.a) i b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener;
- b) Que hi hagi garanties suficients o es pugui comprovar la realització de l'oportuna sortida obligatòria que preveu l'article 28.3.c) de la Llei orgànica 4/2000; i
- c) Que la persona estrangera estigui sotmesa per la seva nacionalitat a l'obligació de visat per travessar les fronteres exteriors en aplicació d'un acord de règim comú de visats, de caràcter internacional, en què Espanya sigui part.

6. La sortida del territori nacional es pot acreditar mitjançant certificat emès pel funcionari del pas fronterer, en què consti la identitat de l'estranger, el seu número de passaport, dades del mitjà de transport i data en què va abandonar el territori nacional.

7. Si la persona estrangera formula petició de protecció internacional, s'ha de suspendre l'execució de la resolució d'expulsió fins que s'hagi inadmes a tràmit o resolt, de conformitat amb el que estableix la normativa de protecció internacional.

Igualment, s'ha de suspendre l'execució de l'expulsió en els casos de dones embarassades quan suposi un risc per a la gestació o per a la vida o la integritat física de la mare o quan es tracti de persones malaltes i la mesura pugui suposar un risc per a la seva salut.

Article 246. Reconeixement de resolucions d'expulsió d'altres estats membres de la Unió Europea i estats associats Schengen.

1. Quan una persona estrangera sigui detinguda en territori espanyol i es constati que s'ha dictat en contra seva una resolució d'expulsió per part d'un estat membre de la Unió Europea o un estat associat Schengen, s'ha de procedir a executar immediatament la resolució, sense necessitat d'incoar nou expedient d'expulsió. Per fer-ho, el delegat o subdelegat del Govern ha de procedir a dictar un acord exprés de reconeixement de l'esmentada resolució d'expulsió, així com de la prohibició d'entrada que hi està associada.

2. En cas que la resolució d'expulsió de l'estat membre emissor concedeixi un termini de sortida voluntari, s'ha de respectar aquest termini i no s'ha de dictar cap acord de reconeixement a Espanya mentre aquell estigui vigent. Finalitzat aquest termini, només s'ha de dictar acord de reconeixement de la decisió original si aquesta disposa la seva executivitat forçosa automàtica per incompliment del termini de sortida voluntari.

3. Es pot sol·licitar l'autorització del jutge d'instrucció per a l'ingrés en un centre d'internament per tal d'assegurar l'execució de la sanció d'expulsió, d'acord amb el que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 247. *Estrangers processats o imputats en procediments per delictes.*

De conformitat amb el que disposa l'article 57.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan la persona estrangera estigui processada o imputada en un procediment judicial per delictes o falta per al qual la llei prevegi una pena privativa de llibertat inferior a sis anys o una pena de diferent naturalesa i aquest fet consti acreditat en l'expedient administratiu d'expulsió, l'autoritat governativa ha de sotmetre al jutge que, amb l'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i escoltats l'interessat i les parts presentades, autoritzi en el termini més breu possible i en tot cas no superior a tres dies la seva expulsió, llevat que de manera motivada apreciï l'existència de circumstàncies excepcionals que en justifiquin la denegació.

En cas que la persona estrangera estigui subjecta a diversos processos penals tramitats en diversos jutjats i aquests fets constin acreditats en l'expedient administratiu d'expulsió, l'autoritat governativa ha d'instar de tots ells l'autorització a què es refereix el paràgraf anterior.

Als efectes del que disposa aquest article, es considera que consta acreditada en l'expedient administratiu d'expulsió l'existència de processos penals en contra de l'expedientat, quan sigui el mateix interessat qui ho hagi acreditat documentalment en qualsevol moment de la tramitació, o quan hi hagi hagut comunicació de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal a l'òrgan competent per a la instrucció o resolució del procediment sancionador, en qualsevol forma o a través de qualsevol mena de requisitòria.

Article 248. *Comunicacions en el procediment d'expulsió.*

La resolució d'expulsió s'ha de comunicar a l'ambaixada o consolat del país de la persona estrangera i a la Secretaria d'Estat de Migracions, així com s'ha d'anotar en el Registre central d'estrangers. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat del país de la persona estrangera o aquest no radiqui a Espanya.

Secció 2a. Normes procedimentals per a la imposició de multes

Article 249. *Supòsits d'aplicació del procediment per a la imposició de multes.*

Les normes procedimentals recollides en aquesta secció són aplicables quan l'infractor, de qualsevol nacionalitat, realitzi alguna de les conductes tipificades com a greus o molt greus de les que preveuen els articles 53 i 54 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense perjudici dels supòsits en què es pugui imposar l'expulsió segons el que disposa aquest títol.

En el supòsit de comissió de conductes tipificades com a lleus s'aplica el que es disposa per al procediment simplificat.

Per determinar la quantia de la sanció s'ha de tenir en compte especialment la capacitat econòmica de l'infractor.

Article 250. *Contingut de l'acord d'iniciació del procediment per a la imposició de multes.*

El contingut mínim de l'acord d'iniciació del procediment per a la imposició de sanció de multa ha de ser conforme al que disposa l'article 226.

Els altres tràmits procedimentals, llevat del que disposen els articles següents, són els establerts per al procediment ordinari que conté la secció 1a del capítol II d'aquest títol.

Article 251. *Mesures cautelars en el procediment per a la imposició de multes.*

1. En els mateixos termes que els que estableix l'article 220 d'aquest Reglament es pot procedir a la confiscació dels béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Quan se segueixi expedient sancionador per alguna de les infraccions que preveu l'article 54.2.b) i c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i els transportistes infringeixin l'obligació de prendre a càrrec l'estranger transportat il·legalment, l'autoritat governativa pot acordar alguna de les mesures següents:

- a) Suspensió temporal de les seves activitats, que no pot excedir un període de sis mesos.
- b) Prestació de fiança o avals, tenint en compte el nombre d'afectats i el perjudici ocasionat.
- c) Immobilització del mitjà de transport utilitzat fins a complir l'obligació esmentada.

Article 252. *Resolució del procediment per a la imposició de multes. Efectes i executivitat.*

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada, amb indicació dels recursos que es poden interposar en contra, l'òrgan davant el qual es poden presentar i el termini per presentar-los, i s'ha d'ajustar al que disposa l'article 221.

2. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i s'ha procedit a la confiscació de béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció, aquella comporta el decomís dels béns o efectes esmentats excepte quan hagi quedat acreditat que els béns pertanyen a un tercer de bona fe no responsable de la infracció que els hagi adquirit legalment.

Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució s'han d'adjudicar a l'Estat en els termes que fixa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

3. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de la sanció de multa acordada, pot contenir pronunciament pel qual s'adopti la clausura de l'establiment o local des de sis mesos a cinc anys.

4. Les resolucions administratives d'imposició de sanció de multa dictades en aplicació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, són immediatament executives una vegada que hagin adquirit fermesa en via administrativa, llevat que l'òrgan competent n'acordi la suspensió.

5. Les multes s'han de fer efectives als òrgans de recaptació de l'Administració gestora, directament o a través d'entitats de crèdit, dins els quinze dies següents a la data de la seva fermesa en via administrativa.

Vençut el termini d'ingrés establert al paràgraf anterior sense que s'hagi satisfet la multa, l'exacció s'ha de portar a terme pel procediment de constrenyiment. A aquest efecte és títol executiu la certificació de descobert expedida per l'òrgan competent de l'Administració gestora.

Els òrgans i procediments de la recaptació executiva són els establerts en el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació i altres normes d'aplicació.

Els actes de gestió recaptatòria en via de constrenyiment dictats pels òrgans de l'Administració General de l'Estat respecte de les multes imposades en aplicació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, són impugnables en la via economicoadministrativa.

CAPÍTOL IV

Infraccions i sancions en l'ordre social i vigilància laboral

Article 253. *Vigilància laboral.*

La inspecció en matèria de treball d'estrangers s'exerceix a través de la Inspecció de Treball i Seguretat Social en l'exercici de les funcions i competències que té atribuïdes en la seva normativa específica de conformitat amb el que disposa la Llei 23/2015, de 21 de juliol, ordenadora del sistema d'inspecció de treball i seguretat social, i les seves normes d'aplicació.

A les comunitats autònomes a les quals s'hagi traspassat la competència executiva en matèria d'inspecció, sense perjudici de la unitat del sistema i dels acords a què puguin arribar l'Administració General de l'Estat i la de la comunitat, la planificació i organització de les tasques d'inspecció a què es refereix aquest article corresponen a l'Administració autonòmica en els supòsits en què també li hagi estat traspassada la competència en matèria d'autoritzacions inicials de treball per compte propi o d'altri de les persones estrangeres dels quals es desenvolupi en l'àmbit de la comunitat autònoma.

Article 254. *Infraccions i sancions en l'ordre social.*

1. Les infraccions lleus tipificades en els articles 52.c), d) i e); greus de l'article 53.1.b) i 53.2.a); i molt greus de l'article 54.1.d) i f) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, se sancionen de conformitat amb el procediment per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i pel que disposa aquest article.

2. Les sancions per les infraccions a les quals es refereix l'apartat anterior es poden imposar en els graus de mínim, mitjà i màxim, atenent els criteris expressats a continuació i aplicant el principi de proporcionalitat.

3. Qualificades les infraccions en la forma i d'acord amb els tipus que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, les sancions es graduen atenent el grau de culpabilitat del subjecte infractor, el dany produït o el risc derivat de la infracció i la seva transcendència.

Igualment, s'ha de tenir en especial consideració, en cas que escaigui imposar la sanció de multa i per determinar-ne la quantia, la capacitat econòmica de l'infractor.

4. Les infraccions se sancionen:

a) Les lleus, en el grau mínim, amb multa de 50 a 100 euros; en el grau mitjà, de 101 a 250 euros; i en el grau màxim, de 251 a 500 euros.

b) Les greus, en el grau mínim, amb multa de 501 a 2.000 euros; en el grau mitjà, de 2.001 a 5.000 euros; i en el grau màxim, de 5.001 a 10.000 euros.

c) Les molt greus, en el grau mínim, amb multa de 10.001 a 20.000 euros; en el grau mitjà, de 20.001 a 50.000 euros; i en el grau màxim, de 50.001 fins a 100.000 euros.

5. L'ordenació de la tramitació dels expedients sancionadors correspon a les direccions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social competents per raó del territori o, en el cas de comunitats autònomes a les quals s'hagi traspassat la competència en matèria d'inspecció, a l'òrgan competent d'acord amb la normativa autonòmica aplicable.

La iniciació, el contingut de les actes, la notificació i les al·legacions s'han d'ajustar al que disposa el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per

infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

En els casos d'infracció que preveu l'article 53.1. b), quan es tracti de treballadors per compte propi, i de l'article 54.1.d) i f), quan l'empresari infractor sigui estranger, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en l'acta d'infracció s'ha de fer constar expressament que en virtut del que estableix l'article 57.1 de la dita Llei orgànica l'òrgan competent per resoldre pot aplicar l'expulsió del territori espanyol en lloc de la sanció de multa.

6. Les actes d'infracció d'estrangers han de ser notificades per les direccions d'Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, pels òrgans autonòmics competents, al subjecte o subjectes responsables. En les actes s'ha de fer constar que es poden formular al·legacions en contra en el termini de quinze dies.

7. Si no es formula escrit d'al·legacions continua la tramitació del procediment fins que es dicti la resolució.

8. Si es formulen al·legacions, la Direcció de la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, l'òrgan autonòmic, pot sol·licitar, en vista de les al·legacions, l'informe ampliadori a l'inspector o subinspector que va practicar l'acta. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de quinze dies. L'esmentat informe és preceptiu si en les al·legacions s'invoquen fets o circumstàncies diferents dels consignats en l'acta, insuficiència del relat fàctic d'aquesta o indefensió per qualsevol causa.

9. Instruït l'expedient, el cap de la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, l'òrgan autonòmic competent, l'ha d'elevat amb la proposta de resolució al delegat o subdelegat del Govern o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent per resoldre, de conformitat amb el que estableix l'article 55.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

En la proposta de resolució s'han de fixar de manera motivada els fets provats, la seva qualificació jurídica i la quantia de la sanció que es proposa imposar i, en cas que l'acta d'infracció inclogui la sanció accessòria a què es refereix l'article 55.6 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, també s'ha de fer proposta de resolució sobre aquella.

10. L'òrgan competent per resoldre, amb les diligències prèvies que consideri necessàries, ha de dictar la resolució en el termini de deu dies des de la finalització de la tramitació de l'expedient de conformitat amb el que s'estableix per a les resolucions sancionadores el Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

En cas que l'òrgan competent per resoldre decideixi aplicar la sanció d'expulsió del territori espanyol en lloc de la sanció de multa, ha de dictar resolució d'expulsió amb els requisits i efectes que estableix l'article 241.

11. Les resolucions sancionadores que dictin els subdelegats del Govern o els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials o, si s'escau, l'òrgan autonòmic competent, en relació amb aquest tipus d'infraccions, queden sotmeses al règim comú de recursos que preveu la disposició addicional novena d'aquest Reglament.

12. En el que no estigui previst pel procediment especial, regulat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, regeix el procediment comú de conformitat amb el que estableix l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

CAPÍTOL V

Infraccions, sancions i obligació de la seva comunicació interorgànica

Article 255. *Altres infraccions i sancions.*

Les persones estrangeres que incompleixin els deures, les obligacions i les càrregues imposats per l'ordenament jurídic general són sancionats d'acord amb la legislació específicament aplicable en cada cas.

Article 256. *Comunicació interorgànica d'infraccions.*

1. La Direcció General de Gestió Migratòria i la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, l'òrgan autonòmic amb competència sobre la matèria, han de donar compte a l'oficina d'estrangeria i als serveis policials corresponents dels supòsits d'infraccions relatives a l'entrada i permanència d'estrangers a Espanya de què tinguin coneixement en l'exercici de les seves competències.

2. Igualment, les oficines d'estrangeria i els serveis policials han de comunicar a la Direcció General de Gestió Migratòria i a la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, l'òrgan autonòmic amb competència sobre la matèria, els fets que coneguin i que puguin constituir infraccions laborals contra el que disposa aquest Reglament.

Quan l'expulsió hagi estat autoritzada judicialment, les oficines d'estrangeria i els serveis policials han de comunicar de manera immediata la sortida en el termini de compliment voluntari, la pràctica de l'expulsió o les raons que, si s'escau, impossibiliten dur-la a terme a l'autoritat judicial que l'hagi autoritzat i al Ministeri Fiscal.

3. Quan el Ministeri Fiscal conegui que un estranger està investigat en un procediment per delictes menys greus i pugui estar incurs en alguna de les causes d'expulsió que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense que hagi estat incoat el corresponent expedient administratiu sancionador, ha d'informar sobre aquesta imputació a la delegació o subdelegació del Govern competent perquè aquesta comprovi si és procedent o no la incoació d'expedient d'expulsió. Als mateixos efectes, el Ministeri Fiscal ha de comunicar a l'autoritat governativa les condemnes imposades a estrangers per delictes dolosos castigats amb pena privativa de llibertat superior a un any.

4. Els directors dels establiments penitenciaris han de notificar a l'oficina d'estrangeria i a la comissaria provincial de policia corresponents a la seva demarcació, amb tres mesos d'anticipació, l'excarceració d'estrangers que hagin estat condemnats en virtut de sentència judicial per delictes, als efectes que, si s'escau, es procedeixi a l'expulsió de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. A aquests efectes, en els expedients personals de les persones estrangeres condemnades s'ha de fer constar si els ha estat incoat expedient d'expulsió, així com, si s'escau, l'estat de tramitació en què es trobi.

5. El Registre central de penats ha de comunicar, d'ofici o a instància de l'oficina d'estrangeria o de la comissaria de policia corresponents, els antecedents penals de les persones estrangeres que hagin estat condemnades per delictes dolosos que tinguin assenyalada una pena superior a un any de presó, als efectes de la incoació de l'expedient d'expulsió corresponent, per a la qual cosa n'ha d'emetre un certificat.

Article 257. *Comunicacions dels òrgans judicials a la delegació o subdelegació del Govern en relació amb estrangers.*

1. De conformitat amb el que estableix la disposició addicional dissetena de la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, els òrgans judicials han de comunicar a la delegació o subdelegació del Govern competent la finalització dels processos judicials en què es doni la comissió d'infraccions administratives a les normes sobre estrangeria, als efectes que es pugui reprendre, iniciar o arxivar, si és procedent, segons els casos, el procediment administratiu sancionador. De la mateixa manera, han de comunicar les condemnes imposades a estrangers per delictes dolosos castigats amb pena privativa de llibertat superior a un any als efectes de la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

2. Igualment, han de comunicar les sentències en les quals acordin substituir les penes privatives de llibertat imposades o les mesures de seguretat que siguin aplicables a les persones estrangeres no residents legalment a Espanya per la seva expulsió del territori nacional. En aquests casos, la sentència que acordi la substitució ha de disposar l'execució de la pena privativa de llibertat o mesura de seguretat originàriament imposada fins que l'autoritat governativa no materialitzi l'expulsió. A aquests efectes, l'autoritat governativa ha de fer efectiva l'expulsió en el termini més breu possible i, en tot

cas, dins dels trenta dies següents, llevat que hi hagi causa justificada que ho impedeixi, que s'ha de comunicar a l'autoritat judicial.

TÍTOL XV

Oficines d'estrangeria i centres de migracions

CAPÍTOL I

Les oficines d'estrangeria

Article 258. *Creació.*

1. Les oficines d'estrangeria són les unitats que integren els diferents serveis de l'Administració General de l'Estat competents en matèria d'estrangeria i immigració en l'àmbit provincial, a fi de garantir l'eficàcia i la coordinació en l'actuació administrativa.

2. La Secretaria d'Estat de Migracions, amb la consulta prèvia als ministeris de l'Interior i de Política Territorial i Memòria Democràtica, ha d'impulsar la creació, supressió i modificació d'oficines d'estrangeria, per ordre ministerial conjunta dels ministeris d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, de l'Interior, de Política Territorial i Memòria Democràtica i del Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública.

3. Les oficines d'estrangeria s'han d'ubicar a la capital de les províncies en què es constitueixin.

Per raons relacionades amb la configuració geogràfica, administrativa, econòmica i de població d'una província, el Ministeri de Política Territorial i Memòria Democràtica, amb l'acord de les secretaries d'Estat de Migracions i de Seguretat, pot determinar excepcionalment la ubicació d'una oficina d'estrangeria en una població diferent de la capital de la província en què es constitueixi.

4. Les oficines d'estrangeria poden disposar d'oficines delegades ubicades als districtes de la capital i als municipis de la província per facilitar les gestions administratives dels interessats. Les oficines delegades s'han de crear per resolució del titular de la delegació o subdelegació del Govern a la qual s'adscrigui l'oficina d'estrangeria corresponent.

Les persones titulars de les secretaries d'Estat de Seguretat i de Migracions poden dictar instruccions conjuntes per coordinar les unitats policials amb les oficines d'estrangeria corresponents.

Article 259. *Dependència.*

1. Les oficines d'estrangeria depenen orgànicament de la corresponent delegació o subdelegació del Govern, s'enquadren en les àrees funcionals de Treball i Immigració, i depenen funcionalment del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, a través de la Secretaria d'Estat de Migracions, i del Ministeri de l'Interior, tots dos en l'àmbit de les seves respectives competències.

2. Les oficines d'estrangeria es regeixen pel que disposa aquest Reglament, així com per la seva normativa de creació i funcionament.

Article 260. *Funcions.*

Les oficines d'estrangeria exerceixen, en l'àmbit provincial, les funcions següents, previstes en la normativa vigent en matèria d'estrangeria i en el dret de la Unió Europea:

1. La recepció de la declaració d'entrada. La tramitació de les pròrrogues d'estada, de la targeta d'identitat d'estranger, autoritzacions de residència, autoritzacions de treball i excepcions a l'obligació d'obtenir autorització de treball, autoritzacions de retorn, així com l'expedició i el lliurament d'aquelles.

2. La recepció de la sol·licitud de cèdula d'inscripció i de títol de viatge per a la sortida d'Espanya, així com la seva expedició i lliurament.

3. La tramitació dels procediments sancionadors per infraccions que preveuen la normativa en matèria d'estrangeria i el dret de la Unió Europea. No obstant això, les devolucions, i els expedients sancionadors que portin a l'expulsió de l'infractor estranger, o a la seva detenció i ingrés en un centre d'internament d'estrangers, els han d'executar les brigades i unitats d'estrangeria i fronteres de les comissaries de policia.

4. La tramitació dels recursos administratius que siguin procedents.

5. L'elevació als òrgans i les autoritats competents de les propostes de resolució relatives als expedients a què s'ha fet referència als paràgrafs anteriors.

6. L'assignació i comunicació del número d'identitat d'estranger, per part dels serveis policials de les mateixes oficines.

7. La informació, recepció i tramitació de la sol·licitud de protecció internacional i de les sol·licituds de l'estatut d'apàtrida.

8. L'obtenció i elaboració del conjunt d'informació estadística de caràcter administratiu i demogràfic sobre la població estrangera i en règim comunitari de la província.

9. El control del manteniment de les condicions que van determinar la concessió de l'autorització.

Article 261. *Organització funcional de les oficines d'estrangeria.*

1. El cap de l'oficina d'estrangeria ha d'establir els criteris de realització de les funcions esmentades a l'article anterior, que s'exerceixen sota la direcció, a través del respectiu director de l'àrea funcional o cap de la dependència provincial de Treball i Immigració, dels delegats i subdelegats del Govern corresponents, i sense perjudici de les competències que en matèria de resolució d'expedients corresponguin a altres òrgans.

2. Les oficines delegades han de col·laborar en l'exercici de les funcions de l'oficina d'estrangeria corresponent, en especial, les referides a l'atenció al ciutadà, recepció de sol·licituds i escrits, notificació i lliurament de resolucions i documents, i poden exercir les competències que els siguin delegades.

3. Sense perjudici de la competència atribuïda al cap de l'oficina d'estrangeria a l'apartat 1 d'aquest article, correspon als serveis policials que hi estan adscrits:

a) L'assignació i comunicació del número d'identitat d'estranger i l'emissió de certificats de resident i no resident.

b) L'expedició i lliurament de la documentació corresponent a la normativa sobre protecció internacional i l'estatut d'apàtrida.

c) L'expedició i lliurament del títol de viatge o document anàleg per a la sortida d'Espanya, així com de la targeta d'identitat d'estranger i dels documents d'identificació provisionals.

d) L'expedició de les etiquetes de visat en les quals es materialitzin les pròrrogues d'estades de curta durada.

e) La materialització de l'anul·lació o retirada dels visats d'estada de curta durada.

f) La tramitació de les autoritzacions de retorn.

g) La gravació en el Registre central d'estrangers dels canvis i alteracions de la situació de les persones estrangeres que preveu l'article 213.

Article 262. *Personal.*

1. Els diferents serveis encarregats de la tramitació dels expedients en matèria d'estrangeria s'integren a l'oficina d'estrangeria, que actua com un únic centre de gestió, sota la direcció del respectiu director de l'àrea funcional o cap de la dependència provincial de Treball i Immigració.

2. Les oficines d'estrangeria compten amb una relació de llocs de treball i, si s'escau, d'un catàleg del personal laboral per a la respectiva integració del personal procedent dels serveis a què es fa referència l'apartat 1 i els seus llocs de treball corresponents.

3. Les oficines d'estrangeria compten amb l'adscripció de personal de la Direcció General de la Policia per a la realització de les funcions que aquesta té assignades en matèria d'estrangeria.

4. El cap de l'oficina d'estrangeria és nomenat i cessat pel delegat del Govern, amb l'informe previ favorable de la Secretaria d'Estat de Migracions, tant si el lloc es proveeix de manera provisional com definitivament.

El seu nomenament s'efectua pel sistema de lliure designació entre funcionaris de carrera del subgrup A1 o del subgrup A2 de l'Administració General de l'Estat, dins els límits que estableix el Reglament general d'ingrés del personal al servei de l'Administració General de l'Estat i de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris civils de l'Administració General de l'Estat, aprovat pel Reial decret 364/1995, de 10 de març.

CAPÍTOL II

Els centres de migracions

Article 263. *La xarxa pública de centres de migracions.*

1. Per al compliment dels fins d'integració social que té encomanats, el Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions disposa d'una xarxa pública de centres de migracions, que duen a terme tasques d'informació, atenció, acollida, intervenció social, formació, detecció de situacions de tràfic d'éssers humans i, si s'escau, derivació, dirigides a la població estrangera. Igualment poden dur a terme o impulsar actuacions de sensibilització relacionades amb la immigració.

2. En particular, la xarxa de centres de migracions pot desenvolupar programes específics dirigits a estrangers que tinguin la condició de sol·licitants d'asil o de l'estatut d'apàtrida, refugiats, apàtrides, beneficiaris de la protecció que dispensa l'article 37.b) de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, immigrants que arribin a Espanya d'acord amb les normes reguladores de la gestió col·lectiva de contractacions en origen, així com a estrangers que es trobin en situació de vulnerabilitat o risc d'exclusió social. Correspon a la Direcció General d'Atenció Humanitària i del Sistema d'Acollida de Protecció Internacional determinar els programes que hagin de desenvolupar els centres de migracions, així com els destinataris.

3. La xarxa de centres de migracions està integrada pels centres d'acollida a refugiats que regula el Reial decret 220/2022, de 29 de març, els centres d'estada temporal d'immigrants a Ceuta i Melilla, així com, si s'escau, pels centres de nova creació. Els centres integrats a la xarxa de centres de migracions es regeixen per un estatut comú, sense perjudici de la possibilitat que els diferents centres desenvolupin programes destinats a col·lectius determinats, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

Article 264. *Règim jurídic dels centres de migracions.*

Mitjançant ordre de la persona titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta de les persones titulars dels Ministeris de Política Territorial i Memòria Democràtica i d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, instada pel titular de la Secretaria de l'Estat de Migracions, es pot:

a) Acordar l'establiment de nous centres de migracions, l'ampliació dels ja existents o la seva clausura.

- b) Aprovar els estatuts i les normes de funcionament intern dels centres de migracions.
- c) Determinar les prestacions que s'hi han de dispensar, així com el règim jurídic al qual estan subjectes.

Article 265. *Ingrés en centres de migracions.*

1. Les normes de funcionament intern dels centres determinaran els requisits i el procediment que s'hagi de seguir per a l'ingrés d'un estranger en un centre de migracions.

2. Quan la persona estrangera no tingui un títol que autoritzi la seva permanència a Espanya, l'ingrés en un centre de migracions comporta l'expedició d'un volant personal i intransferible que l'autoritzi a romandre al centre, en el qual, al costat de la fotografia de la persona estrangera, se'n fan constar les dades de filiació, nacionalitat, número d'identitat d'estranger, si el té assignat, així com la data de caducitat del temps que s'ha d'estar al centre.

3. Aquesta autorització de permanència s'entén sense perjudici de les decisions ulteriors que les autoritats competents adoptin en relació amb la situació administrativa de la persona estrangera a Espanya.

Disposició addicional primera. *Desplegament normatiu.*

El títol V de les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada i el títol VI del procediment de gestió col·lectiva de contractació en origen es poden desplegar mitjançant Ordre ministerial de la persona titular del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, que s'ha d'aprovar en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Disposició addicional segona. *Atribució de competències úniques.*

1. Quan circumstàncies de naturalesa econòmica, social o laboral ho aconsellin i en supòsits no regulats d'especial rellevància, a proposta de la persona titular de la Secretaria d'Estat de Migracions, amb l'informe previ de la persona titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat i, si s'escau, de les persones titulars de les subsecretaries d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i de Política Territorial i Memòria Democràtica, el Consell de Ministres pot dictar, prèvia informació i consulta a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, instruccions que determinin la concessió d'autoritzacions de residència temporal i/o treball, que poden quedar vinculats temporalment, per ocupació laboral, o territorialment en els termes que fixin aquestes instruccions, o d'autoritzacions d'estada. Les instruccions han d'establir la forma, els requisits i els terminis per a la concessió de les autoritzacions esmentades. Així mateix, la persona titular de la Secretaria d'Estat de Migracions, amb l'informe previ de la persona titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, pot atorgar autoritzacions individuals de residència temporal quan concorrin circumstàncies excepcionals no previstes en aquest Reglament.

2. En l'exercici de les competències de coordinació que té atribuïdes, la persona titular de la Secretaria d'Estat de Migracions pot proposar al Consell de Ministres l'aprovació de les instruccions a les quals s'hagi d'ajustar l'actuació dels diferents departaments ministerials quan acompleixin funcions relacionades amb els àmbits de l'estrangeria i la immigració.

Disposició addicional tercera. *Normativa aplicable als procediments.*

En allò que aquest Reglament no preveu en matèria de procediments cal atènyer-se al que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la seva normativa de desplegament.

Disposició addicional quarta. *Sistema d'informació migratòria.*

1. De conformitat amb el que disposa la disposició addicional cinquena de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de desenvolupar un sistema d'informació que inclogui una aplicació informàtica comuna que permeti la tramitació de tots els procediments d'estrangeria que regula aquest Reglament i que registri la informació i les dades relatives a les persones estrangeres i ciutadans de la Unió Europea residents a Espanya, les autoritzacions i els visats de llarga durada.

La seva implantació i coordinació amb els altres departaments implicats correspon al Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions. Aquest mateix departament és el responsable de la seva administració.

2. Els diferents òrgans de l'Administració General de l'Estat que participen en la tramitació de les diverses fases dels procediments en matèria d'estrangeria i immigració han de fer les modificacions en el seu estat electrònic d'acord amb les competències que tenen atribuïdes.

El sistema d'informació comuna garanteix que els òrgans administratius competents en les diferents fases del procediment tenen coneixement, en temps real, de l'inici de qualsevol fase sobre la qual els correspon actuar, quan aquest derivi de l'actuació prèvia d'un altre òrgan.

Aquest sistema és interoperable amb els de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, l'Administració de la Seguretat Social i l'Institut Nacional d'Estadística, aquest últim pel que fa al padró municipal d'habitants, i es permet l'accés directe a les dades que constin en els seus fitxers amb l'exclusiva finalitat de dur a terme les actuacions dels òrgans de l'Administració General de l'Estat competents en els procediments regulats en aquest Reglament.

En el cas de les sol·licituds inicials de permís de treball, l'acreditació que l'ocupador està al corrent del pagament de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social requereix sempre l'autorització prèvia de l'ocupador sol·licitant.

3. L'aplicació del Sistema d'Informació Migratòria és interoperable amb el Registre central d'estrangers del Ministeri de l'Interior per accedir a la informació que tingui registrada, que pugui repercutir en la situació administrativa de les persones estrangeres a Espanya i que serveixi per a la tramitació dels procediments que preveu aquest Reglament.

4. Quan la missió diplomàtica o oficina consular competent no disposi dels mitjans tècnics necessaris per a la connexió en temps real a l'aplicació informàtica comuna, s'han de fer abocaments d'informació entre aquests òrgans i l'aplicació, amb una periodicitat diària.

5. S'ha de garantir que el Sistema d'Informació Migratòria sigui interoperable amb els sistemes d'informació que preveu el dret de la Unió Europea en els àmbits de fronteres, visats, cooperació judicial, l'asil i la migració, perquè les dades contingudes relatives a autoritzacions de treball i visats de llarga durada puguin ser intercanviades en el marc de les obligacions que estableixen les disposicions de la Unió Europea.

6. El Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, en col·laboració amb la resta dels òrgans de l'Administració de l'Estat amb competències en els procediments que preveu aquest reglament, ha d'elaborar i aprovar les normes de caràcter tècnic i metodològic del sistema d'informació en el termini d'un any des de l'entrada en vigor del reglament.

Disposició addicional cinquena. *Gestió informàtica en els procediments amb intervenció de les comunitats autònomes.*

Als efectes d'assegurar la coordinació necessària dels òrgans competents de l'Administració General de l'Estat amb els de les comunitats autònomes, la gestió electrònica dels procediments d'autoritzacions inicials de treball per compte propi o d'altri de les persones estrangeres l'han de fer les administracions esmentades mitjançant aplicacions informàtiques que responguin a formats i estàndards que s'han de determinar

d'acord amb el que s'estableix el Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica, així com a condicions de seguretat d'acord amb el que estableix el Reial decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguretat.

A aquests efectes, la gestió electrònica de procediments ha de permetre:

a) L'actualització en temps real de la base de dades de l'Administració General de l'Estat en cada fase de tramitació dels expedients que suposin la introducció i modificació de dades i informes per cada administració competent.

b) L'accés i la consulta de les administracions competents, incloses les oficines consulars, de l'estat de tramitació dels expedients. Segons les necessitats organitzatives i d'acord amb la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, les administracions competents poden establir diferents nivells d'accés per a la consulta de les dades i els informes inclosos en la tramitació electrònica dels procediments.

c) La intercomunicació i l'intercanvi de dades i informes entre les administracions competents quan siguin necessaris per a la tramitació i resolució dels expedients d'autorització inicial de treball per compte propi o d'altri. Les condicions i garanties de les comunicacions i l'intercanvi de dades i informes entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes s'han de fixar en un conveni.

d) L'obtenció de dades actualitzades per al compliment de les funcions d'observació permanent de les magnituds i característiques més significatives del fenomen immigratori, per analitzar-ne l'impacte en la societat espanyola i facilitar informació objectiva i contrastada, de conformitat amb el que disposen l'article 67 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i el Reial decret 345/2001, de 4 d'abril, pel qual es regula l'Observatori Permanent de la Immigració.

e) La notificació electrònica als ciutadans, quan sigui procedent, així com un únic accés als diferents taulers edictals d'estrangeria que el puguin afectar.

Disposició addicional sisena. *Exigència, normativa i convenis en matèria sanitària.*

1. El que estableix aquest Reglament no exclou la vigència i el compliment del que disposen els reglaments i acords sanitaris internacionals, així com els articles 38 i 39 i la disposició final vuitena de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, el Reial decret 1418/1986, de 13 de juny, sobre funcions del Ministeri de Sanitat, Política Social i Igualtat en matèria de sanitat exterior, i les altres disposicions dictades per a la seva aplicació i desplegament.

2. L'Administració General de l'Estat, a l'efecte de dur a terme les actuacions i proves sanitàries puguin derivar de l'aplicació d'aquest Reglament, ha de subscriure, a través dels departaments ministerials competents en cada cas, els convenis oportuns amb els serveis de salut o les institucions sanitàries corresponents.

Disposició addicional setena. *Terminis de resolució dels procediments.*

1. Sense perjudici dels terminis establerts específicament en relació amb determinats procediments, el termini general màxim per notificar les resolucions sobre les sol·licituds que formulin els interessats en els procediments que regula en aquest Reglament és de tres mesos comptats a partir de l'endemà de la data en què hagin tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per tramitar-les.

2. En els procediments en matèria de visats, el termini màxim, i no prorrogable, per notificar les resolucions sobre les sol·licituds és d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la data en què la sol·licitud s'hagi presentat en forma a l'oficina consular competent per a la seva tramitació o aquesta hagi rebut la resolució favorable d'autorització corresponent, llevat del cas que s'estableixin altres terminis en relació amb el procediment de determinats visats.

3. El contingut dels apartats 1 i 2 d'aquesta disposició addicional s'entén sense perjudici dels terminis que estableix el dret de la Unió Europea com a directament aplicables en matèria de visats de trànsit aeroportuari, visats uniformes o visats de validesa territorial limitada.

4. L'obligació formal d'informar el sol·licitant de visat sobre el termini màxim per a la notificació de la resolució del procediment, els supòsits de suspensió del còmput d'aquest termini i els efectes del silenci administratiu s'entén complerta mitjançant la inserció d'una nota informativa sobre aquests aspectes en els impresos de sol·licitud.

Disposició addicional vuitena. *Silenci administratiu.*

Transcorregut el termini per notificar les sol·licituds, aquestes es poden entendre desestimades, d'acord amb el que disposa la disposició addicional primera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i amb les excepcions que conté la disposició addicional esmentada.

Disposició addicional novena. *Recursos.*

Les resolucions que dictin els òrgans competents dels ministeris d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, de l'Interior, i d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, els delegats del Govern i subdelegats del Govern, sota la dependència funcional d'aquests dos últims ministeris, sobre la base del que disposa aquest Reglament, sobre concessió o denegació de visats, pròrrogues d'estada o autoritzacions de residència i de treball, cèdules d'inscripció, així com sobre sancions governatives i expulsions d'estrangers, posen fi a la via administrativa, i contra aquestes resolucions es poden interposar els recursos administratius o jurisdiccionals previstos legalment. S'exceptuen les resolucions sobre denegació d'entrada i devolució, les quals no exhaureixen la via administrativa.

Així mateix, posen fi a la via administrativa les resolucions adoptades per l'òrgan competent del Ministeri de l'Interior de denegació, anul·lació o revocació de l'autorització de viatge que preveu el Reglament (UE) 2018/1240 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de setembre de 2018, pel qual s'estableix un Sistema Europeu d'Informació i Autorització de Viatges (SEIAV).

Disposició addicional desena. *Cotització per la contingència de desocupació.*

En les contractacions de les persones estrangeres titulars de les autoritzacions de residència i treball per a activitats de temporada i titulars d'estada per estudis autoritzats per exercir una activitat retribuïda no es cotitza per la contingència de desocupació.

Disposició addicional onzena. *Informes policials.*

Els informes policials en matèria de seguretat i ordre públic que s'han d'emetre en el marc dels procediments que regula aquest Reglament han de contenir en tot cas el conjunt de la informació que consta en les forces i cossos de seguretat de l'Estat adscrits a la Direcció General de la Policia.

Igualment, els emesos respecte a l'àmbit territorial de comunitats autònomes a les quals s'hagin traspasat competències en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic han de contenir l'informe sobre afectació de l'ordre públic aportat per l'autoritat autonòmica competent.

Disposició addicional dotzena. *Taxes per tramitació de procediments.*

1. Els òrgans competents per a la tramitació dels procediments que regula aquest Reglament, llevat dels relatius a visats, han de dur a terme, una vegada admesa a tràmit la sol·licitud corresponent, les actuacions tendents a la comprovació d'ofici del fet que s'ha efectuat l'abonament de les taxes exigibles d'acord amb l'article 44.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. El període de pagament voluntari per a l'abonament d'aquestes taxes és, tret dels procediments relatius a visats, de deu dies, segons els casos:

- a) Des del moment de presentació de la sol·licitud.
- b) Des de l'alta del treballador estranger en el règim corresponent a la Seguretat Social, en el cas d'autoritzacions de residència i treball per compte d'altri, o de la seva renovació, a favor de treballadors de servei domèstic de caràcter parcial o discontinu, o de renovacions de les autoritzacions esmentades en absència d'ocupador.

3. En aquells casos en què les persones estrangeres tinguin assignat un número d'identitat d'estranger i es disposin a presentar una sol·licitud d'autorització de residència o de treball a través dels mitjans electrònics habilitats a aquest efecte, l'abonament de les taxes s'ha de fer, en tot cas, en l'acte de presentació electrònica de la sol·licitud des del moment en què l'Administració hagi implementat el sistema.

4. Les taxes per tramitació d'autoritzacions de residència, autoritzacions de treball o expedició de targetes d'identitat d'estranger tenen caràcter autoliquidable.

Disposició addicional tretzena. *Desconcentració de la competència de tancament de passos fronterers.*

1. Es desconcentra a favor del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat la competència per acordar, en els supòsits en els quals ho requereixi la seguretat de l'Estat o dels ciutadans, el tancament temporal dels punts fronterers habilitats per al pas de persones a què es refereix l'article 3 d'aquest Reglament.

2. El titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat ha de comunicar les mesures que s'hagin d'adoptar a la Secretaria d'Estat de Migracions, als departaments afectats i, a través del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, als països i les institucions amb els quals Espanya hi estigui obligada com a conseqüència dels compromisos internacionals subscrits.

Disposició addicional catorzena. *Autorització de treball de les persones estrangeres sol·licitants de protecció internacional.*

Els sol·licitants de protecció internacional estan autoritzats per treballar a Espanya una vegada transcorreguts sis mesos des de la data de la sol·licitud, sempre que aquesta s'hagi admès a tràmit i no estigui resolta per causa no imputable a l'interessat. L'autorització per treballar s'ha d'acreditar mitjançant la inscripció «autoritza a treballar» en el document de sol·licitant de protecció internacional i, si escau, en les renovacions successives, i està condicionada a la seva validesa. En cas que aquesta inscripció no sigui procedent perquè no es compleixin els requisits esmentats, l'Oficina d'Asil i Refugi ha de fer constar aquest fet en una resolució motivada i notificar-lo a l'interessat.

Disposició addicional quinzena. *Representants de les organitzacions empresarials a l'estranger.*

1. Als efectes de les previsions que contenen l'article 39 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i el Títol VI d'aquest Reglament, en els corresponents processos de selecció en origen de les persones treballadores estrangers poden participar representants de les organitzacions empresarials espanyoles. A aquest efecte, els representants de les organitzacions esmentades poden quedar acreditats per la Secretaria d'Estat de Migracions davant les oficines consulars d'Espanya als països que hagin signat acords sobre regulació de fluxos migratoris.

2. Sense perjudici d'això, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i la secretària de l'Estat de Migracions han de promoure conjuntament la signatura de convenis amb les comunitats autònomes amb competències executives en matèria d'autoritzacions de treball i que hagin establert serveis per facilitar la tramitació dels

visats corresponents, amb vista a ordenar l'actuació d'aquestes comunitats en el marc de procediments de gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Disposició addicional setzena. *Legislació en matèria de protecció internacional.*

Els preceptes relatius a la protecció internacional que conté aquest Reglament s'han d'interpretar de conformitat amb el que disposen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària, i el Reglament pel qual es regula el sistema d'acollida en matèria de protecció internacional, aprovat per Reial decret 220/2022, de 29 de març.

Disposició addicional dissetena. *Persones estrangeres no comunitàries empleades per les Forces Armades.*

La normativa que es dicti en desplegament d'aquest Reglament, així com les actuacions dels òrgans competents per a la seva aplicació, han de tenir en consideració les especificitats pròpies de les persones estrangeres no comunitàries relacionats amb les Forces Armades a través d'una relació de serveis de caràcter temporal.

Disposició addicional divuitena. *Identificació i protecció de la víctima de tràfic d'éssers humans.*

Les previsions establertes en l'article 148 del Reglament aprovat per aquest Reial decret són aplicables igualment a les víctimes potencials de tràfic d'éssers humans nacionals d'un estat membre de la Unió Europea o incloses en l'àmbit subjectiu d'aplicació del dret de la Unió Europea relatiu a estrangeria.

Disposició addicional dinovena. *Persones estrangeres beneficiàries de protecció temporal.*

Les condicions i el procediment per les quals es regula la modificació de l'autorització de residència de les persones estrangeres desplaçades de conformitat amb la normativa sobre protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades, s'han d'establir per Ordre de la persona titular del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, a proposta de les persones titulars dels Ministeris d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i Ministeri d'Interior.

Disposició transitòria única. *Registre d'institucions i centres d'ensenyament superior.*

Per Reial decret es crea el Registre d'institucions i centres d'ensenyament superior. Fins a la seva entrada en vigor, i als efectes dels apartats 6 i 7 de l'article 54, a més de les institucions i centres inscrits en els registres que preveu l'article 52.1.a), s'entén per institucions i centres d'ensenyament superior els que tinguin reconeixement oficial d'una administració pública.